

epravo.cz magazine

1

2014

Profil advokátní kanceláře

DENTONS

právník roku 2013

Reportáž a oficiální výsledková listina (str. 16)

An American Icon Since 1949

GANT

obsah

úvodník

- 2 Právo české, moravské, slezské...?

názor

- 9 Pořád je na co se těšit
10 Advokáti versus HMD
12 Jak (ne)být pokusným králíkem při soudní reorganizaci podniku

Právník roku 2013

- 16 Právník roku 2013

aktuálně

- 22 Havel, Holásek & Partners v centru byznysu
24 Pojisteniivpraxi.cz – náš nový portál s informacemi z pojišťovnictví
27 Nová advokátní kancelář Dohnal Pertot Slanina
28 Orientujte se v novém občanském zákoníku!

lidé

- 29 Kdo kam

profil

- 32 Profil advokátní kanceláře Dentons

z právní praxe

- 37 K dispozitivnosti výše úroku z prodlení v občanskoprávních vztazích
38 Přímé zápisy prováděné notáři do obchodního rejstříku v roce 2014
40 Zajišťovací směnka v insolvenčním řízení
44 Poznámka k formě plné moci k zastupování na valné hromadě pracovních poměrů na dobu určitou
47 Příčina zdravotní nezpůsobilosti zaměstnance nezbytnou náležitostí lékařského posudku
51 Informační povinnosti při přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů
55 Nález Ústavního soudu ČR a námítky v směnečném řízení po indosaci směnky

- 56 Šest měsíců pro rozhodnutí o rozdělení zisku – přináší rekodifikace změnu?
62 Nové pojetí výhrady vlastnictví v obchodních vztazích?
64 Postavení zajištěných věřitelů po revizní novele insolvenčního zákona
66 Presumpce nevinny
68 K možnostem nápravy vadného postupu zadavatele v kvalifikační fázi užšího řízení a jednacího řízení s uveřejněním
71 Některé aspekty soudního vymáhání pohledávek v Ruské federaci
75 Důvěra v údaje zapsané v katastru nemovitostí?
78 Proces přeměny listinných akcií na majitele na listinné akcie na jméno na základě zákona č. 134/2013 Sb.
80 Lze zaslat výzvu podle § 142a o.s.ř. před splatností pohledávky?
83 Změny v civilním právu procesním po rekodifikaci soukromého práva
84 Změny v právní úpravě postoupení pohledávek, nový institut postoupení smlouvy dle nového občanského zákoníku
86 Jak pečlivě je postupováno ve vazebních řízeních?
90 Škoda na vozidle způsobená nerovností na vozovce – Kdo nese odpovědnost? Lze se reálně domoci náhrady škody?
93 Evropský patent s jednotným účinkem konečně spatřil světlo světa
97 Lze se úspěšně dovolat změny judikatury během řízení?
98 Účast druhého manžela na obchodní společnosti nebo družstvu, které vznikly před 1. 1. 2014, dle přechodných ustanovení NOZ
100 Ke dvěma novinkám NOZ nepřijemným (nejen) pro kupce nemovitostí
102 Jak zachází české právo s cash poolingem?
104 Nový zákon o veřejných rejstřících

judikatura

- 110 Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu

lifestyle

- 126 Splňte si cestovatelské sny
128 Mercedes-Benz GLA si poradí v každém terénu
130 Pojištění kybernetických rizik
132 Přemýšlíte o adopci či pěstounské péči? Pomůže vám nová brožura adopce.com
134 Konverze bývalé tramvajové vozovny na Smíchově na designově i uživatelsky atraktivní kancelářskou budovu
136 Jak co nejefektivněji pronajímat komerční prostory?
138 CFO Club: „Prognóza ekonomického vývoje v roce 2014 a ohlédnutí za rokem 2013“
140 To nejlepší z východoasijské kuchyně

Nový tabletový měsíčník
EPRAVO.CZ Digital

ke stažení zdarma

App Store Google Play

www.epravo.cz

Právo české, moravské, slezské...?

S novým rokem přišlo nevyhnutelné. Odklad se nepodařil. Takže, některým k radosti a některým ke smutku, nový občanský zákoník je tady. A s ním další a další a...

Jako pozitivní je širokou veřejností obecně kvitováno, že byl odhozen, po trestním právu hmotném, totalitní balast taktéž v civilistice. Ale protože zřejmě převládají obavy, že jakmile bychom se zastavili, nemuseli bychom se zřejmě už nikdy rozběhnout, lze očekávat další novinky i v trestním a civilním procesu. V případě procesu trestního to byla jen otázka času, v civilním to ale vypadalo, že poté, co došlo k nemalým změnám v občanském soudním řádu v souvislosti s vyčleněním části procesních ustanovení do zákona o zvláštních řízeních soudních a co bylo nemálo dalších ustanovení přesunuto do hmotněprávních norem, bude v této oblasti na chvíli legislativní klid. (Odmyslíme-li si nutné změny způsobené problémy zjištěnými časem.)

Podíváme-li se pouze na počet novelizací procesních norem za uplynulých zhruba dvacet let, dostaneme se u trestního řádu téměř k číslu 100, u občanského soudního řádu je to pak něco přes 100 novelizací (čísla, prosím, bez záruky, je to výsledek pouze letmého pohledu). Nevím, nepřipadá mi to ale málo. Fakticky tak práce s právním předpisem získává skoro novou dimenzi, ve které se mění v takřka společenskou hru typu „kdo to dříve najde“, nebo možná také „napadlo by vás, kde jsem to na-

šel?“. Útěchou na druhou stranu může být, že se za určitých okolností třeba nikdy nedovíte, že jste nenašli, popřípadě, že to, co jste našli, je něco zcela jiného, než jste hledali a navíc něco úplně jiného, než jste hledat měli.

Nevím, jestli toto tempo není příliš překotné a jestli by méně nebylo více. Je ale pravda, že veřejnost si to žádá (možná trochu sebevražedně, ale žádá, jen o důsledcích toho příliš netuší).

Co ale pak zavést rovnou právo české, moravské a slezské? Mohlo by se tak testovat více verzí a rovnou pod zatížením. Navíc, pokud by byla možná volitelná místní příslušnost, byla by tu i zpětná vazba ve smyslu oblíbenosti té které právní úpravy.

V kontextu výše uvedeného a všeobecné relativizace je pak možná trpce úsměvný kreslený vtíp, který jsem nedávno viděl. Vtíp pochází z roku 1918 a je na něm plačící císař Vilém s textem „Kdopak by si byl kdy pomyslel, že taková mizerná dvojčata, Spravedlnost a Právo, by mohla tak vzdorovat!“ Uvážíme-li, že v té době se evidentně spravedlnosti a právu přikládala vážnost a zřejmě tyto pojmy nebyly považovány jen za slova sloužící pro realizaci vlastního prospěchu, je obdivuhodné, jak a kam se nám podařilo se za necelých 100 let posunout. ●

Mgr. Jaroslav Vaško

Obchodní právo

**Fúze a akvizice
Restrukturalizace**

**Bankovníctví,
finance, leasing**

**Nemovitosti
a stavební právo**

**Sporná agenda,
správa pohledávek**

Tým 30 profesionálů

20 právníků

5 základních advokátních praxí

FREYWILLE

PASSIONATE
RUSSIA

FREYWILLE.COM | VIENNA

PRAHA
Havířská 3 +420 272 142 228
Prague Airport • Terminál 1 – Gate A +420 220 114 237

Mechanical Attraction
louiserard.ch

Louis Erard

SWISS MECHANICAL WATCHES

louiserard.ch

Brož
&
Sokol
&
Novák

Advokátní kancelář

Attorneys
Rechtsanwälte

Sokolská 60, 120 00 Praha 2,
Tel: 224 941 946, Fax: 224 941 940,
E-mail: advokati@akbsn.eu,

www.akbsn.eu

Pobočky:

- Praha: Ječná 39a, 120 00 Praha 2, tel.: 221 995 216-218, vyřizuje pohledávky DP hl.m. Prahy
- Přerov: nám. T.G.Masaryka 11, 750 02 Přerov, e-mail: akprerov@akbsn.eu
- Litoměřice: Mírové nám. 30, 412 01 Litoměřice, e-mail: aklitomerice@akbsn.eu
- SR: Špitálska 10. P.O.Box 22, 8514 99 Bratislava, Slovenská republika

Naše kancelář poskytuje právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti práva obchodního, občanského – procesního i hmotného, správního, rodinného, pracovního a trestního. Zabýváme se i rozhodčím řízením. S nárůstem klientely a rozšířením poskytovaných služeb jsme zřídili další pobočku v Praze a pobočky v Přerově, v Litoměřicích a ve Slovenské republice. Právní služby poskytujeme v jazyce českém, anglickém, francouzském, německém, polském, ruském a ukrajinském. Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák je členem mezinárodního sdružení International Jurists a může prostřednictvím tohoto sdružení zajistit poskytování právní služby po celém světě.

**Advokátní kancelář
byla vyhodnocena jako
„Právníká firma roku“
v oblasti trestního práva
za rok 2010, 2011, 2012 a 2013.**

Pořád je na co se těšit

Zajímavě se mění společenské klima. Tak třeba je to asi tak měsíc, co se v médiích objevilo, že na policejní služebně v Kladně zvláště ošklivě tloukli zadržené. A pak zase přišla zpráva o policejním důstojníkovi, který prý sledoval svoji manželku tak věrně, že mu to vyneslo trestní stíhání za stalking. A nic. Ještě tak před deseti lety by každý jen trochu své cti dbalý lidskoprávní spolek vydal prohlášení. V něm by odsoudil policejní brutalitu, vyzval ministra vnitra k demisi a obšírně promluvil na téma nepřiměřených policejních zákroků. A samozřejmě zmínil i svůj význam v dějinách lidstva. Teď nečeká nikdo. Že by nám došly spolky ochránců lidských práv? Nebo se zvýšila tolerance k policejním zákrokům? Těžko říct. Spíše ale to druhé, ale v každém případě to aktuálně vypadá tak, že i ten kůrovec má víc zastánců, když přijde na spor, jestli ho nechat klidně hlodat kůru anebo kvůli němu skácat kus lesa.

Začalo to praxí seznamovat veřejnost z podobou obviněných tak, že mají pouta na rukou, v lepším případě stojí nebo sedí, v horším leží obličejem k zemi. Snad, že aby se poznalo, o jak nebezpečného sprostého obviněného jde. To jsem poprvé zaregistroval ticho ze strany těch, co se doposavad tvářili, že ochrana lidských práv je přesně to, pro co se narodili. A novináři, ti hlídací psové demokracie, jak se tak rádi stylizují? V podstatě drží hubu, abych si vypomohl básní Miroslava Holuba. Tak třeba už asi rok vedu takový tichý spor s Gipsem. Tedy Generální inspekcí ozbrojených sborů. Můj klient (a já s ním) máme pocit, že to není tak úplně v pořádku, když policie, které ujíždí někdo v autě po dálnici, o kus před ním prostě zastaví provoz ve všech pruzích, nechá nic netušící řidiče sedět v autech a pak si jen počká, až to ten uprchlík do jednoho z těch aut napere, čímž honička úspěšně skončila. To, že se to pokouší přikrýt GIPS, mne ani

tak nepřekvapuje, od začátku se tvářím, že to jsou spíš pro zakrývání všelijakých bezpečnostních malérů. Fascinuje mne, že to nevdává občánům. Tedy spíš ovčanům, abych zase zaperilil cizím nápadem. Asi ne každý se cítí na to, že ho možná taky jednou budou zatýkat, a tak chápu, že jsou mu práva zadržovaných putna. Ale po dálnici nebo obecně po silnicích tady snad jezdíme všichni. A jestli se rozšíří nápad tarasit při každé policejní honičce silnice cizími auty a i s jejich řidiči, půjde o život každému nebo skoro každému z nás. Můj klient seděl přesně v tom autě, co do něj na plný plyn naboural ten uprchlík. Podle zpráv byl tím prchajícím sedmnáctiletý kluk, který tátovi šlohnul klíčky a jel se projet. Pak zpanikařil, když ho začala honit policie a ten náraz bylo jeho poslední dobrodružství. Na místě uhořel. Klient to sice přežil, ale s vážným zraněním. A všechno úplně zbytečně. Kluk byl na pár facek, a ti ostatní co tam dělali tu barikádu, úplně neviní. A zase naprosté ticho. Tedy ne úplně. Osvědčení bojovníci za lepší zítřky mají plnou hubu kabelek paní Nečasové nebo musí co nejhlasitěji odsoudit kupčení s poslaneckými mandáty, neboť to si doba momentálně žádá. Co si naopak neřádá je žvanění o lidských právech. Tak se nežvaní. V módě je korupce, z té můžete beztrestně obvinít v podstatě kohokoliv a už mu to nikdo a nikdy neodpáře a pak ještě exekutoři, do kterých si lze kopnout zcela beztrestně. Mimochodem, tuhle si na jednom večírku tak trochu stýskal kolega. Vždyť oni už neznají pojem druhotná platební neschopnost, mýnil na adresu pomyslného profánního davu pod okny toho mejdanu. Neznají, ale poznají. Nebo alespoň dělají všechno proto, aby se nejen pojem, ale jeho faktický obsah stal zase všeobecně známý. Ostatně, proč ne? Černý kašel se prý taky vrací, tak proč ne dlužníci, ze kterých kvůli hloupým zákonům nikdo nevyrazí ani korunu, zejména ne exekutoři s gumovými zuby.

Většinová lhostejnost k elementárním hodnotám je trochu zvláštní, ale asi taky symptomatická. Ať už to má personálně na krku kdokoliv, podařilo se vcelku úspěšně vytvořit málem celonárodní pocit kolektivního

ohrožení, před nímž už nás s bídou chrání represivní složky. A tak by bylo nerozumné, a dokonce i neslušné, je nějak moc kritizovat. Pročež zmklí i ti lidskoprávníci. Zato je hodně slyšet sdružení, která adorují kriminalizaci všeho, co se jim jen trochu nelíbí. A že je toho hodně. Zdá se, že si v té době, těhotné činy, čímž míním touhu po ulovení „velkých ryb“, ještě trochu pochodíme. Zejména, když na nějakou zvláště úspěšnou sezónu to moc nevypadá, takže lid bude i nadále hladovět po represích. Co takový hladový lid dovede, jsme si mohli loni ověřit dvakrát. Jednak po amnestii, a poté, co NS ČR fakticky ukončil kauzu tří exposlanců. Vox populi, důvěrně přezdívaný Lalok, to řekl jasně a nahlas, že to muselo být slyšet až v Brně. „Ztratili jste moji důvěru!“

Sice se říká, že světlo v tunelu může být prostě jen protijedoucí vlak, ale já to zas tak hrozivě nevidím. Ani tu aktuální společenskou atmosféru. Jednak mi připadá, že pořád ještě zbylo dost rozumných lidí, kteří si uvědomují, že policejní stát není ta pravá budoucnost. Ale hlavně, dějiny jsou co kyvadlo. Proto lze důvodně očekávat, že za pár let nejen ožijí spolky, co halasí, když policista i jen práskne dvířky od auta, ale orgány činné v trestním řízení budou veřejně napadány za cokoliv, co udělají. Bude to holt nová móda a pro změnu zase bude na těch rozumných, aby mírnili nepřiměřenou kritiku. Což je zrovna nyní moc pěkná představa. Zkrátka, je fajn, že je pořád na co se těšit. ●

JUDr. Tomáš Sokol,
advokát

Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

Advokáti

Nedávno jsem jel vlakem. To jsem si dal! „A co Vy vlastně děláte, jestli se můžu zeptat?“ zeptala se mě starší spolucestující ve vlakovém kupé asi po půlhodinové konverzaci o ničem. Díky tomu, že byla chvilku potichu, jsem začal klimbat, a tak jsem v polospánku po pravdě odpověděl: „Jsem právník, vlastně advokát.“ „Tak Vy jste advokát? No to se tedy máte skvěle, to je jasné,“ konstatovala ona neznámá paní a pak mně hned nastínila několik problémů, s nimiž se právě potýká, samozřejmě s vírou, že jí hned poradím. Šíře problémů byla pozoruhodná, jako klientka by každou průměrnou kancelář zaměstnala alespoň na týden, což jsem jí po vyřešení několika menších problémů se sousedy, problematiky dědictví a souboru nájemních smluv doporučil, ona však reagovala záporně se slovy: „Kdepak, tam by mě odrbali, to já znám.“ Své neblahé zkušenosti mi pak vylíčila s tím, že před časem navštívila jednoho nejmenovaného advokáta a ten jí sdělil, že by jí účtoval za každou odpracovanou hodinu práce 1 500 Kč! Z mého nechápavého výrazu zřejmě usoudila, že jsem slaboduchý, a proto přidala výrazy o nestydatosti, hamounství, zlatokopství apod. „Neberte si to osobně,“ chlácholila mě neupřímně, ale její pronikavý pohled se do mě zavrtával jako ostří meče. Tedy tipoval bych to na ostří meče, na vlastní kůži jsem to ještě nezažil, možná jsem měl spíše napsat, že její oči metaly blesky, což možná sedí víc, neboť atmosféra v kupé byla elektrizující, byť částečně zřejmě i díky vysokému napětí nad střechem našeho vagónu. „Takže jsem tomu doktorovi sdělila, že je to nestydatost, chtít takové peníze, a mám tedy štěstí, že jsme se tu takhle sešli a Vy mi to všechno můžete vysvětlit,“ konstatovala neznámá paní.

Tím mi připomněla nekonečnou řadu mých příbuzných, přátel, kamarádů, sousedů, zná-

mých i méně známých, které lze zařadit do jedné společné kategorie, tzv. „hele, mám dotaz“ osob, zkráceně HMD (neplést s hromadnou městskou dopravou). HMD kandidát je tvor vcelku mírumilovný, vesměs neškodný, který se leckdy neprojevuje po dlouhou dobu ničím mimořádným. Podle stupně sympatií a četnosti vzájemných kontaktů lze kandidáty HMD rozdělit na ty, s nimiž se stýkáme často, častěji či nejčastěji a nebo naopak málo, méně či téměř vůbec. Stykem zde možno chápat všechny formy, které nás přivádějí do kontaktu s HMD, o nichž v době daných kontaktů většinou ještě nemáme tušení, že jde potenciálně o HMD, neboť v době dosavadních kontaktů se inkriminovaná osoba ještě neprojevila jako HMD a lze tak na ni pohlížet jako na osobu neškodnou, nás nikterak neohrožující. Doporučuji nicméně být neustále ve střehu a v případech, kdy dotyčná osoba již nevydrží předstírat, že je právně bezproblémová, a hrozí její přechod z řad takto neškodných do šiků HMD, potom je třeba jednat okamžitě a hlavně nekompromisně, protože každou slabost HMD tretají s neúprosnou razancí.

Prvním příznakem nebezpečí narušení našeho relativního klidu (absolutní klid u advokátů neexistuje) je změna chování okruhu osob, s nimiž se stýkáte a které dosud nebylo možno zařadit pod HMD, protože ničím neobtěžovaly. Dám příklad. Jednou za čas potkáváte souseda, ten Vás pozdraví poté, co ho pozdravíte Vy, a Vaše konverzace je nulová nebo stručná na téma počasí (jen podotýkám, že nemusí jít vždy o Angličana). A teď to přijde! Soused Vás pozdraví jako první a ještě navíc se usmívá! Pozor! Ve Vaši hlavě se musí rozhoukat poplašné zařízení, protože tento stav není normální a něco se děje! Není samozřejmě vyloučeno, že Vaše obavy nejsou na místě, soused mohl vyhrát v tombole, mohla ho opustit žena, mohl se mu narodit potomek apod., ale nežijeme ve svě-

versus HMD

tě iluzí, a tak raději počítejme s nejhorsí variantou, že náš soused má nakročeno do řad HMD. Zde důrazně upozorňuji, že není čas na jakékoliv rozjímání, doba přechodu z neškodného souseda do klubu HMD je nesmírně krátká a trvá v průměru méně než jednu minutu! Toto mohu zodpovědně potvrdit na základě dlouhodobého pozorování a osobních zkušeností. Proč tomu tak je? Z pohledu osoby HMD jsme jako advokáti potencionální řešitelé jejich problémů. Jak známo, problém je vždy tíživý, představme si ho jako kouli, kterou vláčíme přivázanou k jedné noze (těžko k oběma, to bychom se tak leda kutáleli). Existuje-li proto možnost se dané koule rychle zbavit, nebudeme se vláčet ke kováři do sousedního města, když máme jednoho kováře přímo před nosem, že? A tak potřeba zbavit se oné koule udělá v okamžiku z dosud příjemného souseda příslušníka HMD. Daným okamžikem účinnosti přechodu takového jedinice je právě jeho první věta, která je de facto jeho přijetím do klubu HMD. Jakmile vyřkne ono magické spojení tří slov – „Hele, mám dotaz“, event. „Heleďte, mám dotaz“ –, je pozdě. On už je členem klubu a já musím reagovat, což ve svém důsledku znamená, že jsem v pasti. Být v pasti je možné chápat jako bezvýhodnou situaci, kdy již byl dotaz vznesen a ze strany HMD je očekávána promptní reakce v podobě brilantně formulované odpovědi, položené hloubkou znalostí na základě předchozího studia a úspěšné právní praxe. Jakékoliv pokusy o univerzální odpovědi, které nás tak často zachraňují při naší odpovědné práci, na HMD nezabírají. Samozřejmě lze reagovat slovy, že je daná problematika komplikovaná, dosud nejudikovaná (tento výraz zní nesmírně učeně), v literatuře nejednoznačně komentovaná, resp. spíše nekomentovaná, ale zkušenější HMD tím samozřejmě neoblafneme, neboť z jejich pohledu jsme prostě dobří právníci a víme, anebo nevíme a potom jsme špatní. Výběr mezi těmito dvěma zly je snadný jen na první po-

hled. První varianta nám přináší jistý respekt, uznání a naplnění našeho ega, ale současně i výrazně víc budoucích dotazů, druhá naopak despekt, nedůvěru a ztrátu dobrého jména.

Navíc si nedělejme iluze, že by někdy šlo o jednoduché dotazy, takové nám nikdo nepokládá. Za posledních pět let se mě pouze jedenkrát zeptal jeden známý, zda nevím, kolik je hodin, a to jen proto, že jsem před ním nestačil dost rychle utéct poté, co jsem zjistil, že se hluboce nadechl a navíc usmíval. Dotaz jsem tehdy zodpověděl a dodnes si pamatuji, jak obrovskou úlevu jsem pocítil. Od té doby jsem ale takové štěstí již neměl a dokonce i tehdy, kdy jsem bláhově věřil, že dotyčný je němý, a tak nebude schopen zformulovat právní dotaz, jsem ošklivě naletěl, protože dotyčný byl podvodník a své dotazy pak nepřetržitě formuloval po dobu zhruba 2 hodin.

Situace je nyní o to kritičtější, že došlo k rekodifikaci práva a stupeň zvidavosti HMD je výrazně vyšší než v předchozích letech. S ním je spojena zvýšená rafinovanost příslušníků HMD, kteří se již nedají odbýt tak snadno jako dřív, tedy útěkem, předstíráním epileptického záchvatu, tvrzením o branné povinnosti s okamžitým nástupem a jinými lacinými triky. Z toho plyne, že je potřeba být stále ve střehu a řídit se heslem, že jedinou pomocí je včasná prevence. Doporučuji proto si na každý kontakt vytvořit domácí svazek, kde bude každý potencionální HMD podrobně zanalyzován, popsány jeho zvyklosti, přiloženy sady fotografií, které si pořídíme, případně odposlechů, pokud se k nim dostaneme, apod. Po seznámení s obsahem svazku si do kalendáře poznamenáme datum, kdy se ke svazku vrátíme a opětovně jej prostudujeme, abychom byli řádně připraveni. Delší než měsíční období nedoporučuji. Díky takto podrobným informacím budeme znát zvyky a chování potencionálních HMD,

kteří nás připraví na situace, kdy se tyto osoby rozhodnou přejít do řad HMD, nicméně nikoliv na úkor nás, ale spíše některého z našich méně připravených kolegů.

Současně bych rád na závěr zdůraznil, že jsme samozřejmě občas ochotni bezplatně poradit těm, kteří naše rady potřebují a nemohou si nás dovolit, ale s ohledem na to, že neseme na svých bedrech nikoliv malé náklady, se prostě občas musíme snížit k ponižujícím činnostem typu vystavování faktur za naše služby.

A co ta paní z vlaku? Vystoupil jsem na nejbližší stanici a zbytek cesty došel pěšky. S puchýři na nohou, ale s dobrým pocitem, že jsem se nechal zneužít dalším HMD. ●

JUDr. Josef Vejmelka,
advokát

Vejmelka & Wunsch s. r. o.

 VEJMELKA & WUNSCH
ADVOKÁTI ATTORNEYS AT LAW RECHTSANWÄLTE

Jak (ne)být pokusným králíkem při soudní reorganizaci podniku

Na trhu se dnes pohybuje velké množství firem, které vykazují nedostatečný obrát a klesají jim výnosy a marže. Obchodní společnosti a družstva ztrácejí schopnost splácet přijaté úvěry a současně nemohou získat nové. Jejich manažeři hledají způsob, jak udržet provoz podniku. Řešením může být reorganizace, tedy změna majetkové anebo kapitálové struktury korporace v insolvenčním řízení.

Management firem zpravidla nemá dostatečné zkušenosti s krizovým řízením. Někdy spoléhá na pokyny věřitelských bank. To je rizikové jak pro banky, tak pro firmy. Z pohledu firem platí, že zájem bank nemusí být shodný s jejich zájmy. Může směřovat jen k rychlému vrácení úvěrových prostředků. Bankám zase hrozí, že je soud vyhodnotí jako ovládající osoby, když se budou aktivně účastnit mimosoudní restrukturalizace firmy. Toto riziko se ukázalo se všemi negativními důsledky při insolvenční Oděvního podniku v Prostějově.

Role bank a jiných poskytovatelů úvěrového financování je důležitá. Podnik ohrožený úpadkem ale musí hledat řešení krizové situace hlavně sám. Manažeři musejí přijmout vlastní opatření k ozdravení podniku, aby uchovali jeho hodnotu pro majitele společnosti a věřitele. Vnitřní pohled na kondici firmy může být zkreslený. Přání bývá otcem myšlenky. Má-li reorganizace splnit svůj účel, vyžaduje nezávislou objektivní analýzu situace. Základním předpokladem efektivního řešení a ochrany před firemními i osobními riziky je správné vymezení právního rámce prováděných změn. Zejména je třeba správně vyhodnotit, zda je ještě možná neformální restrukturalizace, nebo je

Reorganizaci lze vnímat jako oddlužení podnikatelů. Na rozdíl od občanů, kteří se oddlužují, manažeři, majitelé a věřitelé korporací ani investoři zatím neobjevili výhody tohoto řešení.

nutné zahájit insolvenční řízení a postupovat cestou soudní reorganizace podniku.

Podnik v úpadku nesmí provádět restrukturalizaci mimo insolvenční řízení. Když ji provádí, mívá to negativní důsledky. Uzavírané smlouvy jsou neúčinné. Fúze a přeměny se zastavují podáním insolvenčního návrhu. Až pět let zpětně může být převedený majetek zahrnut do insolvenčního řízení. Rizika nedovolené restrukturalizace dopadají nejen na korporace, ale také na konkrétní osoby, které za ně jednájí. To se týká jak managementu, tak všech osob, které s firmou realizovaly příslušné transakce. Nový zákon o obchodních korporacích zavádí také ručení majitelů za závazky korporace.

V poslední době prudce roste nejen počet osobních bankrotů, ale zvyšuje se i počet firemních úpadků. Ty sice nerostou tak rychle jako osobní bankroty, ale postihují větší počet věřitelů, zvyšují nezaměstnanost a způsobují druhotnou platební neschopnost. Osobní bankroty rostou z jednoduchého důvodu. Lidé zjistili, že jsou pro ně výhodné. Když je člověk zadlužený a není schopen splácet své závazky, oddlužení mu dává možnost uhradit jen část závazků a zbytek se mu odpustí. Na to už lidé přišli.

Podnikatelé si často neuvědomují, že mají k dispozici podobné řešení. Jde právě o soudní reorganizaci podniku, kterou lze vnímat jako oddlužení podnikatelů. Firma může dosáhnout odpuštění části svých závazků na základě soudem schváleného reorganizačního plánu. Využívá se to ale zatím jen málo. Proč? Hovoří se o byrokracii a zdlouhavosti soudního řízení. Praxe ale ukazuje, že průtahy nej-

častěji působí základní neznalostí účastníků řízení. Ti si neuvědomují, že soudní proces má prostě jiná pravidla než mimosoudní řešení.

Při kvalitní přípravě soud rozhodne o povolení reorganizace do patnácti dnů od podání insolvenčního návrhu a navíc ustanoví insolvenčním správcem osobu, určenou reorganizačním plánem. Reorganizace, která je provedena včas, omezuje firemní i osobní rizika manažerů a majitelů korporací, zvyšuje naději věřitelů na uspokojení jejich pohledávek a vytváří také prostor pro investory. Ti mohou získat profit z korporací v úpadku tím, že v bezpečném právním rámci koupí oddlužený podnik bez potřeby provádění náročného due diligence, nebo že vstoupí do kapitálové struktury oddlužené korporace. Mohou také jen poskytnout bezpečné úvěrové financování s prioritním právem na vrácení poskytnutých prostředků s dohodnutým úrokem.

Odpověď na otázku, proč se u nás zatím moc nevyužívá možnost soudní reorganizace podniků, je jednoduchá. Na rozdíl od občanů, kteří se oddlužují, manažeři, majitelé a věřitelé korporací ani investoři zatím neobjevili výhody tohoto řešení.

Co potřebujete, abyste využili výhod reorganizace? Myslím, že důležité jsou tři věci. Tou první jsou praktické zkušenosti v oblasti podnikové ekonomiky, zejména z oblasti řízení pracovního kapitálu, tedy práce s oběžným majetkem a krátkodobými závazky. Velkou výhodou jsou zkušenosti s krizovým řízením pracovního kapitálu podniku v režimu insolvenčního práva. Druhou věcí je přijetí faktu, že reorganizace insolventního podniku může legálně probíhat jedině v rámci insolvenční-

ho řízení. To je soudní proces, který vyžaduje podrobné národní právní znalosti. Probíhá-li insolvenční řízení u českého soudu, musíte dobře znát reálnou praxi českých soudů. V řízení můžete mít jen jednoho právního zástupce. A z toho plyne třetí důležitá věc, která se podceňuje nejvíce. Odbornost a zejména praktické zkušenosti advokáta, kterého pověříte zastupováním, ovlivní zásadním způsobem výsledek reorganizace. Právo se stalo profesí specializací. Advokát, který se zaměřuje na určitý obor, má o něm více informací. Ví „o něm všechno“, a jedná rychleji a efektivněji než ten, kdo ví „o všem něco“. Čas a kvalifikovaný postup je při úpadku korporace klíčový. Než doplníte svůj tým o advokáta pro zastupování v insolvenčním řízení, ptejte se proto na jeho konkrétní zkušenosti v oblasti českého insolvenčního práva. Ptejte se na konkrétní řízení, ve kterých zastupoval a ověřte si to z veřejného insolvenčního rejstříku. Pro úspěch soudní reorganizace nestačí jen standardizované právní znalosti. Je to sofistikovaný ekonomicko-právní proces, kde se vám snadno stane, že zaplatíte za pochybné privilegium stát se pokusným králíkem. ●

JUDr. Michal Žižlavský,
advokát, člen Legislativní rady vlády
ŽIŽLAVSKÝ, advokátní kancelář s.r.o.

MÁTE PRÁVNÍ PROBLÉM?

VYŘÍDÍME ZA VÁS!

UHRADÍME NÁKLADY!

A UŠETRÍME VÁŠ ČAS!

VAŠE CESTA K PRÁVU!

D.A.S. pojišťovna právní ochrany a.s.

BB Centrum, budova β,

Vyskočilova 1481/4, 140 00 Praha 4

Bližší informace naleznete na www.das.cz nebo volejte **800 10 55 10**

The legal protection insurer of **ERGO**

Insolvence a restrukturalizace

- služby insolvenčních správců a advokátů
- restrukturalizace korporací
- akvizice v insolvenci
- zastupování věřitelů
- majetkové spory
- obrana dlužníků
- expertizy

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

Právník roku 2013

Právníci, kteří se zasadili o své obory. Aktuální úspěchy i celoživotní přínos. To vše přinesl již devátý galavečer celojustiční soutěže Právník roku. Hlavní pozornost se letos upínala k Janu Brožovi, který za své zásluhy o advokacii vstoupil do Právnické síně slávy.

Galavečer Právník roku, pod taktovkou České advokátní komory a společnosti EPRAVO.CZ, se letos uskutečnil v brněnském hotelu International. Skleněnou plastikou sv. Yva a titul Právník roku převzalo jedenáct osobností v osmi řádných a třech mimořádných kategoriích (síně slávy, Pro Bono, Talent roku).

Do **právnické síně slávy** byl uveden advokát **Jan Brož**. „Je to muž pro vnější svět nenápadný, který se ale svojí prací od roku 1990 velmi významně a zásadně spolupodílel na formování svobodné advokacie a jejím prostřednictvím i celé české justice,“ řekl o letošním laureátovi a svém příteli Tomáš Sokol, partner advokátní kanceláře Brož & Sokol & Novák. „V okamžiku, kdy mi zavolali, jsem byl šokován. Myslel jsem, že jde jen o předběžný výběr a v dalším kole se neumístím. Byl jsem opravdu překvapen a z hlediska toho, co si o sobě myslím, jsem to neočekával,“ říká Jan Brož. Známy pražský advokát, partner advokátní kanceláře Brož & Sokol & Novák byl od roku 1993 v představenstvu České advokátní komory, z toho více

než deset let jejím místopředsedou. V rámci své právní praxe, kterou vykonává ve všech stěžejních právních oborech, je zaměřen zejména na obchodní závazkové právo, právo společností, občanské i trestní právo, právo nemovitostí, správní právo, stavební právo. Kromě přednáškové činnosti byl řadu let například předsedou zkušební senátu u advokátních zkoušek.

Monika Šimůnková, bývalá zmocněnkyně vlády pro lidská práva, získala ocenění v kategorii **Občanská a lidská práva a právo ústavní**. Je to pro ni v podstatě již druhé ocenění Právník roku. V roce 2006 společně s Nadací Naše dítě získala plastikou sv. Yva v kategorii rodinné právo. „Cenu bych ráda symbolicky převzala za všechny lidi, kteří se v posledních letech v naší zemi angažovali v oblasti lidských práv, neboť vím, jak nezměrné úsilí, ale i odvahy to občas vyžaduje,“ dodává Monika Šimůnková. Odbornice na právní ochranu dětí se v posledních letech zasazovala například také o řešení odškodnění nezákonně sterilizovaných žen či o oblast humanizace porodnictví a práva ženy na svobodnou volbu způsobu porodu.

Soudce **Rostislav Krhut** z ostravského krajského soudu se nebojí označení „vojín insolvenční fronty“. **Úpadkové právo** považuje za jednu z nejzajímavějších soudních agend. Jeho skvělé výkony v insolvenčním řízení mohla zaznamenat i širší veřejnost – k největším případům Rostislava Krhuta patří konkurs Union banky. Přesto přebírá ocenění s pokorou. „Titul Právník roku považují za ocenění všech soudců a dalších zaměstnanců insolvenčních soudů, kteří se den co den hrdinně potýkají se stále narůstajícím počtem projednávaných věcí,“ říká.

Velmi výjimečně uděluje porota ocenění In Memoriam. Přesto se letos rozhodla ocenit za přínos **trestnímu právu** státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství, **Františka Vondruška**, který by se v roce 2014 dožil 63let. „Taťuldovi, ač byl velmi skromný a netoužil být nijak oceňován, tuším, že by toto ocenění udělalo radost. Já za sebe mohu říci, že jsem pyšný, že mu bylo uděleno, ale zároveň jsem velmi smutný, že se toho nedožil,“ řekl jeho syn Petr Vondruška. Zástupce ředitele analytického a legislativního odboru na NSZ byl kolegy považován za „zcela mimořádně obětavého, družného, pohodového, optimistického člověka,

kteřý byl za všech okolností ochoten každému pomoci s jakýmkoli problémem“.

V Česku téměř není resort, se kterým by **Josef Vedral** vítěz v kategorii **správní právo** nepřišel do styku. Je nejenom předsedou pracovní komise Legislativní rady vlády pro správní právo, ale také uznávaným odborníkem a autorem komentářů v této oblasti. I když chtěl původně studovat historii v kombinaci s filosofií, zvítězilo právo. „Cenu, kterou jsem velmi poctěn, chápu jako ocenění mé činnosti ve všech institucích, v nichž působím i toho, co a jak o právu píšu, kdy se v mezích mých skromných možností a schopností snažím, aby právo bylo lepší, a také lépe fungovalo,“ říká o Právníku roku Josef Vedral.

Martin Šešina, vítěz v kategorii **občanského práva**, zasvětil celý svůj profesní život notářství, i když chtěl být původně archeologem. Na konci června 2013 po čtyřiceti letech „svou“ profesi opustil. Přesto zanechal nesmazatelné stopy. Podílel se na přípravných pracích na privatizaci notářství po roce 1992, zasedal v různých orgánech Notářské komory České republiky a hojně publikoval. „Je to krásná tečka na závěr mé notářské kariéry. Děkuji za to,“ dodal Martin Šešina.

Zdeněk Kovařík, soudce Vrchního soudu v Praze měl vždy zálibu jak v právu, tak v ekonomii. Ocenění Právník roku v kategorii **obchodní právo** se mu dostává nejen za působení ve funkci předsedy senátu se zaměřením na obchodní soudnictví v oblasti cenných papírů a finančního trhu, ale také za svou lektor-

skou činnost v Justiční akademii. „I bez tohoto ocenění pokračoval bych stejně svědomitě ve výkonu soudcovské funkce a nepolevil bych ani v činnosti vzdělávací a literární,“ zhodnotil Zdeněk Kovařík výhled do budoucna.

Vítězka v kategorii **rodinné právo**, soudkyně **Libuše Kantůrková** má lví podíl na založení Sdružení rodinněprávních a opatrovnických soudců, kde je činná jako předsedkyně. Cílem organizace je vzájemné setkávání a předávání si poznatků nejen mezi soudci. Součinní jsou také psychologové, sociální pracovníci anebo odborníci v oblasti školství a speciální pedagogiky. „Myslím si, že mi dáte mnozí za pravdu, když řeknu, že rodinné právo je v naší společnosti dlouhodobě podceňovanou agendou. Smyslem a cílem založení Sdružení byla proto myšlenka, pozvednout rodinné právo na úroveň, která mu patří,“ říká Libuše Kantůrková k ocenění.

Právníkem roku v kategorii **Právo IT** se stal **Radim Polčák**, vedoucí Ústavu práva a technologií Právnické fakulty Masarykovy univerzity. Zakladatel mezinárodního symposia Cyberspace tvrdí, že se stále nereflektuje potenciál, který informační technologie znamenají pro další rozvoj společnosti. „Vedle mých spolupracovnic a spolupracovníků tedy tato cena patří též předchozímu a současnému vedení brněnské právnické fakulty, jakož i našim studentům, díky nimž mám důvod se domnívat, že to, co děláme, dává smysl,“ řekl k ocenění.

Ocenění **PRO BONO** získal **David Netušil** z advokátní kanceláře NETUŠIL & Associates.

V roce 2013 měl úspěch u Evropského soudu pro lidská práva v případě policejního násilí. David Netušil má bohaté zkušenosti s právní pomocí v řízeních ve věcech pobytu cizinců na území ČR a EU a s tím souvisejících lidskoprávních aspektů, včetně azylu a zahraniční zaměstnanosti. I to ho přivedlo k Pro Bono aktivitám. Přesto ocenění neočekával. „Po pravdě řečeno, dost mě to překvapilo, stejně tak jako moje klienty jejich úspěch v pro bono kauzách.“

V kategorii **Talent roku** jsou za své odborné práce oceňováni mladí, začínající právníci do 33 let věku. Letošní vítězkou je **Eva Ondřejová**, advokátní koncipientka z advokátní kanceláře JUDr. Heleny Chaloupkové a externí doktorandka na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. „Žalovaná je povina zaplatit žalobci nemajetkovou újmu ve výši 1 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku“, tak zní titul její vítězné práce. Druhé místo patří **Ondřeji Moravcovi**, trvale spolupracujícímu advokátovi s advokátní kanceláří Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s prací „Není daně bez zákona.“ Třetí se umístil **Tomáš Kintr**, advokát z advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s prací „Hierarchie pramenů práva ve vztazích mezi podnikateli dle NOZ a její dopad na praxi.“

Oficiální výsledkovou listinu a rozhovory s Právníky roku naleznete na www.epravo.cz

Oficiální výsledková listina – Právník roku 2013

Občanské právo (hmotné, procesní)

JUDr. Martin Šešina,
emeritní notář v Benešově

Trestní právo (hmotné, procesní)

JUDr. František Vondruška,
státní zástupce Nejvyššího státního
zastupitelství
In Memoriam

Obchodní právo

JUDr. Zdeněk Kovařík,
soudce Vrchního soudu v Praze

Správní právo

JUDr. Josef Vedral, Ph.D.,
právník odboru vládní legislativy
z Úřadu vlády ČR

Rodinné právo

JUDr. Libuše Kantůrková,
soudkyně Okresního soudu v Kolíně

Právo informačních technologií

doc. JUDr. Radim Polčák, Ph.D.,
vysokoškolský pedagog

Právo insolvenční

Mgr. Rostislav Krhut,
místopředseda Krajského soudu v Ostravě

Občanská a lidská práva a právo ústavní

Mgr. Monika Šimůnková,
právníčka, bývalá zmocněnkyně Vlády ČR
pro lidská práva

PRO BONO

Mgr. David Netušil,
advokát z advokátní kanceláře NETUŠIL
& Associates

Talent roku

1. místo
JUDr. Eva Ondřejová, LL.M.,
advokátní koncipientka z advokátní kanceláře
JUDr. Heleny Chaloupkové

2. místo
JUDr. Ondřej Moravec, Ph.D.,
trvale spolupracující advokát s advokátní
kanceláří Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři

3. místo
Mgr. Tomáš Kintr, LL.M.,
advokát z advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA,
SMUTNÝ

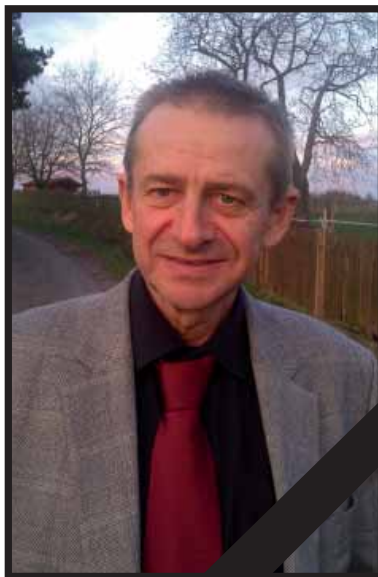
Právnická síň slávy

JUDr. Jan Brož,
advokát z advokátní kanceláře Brož & Sokol
& Novák

Ceny sv. Yva za rok 2013 získali:

JUDr. Martin Šešina
Občanské právo (hmotné, procesní)

JUDr. František Vondruška
Trestní právo (hmotné, procesní)

JUDr. Zdeněk Kovařík
Obchodní právo

JUDr. Josef Vedral, Ph.D.
Správní právo

JUDr. Libuše Kantůrková
Rodinné právo

doc. JUDr. Radim Polčák, Ph.D.
Právo informačních technologií

Mgr. Rostislav Krhut
Právo insolvenční

Mgr. Monika Šimůnková
Občanská a lidská práva a právo ústavní

Mgr. David Netušil
PRO BONO

JUDr. Eva Ondřejová, LL.M.
Talent roku

JUDr. Jan Brož
Právnická síň slávy

právníkroku

Rozhovor s Janem Brožem

JUDr. Jan Brož se po dvaceti letech v představenstvu České advokátní komory rozhodl zvolnit a znovu nekandidovat. Advokátní praxi se ale úspěšně věnuje dál. Letošní laureát Právnické síně slávy v soutěži Právník roku v rozhovoru o tom, kam se snažil směřovat advokacii i o tom, proč obhajoval disidenty.

Nemohu nezačít než Právníkem roku 2013. Jaké byly Vaše dojmy, když jste se dozvěděl o tom, že budete uveden do Právnické síně slávy?

„Je to pro mě stále překvapující. Ten šok byl samozřejmě na počátku, před několika měsíci, větší. V té době jsem byl mimo republiku a bylo mi zavoláno dvěma zástupci České advokátní komory. Po prvním rozhovoru jsem se domníval, že je to spíše v poloze toho, že je jistá nominace více osob a já se v nominaci vyskytuji. Teprve druhý rozhovor mě dostal do správného pochopení věci. Když už je vlastně vybráno. Šok a překvapení byly z toho důvodu, že toto ocenění získali kolegové mnohdy v době, kdy přestali aktivně působit. Výjimkou byl snad profesor Eliáš, který ocenění získal za nový občanský zákoník a doc. Štenglová a dr. Čermák. Já se zatím cítím aktivním, a tak jsem ocenění vnímal s velkým překvapením. S tím, že by jistě byli jiní kolegové, kteří by v době věku podobného mému či starší si ocenění rovněž zasloužili.“

A s určitým odstupem ocenění vnímáte jak?

„Po určitém zažití překvapení to chápu jako potvrzení cesty a vnímání advokacie mnou, způsob, který jsem prezentoval po celou dobu svého voleného funkcionářského období. Po čtyřia dvaceti letech jsem se na komoře vzdal volených funkcí. Další funkce na komoře mám, ale ty volené považuji za nejvýznamnější. A ty skončily.“

Právnická síň slávy evokuje milník. Moment pro zamyšlení. Byl jste naznačil, že to pro Vás neznamená „stopku“ v profesní dráze.

„Svým způsobem ano. Práce pro komoru vyžaduje určitý prostor a ten částečně odpadne. Současně jsem totiž kolegům řekl, že když přestanu vykonávat funkce na komoře, nebu-

du se v kanceláři věnovat více práci. Určité utlumení z tohoto pohledu to je. Praktickému výkonu advokacie bych se chtěl ještě nějakou dobu věnovat, v rozsahu, jak mi to umožňovala práce pro komoru. Chtěl bych tak zvolnit pracovní tempo.“

Hovořil jste o tom, že ocenění vnímáte také jako ocenění advokacie jako takové a Vašich představ. Jaké tedy jsou a byly?

„Samozřejmě i moje představy byly dotvářeny i představami jiných. Já jsem se snažil na ně navazovat. Pokud bych měl personifikovat, a omlouvám se těm, o nichž se pro stručnost nezmíním, je to pan doktor Čermák starší, který byl společně s Martinem Šolcem tahounem devadesátých let. Martin Šolc je v současné době jako první Východoevropan generálním tajemníkem Světové advokátní organizace – IBA, další, jako např. dr. Jirousek, kteří se snažili při směřování advokacie realizovat určitou představu. Myslím si, že i současné představenstvo je složeno tak, že je reálná představa ve vizích pokračovat.“

Podařilo se ty původní vize prosadit?

„Některé vize jsou v dlouhodobějším horizontu. Mění se také pohled státních orgánů na advokacii jako takovou. Určitá období se vyznačovala „bojem“ o něco jiného. Období poloviny devadesátých let bylo „bojem“ za sjednocení advokátního stavu s komorou komerčních právníků. Ve stejném období byl „boj“ o to, aby komory byly vůbec. Tehdejší představy byly o tom, že jsou komory zbytečné. Bylo proto nutné se angažovat v zachování nezávislosti.“

A věc, která se ne příliš podařila?

„Tak otevřený stav advokátní není dobrý. Pak vykonávají advokacii i lidé, kteří by ji ani z hlediska morálních vlastností vykonávat neměli.“

Pochopitelně tato situace má následně i negativní odraz na veřejnosti.

Co Vás na práci v komoře nejvíce bavilo?

„Z dvaceti let v představenstvu jsem po dobu 11 let jako místopředseda měl na starosti, mimo jiné, oblast hospodaření komory, zhruba šestnáct let jsem byl předsedou odvolacího kárného senátu. Ta činnost se postupně zmenšo-

vala. V roce 2009 byl zřízen samostatný orgán, odvolací kárná komise. Já jsem se svým senátem v posledním funkčním období dodělal starší věci, a to skončilo v roce 2012. Odvolací kárná komise nastartovala novou éru. V tomto pohledu část agendy, která mě bavila, kárná agenda advokátů, vymizela. Jsem docela rád, že za šestnáct let, co jsem kárné řízení dělal, jsem nezaznamenal výrazné negativní projevy ve vztahu k tomu, jak jsme rozhodli. Ve vztahu k advokátům ty věci jimi nebyly hodnoceny subjektivně, ale objektivně. Z čehož je zase jednoznačný závěr v tom směru, že jsem na posledním sněmu, kde jsem kandidoval, získal druhý nejvyšší počet hlasů z hlediska volby. Přestože advokáti věděli, že v konečném důsledku vedu odvolací kárný senát zpravidla já.“

Tato agenda je silně sledována. Jsou kárná opatření komory dostatečná?

„Samozřejmě by mohla zpřísnit. Souvisí to s tím, co jsem již naznačil. Stav je příliš otevřený a komora může podchytit pouze věci, které se k ní dostanou. Mnoho věcí se k ní nedostane, lidé si nestěžují, a pak nemá možnost ingerence. Na druhou stranu je otázkou, zda to mnohdy není subjektivní pocit osob, kterým se v jejich věci něco nelíbilo, protože neuspěli. Kontrolní činnost a kárná praxe musí pokračovat, musí být přísná, ne benevolentní. Jiné stavovské organizace, v tomto směru mohu jmenovat komoru exekutorů, na určitou benevolenci dopltily. Změnil se zákon a důvěra, která jim jako stavovské organizaci byla dána, nebyla naplněna.“

Jak moc se od dob, kdy jste působil v advokátní poradně číslo dvě, změnila každodenní práce advokáta?

„Výkon povolání a proměna do značné míry závisí na tom, čemu se advokát věnuje. Naše advokátní kancelář se v roce 1990 zaměřila a dodnes působí spíše v oblasti generální praxe, tedy občanského práva, sporné agendy, trestního práva a částečně obchodního práva v obecnějším rozsahu. Z tohoto pohledu vidíme, že se advokacie jako taková nezměnila. Jsme výjimkou. Takto se chovají, jednájí a praxi vykonávají spíše jednotliví advokáti, mimo Prahu, Brno a Ostravu. Změnilo se to v tom, že je mnohem více specializace, zaměření i rozčlenění, pokud jde o obchodní právo, např. veřejné zakázky, mediální právo, fúze a akvizice nebyly vůbec. Další věcí jsou počty advokátů. V Praze nás v roce 1990 bylo řádově dvě stě padesát, v celé České republice sedm set. Nyní v Praze pět tisíc, v České republice deset tisíc aktivních advokátů a více než 3 000 advokátních koncipientů. Je samo o sobě zřejmé, že to je obrovská změna. Pokud má Česká advokátní komora vyhovět všem skupinám advokátů a stmelit je, je to nadlidská práce. Partikulární zájmy jsou velmi rozdílné.“

Navíc se o dění v komoře zajímají i větší advokátní celky.

„To se komoře podařilo v posledním funkčním období a je to samozřejmě dobře. Velké advokátní kanceláře si začínají uvědomovat, že jsou součástí České advokátní komory a je to jeden z podstatných cílů pro představenstvo, který jsem sdílel.“

Dovedl byste si představit dnes s advokátními začínat? A co by Vám působilo největší obtíže?

„Je to obtížné. Když jsem prováděl skládání slibů nových advokátů, s kolegy jsem krátce hovořil. Většina z těch, co samostatně začínala, byli kolegové z menších měst. Tam se asi dá začít obdobně jako dříve. Začínající kolega se do podvědomí dostane už jako koncipient. Civilní agendu dělá obvykle v obecné rovině. Rovněž, pokud chce, se dostane k trestním věcem, když se nechá zapsat do seznamu pro povinné obhajoby. Advokacie vždy byla a je o tom, že klient dělá takzvaného klienta. V Praze a větších městech je to těžké, pokud advokát nemá osobní kontakt např. se společníkem firmy, která by si ho najala a nepřihlásí se k offo obhajobám, či jinak nezíská akvizici. Většina kolegů proto zůstává v advokátních kancelářích, kde působili jako koncipienti, a to na pozici přidružených, trvale spolupracujících advokátů či v zaměstnaneckém poměru. Samozřejmě je možné a je to i časté, že po zkouškách takovou pozici hledají jinde, než „se vyučili“. Začínat samostatně v Praze je dle mého názoru velmi obtížné.“

Je tedy začínat jako přidružený advokát výhodnější?

„Tím, že advokáti ve velkých kancelářích začínají způsobem, který jsem naznačil, je to pro ně jednodušší. Nemusí se starat o to, co každý samostatný advokát musí denně, mimo výkon advokacie, zajišťovat, počínaje nájmem, sekretářkou a tím, aby na své náklady vydělal a něco mu zbylo. Nemusí shánět klientelu. V tom je pro mladé největší problém.“

Na konci osmdesátých let jste obhajoval disidenty. Co Vás k tomu vlastně vedlo?

„V současné době to možná připadá divné, ale tehdy by nám připadalo „nefér“, když už se na nás někdo s důvěrou obrátil, kdybychom se „skryli“ a vyžádali si, abychom byli takzvanými ustanovenými obhájci. A to jsme mohli. Spíš jsme se tehdy cítili poctěni tím, že tyto lidé nečekali, až jim bude někdo ex offo ustanoven a sami si nás vyhledali. Shodou okolností jsem tehdy působil v jedné z těch advokátních porad, které byly dosti proslulé tím, že se této oblasti věnují.“

Divné asi ne, ale v dnešní době se s tím advokát tak často nesetká.

„To není pravda. Občas se stává, že se posléze ukáže, že to, co orgány činné v trestním řízení proti někomu spustí jako „akci“, je nakonec jinak. Pokud se dosáhne zproštění, je to svým způsobem velmi podobné. Disidenti byli tehdy sice na druhém břehu, na něm je dnes mnohdy ale i nespravedlivě obviněný. Pak je to ztožnění s prací o něco větší.“

Téma, které se nedá nezmínit, je určité nový občanský zákoník...

„Těsně před jeho účinností nastaly určité emoce a ta situace je lehce manipulovatelná. Faktem je, že je dobře, že nový občanský zákoník vstoupil v účinnost. Že přinese problémy, všichni tušili a otevřeně se o tom mluví. Že bude pravděpodobně zapotřebí technickým způsobem některé věci opravit, nemyšlením koncepčně, se také jeví pravděpodobné. Základní filosofie by se měnit neměla. Já osobně bych více než novelizace uvítal změny spíše ve výkladové praxi a sjednocovacím judikatorním procesu soudů.“

Které tři vlastnosti by podle Vás měl mít úspěšný advokát?

„V prvé řadě je to serióznost ke klientům. Tím myslím jak serióznost ve vztahu ke znalostem práva i ke klientovi samotnému a vyřizování jeho věci. Dále to musí být povahová vlastnost, která mu umožní advokacii vykonávat. Osobnostní předpoklady. Může být vynikající právník, ale z hlediska výkonu advokacie je nepraktický. Vidím okolo sebe plno kolegů, kteří jsou výborní teoretici, ale praktici poněkud méně. Anebo jsou výborní, pokud jde o psaný projev, méně, pokud jde o mluvený. Třetí vlastnost je to, aby byl schopen nejenom „prodat“ své znalosti, ale měl by mít také akviziční schopnosti. Pro to, aby získal klientelu a jejím prostřednictvím získal další klientelu a tím se stal všeobecně známým. Advokacie se vykonává za odměnu, kterou si musí advokát řádně a korektně vyúčtovat, aby se uživil.“ Uvedené vlastnosti nelze navzájem oddělovat, musí být v určitém poměru zastoupeny všechny. ●

Autor: Jaroslav Kramer

Havel, Holásek & Partners v centru byznysu

Po více než dvanácti letech změnila největší česko-slovenská advokátní kancelář své sídlo. Z historického Ungeltu poblíž Staroměstského náměstí se přesunula do „centra byznysu“, pražského Florentina. Co si partneři kanceláře slibují od stěhování do moderního, ekologicky i technologicky jedinečného prostoru? A jak se mění standard poskytování advokátních služeb v Česku?

Více než dvanáct let sídlila advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners v Ungeltu u Staroměstského náměstí. Od začátků v podkrovní kanceláři až po obsazení většiny prostoru, které tam jsou k dispozici. „V Ungeltu jsme byli dlouho a líbilo se nám tam. To mís-

to má samozřejmě obrovské charisma, genius loci, ale celkově jsme měli potřebu se přestěhovat do velikostí advokátní kanceláře odpovídající a funkční kancelářské budovy. Jednoduše jsme se tam už nevešli,“ říká partner Jan Holásek. V kanceláři pracuje 160 právníků, několik desítek studentů právnických fakult a celkem více než 300 stálých spolupracovní-

ků. A to už si nutně žádá efektivní a dynamický prostor. „Investice do nových kanceláří je jeden z důležitých kroků v rámci rozvoje naší firmy. Je součástí širší aktivity zlepšování infrastruktury pro advokátní kancelář a pro poskytování právních služeb. Vytvořili jsme moderní prostředí jak pro naše zaměstnance, tak pro klienty a obchodní partnery a prostor pro komfortní, efektivní a příjemnou spolupráci. Věříme, že tuto naši investici ocení naši klienti a bude atraktivní i pro talentované mladé právníky,“ doplňuje partner Robert Nešpůrek.

Hledání vhodných prostor však trvalo řadu let. „Pracovali jsme na výběru dlouho a chtěli jsme se rozhodnout kvalitně. Mohli jsme si vybrat velice zajímavé prostory a měli jsme několik konceptů. Jeden z nich představoval, že bychom měli v centru Prahy menší objekt, který bychom si celý pronajali pouze pro naši advokátní kancelář. Dále jsme zvažovali pronájem prostor ve vnějším centru. Nakonec jsme zvolili velkou kancelářskou budovu v centru Prahy, kde bude více nájemců,“ říká Jan Holásek. Partneři kanceláře jsou s komfortem více než čtyř tisíc metrů čtverečních nového sídla velmi spokojeni. U projektu Florentinum byli od začátku a měli jasnou představu. „Měli jsme možnost s developerem diskutovat o vybavení a dispozici našich prostor. Nosným prvkem je, že jsme chtěli vytvořit v klientské části prostředí, které bude příjemné a vstřícné. Zároveň bude efektivní, jiné než sterilní kancelářské prostory. Proto jsme ve spolupráci s architektem vytvořili prostor založený na zónách. Používáme velké prosklené plochy, na kterých jsou velkoplošné fotografie velkoměst. Nejsou to prvoplánové fotky, ale momentky rušného a dynamického života ve městě. To má vazbu na charakter naší kanceláře“ dodává Jan Holásek s tím, že zpětná vazba klientů i zaměstnanců je vynikající. Navíc si pochvaluje, že se podařilo „velký přesun“ zvládnout i ekonomicky, bez excesivních nákladů: „Nepřesáhli jsme běžný náklad na vnitřní vybavení advokátních kanceláří. Zatím jsme neměnili vůbec nic z toho, co jsme realizovali. U nemovitostních projektů se změnám nevyhnete, ale my jsme k nim zatím nepřistoupili a to je dobře. I z hlediska

designu, vyznění a přiměřenosti jsme vybudovali zajímavé, jiné a přitom pohodlné prostory, které jsou, věříme, příjemné a zajímavé, ale přitom nezbytně neomračují velkým luxusem,“ říká Jan Holásek. Kromě klientské části, propojené s terasami, a konferenčního centra se v kanceláři samozřejmě zaměřili i na neklientskou část a její funkčnost. Sezení není nahodilé, rozdělení sekcí je rozpracované a má vnitřní logiku důležitou pro efektivní řízení kanceláře.

Stěhování do Florentina podle Jana Holáska a Roberta Nešpůrka reflektuje vize kanceláře. „I nadále chceme být vedoucí česko-slovenskou právníkovou firmou poskytující služby odpovídající nejvyšším mezinárodním standardům právníkové profese. Cílem je posilovat nadstandardní pracovní i obchodní vztahy s klienty a prostřednictvím našich služeb jim umožnit realizovat jejich podnikatelské záměry. Usilujeme o vytvoření skutečného, oboustranně výhodného obchodního partnerství. K tomu nám nové prostory a možnosti, které Florentinum nabízí, pomáhají,“ říká Robert Nešpůrek. Kanceláře byly sice dimenzovány tak, aby mohly být v budoucnu doplněny o další týmy, jak ale partneři přiznávají, už nyní jsou téměř plné. „Prostor je efektivně využit, v případě potřeby však máme možnost další expanze,“ říká Jan Holásek.

Partneři advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners se také rozhodli v letošním roce otevřít Akademii Havel, Holásek & Partners, která formou školení a seminářů poskytne klientům, obchodním partnerům, ale i dal-

ším zájemcům a odborné veřejnosti odpovědi na aktuální právní otázky. Akademie bude využívat multifunkční konferenční prostor v kanceláři s moderním technickým vybavením pro organizování konferencí a seminářů. Lektory institutu budou špičkoví odborníci z akademické obce i z řad odborníků kanceláře. Kancelář nově rozšířila své řady o dva odborníky na soukromé právo a zároveň spoluautory nového občanského zákoníku Filipa Melzera a Petra Tégla. Společně s partnerem Františkem Korbelem a s dalším spolupracujícím expertem a spoluautorem zákoníku Milanem Hulmákem tak tvoří jeden z nejsilnějších týmů zaměřených na nové soukromé právo v České republice, pracující v prostředí jedné advokátní kanceláře. ●

Autor: Jaroslav Kramer

Foto: Jan Kolman

**Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář**

**Na Florenci 2116/15
110 00 Praha 1**

**Tel.: +420 255 000 111
Fax: +420 255 000 110
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz**

Pojistenivpraxi.cz

– náš nový portál s informacemi z pojišťovnictví

Do portfolia prestižní skupiny EPRAVO.CZ přibyl nový portál pojistenivpraxi.cz, který sdružuje informace a zpravodajství z oblasti pojišťovnictví. Kromě novinek z České republiky a zahraničí nabízí portál analýzy a rozhovory. Vše komplexně, přehledně a na jednom místě.

Specializovaný portál pojistenivpraxi.cz je nejenom pro profesionály z oboru, ale pro všechny, kteří se o daný segment zajímají. Cílem portálu je s použitím nejrůznějších doplňkových služeb přinášet potřebné a ověřené informace a tím informovat odbornou, ale i laickou veřejnost o aktualitách v oboru pojišťovnictví u nás i v zahraničí, o novinkách pojištění i legislativních změnách. Nebudou chybět ani nástroje zjednodušující každodenní práci pojišťovacích agentů, makléřů a zprostředkovatelů jednotlivých druhů pojištění.

Portál zároveň zpracovává analýzy a on-line výzkumy trhu, bude sledovat trendy a přinášet komentáře expertů jak z tohoto oboru, tak i ze souvisejících oblastí. Díky autorským článkům, které pojistenivpraxi.cz pro své čtenáře připravuje, se návštěvníci mohou dočíst například o pojištění sportovců a olympiády v Soči, které letos vyšlo na 500 milionů USD nebo se dozví, jaké podmínky jsou spojeny se změnou zdravotní pojišťovny.

„Spuštěním nového portálu pojistenivpraxi.cz chceme jak odborníkům v oblasti pojišťovnictví, tedy například pracovníkům pojištění či pojišťovacím makléřům, tak ale i širší veřejnosti nabídnout komplexní servis a ucelené informace z oboru,“ říká Jaroslav Kramer, vedoucí re-

daktor pojistenivpraxi.cz, a dodává, „návštěvníci u nás najdou nejenom cenné informace z české praxe, ale i nejrůznější zajímavosti z různých koutů světa.“

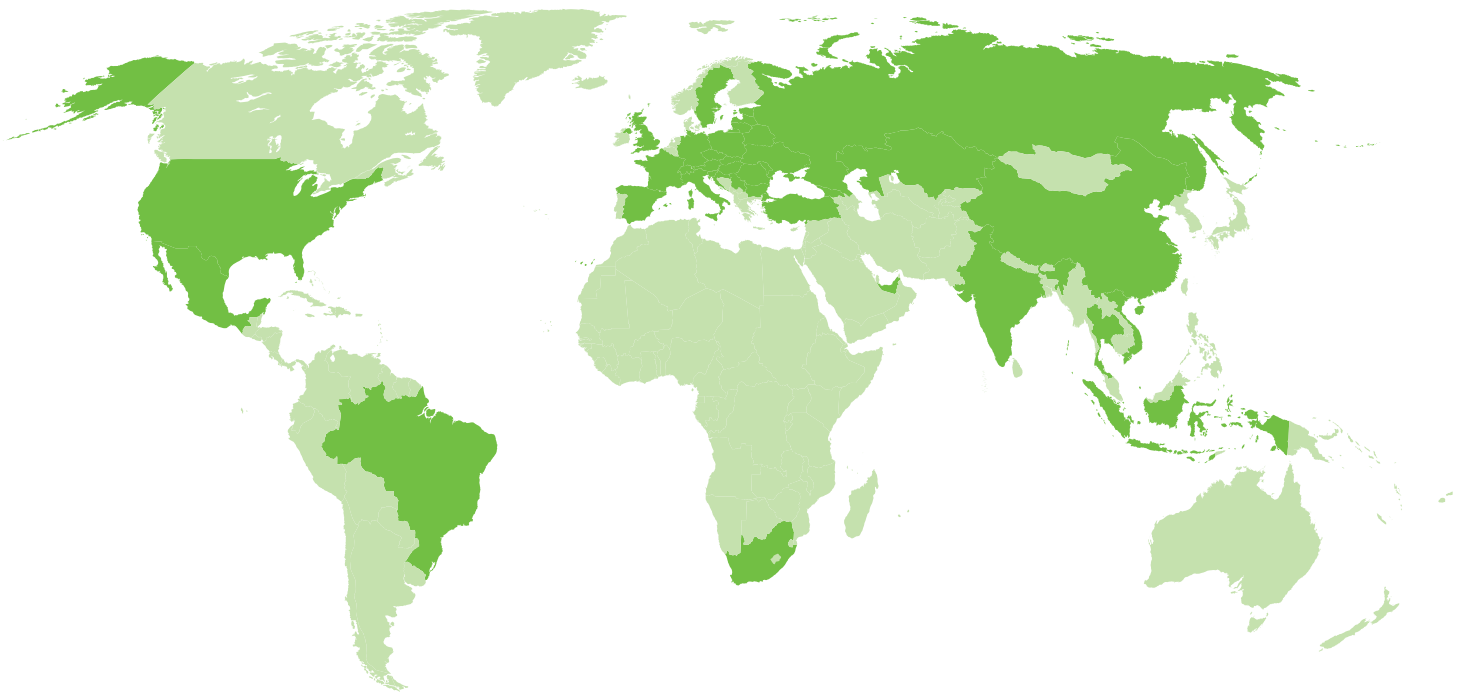
V návaznosti na členství v síti EPRAVO.CZ jsou aktuálními stěžejními tématy pro redakci pojistenivpraxi.cz nový občanský zákoník a evropské směrnice regulující trh s pojištěním. Portál nabízí denně nové příspěvky a aktuality a přidanou hodnotou nově vzniklého portálu budou specializovaná školení i možnost přímé on-line konzultace s vybraným odborníkem. ●

Rödl & Partner

Potvrzujeme svou kvalitu...

... a dì kujeme za vaši důvì ru.

Praha | Brno

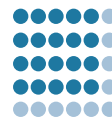
www.roedl.com/cz

Úspì ch nezná hranic

> 91 poboèek > 40 zemí > jedna spoleènost

advokátní kancelář

1993 - 2013
Počítejte s námi
20 let PRK Partners

PRK Partners
je již 20 let symbolem
špičkové kvality
právních služeb
a osobního přístupu

PRK Partners je přední advokátní kancelář a nositelem ocenění „Nejlepší právnická firma roku 2012“ podle prestižního britského magazínu The Lawyer.

PRK Partners je partnerství desítek excelentních osobností z různých zemí, s různou profesní historií a osobními zkušenostmi. Spojením jejich know-how vzniká unikátní firemní prostředí, v němž nemusí klient volit kompromis mezi kvalitami.

PRK Partners poskytuje bezkonkurenční právní poradenství v souvislosti se změnami v soukromém právu. Náš tým je složen z autorů rekodifikace a předních odborníků v jednotlivých právních specializacích.

Spojujeme teorii s praxí.

Vydejte se na cestu s těmi, kteří ji vytyčili.

Bez kompromisů.

www.prkpartners.com

PRAHA | BRATISLAVA | BUDAPEŠŤ | OSTRAVA

Nová advokátní kancelář DOHNAL PERTOT SLANINA

Spojením tří advokátních praxí vznikla advokátní kancelář DOHNAL PERTOT SLANINA s kanceláři v Hradci Králové, Olomouci a Praze.

dohnal pertot slanina
advokátní kancelář

Tým DOHNAL PERTOT SLANINA bude poskytovat právní služby v oblasti všeobecného obchodního a smluvního práva, sporné agendy, sportovního a trestního práva, jakož i správy a vymáhání pohledávek a práva nemovitostí. Nová advokátní kancelář může nabídnout i ojedinělé know-how v oblasti nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, jejichž školením se zabývá již od roku 2012.

„Víme, že výběr advokáta je pro naše klienty složitým a důležitým rozhodnutím. Cílem všech členů našeho týmu je, aby se při spolupráci s námi cítili příjemně a měli plnou důvěru v naše schopnosti.“, uvádí Jakub Dohnal.

Kontakt:

DOHNAL PERTOT SLANINA
advokátní kancelář

e-mail: info@akdps.cz
web: www.akdps.cz

HRADEC KRÁLOVÉ

Komenského 266/3
500 03 Hradec Králové
Tel.: +420 493 814 900

OLOMOUC

Schweitzerova 84/50
779 00 Olomouc
Tel.: +420 587 407 086

PRAHA

Matoušova 515/12
150 00 Praha 5 – Smíchov
Tel.: +420 234 697 731

JUDr. Jakub Dohnal, Ph. D. má v kanceláři na starosti vedení prací týkajících se nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích. V roce 2009 se umístil na třetím místě v prestižní soutěži Právník roku, kategorie talent roku jako jeden z nejmladších právníků v historii této soutěže vůbec.

Mgr. Tomáš Pertot se zaměřuje zejména na právo trestní, oblast hospodářské kriminality. Tomáš rovněž vede tým hromadného vymáhání pohledávek.

Mgr. Lukáš Slanina se profiluje v právu obchodním, právu cenných papírů včetně směnek, právu nekalé soutěže a v realitním právu, kde poskytuje právní podporu podnikání realitním kancelářím.

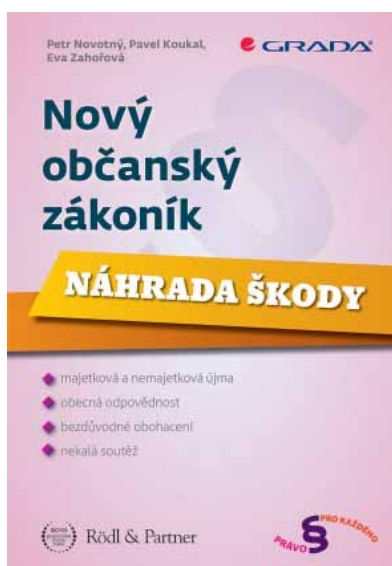
Orientujte se v novém občanském zákoníku!

Převratné změny v občanském právu se od 1. ledna 2014 dotknou úplně každého.

Nová řada populárně naučných publikací komplexně pokrývá celou problematiku upravenou novým občanským zákoníkem.

Je určena vám všem, kteří se potřebujete orientovat v nové právní úpravě.

Získejte přehled o základních zásadách nového občanského zákoníku. Na těchto základních pilířích je nová právní úprava postavena. Získáte tak i vodítko pro interpretaci a aplikaci dalších zákonných ustanovení. ●

lidé

Irina Martvel

BBH rozšiřuje své řady

Moskevská kancelář BBH posiluje litigační tým o Irinu Martvel. Ruská advokátka se specializuje na soudní spory a pracovní právo.

V lednu 2014 nastoupila **Irina Martvel**, ruská advokátka se specializací na soudní spory a pracovní právo. Její profesní zkušenosti zahrnují korporátní a komerční spory, spory s regulatorními úřady, pracovní případy, spory týka-

jící se nároků spotřebitelů, konkurzní řízení, řízení spojená se složitými rozhodčími nálezky a trestní kauzy. Vystudovala Moskevskou státní právnickou akademii O. Kutafina, hovoří plynně anglicky. ●

Filip Melzer

Do advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners nastupují další experti na nové soukromé právo

Havel, Holásek & Partners rozšířila své řady o dva špičkové odborníky na soukromé právo, a zejména nový občanský zákoník, Filipa Melzera a Petra Téglu. Oba patří k nejužšímu týmu tvůrců zákoníku, na jehož přípravě se podíleli jako členové rekodifikační komise Ministerstva spravedlnosti.

Filip Melzer v minulosti působil u Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. V letech 2010 až 2012 byl náměstkem ministra spravedlnosti pro oblast justice. Byl členem rekodifikační komise pro přípravu nového občanského zákoníku a komise pro soukromé právo Legislativní rady vlády. Nyní je členem expertní komise pro aplikaci nové civilní legislativy (KANCL) při Ministerstvu spravedlnosti, působí jako lektor Justiční akademie ČR při školení soudců v oblasti nového soukromého práva a přednáší na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, kde byl v letech 2008 až 2010 proděkanem. Filip Melzer se bude v advokátní kanceláři Havel, Holásek & Partners vě-

novat novému občanskému zákoníku, doplní tým expertů kanceláře o pohled akademika, školitele a spoluautora jak samotného zákoníku, tak i velkého komentáře k němu, vydávaného nakladatelstvím Leges. Filip Melzer studoval na univerzitách v Brně, Frankfurtu nad Odrou, Pasově a Vídni. Pravidelně publikuje v odborných časopisech a je členem České advokátní komory. Ve volném čase se věnuje sportu.

Petr Tégl byl podobně jako Filip Melzer členem rekodifikační komise pro přípravu nového občanského zákoníku. Je členem komise pro aplikaci nové civilní legislativy (KANCL) při Ministerstvu spravedlnosti a členem komise pro soukromé právo Legislativní rady vlády. V současné době působí jako poradce Ministerstva dopravy pro vybrané legislativní otázky, lektor Justiční akademie ČR pro vzdělávání soudců a vědecký pracovník Ústavu státu a práva Akademie věd ČR. Petr Tégl v minulosti přednášel na Právnické fakultě Univerzity Karlovy a nyní vyučuje na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. V advokátní kanceláři Havel, Holásek & Partners se bude rovněž věnovat novému občanskému zákoníku. Petr Tégl absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a dále studoval právo v Mnichově a Wrocławu. Spolu s Filipem Melzerem je hlavním spoluautorem velkého komentáře k novému občanskému zákoníku. ●

Petr Tégl

Miroslav Pokorný nově v týmu Lydon Wells Legal

Advokátní kancelář Lydon Wells Legal rozšířila svůj tým právníků o JUDr. Miroslava Pokorného, LL.M. Pokorný se specializuje především na obecné smluvní a obchodní právo, právo obchodních společností, právní due diligence a M&A.

Miroslav Pokorný se dlouhodobě věnuje právnímu poradenství pro společnosti podnikající v automobilovém

průmyslu a také pro německy a anglicky hovořící korporátní klienty. Dříve působil v advokátní společnosti Schönherr s.r.o., kde měl na starosti především klienty z řad oficiálních importérů prémiových značek automobilů. V oblasti akvizic a prodeje se v uplynulých letech účastnil řady transakcí jak na straně prodávajících, tak kupujících, zejména v odvětvích automobilového průmyslu, energetiky a investic do nemovitostí. Pokorný je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze a své vzdělání rozšířil postgraduálním studiem v Německu na Christian-Albrechts-Universität zu Kiel. Hovoří plynně anglicky a německy. ●

Miroslav Pokorný

Anna Bartůňková

Anna Bartůňková posiluje tým Weinhold Legal

Pracovněprávní a litigační tým advokátní kanceláře Weinhold Legal nově doplnila advokátka Anna Bartůňková.

Anna Bartůňková přichází do Weinhold Legal z pražské kanceláře HOLEC, ZUSKA & Partneri. Absolvovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (titul JUDr.) Během studií na Univerzitě Karlově strávila určitý čas také studiem práv na Paris Lodron Univerzitě v Salzburgu. Vedle rodné češtiny hovoří anglicky a německy. Je zapsána na seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou. ●

Nová posila pro Dvořák Hager & Partners

Od 1. ledna 2014 posílil tým advokátní kanceláře pan **Achim Jähnke**. Achim se specializuje především na právo obchodních společností, fúze a akvizice a ochranu investic.

Před nástupem do kanceláře Dvořák Hager & Partners byl Achim v čele německé sekce české advokátní kanceláře Kocián Šolc Balašůvek a od roku 2011 vedl vlastní advokátní kancelář se zaměřením na ochranu investic. Vedle členství v České advokátní komoře je Achim též členem Německé advokátní komory a je oprávněn zastupovat klienty u německých vrchních zemských soudů. Kromě rodné němčiny hovoří plynule česky, anglicky, španělsky a francouzsky. ●

Squire Sanders spolupracuje s bývalým špičkovým českým diplomatem Petrem Kolářem

Globální právní firma Squire Sanders začala od 1. 1. 2014 spolupracovat s Petrem Kolářem, který zaujal pozici externího seniorního poradce v její pražské kanceláři. Petr Kolář je v této funkci k dispozici stávajícím a novým klientům Squire Sanders ve věcech komerční diplomacie a globálních vztahů s veřejným sektorem (government relations).

„Díky našemu spojení s Petrem Kolářem bude Squire Sanders schopna rozšířit své služby veřejné advokacie a komerční diplomacie, které již nabízíme především ze svých kanceláří ve Washingtonu a Bruselu,“ vysvětluje Radek Janeček, vedoucí partner pražské kanceláře Squire Sanders. „Stejně jako v ostatních oblastech našich služeb se spolu s Petrem Kolářem zaměříme na klienty vyžadující komplexní přístup, maximální možnou kvalitu a přidanou hodnotu poradenských služeb.“ „Nabídkou spolupráce od Squire Sanders jsem velice poctěn, velmi si jí vážím a věřím, že ohromný potenciál našeho spojení plně využijeme v zájmu našich českých i zahraničních klientů,“ řekl Petr Kolář.

Petr Kolář působil v letech 1993 až 2012 v české zahraniční službě v řadě vedoucích pozic. Pracoval jako náměstek ministra zahraničí pro dvoustranné vztahy, poradce prezidenta V. Havla pro evropskou integraci a Balkán, velvyslanec ve Švédsku (1996-1998), Irsku (1999-2003), Spojených státech amerických (2005-2010) a Ruské federaci (2010-2012). Od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 zastával pozici ředitele pro zahraniční vztahy PPF s hlavním důrazem na Asii. ●

Martin Šolc

Portfolio specializovaných služeb **Petra Koláře** zahrnuje analytickou a diplomatickou expertízu, zpracování strategie, taktiky a nástrojů pro obchodní aktivity na zahraničních trzích, ať už při vedení transakčních negociací nebo řešení sporů, poradenství v mezinárodních vztazích a při realizaci zahraničního obchodu a investic.

Noví advokátní koncipienti v MSB Legal

Mgr. Martin Šolc, LL.M. a Mgr. Kateřina Šperková rozšířili tým advokátní kanceláře MSB Legal. Oba absolventi se budou věnovat obchodnímu a občanskému právu.

Před nástupem do MSB Legal, v.o.s. téměř dva roky pracoval pro skupinu AKCENTA jako podnikový právník, kde získal zkušenosti také s právem finančním a závazkovým. Posléze půl roku působil jako advokátní koncipient v advokátní kanceláři HAVLÍČEK & JANEBA, kde se ve velké míře věnoval rovněž právu insolvenčnímu.

Kateřina Šperková vystudovala Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Již v průběhu studia a po jeho úspěšném ukončení v roce 2013 krátce pracovala ve dvou advokátních kancelářích, kde získala zkušenosti především z oblasti práva občanského a obchodního. V advokátní kanceláři MSB Legal, v.o.s. se věnuje právu obchodnímu, a to zejména právu korporací. Hovoří anglicky a italsky, zajímá se o obchodní a trestní právo a mezi její koníčky patří zejména sport, literatura a cestování. ●

Kateřina Šperková

Martin Šolc promoval v roce 2011 na Právnické fakultě Západočeské univerzity v Plzni, věnuje se obchodnímu a občanskému právu, v MSB Legal, v.o.s. se zabývá především právem obchodních korporací. Mluví anglicky a německy, zajímá se o teorii práva a právo ústavní. Mezi jeho koníčky patří sport, věda, technika a finanční trhy.

LA CORTE

LUXURY APARTMENTS

www.lacortepraga.com

SALES AND MANAGMENT BY MANGHI CZECH / T: +420 725 860 300 / E: info@lacortepraga.com / Pařížská 68/9 - 110 00 Praha 1

MANGHI
CZECH

PROFIL ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE DENTONS

Dentons je globální právní firma odhodlaná poskytovat svým klientům konkurenční výhodu ve stále složitějších a vzájemně provázaných tržních podmínkách. Firma vznikla v březnu 2013 spojením mezinárodní advokátní kanceláře Salans LLP, kanadské advokátní kanceláře Fraser Milner Casgrain LLP (FMC) a mezinárodní advokátní kanceláře SNR Denton. Dentons je vybudována na pevných základech těchto tří vysoce hodnocených advokátních kanceláří. Každá z těchto kanceláří si získala vynikající pověst a klientelu tím, jak dokázala reagovat na lokální, regionální i přeshraniční potřeby širokého spektra klientů – od fyzických osob a podnikatelů, přes malé a začínající podniky, všechny složky veřejné správy na místní, regionální i národní úrovni, až po střední a velké soukromé i veřejné společnosti, včetně nadnárodních korporací a globálních entit.

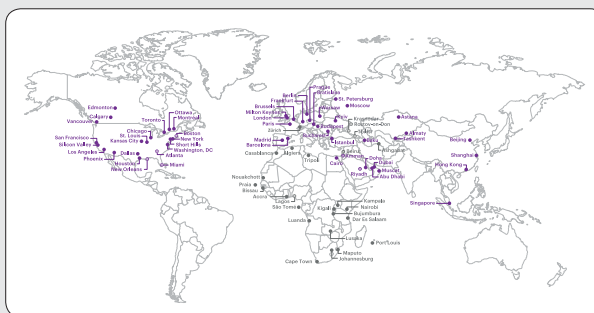
Klienti Dentons mohou nyní těžit ze znalostí 2 600 právníků a dalších odborníků působících ve více než 75 kancelářích v 52 státech Evropy, včetně Spojeného království, Ruska

a Společenství nezávislých států; Spojených států amerických, Kanady; Asie, se zřetelem na Blízký a střední východ, a rovněž Afriky. Firma Dentons je odhodlána změnit status quo v právních službách, mimo jiné nabídkou kreativních, avšak spolehlivých podnikatelských a právních řešení.

Pražská kancelář Dentons

V pražské kanceláři Dentons působí tým 34 právníků. V České republice poskytujeme klientům právní poradenství od roku 1991. Jak odborné skupiny tak i četní právníci pražské kanceláře Dentons jsou každoročně zařazováni mezi přední experty v různých oblastech práva nezávislými mezinárodními odbornými hodnoticemi publikacemi, jako například Chambers Global, Chambers Europe a Legal 500.

Služby pražské kanceláře Dentons pokrývají jak transakční činnost tak i právní záležitosti spojené s provozem podniku. Poskytujeme právní poradenství mnohým zahraničním i domácím klientům v různých oblastech podnikatelského života včetně fúzí a akvizic, private equity/venture capital, zakládání joint venture, bankovníctví, financování a kapitálového trhu, privatizací a realitních transakcích. Aktivní jsme i ve sporné agendě. Vedoucím partnerem kanceláří Dentons v Praze a Bratislavě je Ladislav Štorek.

Fúze, akvizice, korporátní právo a poradenství v rámci obchodních vztahů

Radíme českým i zahraničním klientům v oblasti fúzí a akvizic, private equity/venture capital i v korporátní oblasti. Náš tým staví na svých hlubokých zkušenostech v oblasti plánování, strukturování a vyjednávání transakcí a jejich financování, jakož i řešení souvisejících daňových otázek a záležitostí hospodářské soutěže. Zajišťujeme rovněž právní servis spojený s každodenním chodem společností, včetně konání valných hromad, zvyšování či snižování základního kapitálu, změn stanov a společenských smluv, převodů akcií a obchodních podílů. Máme značné zkušenosti s restrukturalizacemi společností, s jejich přeměnami i s optimalizací holdingových struktur.

Poskytujeme našim klientům poradenství také ve všech aspektech obchodních vztahů, včetně přípravy, vyjednávání a ukončování obchodních smluv, smluv s dodavateli a odběrateli, licenčních smluv, franchisingových smluv, smluv o skladování, distribučních smluv, smluv o dílo, přípravy věrnostních programů, spotřebitelských soutěží, zprostředkovatelských smluv a přípravy všeobecných obchodních podmínek.

Právo nemovitostí

Pražská kancelář Dentons je každoročně hodnocena nezávislými mezinárodními odbornými hodnotícími publikacemi Chambers Europe a Legal 500 EMEA jako vedoucí firma v oboru nemovitostí. V letech 2009, 2010, 2011 a 2013 jsme čtyřikrát zvítězili ve firemním žebříčku Právnická firma roku organizovaném společností EPRAVO.CZ v kategorii „Developerské a nemovitostní projekty“. Dále byla naše pražská kancelář Dentons jmenována odborným časopisem Construction & Investment Journal (CIJ) „Nemovitostní právní firmou roku 2012 v České republice“. Poskytujeme právní poradenství celé škále subjektů působících v oboru nemovitostí (developerům, investorům, stavebním firmám, finančním institucím, vlastníkům, pronajímatelům i nájemcům) při jejich transakcích týkajících se nemovitostí a developerských projektů. Radíme klientům také v dalších oblastech spojených s nemovitostmi, například v oblasti výstavby, daňového plánování a získávání veřejnoprávních povolení. Zastupujeme klienty i při řešení mnoha sporů v oboru nemovitostí.

Bankovnictví a financování

Naši právníci jsou členy početného globálního týmu pro bankovnictví a financování. Radíme

klientům v celém spektru místních a přeshraničních financování. Poskytujeme poradenství českým, evropským, americkým ale i mezinárodním bankovním ústavům a institucím v souvislosti s jejich strukturovaným financováním, bilaterálními a syndikovanými úvěry, a investičními bankovními aktivitami v České republice a v celém regionu střední a východní Evropy. Zastupujeme také významné vládní a mezinárodní či nadnárodní finanční instituce ohledně jejich investičních aktivit ve střední Evropě. V letech 2012 a 2013 jsme ve firemním žebříčku Právnická firma roku organizovaném společností EPRAVO.CZ byli označeni za velmi doporučovanou firmu v kategorii „Bankovníctví a finance“.

Regulatorika a právo duševního vlastnictví

Poskytujeme poradenství českým i zahraničním klientům v otázkách práva hospodářské soutěže a při regulatorních záležitostech v odvětvích elektronických komunikací, farmacie, energetiky, ale i veřejných zakázek, včetně zastupování ve sporech z nich vyplývajících. Radíme klientům též v nejrůznějších otázkách práva duševního vlastnictví.

Řešení sporů

Právníci pražské kanceláře Dentons úspěšně zastupují klienty před soudy v České republice v širokém spektru obchodních sporů na všech úrovních soudního řízení. Zastupujeme klienty také ve správních řízeních a v rozhodčích řízeních před různými rozhodčími orgány, jak národními a mezinárodními stálými rozhodčími soudy, tak i u rozhodčích soudů ad hoc. Při přeshraničních sporech úzce spolupracujeme s našimi kancelářemi Dentons v dalších 51 zemích světa.

Reorganizace, restrukturalizace a insolvence

Jsme jednou z mála advokátních kanceláří, která může vyřešit jak složité přeshraniční insolvence tak zastupovat klienty v komplikovaných vnitrostátních kauzách. Náš pražský tým Dentons pro reorganizace, restrukturalizace a insolvence (RRI) poskytuje právní poradenství klientům v hlavních insolvenčních a restrukturalizačních případech, které v současnosti probíhají v České republice. Jsme platnou součástí RRI týmu Dentons ve střední a východní Evropě. Naši právníci čerpají i ze zkušeností našich kolegů z jiných oborů práva, včetně bankovníctví, řešení sporů, nemovitostí, duševního vlastnictví a daní. V letech 2012

a 2013 jsme ve firemním žebříčku Právnická firma roku organizovaném společností EPRAVO.CZ byli označeni za velmi doporučovanou firmu v kategorii „Restrukturalizace a insolvence“.

Pracovní právo

Naši právníci zaměřující se na pracovní právo v pražské kanceláři Dentons radí mezinárodním a tuzemským společnostem při řešení pracovní právních záležitostí a poskytují poradenství ve složitých otázkách zaměstnanosti v České republice. Pomáháme klientům zvládnout jmenování manažerů, ukončování manažerských smluv, hromadné propouštění, vysílání zaměstnanců do zahraničí a naopak. Přípravujeme také dohody o konkurenčních doložkách a návrhy vnitřních předpisů a zaměstnaneckých manuálů, jakož i poskytujeme právní podporu klientům při kolektivním vyjednávání. Radíme též ve věcech ochrany osobních údajů.

Představení lídrů týmu Dentons

Ladislav Štorek,
vedoucí partner pražské a bratislavské kanceláře Dentons

Ladislav Štorek je vedoucím partnerem pražské a bratislavské kanceláře Dentons. Kromě vedení uvedených poboček působí i v globálních orgánech firmy. Ladislav také vede tým pro řešení sporů v pražské kanceláři Dentons. Věnuje se především sporné agendě v soudních i rozhodčích řízeních, včetně arbitráží podle smluv o mezinárodní ochraně investic, a to zejména v energetickém, farmaceutickém a mediálním sektoru.

Evan Lazar

partner a předseda správní rady
Dentons Europe

Evan Z. Lazar je partnerem pražské kanceláře Dentons a předsedou správní rady Dentons Europe. Současně je jedním z lídrů globální skupiny Dentons pro právo nemovitostí. Chambers Europe jej označuje za top právníka a za jednoznačnou hvězdu v oboru práva nemovitostí ve střední a východní Evropě.

Tomáš Bílek

partner

Tomáš Bílek je partnerem pražské kanceláře Dentons a jedním ze dvou vedoucích korporátního týmu pražské a bratislavské kanceláře, jakož i pracovněprávního týmu pražské kanceláře. Zaměřuje se na obecné korporátní právo, fúze a akvizice, otázky hospodářské soutěže a na pracovní právo včetně sporů.

Jiří Stržínek

partner

Jiří Stržínek je partnerem a jedním ze dvou vedoucích nemovitostního týmu kanceláře Dentons v Praze, jakož i pražského týmu pro bankovníctví a finance. Soustřeďuje se na akvizice a prodeje nemovitostí, na jejich financování a na projektové financování.

Stewart Middleman

partner

Stewart M. Middleman je partnerem v pražské kanceláři Dentons a vedoucím sekce přeshraničních transakcí v rámci nemovitostní skupiny Dentons Europe. Zaměřuje se na akvizice a prodeje nemovitostí a na jejich financování.

Michal Hink

advokát na pozici counsel

Michal Hink je advokátem na pozici counsel a jedním ze dvou vedoucích nemovitostního týmu v pražské kanceláři Dentons. Soustřeďuje se především na nákup a prodej nemovitostních projektů, asset management a problematiku nájemních smluv.

Daniel Hurych

advokát na pozici counsel

Daniel Hurych je advokátem na pozici counsel a jedním ze dvou vedoucích týmu zaměřeného na bankovníctví a financování pražské kanceláře Dentons. Zaměřuje se na bankovníctví a financování včetně akvizičního financování, financování nemovitostí, projektového a exportního financování.

Jan Procházka

advokát na pozici counsel

Jan Procházka je advokátem pražské kanceláře Dentons na pozici counsel a jedním ze dvou vedoucích korporátního týmu pražské a bratislavské kanceláře. Specializuje se na oblast fúzí a akvizic, private equity a korporátního práva.

Petr Kotáb

advokát a čestný člen pražské kanceláře

Petr Kotáb je advokátem a bývalým vedoucím partnerem pražské kanceláře Dentons. Již téměř 30 let je rovněž členem Katedry finančního práva a finanční vědy Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Zaměřuje se na finanční a daňové právo, právo cenných papírů a finančních trhů, bankovníctví a právo zahraničních investic.

Marek Nosek

advokát na pozici counsel

Marek Nosek je advokátem na pozici counsel a jedním ze dvou vedoucích pracovněprávního týmu v pražské kanceláři Dentons. Specializuje se na pracovní právo, obchodní a korporátní právo včetně fúzí a akvizic; a právo hospodářské soutěže.

Petr Slach

advokát na pozici counsel

Petr Slach je advokátem na pozici counsel a vedoucím týmu pro regulatoriku pražské kanceláře Dentons. Zaměřuje se na oblast telekomunikací, veřejných zakázek a energetiky.

Juraj Alexander

advokát na pozici counsel

Juraj Alexander je advokátem na pozici counsel a vedoucím týmu pro restrukturalizace, reorganizace a insolvence v pražské kanceláři Dentons. Specializuje se na insolvenční právo vč. jeho přeshraničních prvků; financování a soudní spory.

Jan Šolc

advokát na pozici counsel

Jan Šolc je advokátem na pozici counsel a vedoucím týmu pro asset management v rámci nemovitostního týmu v pražské kanceláři Dentons. Zaměřuje se na asset management a financování nemovitostí.

DENTONS

Dentons Europe CS LLP, organizační složka
advokátní kancelář
Platnějská 191/4
110 00 Praha 1

T: +420 236 082 111
F: +420 236 082 999
prague@dentons.com
www.dentons.com

Tisknout
nás baví

www.tiskap.cz

Vytiskneme vám vše od vizitky
po knihu i na voňavý papír

Na Louži 2a Praha 10 – Vršovice
T 267 216 800 | tiskap@tiskap.cz

Tiskárna
velkého
formátu

K dispozitivnosti výše úroku z prodlení v občanskoprávních vztazích

Podle dřívější právní úpravy bylo možné ujednat si odchylnou výši úroku z prodlení pouze ve vztazích obchodněprávních, tedy především ve vztazích mezi podnikateli. Úroky z prodlení v obchodněprávních vztazích šlo přitom sjednat vyšší nebo nižší, než bylo určeno příslušným prováděcím předpisem.

Stejně jako ostatní právní úkony, rovněž ujednání o výši úroku z prodlení muselo být v souladu s dobrými mravy a se zásadou poctivosti v obchodním styku. Výše úroku z prodlení tudíž musela být přiměřená s ohledem na konkrétní okolnosti případu. V opačném případě bylo takové ujednání absolutně neplatné. Naproti tomu ve vztazích občanskoprávních, byla výše úroku z prodlení pevně stanovena právním předpisem účinným v době, kdy se dlužník s určitou peněžitou částkou dostal do prodlení.

Od účinnosti nového občanského zákoníku si výši úroku z prodlení můžeme sjednat jak ve vztazích obchodněprávních, tak i občanskoprávních, a to s jednotným právním režimem. Zásada dispozitivnosti, která je vůdčí zásadou nového občanského zákoníku, se tedy promítne i do výše úroku z prodlení. Subsidiárně pak bude platit výše úroku z prodlení stanovená nařízením vlády č. 351/2013 Sb., které bylo k provedení nového občanského zákoníku přijato. Uvedené nařízení vlády přitom změnilo způsob výpočtu výše úroku z prodlení, čímž nám přibyl další způsob jejího určení. Výše úroku z prodlení nově odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Dostane-li se tedy dlužník po 1. 1. 2014 do prodlení, pro určení výše úroku z prodlení bude rozhodná repo sazba k 1. 1. a k 1. 7. daného roku. Procentní sazba úroku z prodlení nicméně zůstane po celou dobu prodlení neměnná, i když se později změni repo sazba České národní banky. Aktuální výše dvoutýdenní repo sazby České národní banky přitom činí 0,05 %, což je historické minimum.

Nový občanský zákoník zavedl též právo smluvní strany dovolat se neúčinnosti ujednání odchylujícího se od zákonné výše úroku z prodlení u soudu, pokud bude takové ujednání vůči věřiteli hrubě nespravedlivé, tj. které se bude odchýlovat od zákona tak, že se zřetelem ke všem okolnostem a podmínkám případu bude zhoršovat jeho postavení, aniž bude pro takovou odchylku spravedlivý důvod. Opouští se tedy konstrukce absolutní neplatnosti úroku z prodlení ujednaného v rozporu s dobrými mravy a se zásadami poctivého obchodního styku. Co bude vůči věřiteli hrubě nespravedlivé, a co už ne, nicméně bude otázkou především judikatury soudů.

Prohlásí-li soud ujednání za neúčinné, použijí se namísto něho ustanovení zákona, ledaže soud rozhodne v zájmu spravedlivého řešení jinak. Podle nové právní úpravy tedy může nastat situace, že se soud nakonec rozhodne i pro jinou výši úroku z prodlení, než jak je stanovena zákonem, resp. prováděcím právním

předpisem, i když se asi nebude jednat o případy příliš časté. Ustanovení o soudní ingerenci tohoto druhu je v našem právním řádu novinkou a jeho účelem bude nejspíš chránit zejména před nepřiměřeně vysokými „lichvářskými“ úroky z prodlení. Takový zásah soudu do již uzavřeného soukromoprávního vztahu se však může ukázat jako problematický, neboť může mít negativní dopad na právní jistotu smluvních stran a celého vztahu jako takového. Vývoj judikatury v této oblasti tak bude jistě velmi zajímavé sledovat. ●

JUDr. Monika Hrmová
TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s.r.o.

TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
www.iustitia.cz

Přímé zápisy prováděné notáři do obchodního rejstříku v roce 2014

Dnem 1. 1. 2014 vstoupil v účinnost zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob (dále jen „zákon o veřejných rejstřících“), který v ustanoveních §§ 108-118 zavádí významnou novinku – oprávnění notářů provádět za stanovených podmínek přímé zápisy do obchodního rejstříku.

a to ve čtyřech hlavních etapách dle důležitosti s plánovanými mezníky v termínech 6. 1., 17. 2., 31. 3. a 12. 5. 2014. Vzhledem k zákonem předpokládanému přímému zápisu skutečností do obchodního rejstříku notáři bude úprava ISROR zahrnovat i vytvoření nové části systému pro práci notářů s agendou obchodního rejstříku. Předpokládaným dnem spuštění první verze části systému pro specializovaný přístup notářů je 17. 2. 2014, přičemž k uvedenému datu se rovněž předpokládá zprovoznění dočasné verze systému umožňující notářům provádět prvotápis akciových společností. Nejpozději ke dni 31. 3. 2014 je plánováno postupné rozšíření systému o další funkčnosti, a to zejména o rozšíření notářských možností o prvotápis s.r.o. a zápis změn u a. s. a s. r. o. Spuštění finální podoby ISROR zahrnující kompletní agendu pro práci notářů se uskuteční ke dni 12. 5. 2014, přičemž doladění konečné verze systému se předpokládá v termínu do srpna 2014.

Nezbývá než věřit, že nadcházející úprava ISROR proběhne v souladu s plánovaným harmonogramem, případně doufat, že ještě rychleji. ●

Mgr. Jana Křížová, advokátní koncipientka
Mgr. Jan Krampera, advokát
Dvořák Hager & Partners,
advokátní kancelář, s.r.o.

dvořák | hager & partners
 advokátní kancelář

Možnost provádět přímé zápisy do obchodního rejstříku budou mít notáři za následujících podmínek:

- zapisované skutečnosti mají podklad v podkladovém notářském zápisu,
- podkladový notářský zápis obsahuje vyjádření notáře o tom, že obsah právního jednání je v souladu s právními předpisy a se zakladatelským jednáním právnické osoby,
- notáři byly předloženy všechny listiny, které je nutné za účelem zápisu do obchodního rejstříku nebo pro založení do sbírky listin doložit a
- osoba oprávněná k podání návrhu na zápis o to požádá.

Zápis do obchodního rejstříku přitom provede ten notář, který sepsal podkladový notářský zápis, a to dálkovým přístupem bez zbytečného odkladu po podání žádosti o zápis. Lze tak očekávat, že tímto postupem dojde k výraznému zrychlení rejstříkové agendy.

Situace je však taková, že provádění plnohodnotných přímých zápisů notáři se zřejmě reálně dočkáme přinejlepším až v dubnu roku 2014. Toto vyplývá z harmonogramu plánovaného zapracování změn Informačního systému obchodního rejstříku (dále jen „ISROR“ a „systém“). Celková doba kompletního procesu zapracování změn ISROR je odhadnuta na 7 až 9 měsíců, počínaje 1. 1. 2014, přičemž realizace úprav bude prováděna postupně,

NE VŠECHNY PROBLÉMY LZE ROZPOZNAT NA PRVNÍ POHLED.

- Korporátní právo, M&A
- Obchodní právo, smluvní právo
- Právo nemovitostí, stavební právo
- Compliance, kartelové právo
- Podpora a poradenství českým podnikatelům při vstupu na německý trh
- Finanční právo
- Pracovní právo
- Soudní řízení, rozhodčí řízení, mediace
- Duševní vlastnictví
- Nový občanský zákoník – projekty implementace, školení

MY ŘEŠÍME PROBLÉMY DO HLOUBKY!

Advokátní kancelář Ueltzhöffer Klett Jakubec & Partneři je sdružením advokátů, které se vyznačuje obchodním myšlením a podnikatelským přístupem – právě tak, jak je tomu u společností našich klientů. Poskytujeme právní služby v českém, slovenském, německém a anglickém jazyce.

Zajišťovací směnka v insolvenčním řízení

Je-li na straně směnečného dlužníka, případně na straně dlužníka závazku směnkou zajištěného, zjištěn úpadek, lhotejno ve které z forem předpokládaných zákonem č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „InsZ“ nebo „insolvenční zákon“), vyvstává v souvislosti se směnkami obecně, o to více pak v souvislosti se směnkami zajišťovacími, poněkud specifická problematika, již je nutno řešit.

Přihlašování směnek do insolvenčního řízení obecně

V souladu s ust. § 109 odst. 1, písm. a) InsZ je se zahájením insolvenčního řízení spojen účinek spočívající v tom, že pohledávky a jiná práva týkající se majetkové podstaty nemohou být uplatněny žalobou, lze-li je uplatnit přihláškou. Uvedené platí pochopitelně bez dalšího i pro pohledávky směnečné, a to včetně těch, které byly již uplatněny u soudu a ohledně nichž svědčí věřiteli exekuční titul. Nedodržení lhůty k podání přihlášky pohledávky má přitom pro věřitele poměrně zásadní následky, když v souladu s ust. § 173 odst. 1 InsZ platí, že k přihláškám, které byly

podány po lhůtě stanovené insolvenčním soudem v rozhodnutí o úpadku se v insolvenčním řízení nepřihlíží a neuspokojují se žádným ze způsobů řešení úpadku.

Procesní úprava řešení úpadku vyžaduje, aby přihlašující věřitel ke své přihlášce pohledávky připojil přílohy (listiny), kterých se přihláška dovolává a které pravost, výši a případně i pořadí přihlašované pohledávky osvědčují (srov. ust. § 177 InsZ). Ve vztahu k přílohám přihlášek pohledávek se již praxe ustálila na tom, že postačí, jsou-li listiny, jichž se přihláška pohledávky dovolává, přiloženy toliko v prostých kopiích. Z povahy směnečného závazku se však uvedené jeví jako poněkud problematické. Směnka je dokonalým cenným papírem, do něhož je právo inkorporováno a s osudem listiny tak neoddělitelně spjata, přičemž již pouhá existence formálně bezvadné listiny zakládá samostatný, nesporný a abstraktní směnečný závazek. Je tedy otázkou, zda se lze i v případě směnečných pohledávek spokojit s předložením pouhé kopie směnky.

První přístup, který osobně považuji za přístup správný, jelikož odpovídá povaze směnečných závazků, jakož i platné procesně-právní úpravě, vyžaduje předložení nikoliv pouhé kopie, nýbrž originálu směnečné listiny. Tato povinnost sice není nikde v insolvenčním zákoně explicitně vyjádřena, nicméně lze ji z jeho právní úpravy dovodit výkladem. Pokud ust. § 173 odst. 4 insolvenčního zákona stanoví, že podání přihlášky má tytéž účinky jako podání žaloby, pak je nutno skrze obecnou subsidiaritu zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „o.s.ř.“ nebo „občanský soudní řád“), vyjádřenou v ust. § 7 InsZ, dovodit nezbytnost aplikace ust. § 175 o.s.ř., které stanoví v souvislosti s podáním návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu povinnost žalobce předložit spolu s návrhem směnku v prvopisu.[1] Správnosti požadavku na předkládání prvopisu směnky svědčí i rozhodovací praxe Nejvyššího soudu České republiky, byť ji lze na insolvenční řízení uplatnit toliko analogicky.[2]

Výše naznačený přístup, který v případě absence předložení originálu směnky, vedl k popření pravosti přihlášené směnečné pohledávky insolvenčním správcem, byl poněkud korigován rozhodnutím Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 3. 2011, sp. zn. 2 VSPH 1135/2010-P1-9, v jehož odůvodnění je konstatováno, že přihlašující věřitelé jsou zbaveni povinnosti předložit spolu s přihláškou pohledávky v insolvenčním řízení i originál směnečné listiny. Z poněkud specifických skutkových okolností daného incidenčního sporu je však nutno dovodit, že uvedené lze

aplikovat výlučně v situaci, kdy důvodem předložení originálu směnky je skutečnost jeho uložení u soudu v souvislosti s nalézacím řízením vedeným proti dlužníkovi, v němž se přihlašující věřitel svého směnečného nároku dříve domáhal. Bylo dovozeno, že za těchto okolností postačí přiložení kopie směnky spolu s označením místa (v rámci přihlášky pohledávky), kde se originál směnečné listiny ke dni podání přihlášky nachází, čímž je insolvenčnímu správci dostatečně umožněno k přihlášce pohledávky přiloženou kopii směnky s jejím originálem ztotožnit.

Problematika přihlašování pohledávek ze zajišťovací směnky

Zcela na úvod je nutno zmínit, že navzdory tomu, že zajišťovací směnka spadá nepochybně do kategorie zajišťovacích nástrojů v širším slova smyslu, z pohledu práva insolvenčního ji mezi zajištění řadit nelze. Insolvenční zákon ve svém ust. § 2 písm. g) vymezuje, kdy je věřitel považován za věřitele zajištěného, přičemž zajištění směnečné v tomto taxativním výčtu absentuje. Proto se pro pohledávku ze zajišťovací směnky, event. jí zajištěnou pohledávku kausální, neuplatní odchylky stanovené insolvenčním zákonem pro přihlašování, přezkum a uspokojování pohledávek zajištěných.

Přihláška pohledávky z titulu směnečného zajištění se může v rámci insolvenčního řízení vyskytnout v zásadě ve třech variantách. První z nich je situace, kdy se v úpadku nachází směnečný dlužník poskytující zajištění, přičemž dlužník závazku kausálního je osobou od směnečného dlužníka odlišnou a se splněním zajišťovaného závazku se dosud v prodlení nenachází. Z povahy smlouvy o zajištění smenkou, která tvoří pojítka mezi pohledávkou směnečnou a pohledávkou kausální, vyplývá, že v tomto případě dosud nenastal okamžik pro řádné uplatnění zajišťovací směnky, přesto však, chce-li si věřitel ponechat alespoň teoretickou možnost na uspokojení se ze zajišťovací směnky, musí v poměrně krátké lhůtě, stanovené rozhodnutím o úpadku, svou směnečnou pohledávku uplatnit přihláškou. Specifika insolvenčního řízení přitom umožňují, aby byly přihlášeny pohledávky nesplněné, jakož i pohledávky vázané na splnění podmínky (srov. ust. § 173 odst. 3 InsZ). Právě této poslední uvedené možnosti by měl přihlašující věřitel, chce-li předejít popření pohledávky ze strany insolvenčního správce, využít, tedy přihlásit směnečnou pohledávku jako podmíněnou (uspokojení se ze směnky plnicí zajišťovací funkci je v tomto případě vázáno na splnění odkládací podmínky spočívající

v tom, že nastane prodlení na straně vztahu kausálního).

Druhou v úvahu přicházející situací je varianta, kdy je úpadek zjištěn na straně dlužníka kausálního závazku, jehož řádné splnění je zajištěno smenkou, z níž je zavázána osoba od kausálního dlužníka odlišná, přičemž tato se v úpadku nenachází. Věřitel si za této situace zpravidla přihlašuje za dlužníkem pohledávku kausální. S ohledem na dikci ustanovení § 183 InsZ však podání přihlášky pohledávky nemá vliv na právo věřitele domáhat se upokojení ze zajištění[3] poskytnutých třetími osobami (tj. takových, která nespadají do majetkové podstaty dlužníka) a věřitel se tedy bude moci i nadále obrátit s požadavkem plnění na dlužníka směnečného, případně svůj nárok na plnění ze zajišťovacího instrumentu proti němu i pořadem práva vymoci. V rozsahu uspokojení ze zajištění by měl přihlášený věřitel vzít svou přihlášku pohledávky bez zbytečného odkladu zpět, neučiní-li tak, bude jeho účast v insolvenčním řízení ukončena rozhodnutím insolvenčního soudu. Poněkud specifická problematika v souvislosti s uvedeným vzniká následně na straně směnečných dlužníků poskytujících zajištění. Dle ust. § 2991 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, platí, že se bezdůvodně obohatí ten, za něhož bylo plněno, co měl po právu plnit sám, tedy při plnění na směnku vzniká směnečnému dlužníkovi regres vůči dlužníkovi závazku kausálního. Chce-li si však směnečný dlužník zachovat možnost vést tento regres i vůči insolventnímu dlužníkovi závazku kausálního, je nezbytné nutně, aby jím byla pohledávka z titulu zmíněného regresního nároku řádně a včas uplatněna přihláškou, byť jako pohledávka podmíněná. [4] Neučiní-li tak, uzavře si možnost cokoliv na svou pohledávku za insolventním dlužníkem v rámci insolvenčního řízení získat. Jedinou výjimkou z posledně uvedeného pravidla je situace předvídaná v ust. § 183 odst. 3, věta druhá insolvenčního zákona, kdy není nutné přihlášku pohledávky z titulu regresního nároku podávat, přihlásil-li se do insolvenčního řízení se svou kausální pohledávkou za dlužníkem přímo věřitel. Pokud se tak skutečně stalo a směnečný dlužník následně přihlášeného věřitele v rozsahu poskytnutého zajištění uspokojí, může se bez dalšího domáhat uspokojení v rozsahu věřiteli poskytnutého plnění i v rámci insolvenčního řízení, a to bez zřetele k tomu, zda jím byla regresní pohledávka dříve přihlášená, či nikoliv.[5]

Poslední a nutno podotknout, že z hlediska samostatnosti závazku ze zajišťovací směnky i nejspécifičtější variantou je ta, kdy je insolventní dlužník závazku kausálního současně i dlužníkem směnečným. Závazek kausální a závazek směnečný jsou zásadně závazky

samostatnými, jen volně propojenými skrze smlouvu o zajištění směnkou, která do jejich vzájemné relace vnáší prvky nepravé akcesority a subsidiarity. Nic tedy nemůže bránit paralelnímu přihlášení obou těchto pohledávek v rámci insolvenčního řízení.^[6] Přes tento zcela jednoznačný závěr ovšem nelze přehlížet okolnost, že dlužník, jehož úpadek byl rozhodnutím soudu pravomocně zjištěn, dluží jen částku ze směnkou zajištěné kausální pohledávky a že zajišťovací směnka byla od počátku zamýšlena toliko k uspokojení náhradnímu. Rovněž v rámci insolvenčního řízení by měl tedy přihlašující věřitel obdržet jedno plnění a nezískat tak prostřednictvím zajišťovací směnky neoprávněnou hmotněprávní výhodu. Z hlediska praktického, zejména pak při zohlednění specifik insolvenčního řízení, kdy výsledky přezkumného jednání, event. zvláštního přezkumného jednání, které se ohledně přihlášených pohledávek věřitelů u insolvenčního soudu koná, jsou základem pro míru účasti a následný rozsah uspokojování přihlášených věřitelů, může velmi snadno dojít k tomu, že jedna z přihlášených pohledávek bude ze strany insolvenčního správce čistě z důvodů právní obezřetnosti popřena. V zájmu předejít tohoto scénáře lze

doporučit, aby věřitel již v rámci přihlášky pohledávky zcela jednoznačně vymezil, že navzdory skutečnosti, že jsou jím z formálního hlediska přihlašovány pohledávky dvě (tj. pohledávka kausální a pohledávka ze zajišťovací směnky), jde z hlediska materiálního (tj. co se týče uspokojení) o pohledávku jedinou, kdy v rozsahu uspokojení jedné nebude se již věřiteli dostávat uspokojení na druhou z nich. Jako vadným též nelze hodnotit postup, kdy je pohledávka ze zajišťovací směnky přihlášená jako pohledávka podmíněná, event. kdy bude ryze z praktických důvodů přihlášená toliko pohledávka směnečná, u níž je osvědčení pravosti a výše zpravidla nepoměrné snazší, nežli v případě pohledávky kausální.

Lze uzavřít, že přihlášení směnečné pohledávky do insolvenčního řízení v žádném ohledu nebrání uplatnění směnky vůči jiným z ní zavazáným osobám, zejména pak směnečným rukojmím. Pro jejich postavení v rámci insolvenčního řízení, pro případ, že by na směnku skutečně plnili, platí zcela obdobně to, co bylo uvedeno výše ohledně vstupu do insolvenčního řízení při uplatňování regresních nároků.

Závěr

Jak je ze shora uvedeného patrné, projevuje se hmotněprávní směnečná přísmost ve výrazné míře i v rovině insolvenčního procesu. Byť je závazek ze zajišťovací směnky nadále závazkem samostatným, nesporným a abstraktním, k jehož osvědčení postačí toliko předložení směnečné listiny samotné, není radno přihlašování směnečných pohledávek do insolvenčního řízení podceňovat. Kvalifikovaným postupem přihlašujícího věřitele a respektováním zajišťovacího charakteru směnky tak lze efektivně předejít popření přihlášené směnečné pohledávky insolvenčním správcem a následnému vzniku incidenčního sporu o určení její pravosti. ●

Mgr. Michal Brychta,
advokátní koncipient
ŽIŽLAVSKÝ, advokátní kancelář s.r.o.

Poznámky

[1] Navzdory skutečnosti, že se úprava ust. § 175 o.s.ř. vztahuje k problematice zkráceného řízení směnečného, je zcela nepochybné, že povinnost předložit směnku v prvopise existuje i v situacích, kdy vydání směnečného platebního rozkazu navrhovatelicky jedinou efektivní obranou proti jejich převedení je faktické vynětí směnečné listiny z oběhu.

[2] Srov. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2010, sp. zn. 29 Cdo 252/2009, jež k dané problematice ve svém odůvodnění výslovně uvádí: „ani směnečný platební rozkaz, který nabyl právní moci a je vykonatelný, nemění nic na skutečnosti, že se jedná o soudní rozhodnutí deklaratorní povahy, nikoliv povahy konstitutivní a oprávněný je povinen i v exekuci prokázat k eventuální obraně povinného po nařízení exekuce, že je i nadále majitelem směnky (i v exekučním řízení platí

všechna ustanovení směnečného zákona, např. čl. I § 39 odst. 1). Pokud směnku její majitel zničil, jeho směnečný nárok zcela zanikl, a to i tehdy, byl-li mu pravomocně přiznán soudem.“

[3] Platí-li uvedené pro zajišťovací závazky v užším slova smyslu, pak uvedené platí bez dalšího i pro vztahy s uspořádáním volnějším, tedy i pro zajišťovací instrument v podobě směnky.

[4] Srov. ust. § 183 odst. 3, věta první InsZ: „osoby, od kterých může věřitel požadovat plnění podle odstavců 1 a 2 (tj. osoby poskytující zajištění nespádající do majetkové podstaty dlužníka), mohou pohledávku, která by jim proti dlužníku vznikla uspokojením věřitele, přihlásit jako pohledávku podmíněnou.“

[5] Pro vstup směnečného dlužníka do insolvenčního řízení se priměřeně použije ust. § 18 InsZ obsahující úpravu vstupu do řízení pro případ změny v osobě přihlášeného věřitele v důsledku postoupení pohledávky.

[6] Srov. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 8. 2002, sp. zn. 25 Cdo 1839/2000, publikovaný v Soudní judikatuře č. 10/2002, s. 813, který výslovně stanoví, že „věřitel směnkou zajištěné pohledávky je oprávněn uplatnit zajištěnou pohledávku ze zajišťovací směnky v jakémkoliv pořadí, případně i souběžně.“ Byť s sebou nese insolvenční řízení jistá specifika, lze závěry uvedeného judikátu bezpochyby vztáhnout i na něj.

G O R A L
V O D K A

MASTER

UNITED VODKA 2011, CANNES
PRODEXPO 2011, MOSKVA
AWARD DANUBIUS GASTRO 2011
DRINK EXPO, ST. PETERSBURG
DRINK EXPO GRAND PRIX, ST. PETERSBURG
BTI, CHICAGO
UNITED VODKA, BRUSEL
CHINA WINE & SPIRIT AWARDS 2012, HONG KONG

DOKONALÝ VÝROBNÍ PROCES ZAČÍNÁ VÝBĚREM NEJKVALITNĚJŠÍ PŠENICE, Z KTERÉ SE POUŽITÍM 7-NÁSOBNÉHO DESTILAČNÍHO ZAŘÍZENÍ VYROBÍ KVALITNÍ LÍH. ZUŠLECHŤUJE SE SPECIÁLNÍMI KARBORAFINAČNÍMI PROCESY, ZARUČUJÍCÍ HLADKOST A JEMNOST VE VZTAHU K OTLIVÝM SMYSLŮM. V TOMTO STÁDIU SE LÍH PODROBÍ PŘÍSNÝM ANALYTICKÝM A SENZORICKÝM ZKOUŠKÁM. OPRAVŮVUJÍCÍM NA POUŽITÍ DO FINÁLNÍHO PRODUKTU – GORAL VODKY MASTER. VELKÁ POZORNOST SE VĚNUJE DRUHÉ SLOŽCE GORAL VODKY MASTER – MIMOŘÁDNÉ KVALITNÍ VODĚ Z TATRAŇSKÝCH HORSKÝCH PRAMENŮ. VZÁJEMNÝM SPLYNUTÍM TĚCHTO ELEMENTŮ A PONECHÁNÍM DOSTATKU ČASU NA JEJICH HARMONIZACI SE VODKA PODROBUJE OSTRÉ 7-NÁSOBNÉ MIKROFILTRACI PŘÍRODNÍMI MATERIÁLY, JAKO NEJDŮLEŽITĚJŠÍ SOUČÁSTÍ ZUŠLECHŤOVACÍHO POSTUPU VÝROBY. ÚSPĚCH PRODUKTU SPOČÍVÁ I V DUŠI A SRDCI STAROBYLÉ RECEPTURY. PROTO PŘI SENZORICKÉM POROVNÁNÍ GORAL VODKY MASTER S NEJKVALITNĚJŠÍMI SVĚTOVÝMI VODKAMI, ZÍSKÁVA GORAL VODKA MASTER VŽDY PRVNÍ PŘEDNÍ MÍSTO.

f /GORALMASTER

WWW.GORALVODKA.COM

Spiš Original HOŘKÁ Slivka

Tento neobyčejný bylinný likér je vyroben z extraktů bylinných směsí. Spojuje se v něm jedinečnost a bohatá chuť horských rostlin s důrazem na přírodu a charakteristiku dozrálých plodů švestky. Proto Vás svým přírodním nádechem zasáhne, vaši smyslnost obohatí a očekávání naplní. Jde o ideální výběr vhodný na mimořádné chvíle s přáteli a známými.

*Tajemství
originální chuti*

NOVINKA

f /SpisOriginal.official
www.spisoriginal.com

Distribútor Slovensko: GURLEX, s.r.o., Prešovská 8, 064 01 Stará Ľubovňa, Slovakia, tel.: +42152 71 47 125, fax: +42152 71 47 126, e-mail: gurlex@gurlex.sk, www.gurlex.sk
Distribútor Česká republika: GURLEX GROUP CZ, s.r.o., Křížkova 2697/70, 612 00 Brno, Provozovna: Hříbitovní 300, 664 42 Modřice-Brno, Czech Republic,
tel./fax: +420 547 211 617, e-mail: distribuce@gurlex.cz, e-mail: gurlex@gurlex.cz, www.gurlex.cz

Gr GURLEX

Poznámka k formě plné moci k zastupování na valné hromadě

Jedním z nejvíce diskutovaných ustanovení nové úpravy soukromého práva je bezesporu § 441 odst. 2 občanského zákoníku. Předmětné ustanovení stanoví, že: „Zmocnitel uvede rozsah zástupčího oprávnění v plné moci. Netýká-li se zastoupení jen určitého právního jednání, udělí se plná moc v písemné formě. Vyžaduje-li se pro právní jednání zvláštní forma, udělí se v téže formě i plná moc.“ Problematická je přitom zejména poslední věta, která ve svém důsledku velmi znesnadňuje konání valných hromad společností se společníky, jež jsou zahraničními osobami, neboť zejména tyto osoby se často nechávají na valných hromadách tuzemských právnických osob zastupovat.

Problém nastává v případě, kdy má být rozhodnutí příslušné valné hromady učiněno ve formě veřejné listiny (tj. notářského zápisu), jak je tomu například u frekventovaných rozhodnutí

o změně obsahu zakladatelského právního jednání (§ 172 odst. 1 a § 416 odst. 1 zákona o obchodních korporacích). V takovém případě z § 441 odst. 2 občanského zákoníku plyne povinnost vyhotovit plnou moc pro zastupování na valné hromadě s uvedeným bodem jednání ve

formě notářského zápisu. Pro tuzemské osoby takové pravidlo přináší komplikace v podobě vyšších administrativních a finančních nákladů, ale situace je řešitelná. V případě zahraničních osob, členů tuzemských korporací, by situace byla o poznání horší. Pro statutární or-

gány zahraničních členů, často velmi vytižené manažery, by to znamenalo buď přijet na valnou hromadu osobně, anebo se alespoň dostavit k českému notáři a udělit zmocněnci plnou moc ve formě notářského zápisu. Důsledkem by tak mohlo být paralyzování valných hromad mnoha společností. Jiná řešení ve formě vycestování českého notáře do zahraničí či použití notářského zápisu zahraničního notáře zákon neumožňuje.

S výkladovým stanoviskem k uvedené situaci přišla Expertní skupina Komise pro aplikaci nové civilní legislativy při Ministerstvu spravedlnosti[1], jež dospěla k závěru, že plná moc k přijetí uvedených rozhodnutí jediného člena korporace či k zastupování na valné hromadě postačí i přes výslovné ustanovení § 441 odst. 2 občanského zákoníku pouze s ověřeným podpisem zmocnitele. Důvody pro tento závěr jsou uváděny následující:

- Poměr speciality mezi uvedenou úpravou občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, jenž v ustanoveních § 168 odst. 1, 399 a 635 odst. 2 stanoví, že plná moc k zastupování na valné hromadě musí být písemná, aniž by jakkoliv vyžadovala formu notářského zápisu.
- Pro samotné právní jednání na valné hromadě – hlasování není zákonem požadována forma notářského zápisu. Navíc notářský zápis o rozhodnutí orgánu právnické osoby je podle § 80a a násl. notářského řádu tzv. osvědčujícím notářským zápisem, nikoli notářským zápisem o právním jednání ve smyslu § 62 a násl. tohoto zákona. Požadavek zvláštní formy plné moci podle § 441 odst. 2 občanského zákoníku se proto neuplatní.
- Pro plnou moc k přijetí rozhodnutí jediného společníka je třeba analogicky aplikovat uvedená pravidla pro plnou moc k zastoupení na valné hromadě spíše než pravidla pro plnou moc k právním jednáním.

Z toho se dovozuje, že plná moc k přijetí rozhodnutí jediného společníka vyžaduje vždy písemnou formu, ale forma veřejné listiny potřeba není.

- V případech udělování plných mocí zahraničními členy obchodních korporací je navíc nutné aplikovat ustanovení § 44 odst. 4 zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním. Podle tohoto ustanovení pro zachování formy plné moci postačí, vyhovuje-li forma, mimo dalších tam uvedených případů, některému z právních řádů platných v místě, kde má zmocnitel své sídlo nebo obvyklý pobyt, anebo také právnímu řádu platnému v místě, v němž byla plná moc vystavena. Jestliže by tedy německá společnost v Německu udělila plnou moc k zastupování na valné hromadě české společnosti s ověřeným podpisem, postačí, pokud tato forma bude vyhovovat požadavkům německého práva.

Obdobné závěry k aplikaci ustanovení § 441 odst. 2 občanského zákoníku na zastupování při rozhodování jediného společníka a na valné hromadě korporace zaznívají zatím neoficiální cestou z justice. Argumentace odkazuje především na účel § 441 odst. 2 ve smyslu § 2 odst. 2 občanského zákoníku, kterým je nepochybně především prokázání a ověření totožnosti zmocnitele. K takovému ověření totožnosti ovšem není nutné vypracovávat notářský zápis, když takovému požadavku bude jistě učiněno zadost i při „pouhém“ ověření podpisu, neboť i tento akt v sobě obsahuje ztotožnění osoby zmocnitele.

Argumenty, které podporují uvedený, méně striktní, výklad požadavku na formu plné moci pro uvedená jednání, již přesvědčila řadu notářů, kteří v takových situacích nepožadují plnou moc ve formě notářského zápisu, ale spokojí se s ověřeným podpisem na plné moci, doplněným o apostilu či vyšší ověření,

jedná-li se o zahraničního zmocnitele a je-li to vyžadováno.

Nezbývá proto než věřit, že se obecně prosadí nastiněný výklad, jenž ve svém důsledku umožní přijímání rozhodnutí valných hromad nezanedbatelné části českých korporací, a to i s ohledem na nutnost přizpůsobit v dohledné době svá zakladatelská právní jednání a případně přijmout rozhodnutí o podřízení se nové právní úpravě.

Definitivní tečku za stavem nejistoty by však mohla a především měla udělat případná novela občanského zákoníku. ●

JUDr. Jaromír Bečička, advokát
Glatzová & Co., s.r.o.

GLATZOVÁ & CO.
Advokátní kancelář - Law firm

Poznámka

[1] Dostupné na www.obcanskyzakonik.justice.cz/infocentrum/aktuality/kancel-prijal-ctyri-nova-vykladovastanoviska/

pevné základy vysoké cíle

- Bankovníctví a finance
- Insolvence a finanční restrukturalizace
- Fúze a akvizice
- Korporátní právo
- Nemovitosti
- Soudní spory

dynamický vztah s klientem

osobní a aktivní přístup

efektivní řešení

DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o.
Palác Archa, Na Poříčí 1046/24
110 00 Praha 1

Tel.: +420 221 774 000
Fax: +420 221 774 555

office@dunovska.cz
www.dunovska.cz

Příčina zdravotní nezpůsobilosti zaměstnance nezbytnou náležitostí lékařského posudku

Jedním z důvodů, pro které zákon[1] dovoluje zaměstnavateli rozvázat se zaměstnancem pracovní poměr výpovědí, je dlouhodobá ztráta zdravotní způsobilosti zaměstnance k výkonu jeho práce – a to na základě lékařského posudku, který splňuje náležitosti upravené vyhláškou o zdravotnické dokumentaci[2] a o pracovnělékařských službách[3] vycházející ze zákona o specifických zdravotních službách[4]. Jak však ukázal rozsudek Nejvyššího soudu, sp. zn. 21 Cdo 224/2013 ze dne 16. 12. 2013, dodržení těchto náležitostí ještě nezaručuje, že lékařský posudek bude způsobilým podkladem pro výpověď.

Shrnutí situace

Lékař zařízení závodní preventivní péče (dnes známého jako poskytovatel pracovnělékařských služeb) vydal dne 24. 8. 2010 lékařský posudek, podle kterého zaměstnanec dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k výkonu své práce. Tento posudek následně dne 7. 9. 2010 doplnil o odborné stanovisko, podle kterého bylo důvodem ztráty zdravotní způsobilosti zaměstnance obecné onemocnění.

Zaměstnavatel na základě lékařského posudku doručil zaměstnanci výpověď ze dne 23. 6. 2011 podle § 52 písm. e) zákoníku práce. Zaměstnanec však tuto výpověď napadl žalobou s tím, že v lékařském posudku nebyl důvod ztráty jeho zdravotní způsobilosti k práci a že tuto vadu nemohlo dodatečně odborné stanovisko lékaře zhojit. V této souvislosti žalobce uvedl, že pravým důvodem ztráty jeho zdravotní způsobilosti k práci byla nemoc z povolání, která u něj byla zjištěna k 1. 12. 2010.

Soud prvního stupně a odvolací soud

Soud prvního stupně žalobu zamítl, i když shledal, že dodatečné odborné stanovisko nemá žádný význam, neboť již jednou vydaný lékařský posudek není možné doplňovat či měnit. Samotný lékařský posudek však soud posoudil jako platný, protože obsahoval všechny náležitosti stanovené právními předpisy[5], když z nich nevyplývala povinnost uvádět v lékařském posudku důvod dlouhodobé nezpůsobilosti k výkonu práce.

Odvolací soud však rozhodnutí soudu prvního stupně změnil a žalobě zaměstnance vyhověl. Dospěl totiž k závěru, že lékařský posudek musí obsahovat výslovně (nebo jiným způsobem nevzbuzujícím pochybnosti) příčinu, pro kterou zaměstnanec pozbyl zdravotní způsobilost k výkonu dosavadní práce. Tento požadavek podle odvolacího soudu vyplývá z existence dvou výpovědních důvodů spočívajících ve zdravotních důvodech na straně zaměstnance – z lékařského posudku tak musí být jednoznačně patrné, zda je výpovědním důvodem pracovní úraz/nemoc z povolání nebo ohrožení touto nemocí[6] nebo jiná příčina[7].

Dovolání zaměstnavatele

Zaměstnavatel se závěry odvolacího soudu neshodl a podal dovolání k Nejvyššímu sou-

du, ve kterém argumentoval, že předpokladem pro uplatnění výpovědního důvodu podle § 52 písm. e) zákoníku práce je konstatování dlouhodobé zdravotní nezpůsobilosti zaměstnance pro výkon práce, aniž by zákon požadoval uvedení konkrétní příčiny. Proto se zaměstnavatel dle jeho názoru může spravedlivě domnívat, že zaměstnanec pozbyl zdravotní způsobilost k práci kvůli obecnému onemocnění, pokud není v lékařském posudku výslovně uveden jiný důvod.

Nejvyšší soud

Nejvyšší soud se však přiklonil k názoru odvolacího soudu, když uvedl, že z § 50 odst. 4 zákoníku práce vyplývá, že výpovědní důvod musí být vymezen tak, aby jej nebylo možné zaměnit za jiný. V lékařském posudku (rozhodnutí příslušného správního orgánu) proto musí být výslovně uvedeno (nebo z něj alespoň bez pochybností vyplývat), co bylo příčinou pozbytí zdravotní způsobilosti zaměstnance konat dosavadní práci.

V opačném případě zaměstnavatel nemůže podle Nejvyššího soudu dostatečně rozlišit, zda je důvodem rozvázání pracovního poměru pracovní úraz, nemoc z povolání, popř. ohrožení takovou nemocí, nebo jiný zdravotní důvod – a nemůže tak dát zaměstnanci platnou výpověď.

Skutečnost, že právní úprava^[8] nepočítá s rozlišováním důvodů ztráty zdravotní způsobilosti zaměstnance je podle Nejvyššího soudu v rozporu se zákonem. Tento nedostatek právní úpravy totiž otevřel cestu k automatickému uplatnění výpovědi z důvodu obecného onemocnění bez nároku na odstupné, i když není z lékařského posudku jednoznačný důvod ztráty zdravotní způsobilosti – to je však v neprospěch zaměstnanců, protože v případě ztráty způsobilosti v důsledku pracovního úrazu/nemoci z povolání (ohrožením) by měl zaměstnanec nárok na odstupné ve výši 12násobku průměrného měsíčního výdělku.

Soud se dále také vyjádřil k povaze lékařského posudku, který zaměstnavatel označil jen za dobrozdání, které nemůže být neplatné. V tomto směru Nejvyšší soud jednoznačně konstatoval, že lékařský posudek bez ohledu na jeho povahu a účinky může být způsobilým podkladem pro výpověď jen tehdy, pokud z něj bez pochybností vyplývají všechny okolnosti pro uplatnění výpovědi podle § 52 písm. d) nebo § 52 písm. e) zákoníku práce.

Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě nebyla příčina vzniku zdravotní nezpůsobilosti zaměstnance v lékařském posudku výslovně vyjádřena, ani z něj nebyla zřejmá, posoudil Nejvyšší soud výpověď jako neplatnou. Dovolání zaměstnavatele proto zamítl.

Závěr

Nejvyšší soud tak svým rozhodnutím de facto rozšířil náležitosti, které by měly být uvedeny v lékařském posudku, o důvod dlouhodobého pozbytí zdravotní způsobilosti zaměstnance. Autoři sdílí názor soudu, že by to měl být přímo poskytovatel pracovnělékařských služeb (příp. příslušný správní orgán), kdo jednoznačně a bez jakýchkoliv pochybností určí v lékařském posudku, z jakého důvodu pozbyl svou zdravotní způsobilost k vykonávané práci.

Na druhou stranu autoři nepovažují za šťastné, že se již tak komplikovaná úprava lékařských posudků (upravená v několika předpisech) dále tříští a tím se stává pro lékaře čím dál tím méně přehlednou, jak můžeme vidět v praxi. Z tohoto důvodu by tak bylo žádoucí, aby se povinnost uvádět důvod dlouhodobé ztráty zdravotní způsobilosti zaměstnance v lékařském posudku vtělila přímo do právních předpisů upravujících obsah lékařského posudku.

V tento okamžik pak v návaznosti na předmětné rozhodnutí Nejvyššího soudu velmi doporučujeme zaměstnavatelům, aby seznámili své poskytovatele pracovnělékařských služeb, že je nově třeba pamatovat na to, aby v lékařských posudcích v případě dlouhodobé ztráty

zdravotní způsobilosti zaměstnance výslovně uvedli, zda je důvodem pracovní úraz, nemoc z povolání/ohrožení touto nemocí nebo obecné onemocnění (jiný důvod).

Pokud lékaři používají ustálený tiskopis na lékařský posudek, doporučujeme jej při této příležitosti zrevidovat – ačkoli je totiž povinností lékařů, aby vydávali posudky řádně vyplněné, v praxi se řada z nich bohužel v příslušné právní úpravě neorientuje a výsledkem jsou neplatné posudky, které pak zpravidla vedou k prohrě v soudních sporech o neplatnost výpovědi z pracovního poměru a k nemalým nákladům zaměstnavatele. ●

Mgr. David Borovec, advokátní koncipient
Mgr. Tomáš Neuvirt, advokátní koncipient
Randl Partners
advokátní kancelář, člen ius laboris

Randl Partners
advokátní kancelář attorneys at law

Poznámky

[1] Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů

[2] Vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 98/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění pozdějších předpisů

[3] Vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 79/2013 Sb., o pracovnělékařských službách a některých druzích posudkové péče, ve znění pozdějších předpisů

[4] Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů

[5] Srov. přílohu č. 1 k vyhlášce č. 385/2006 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění pozdějších předpisů (upravující tehdy náležitosti lékařského posudku)

[6] § 52 písm. d) zákoníku práce

[7] § 52 písm. e) zákoníku práce

[8] Toto se týká nejen právní úpravy účinné k datu výpovědi (podle vyhlášky č. 385/2006 Sb.), ale i současné úpravy (podle vyhlášky č. 98/2012 a 79/2013 Sb.)

Meet Dentons.
The new
global law
firm created
by Salans, FMC
and SNR Denton.

DENTONS

Know the way.

[dentons.com](https://www.dentons.com)

PORSCHE DESIGN

Pařížská 21 | Prague 1
Airport Prague | Terminal 1 | Duty Free Zone
Shopping centrum Kotva | náměstí Republiky 8 | Prague 1

Informační povinnosti při přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů

Nedávné rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR (sp. zn. 21 Cdo 268/2012) potvrdilo důležitost, v praxi často opomíjené, informační povinnosti zaměstnavatele při přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů. Nejvyšší soud ČR ve svém rozsudku připustil možnost zaměstnance nárokovat po zaměstnavatelích náhradu škody způsobenou nesplněním této informační povinnosti.

Skutkový stav

Zaměstnanec byl zaměstnán v pracovním poměru u původního (převádějícího) zaměstnavatele jako vedoucí obchodního úseku. Původní zaměstnavatel rozvázal se zaměstnancem pracovní poměr okamžitým zrušením. S okamžitým zrušením pracovního poměru zaměstnanec nesouhlasil, a proto informoval zaměstnavatele o tom, že trvá na dalším zaměstnávání a podal rovněž žalobu na určení neplatnosti okamžitého zrušení.

V mezidobí – v době mezi doručením okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnanci

a jeho oznámením o tom, že trvá na dalším zaměstnávání, však původní zaměstnavatel uzavřel s přebírajícím (novým) zaměstnavatelem smlouvu o prodeji podniku, v jejímž důsledku došlo k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů.

Řízení proti původnímu zaměstnavateli o určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru bylo pro zaměstnance úspěšné a okamžité zrušení bylo prohlášeno za neplatné. Z tohoto důvodu se zaměstnanec rozhodl uplatnit též nárok na náhradu mzdy, a to však již vůči oběma, jak původnímu, tak i novému (přebírajícímu) zaměstnavateli.

Nárok na náhradu mzdy v souvislosti s neplatným rozvázáním pracovního poměru

Spor o nároku na náhradu mzdy se následně dostal až k Nejvyššímu soudu ČR, který musel vycházet z předchozího rozsudku, jímž bylo pravomocně určeno, že okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnance bylo neplatné. Určení neplatnosti okamžitého zrušení však bylo v předcházejícím řízení vysloveno pouze proti původnímu zaměstnavateli, vůči němuž směřovala žaloba zaměstnance, a to i přesto, že osobou pasivně legitimovanou, tedy osobou, vůči níž měla žaloba směřovat, se v důsledku přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů stal v mezidobí přebírající zaměstnavatel. Vyslovení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru tak bylo účinné jen vůči původnímu zaměstnavateli, nikoliv vůči zaměstnavateli novému.

Vzhledem k tomu, že procesní právo brání tomu, aby o stejné věci již pravomocně rozhodnuté bylo rozhodnuto znovu (a případně jinak), Nejvyšší soud ČR určil, že osobou legitimovanou k uspokojení nároků zaměstnance z neplatného rozvázání pracovního poměru je původní zaměstnavatel.

Co se týče nároku na náhradu mzdy, platí, že zruší-li zaměstnavatel neplatně se zaměstnancem okamžité pracovní poměr, resp. je-li soudem určeno, že okamžité zrušení pracovního poměru je neplatné, a oznámí-li zaměstnanec zaměstnavateli bez zbytečného odkladu, že trvá na tom, aby ho dále zaměstnával, platí, že pracovní poměr zaměstnance trvá i nadále a zaměstnanec má současně nárok na náhradu mzdy za dobu od oznámení o trvání na dalším zaměstnávání do doby, než zaměstnavatel umožní zaměstnanci opětovný výkon práce či dojde k platnému rozvázání pracovního poměru.

Jak již bylo uvedeno výše, v tomto konkrétním případě bylo určeno, že okamžité zrušení pracovního poměru je vůči původnímu zaměstnavateli neplatné, avšak je platné vůči novému zaměstnavateli. Vyloučena tak byla možnost, aby zaměstnanci bylo umožněno opětovně vykonávat práci. Zaměstnanec byl proto přiznán nárok na náhradu mzdy od původního zaměstnavatele, avšak pouze za dobu od oznámení o tom, že trvá na dalším zaměstnávání až do pravomocného rozhodnutí o neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru.

V případě přechodu práv a povinností proto musí zaměstnanec směřovat případnou žalobu na určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru vůči správnému zaměstnavateli a zaměstnavatel musí na druhou stranu závčas uplatnit námitku přechodu práv a povinností.

Náhrada škody

Pro zaměstnavatele je však také velmi důležité, že Nejvyšší soud ČR se zároveň vyjádřil k otázce náhrady škody, když uvedl, že není vyloučeno, aby se zaměstnanec svého nároku domáhal z titulu náhrady škody, to ovšem pouze za předpokladu, že ani jeden ze zaměstnavatelů neinformoval příslušný orgán odborové organizace a radu zaměstnanců, resp. přímo dotčené zaměstnance. V takovém případě pak odpovídají oba zaměstnavatelé společně a nerozdílně zaměstnanci za škodu, která mu v důsledku porušení této informační povinnosti (§ 339 současného zákoníku práce) vznikla.

Závěrem

Problematika samotného přechodu práv a povinností je v praxi nejasná a působí značné potíže. Transakcím, s nimiž je spojen možný přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů je proto nutné věnovat náležitou pozornost i z pohledu pracovněprávních otázek a případně i sporů vedených se zaměstnanci v době přechodu práv a povinností či krátce po něm.

Současně je také nutné důsledně dbát na plnění informační povinnosti vůči zástupcům zaměstnanců či přímo vůči dotčeným zaměstnancům. V praxi je tato povinnost často podceňována a lze se setkat i s tím, že zaměstnanci nejsou o přechodu práv a povinností informováni vůbec. Jak je však z výše uvedeného rozsudku zřejmé, porušení této povinnosti může mít jak pro převádějícího, tak pro přebírajícího zaměstnavatele negativní důsledky spočívající v povinnosti nahradit zaměstnan-

ci případnou škodu vzniklou porušením této povinnosti. ●

Petra Sochorová, vedoucí advokátka
Vojtěch Katzer, advokátní koncipient
Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář

Česko-slovenská advokátní kancelář s mezinárodním dosahem

Největší právníká firma
pro oblast fúzí a akvizic
v Slovenské republice
(2013)

1. místo mezi domácími
právníkými firmami
(2012)

PRACTICAL LAW COMPANY®

Právníká firma roku
v České republice
(2012)

WHO'SWHOLEGAL

1. místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic v České republice
(2012)

1. místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic
v České republice
(2012)

Strategické uvažování | Individuální přístup | Špičkový právní tým | Dlouhodobé partnerství

PRAKTICKÝ PŘÍSTUP K REKODIFIKACI SOUKROMÉHO PRÁVA

- I Špičkový odborný tým právníků, kteří se podíleli na přípravě nových zákonů a přípravě komentářů k nim, bude rozšířen o náměstka ministra spravedlnosti Františka Korbela – jednu z hlavních tváří příprav na nový občanský zákoník. S kanceláří exkluzivně spolupracuje i člen rekodifikační komise Milan Hulmák.
- I Komerční rozdílová analýza - pro střední a větší klienty a klienty s velkým produktovým portfoliem a procesy.
- I Revize a úprava smluvní dokumentace, korporátních dokumentů a firemních procesů.
- I Dílčí analýzy a stanoviska; vzdělávání klíčových lidí a týmu; konzultace otázek se specialisty; podpora vedení interních projektů.
- I Havel, Holásek & Partners se sídlem v Praze a kanceláři v Brně, Ostravě a Bratislavě je s týmem více než 140 právníků, několika desítek studentů právnických fakult a více než 400 spolupracovníků, včetně 130 zaměstnanců spolupracujících inkasní agentury Cash Collectors, největší česko-slovenskou právníkou firmou.
- I Kancelář je podle výsledků oficiální soutěže Právníká firma roku v posledních třech letech podle počtu titulů a nominací jednou z nejuspěšnějších českých advokátních kanceláří.
- I 1000 stálých klientů, 40 společností z Czech Top 100 a 100 společností uvedených v seznamu největších světových firem Fortune 500.
- I Kancelář je součástí tří z deseti nejprestižnějších mezinárodních právnických sítí: World Law Group, State Capital Group a First Law International.

Advokátní kancelář

Naše služby:

Korporátní a komerční právo

M&A

Finanční restrukturalizace

Cenné papíry

Smluvní agenda

Sporná agenda

Problematika hospodářské soutěže

Nemovitostní a stavební právo

Duševní vlastnictví

MSB Legal, v.o.s.

Bucharova 1314/8

158 00 Praha 5

Tel.: +420 251 566 005

Fax: +420 251 566 006

E-mail: paha@msblegal.cz

www.msblegal.cz

Advokátní kancelář MSB Legal, v.o.s. poskytuje komplexní právní služby podnikatelským subjektům, včetně společností s výlučnou či částečnou zahraniční majetkovou účastí. Ačkoli většinu agendy kanceláře tvoří problematika související s podnikáním, poskytujeme právní služby také nepodnikajícím fyzickým i právníkům osobám, převážně z oblasti občanského, pracovního a správního práva. Své služby poskytujeme v českém, anglickém a francouzském jazyce.

Nález Ústavního soudu ČR a námitky v směnečném řízení po indosaci směnky

Dne 18. 7. 2013 vydal Ústavní soud ČR náleží pod sp. zn. IV.ÚS 457/10 (dále jen „Nález“).

Stěžovatelka – směnečný dlužník – se ústavní stížností domáhala jednak zrušení rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, kterým byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně o ponechání v platnosti směnečného platebního rozkazu a jednak zrušení ustanovení § 17 zákona č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový, ve znění pozdějších předpisů. Toto ustanovení upravuje zásadu, že po indosaci směnky nemůže směnečný dlužník uplatňovat kauzální směnečné námitky vůči majiteli směnky, ledaže tento při nabývání směnky jednal vědomě na škodu dlužníka.

V posuzovaném případě řešily obecné soudy v dnešní době poměrně častou situaci, kdy stěžovatelka jako fyzická osoba uzavřela smlouvu o půjčce s obchodní společností na částku ve výši 6 000 Kč, přičemž k zajištění svých závazků z předmětné smlouvy o půjčce předala stěžovatelka věřiteli blankosměnku vlastní, splatnou bez protestu u věřitele, vystavenou dlužníkem v den podpisu smlouvy o půjčce, a to bez vyplnění data splatnosti a směnečné sumy. Po splacení cca jedné poloviny půjčky stěžovatelka přestala splácet a věřitelka doplnila v souladu se smlouvou do blankosměnky částku 30 320 Kč a směnku rubopisem převedla na zahraniční společnost, která následně podala u krajského soudu žalobu na vydání směnečného platebního rozkazu. Proti vydanému směnečnému platebnímu rozkazu podala stěžovatelka námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozsudkem krajského soudu tak, že směnečný platební rozkaz byl ponechán v platnosti. O podaném odvolání rozhodl Vrchní soud v Praze ústavní stížností napadeným rozsudkem, jímž rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. Postup nabyvatele směnky a remitenta směnky po-

važuje stěžovatelka za cílené jednání, kdy je poskytnuta půjčka nepatrné hodnoty a je podepsána blankosměnka, která je posléze vyplněna na částku mnohonásobně převyšující jistinu. Stěžovatelka považuje postup nabyvatele směnky v součinnosti s remitentem směnky za formu lichvy a použití § 17 zákona č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový, ve znění pozdějších předpisů, v daném případě za nepřipustný způsob využití předmětného zákona.

Ústavní soud ČR posuzoval v Nálezu nejdříve ústavní stížností napadené rozhodnutí Vrchního soudu. Dospěl k závěru, že v případě, kdy na straně směnečného dlužníka vystupuje osoba, která s největší pravděpodobností nemá hlubší povědomí o právu směnečném, dochází fakticky k nerovnému postavení zúčastněných stran, i když formálně jsou si směnečný dlužník a věřitel rovni. Ústavní soud ČR nijak nepochybuje o významu autonomie vůle v oblasti závazkových vztahů, nicméně zastává názor, že je potřebné zohlednit při posuzování vztahu směnečného věřitele a dlužníka jejich možné faktické nerovné postavení.

Se závěry obecných soudů, že pokud majitel směnky nejednal vědomě na škodu směnečného dlužníka, nelze ke kauzálním námitkám stěžovatelky přihlížet, Ústavní soud ČR v posuzovaném případě nesouhlasí, „neboť v případě spotřebitelů nelze odhlížet od jejich specifických zájmů a postavení.[1]“. Jelikož v tomto konkrétním případě byla indosace směnky činností nikoliv ojedinělou, ale zavedenou rutinní praxí původního majitele směnky, jsou namísto důvodné pochybnosti o opravdovém účelu indosace směnky, kterou nedošlo k výkonu práva, ale k jeho zneužití. K tomu Ústavní soud ČR ještě dodal, že vedení „soudních sporů tohoto typu, pojaté primárně nikoliv jako dovolávání se ochrany práv, nýbrž jako obchodní a podnikatelská činnost produkující zisk, se ocitá na samé hraně institutu zneužití práva.[2]“. Ústavní soud ČR nijak nepochybuje o důvodu přísné formálnosti směnečného práva a směnečného řízení, ale soudčasně konstatuje, že nelze aprobovat zneužití směnečných institutů v neprospěch jedné ze

zúčastněných stran. I z tohoto důvodu Ústavní soud ČR nevidí problém v samotném § 17 zákona č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový, ve znění pozdějších předpisů, ale v aplikaci předmětného ustanovení v praxi. Vybízí proto obecné soudy, aby se ve své rozhodovací činnosti „popraly“ s obdobnými případy z oblasti směnečného práva tak, aby opravdu poskytovaly ochranu právům. Ústavní soud ČR proto návrh na zrušení ustanovení § 17 zákona č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový, ve znění pozdějších předpisů, odmítl, jelikož upřednostnil ústavně konformní interpretaci právního předpisu před jeho derogací.

Nálezem navazuje Ústavní soud ČR na své rozhodnutí ze dne 16. 10. 2012 pod sp. zn. Pl.ÚS 16/12, kterým zrušil třídní lhůtu pro podání námitek ve směnečném řízení. Také v tomto předchozím rozhodnutí spatřuje Ústavní soud ČR problém v zneužívání přísnosti směnečného práva vůči osobám, po kterých nelze spravedlivě požadovat znalost směnečného práva a jeho specifických znaků.

Ústavní soud ČR tedy v Nálezu potvrdil názor na postavení spotřebitele jako slabší strany v oblasti směnečného práva, které je potřebné poskytnout ochranu, nicméně této ochrany nelze docílit prostřednictvím legislativních zásahů do úpravy směnečného práva, ale pomocí výkladu práva obecnými soudy v konkrétních případech jejich rozhodovací praxe. ●

JUDr. Anna Valeková, advokátní koncipientka
MSB Legal, v.o.s.

Poznámky

[1] bod 17. Nálezu

[2] bod 21. Nálezu

Šest měsíců pro rozhodnutí o rozdělení zisku – přináší rekodifikace změnu?

V následujícím textu navazujeme na náš příspěvek zaměřený na změny v úpravě výplaty podílu na zisku ve světle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník a zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „ZOK“)[1] a přiblížíme problematiku časových testů pro přijetí rozhodnutí o rozdělení zisku kapitálové společnosti.[2]

Téma je důležité především pro členy statutárních orgánů obchodních korporací[3] a osoby působící v pozicích finančních kontrolorů obchodních korporací.

Smyslem tohoto příspěvku je především posoudit, zda jsou závěry k problematice časových testů pro rozhodnutí o rozdělení zisku přednesené Nejvyšším soudem ČR (dále jen „NSČR“) ještě za účinnosti předchozího zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen „ObchZ“) použitelné i pro ZOK.

Přístup NSČR za účinnosti ObchZ

Z pohledu právní praxe se zlomovým stalo rozhodnutí NSČR ze dne 30. září 2009, sp. zn. 29 Cdo 4284/2007 (Rc 80/2010), kde NSČR vyložil příslušné ustanovení ObchZ o nejzazším termínu konání valné hromady[4] tak, že šestiměsíční lhůta pro konání řádné valné hromady, jež má schválit hospodářské výsledky společnosti za předchozí účetní období, platí nejen pro svolání valné hromady, ale též pro vlastní rozhodnutí o naložení s hospodářským výsledkem.

Důvodem pro tento výklad bylo přesvědčení NSČR, že uvedená šestiměsíční lhůta představuje současně nejzazší lhůtu, ve které mohou

výsledky účetní závěrky sloužící pro jednání řádné valné hromady poskytnout reálný obraz účetnictví společnosti, na jehož základě mohou kvalifikovaně rozhodovat o rozdělení zisku. Důsledkem takového rozhodnutí potom byla skutečnost, že pokud valná hromada konaná po uvedeném datu rozhodla o rozdělení zisku, nemohl statutární orgán společnosti rozhodnout o výplatě částky, neboť by tím porušil zákon.

Praktické dopady uvedeného rozhodnutí NSČR na sebe nedaly dlouho čekat, a to mimo jiné v podobě výhrad auditorů ve zprávách k účetní závěrce, resp. výroční zprávě, stejně jako ve snaze právních poradců o nalezení vhodných postupů, které by zmírnily rizika spojená s rozhodnutím o naložení s hospodářským výsledkem, resp. vyplacením zisku po zmíněné šestiměsíční lhůtě.

Rozdělení zisku podle ZOK

Podobně jako ObchZ neobsahuje ZOK výslovnou právní úpravu termínu pro rozhodnutí o rozdělení zisku kapitálové společnosti. Ustanovení § 34 odst. 1 ZOK nicméně požaduje, aby byl podíl na zisku stanoven na základě řádné nebo mimořádné účetní závěrky schválené nejvyšším orgánem obchodní korporace, tj. valnou hromadou. Ustanovení § 181 odst. 2 ZOK pro společnost s ručením omezeným, resp. ustanovení § 403 odst. 1 ZOK pro akciovou společnost potom současně stanoví, že řád-

nou účetní závěrku projedná valná hromada nejpozději do šesti měsíců od posledního dne předcházejícího účetního období.

Na tomto legislativním základě se lze poměrně úspěšně domnívat, že výkladové závěry NSČR přijaté za účinnosti ObchZ budou zřejmě plně přenositelné a využitelné i v režimu ZOK.[5]

Exekutorský úřad Přerov

**NEVÍTE SI RADY S DLUŽNÍKY?
OBRAŤTE SE NA NÁS!**

Komenského 38 | 750 02 Přerov

Tel.: 581 216 030 | Fax: 581 738 020

E-mail: urad@exekuce.cz

www.exekuce.cz

ZÁKON O MEZINÁRODNÍM PRÁVU SOUKROMÉM. Komentář

Monika Pauknerová, Naděžda Rozehnalová, Marta Zavadilová a kolektiv

Komentář renomovaného autorského týmu je věnován novému zákonu o mezinárodním právu soukromém, který nabyl účinnosti 1. 1. 2014. Představuje úvod do českého mezinárodního práva soukromého a procesního v širším pohledu. Kromě podrobně komentovaných ustanovení nového zákona, včetně související základní literatury a použitelné judikatury, obsahuje přehled dvoustranných a mnohostranných mezinárodních smluv v tomto odvětví a rovněž stručně uvádí předpisy, které jsou součástí evropského mezinárodního práva soukromého, zejména nařízení EU.

Vyšlo
v prosinci
2013

První komentář zákona o mezinárodním právu soukromém na trhu!

Vázáno v plátně, cena 1.875 Kč, rozsah 928 stran

OBČANSKÝ ZÁKONÍK. Komentář I – VI

Jiří Švestka, Jan Dvořák, Josef Fiala a kolektiv

Rozsáhlý komentář nového občanského zákoníku v šesti svazcích!

Nakladatelství Wolters Kluwer pro vás připravilo rozsáhlý komentář, který od ledna 2014 postupně vychází v šesti svazcích: I. Obecná část, II. Rodinné právo, III. Absolutní majetková práva, IV. Dědické právo, V. a VI. Relativní majetková práva.

I. svazek věnovaný obecné části občanského zákoníku vyšel v **lednu 2014**, rozsah tohoto svazku je 1 736 stran.

Další svazky budou vycházet v měsících březnu, dubnu a květnu 2014. Celkový přepokládaný rozsah 8 000 stran.

Cena I. svazku 2.490 Kč

I. sv. vyšel
v lednu
2014

ČASOVĚ

OMEZENÁ NABÍDKA:

Při objednávce všech šesti svazků získáte celý komentář za zvýhodněnou cenu 9.975 Kč!

I. svazek při objednání celého kompletu získáte za cenu 1.992 Kč místo 2.490 Kč, tj. obdržíte slevu 20%

ZÁKON O OBCHODNÍCH KORPORACÍCH. Komentář

Jan Lasák, Jarmila Pokorná, Zdeněk Čáp, Tomáš Doležil a kolektiv

Zákon o obchodních korporacích je základní součástí rekodifikace soukromého práva, která úzce souvisí s novým občanským zákoníkem. Řeší základní podmínky fungování jednotlivých druhů obchodních korporací, strukturu jejich orgánů, odpovědnost jejich členů, vklady a podíly na zisku korporací aj.

Náš komentář jako komplexní pomůcka:

- poskytuje ucelený výklad korporátního práva, včetně nezbytných souvislostí s novým občanským zákoníkem,
- zahrnuje doprovodné předpisy přijaté v rámci rekodifikace,
- doplňuje příslušná ustanovení výkladem daňových a účetních souvislostí,
- přináší informace o souvisejících předpisech, českých i evropských, a odkazy na relevantní odbornou literaturu,
- obsahuje výňatky z důvodové zprávy,
- rozsáhle se věnuje judikatuře použitelné i po nabytí účinnosti nové právní úpravy,
- významně usnadňuje řešení počátečních aplikačních a interpretačních problémů.

Komentář je zpracován vysokoškolskými pedagogy, advokáty a dalšími autory z řad odborníků na korporátní právo. Zaměřuje se na všechny důležité aspekty nové právní úpravy korporací a poskytuje potřebný návod pro orientaci v novém právním prostředí. Je určen pro širokou právníckou a podnikatelskou obec.

Vychází
v březnu
2014

První komentář zákona o obchodních korporacích, který zahrnuje doprovodné zákony a daňové a účetní souvislosti!

S velkým důrazem na judikaturu použitelnou i pro novou právní úpravu!

Objednávejte již nyní a získáte **10%** slevu z vaší objednávky!

Dva rozsáhlé svazky, vázáno v plátně,
cena za oba svazky 2.985 Kč, cca 3 000 stran

Řešení?

Z hlediska proklamovaného oslabení role základního kapitálu pro fungování kapitálových společností a obecného rozšíření dostupných záruk pro věřitele kapitálové společnosti pro případy neoprávněného rozdělování zisku statutárním orgánem společnosti nicméně nepůsobí uvedený závěr přesvědčivě, a to především ve světle skutečnosti, kdy NSČR opíral své rozhodnutí mimo jiné o zásadu udržení základního kapitálu vyplývající z Druhé směrnice[6]. Tedy o zásadu, jejíž význam a role jsou dlouhodobě zpochybňovány.

K problematice schvalování účetních závěrek a rozdělování zisku po uplynutí uvedené zákonné šestiměsíční lhůty se nicméně NSČR vrátil ve svém rozhodnutí ze dne 29. dubna 2013, sp. zn. 29 Cdo 2363/2011, kde řešil situaci, kdy člen představenstva akciové společnosti rozhodl o výplatě dividend po dané šestiměsíční lhůtě (dividenda za hospodářské roky 2005 a 2006) a společnost se následně domáhala náhrady škody.[7]

NSČR úvodem potvrdil judikaturní závěry obsažené ve výše uvedeném předchozím rozhodnutí, avšak pouze ohledně skutečnosti, že rozhodnutí valné hromady přijaté po šestiměsíční lhůtě je v rozporu se zákonem a nemůže sloužit jako podklad pro rozhodnutí statutárního orgánu pro rozdělení zisku. Ten o výplatě takového podílu na zisku nesmí rozhodnout.

NSČR následně doplnil, že „...sama skutečnost, že valná hromada schválila rozdělení zisku na základě „nezpůsobilých“ účetních závěrek a představenstvo následně rozhodlo o vyplacení dividend, nevede bez dalšího k závěru o odpovědnosti členů představenstva za škodu tím společnosti způsobenou.“ Na tomto základě NSČR pokračoval a uzavřel, že:

- (i) Člen představenstva odpovídá především za řádný výkon funkce, nikoliv za výsledek své činnosti. Jedná-li tedy člen představenstva s péčí řádného hos-

podáře, není povinen hradit společnosti škodu, byť by v důsledku takového jednání vznikla.

Nezbytným předpokladem vzniku povinnosti člena představenstva hradit společnosti škodu vzniklou vyplacením dividend v rozporu se zákonnými ustanoveními je tedy porušení péče řádného hospodáře. Musí tak být předmětem přezkumu, zda při vyplacení dividend člen představenstva jednal či nejednal s péčí řádného hospodáře, jinak nelze bez dalšího uzavřít, že odpovídá za vzniklou škodu.

- (ii) V případě, že k porušení péče řádného hospodáře došlo, bude dalším předpokladem odpovědnosti existence příčinné souvislosti mezi jednáním člena představenstva a vznikem škody, přičemž obecně nelze bez dalšího zkoumání učinit závěr, že mezi zmenšením majetku akciové společnosti způsobeným výplatou dividend v rozporu se závěry předmětného rozhodnutí NSČR a vyplacením dividend představenstvem po uvedené šestiměsíční lhůtě je příčinná souvislost.

To znamená, že závěr o odpovědnosti člena představenstva za škodu způsobenou společností vyplacením dividend podle usnesení valné hromady, které bylo přijato na základě „nezpůsobilé“ účetní závěrky, je možné přijmout pouze tehdy, jestliže by – nebýt tohoto porušení – společnost dividendy nevyplatila. To jest, pokud by společnost vyplatila dividendy bez ohledu na „nezpůsobilost“ účetní závěrky, nelze hovořit o existenci příčinné souvislosti.

K tomu nutno doplnit, že pokud by hospodářské výsledky společnosti zobrazené v účetnictví společnosti ve stavu bezprostředně předcházejícím svolání valné hromady umožňovaly dospět k závěru, že by valná hromada na jejich podkladě a při dodržení zákonných omezení přijala stejné nebo obdobné rozhodnutí o rozdělení zisku, jaké učinila na základě „nezpůsobilé“ účetní závěrky, nebude zpravi-

dla možno uzavřít, že mezi porušením povinnosti rozhodnout o naložení s hospodářským výsledkem do šesti měsíců od konce hospodářského období a zmenšením majetku společnosti je dána příčinná souvislost.

Závěr

Ve světle výše uvedeného se lze úspěšně domnívat, že nastíněný přístup bude plně přenositelný i do prostředí ZOK, což potvrzuje i skutečnost, že vyplacení podílu na zisku v rozporu se ZOK zakládá pouze vyvratitelnou domněnku porušení péče řádného hospodáře.

Při úvahách o použitelnosti přístupu navrženého NSČR v posledně zmíněném rozhodnutí nelze samozřejmě opomenout skutečnost, že člen představenstva rozhodoval o výplatě v době, kdy závěry NSČR uvedené v prvním zmíněném rozhodnutí ještě neplatily. Obdobně je nutné konstatovat, že „nový“ přístup NSČR bude vždy vyžadovat posouzení, a to v každém jednotlivém případě, zda hospodářské výsledky společnosti zobrazené v účetnictví společnosti ve stavu bezprostředně předcházejícím svolání valné hromady umožňují závěr, že valná hromada by na jejich podkladě a při dodržení zákonných omezení přijala stejné či obdobné rozhodnutí o rozdělení zisku. ●

JUDr. Vladimír Čížek, advokát
Schönherr s.r.o.

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

[1] Dostupný na <http://www.epravo.cz/top/clanky/vyplata-podilu-na-zisku-kapitalove-spolecnosti-ve-svetle-rekodifikace-93166.html>.

[2] § 1 odst. 2 ZOK.

[3] srov. § 34 odst. 3 ZOK.

[4] § 184 odst. 3, resp. následně § 184a odst. 1 ObchZ.

[5] V obdobném duchu se vyjadřuje i Petr Šuk

in Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P. Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 1. vyd. Praha : C. H. Beck, 2013, s. 343.

[6] Druhá směrnice Rady ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého

pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření.

[7] Předmětem posuzování byla výplata dividend v akciové společnosti, závěry uvedeného rozhodnutí jsou nicméně přenositelné i pro účely společnosti s ručením omezeným.

asociace insolvenčních správců

- seznam insolvenčních správců
- centrální evidence prodejů
- garance odbornosti
- důvěryhodnost
- profesionalita

PODPORA:

asociace insolvenčních správců

pořádá
největší mezinárodní konferenci konanou
v České republice v oblasti insolvence

„Time for Change?“ PRAHA 11/04/2014

Moderátoři: **Catherine Ottaway**, prezidentka INSOL Europe; **Carlos Mack**, předseda EECC; **Ernst Giese**, Giese & Partner, s. r. o., Praha; **Daniel Fritz**, HERMANN Rechtsanwälte, Frankfurt; **Slavomír Čauder**, Giese & Partner, s. r. o., Bratislava; **Petr Smutný**, PricewaterhouseCoopers, Praha; **Nigel Davies**, Wyn River Ltd, Londýn

Přednášející: **Pavel Janout**, Městský soud v Praze; **Adam Sigmund**, ŽIŽLAVSKÝ, advokátní kancelář, Praha; **Josef Novotný**, KKCG, Praha; **Rostislav Krhut**, Krajský soud v Ostravě; **Michael Fehn**, CEO E.ON, Praha; **Florian J. Joseph**, Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale, Erfurt; **Steffen Reusch**, dnp DEPPING GmbH & Co. KG, Essen; **Clemens Jargon**, Jargon International Consulting, Hünenberg; **Martin H. Fabisch**, AutoVision GmbH, Wolfsburg; **Michael Schachler**, Johnson Controls Interiors Management GmbH, Neuss; **Paolo Castagna**, UniCredit Bank AG, Torino; **Michael Zupancic**, Ex CRO Neumayer Tekfor; **Andrea Csöke**, Supreme Court of Hungary, Budapešť; **Louise Verill**, Brown Rudnick LLP, Londýn; **Alfredo Bello**, Zolfo Cooper LLP, Londýn

Termín konání:

11/04/2014 v době od 9.30 do 18.30 hodin
Prezence od 8.00 do 9.30 hodin

Místo konání:

Andel's Hotel Prague
Stroupežnického 21, 150 00, Praha 5

Simultánní překlad ČJ/AJ

Program konference:

- Výzvy v energetickém sektoru
- Výzvy pro restrukturalizaci v automobilovém průmyslu – Jak se udržet v dodavatelském řetězci
- Panel soudců – Žhavá témata dne
- Případová studie – SAZKA, a. s.
- Špatné banky – Regionální teorie a praxe

Na konferenci se můžete přihlásit na stránkách INSOL EUROPE www.insol-europe.org. Další užitečné informace naleznete na webu <http://www.asis.cz/Skoleni/>, případně kontaktujte tajemníka ASIS na e-mail: tajemnik@asis.cz.

Odborná garance:

Nové pojetí výhrady vlastnictví v obchodních vztazích?

Výhrada vlastnického práva, podle staré terminologie výhrada vlastnictví, je upravena v ustanovení § 2132 a násl. zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen „NOZ“). Ač se nejedná o nový institut, je přesto vhodné poukázat na důležité rozdíly oproti předchozí právní úpravě obsažené v zákoníku občanském i obchodním.

Zákon normuje, že „vyhradil-li si prodávající k věci vlastnické právo, má se za to, že se kupující stane vlastníkem teprve úplným zaplacením kupní ceny.“ Je tedy nasnadě zamyslet se nad skutečností, zda takováto výhrada může být sjednána i jednostranně, například v obchodních podmínkách dodavatele.

Obyčejným jazykovým výkladem docházíme k závěru, že výhradu vlastnického práva je možno sjednat jednostranně. Tento výklad ale není dle mého názoru možný hned z několika důvodů. Jednak by byl tento výklad diskontinuální vůči předcházejícím právním předpisům, které vždy hovořily o dvoustranných úkonech (nově jednáních). V občanském zákoníku z roku 1964 (dále jen „OZ1964“) je výslovně v první větě § 601 stanoveno, že výhrada musí být dohodnuta písemně. Z povahy věci je nepochybně jasné, že šlo o dvoustranný právní úkon. Obchodní zákoník přímo v § 445

normoval, že „strany si mohou smluvit“ výhradu vlastnictví.

Dalším argumentem pro výklad výhrady jako dvoustranného právního jednání je argumentace zněním § 2134 NOZ s ohledem na princip jednotnosti právního řádu. Občanský zákoník totiž v § 2 normuje, že zákonnému ustanovení nelze přikládat jiný význam, než jaký plyne z vlastního smyslu slov v jejich vzájemné souvislosti a z jasného úmyslu zákonodárce. Proto když § 2134 hovoří o závaznosti výhrady vůči třetím osobám, stanoví, že je pro ně závazné, pokud bylo ujednání ve formě veřejné listiny. Ujednání již z povahy věci rozhodně není možno považovat za jednostranné jednání.

Ani důvodová zpráva k novému občanskému zákoníku se nezmiňuje o posunu chápání této výhrady směrem k jednostrannému jednání. Z těchto třech důvodů se domníváme, že je nutno dané ustanovení vykládat proti jeho jazykovému významu a považovat formulaci „vyhradil-li si prodávající vlastnické právo“ jako požadavek na smluvní ujednání stran této výhrady.

Novinkou oproti občanskému zákoníku je možnost ujednání výhrady i ústně. OZ1964 pro platné ujednání obligatorně vyžadoval písemnou formu. Naproti tomu obchodní zákoník o formě mlčel, tedy připouštěl i ústní formu dohody. Nový občanský zákoník se v otázce formy kloní k mnohem pružnější formě sjednání této výhrady. Doplnujeme, že pokud by byla výhrada vlastnického práva uvedena v obchodních podmínkách, mohlo by se jednat o tzv. překvapivě a za určitých podmínek neúčinné ujednání.

S uvolněním pravidel pro sjednání výhrady souvisí i její vymahatelnost, resp. závaznost vůči třetím osobám. Touto otázkou se zabývá výše zmíněný § 2134 NOZ. Předpokladem působení na třetí osoby (zejména věřitele kupujícího) je ujednání ve formě veřejné listiny (§ 567 NOZ). Druhou možností je písemné ujednání, ovšem toto musí být opatřeno úředně ověřenými podpisy. Zde jde zákonodárce

i nad rámec původního občanského zákoníku, což je v intencích NOZu spíše výjimkou. K této podmínce účinnosti vůči třetím osobám přistupuje i časové určení závaznosti výhrady ode dne ověření podpisů na dané listině. Je zde tedy zakotvena zvýšená ochrana věřitelů.

Pokud se týká poslední možnosti jak vztáhnout účinky i na třetí osoby, je jí zanesení tohoto institutu do veřejného rejstříku. Jelikož se do veřejného rejstříku zapisují i nemovitosti, vyplývá z povahy věci, že se zákonodárce opět přiklonil k úpravě bývalého obchodního zákoníku, který neomezoval výhradu vlastnictví pouze na movité věci.

Naopak novinkou je § 2133 NOZ, kde je upraven postup v případě prodlení kupujícího závazného splatit danou věc ve splátkách. Pokud je kupující v prodlení se splátkou převyšující desetinu kupní ceny, má prodávající právo od smlouvy odstoupit. Stejně tak, pokud daná splátka nepřevyšuje desetinu ceny, má toto právo, pokud kupující nezplatí tuto splátku společně s nejbližší následující splátkou. Toto ustanovení řeší doposud právně neupravené situace prodeje na splátku.

Závěrem lze doporučit sjednávání výhrady vlastnického práva i nadále formou dvoustranné dohody a v případě větších kontraktů i s úředně ověřenými podpisy. Jak se na umístění této vedlejší doložky při kupní smlouvě do obchodních podmínek bude dívat justice, to ukáže až judikatura. My nicméně doporučujeme vždy dvoustrannou dohodu, či nejméně platný odkaz na obchodní podmínky. ●

JUDr. Jakub Dohnal, Ph.D., advokát
Mgr. Miroslav Galvas, advokátní koncipient
DOHNAL PERTOT SLANINA
advokátní kancelář

 dohnal pertot slanina
advokátní kancelář

Prof. JUDr. Zdeněk Češka, CSc., dr. h. c.
partner advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.

6. února 2014

Postavení zajištěných věřitelů po revizní novele insolvenčního zákona

Revizní novela insolvenčního zákona (dále jen „IZ“), která byla provedena zákonem č. 294/2013 Sb. (dále jen „novela“), přinesla do insolvenčního práva celou řadu změn a posunů. Ty možná nejvýznamnější se týkají postavení zajištěných věřitelů, resp. postupu při správě a zpeněžení majetku, který slouží k zajištění jejich pohledávek.

Do konce minulého roku platilo, že jestliže zajištění věřitelé byli nečinní a insolvenčnímu správci (event. dlužníkovi[1]) neudělili žádné pokyny týkající se správy, potažmo zpeněžení předmětu jejich zajištění, obešel se insolvenční správce jednoduše bez nich a potřebné

kroky učinil sám (event. v součinnosti s věřitelským výborem, resp. insolvenčním soudem)[2] Tato koncepce vzala se začátkem letošního roku za své. Zajištění věřitelé nově hrají při nakládání s předmětem zajištění, resp. v souvislosti s jeho prodejem hlavní roli. Insolvenčnímu soudu byla svěřena role vedlejší a členové věřitelského výboru tvoří v podstatě kompars.

Insolvenčního správce si pak lze představit jako diváka, který však má možnost v určitých fázích hry ovlivnit její děj.

Sporné otázky

Pokud jde o obecné otázky shora uvedeného, lze odkázat na již publikované.[3] V následujícím textu se tak zaměřím pouze na některé problematické body, které s sebou v daném směru novela přinesla.

Kdo je zajištěným věřitelem?

Zajištěným věřitelem je věřitel, jehož pohledávka je zajištěna majetkem, který náleží do majetkové podstaty[4], resp. jehož pohledávka byla takto v rámci insolvenčního řízení zjištěna[5]. Novela však toto vymezení poněkud rozostřila, když v ust. § 167 odst. 3 IZ stanovila, že jestliže je hodnota předmětu zajištění dle znalec-

kého posudku vypracovaného v insolvenčním řízení po rozhodnutí o úpadku nižší než výše pohledávky, která se z této věci[6] uspokojuje jako první v pořadí[7], pokládají se pohledávky ostatních zajištěných věřitelů (věřitelů s pozdějším pořadím) za nezajištěné[8]. Platí tedy, že jestliže lze z předmětu zajištění uspokojit pouze pořadím první pohledávku, nemohou mít ostatní zajištění věřitelé hospodářský zájem zasahovat do jeho správy a zpeněžování. Proto jim právo podílet se na udělení jakéhokoliv pokynu týkajícího se předmětu zajištění nesvědčí a pokyny insolvenčnímu správci ukládá pouze věřitel disponující s pohledávkou, která je zajištěna jako první v pořadí.

Kdo zadává vypracování znaleckého posudku a čím je přitom omezen?

Jestliže novela „vyřazuje ze hry“ věřitele s pozdějším pořadím zajištění na základě znaleckého posudku vypracovaného v insolvenčním řízení po rozhodnutí o úpadku, je třeba se ptát, kdo zadává vypracování tohoto znaleckého posudku, resp. kdo vybírá osobu znalce. Odpověď je jednoznačná – je to insolvenční správce (§ 219 odst. 4 IZ). Co už ovšem tak jasně není, je odpověď na otázku, zda má insolvenční správce i v této záležitosti postupovat na základě pokynu zajištěného věřitele (zajištěných věřitelů). Lze konstatovat, že nikoliv. Zadání znaleckého posudku nelze podřadit pod správu majetkové podstaty, potažmo předmětu zajištění, jak jí má na mysli ust. § 230 IZ a už proto právo udělovat insolvenčnímu správci pokyny není pro zajištěné věřitele založeno. Tento závěr by však bylo možno učinit i s přihlédnutím k důsledkům, které mají závěry znaleckého posudku na postavení těchto věřitelů, když až na jeho základě je jejich právo ukládat insolvenčnímu správci pokyny postaveno na jisto, event. vyloučeno. Insolvenční správce proto musí v daném směru jednat zcela nezávisle na představách jed-

notlivých věřitelů, resp. (jen) v jejich společném zájmu (§ 36 odst. 1 IZ).

Jak jsou chráněna majetková práva nezajištěných věřitelů, event. dlužníka v případě, že hodnota předmětu zajištění je vyšší než celková výše zajištěných pohledávek?

V případě, že zajištěný věřitel, jehož pohledávka se uspokojuje z předmětu zajištění jako první anebo druhá v pořadí, dá pokyn k jeho zpeněžení, vylučuje ust. § 293 odst. 2 IZ použití ust. § 286 odst. 2, § 287 odst. 2 a § 289 odst. 1 IZ. To znamená, že jestliže je zde pokyn (pořadím prvního nebo druhého) zajištěného věřitele, je jím nahrazen souhlas věřitelského výboru (insolvenčního soudu), který je jinak zákonem vyžadován k rozhodnutí o způsobu zpeněžení majetkové podstaty, resp. k účinnosti smlouvy o provedení veřejné dražby či smlouvy o prodeji mimo dražbu[9]. Ochrana před nebezpečím, že zajištěný věřitel (zajištění věřitelé) dá přednost rychlému uspokojení (pouze) své pohledávky před dosažením co možná nejvyššího výtěžku zpeněžení (ke škodě nezajištěných věřitelů, resp. dlužníka), je představována povinností insolvenčního správce odmítnout jakýkoliv pokyn, má-li za to, že předmět zajištění lze zpeněžit výhodněji[10].

Jak se řeší rozpor v pokynech zajištěných věřitelů?

Do konce minulého roku platilo, že jestliže zajištění věřitelé neudělí společný pokyn, je to stejné, jako by nebyl udělen pokyn žádný[11]. Novela koncepcí společného pokynu zajištěných věřitelů opouští a stanovuje insolvenčnímu správci povinnost respektovat pokyny zajištěného věřitele, jehož pohledávka se z dané věci uspokojuje jako první v pořadí. To ovšem pouze za předpokladu, že je pokyn opravdu udělen (jinak má toto právo věřitel s druhým pořadím)

a je k němu připojen písemný souhlas ostatních zajištěných věřitelů, jejichž pohledávka se uspokojuje ze stejného předmětu zajištění. Není-li tomu tak, insolvenční soud nařídí do 30 dnů jednání; v této lhůtě se předmětné jednání musí konat, nelze ho v ní pouze nařídít. Uvedená lhůta se počítá ode dne, kdy insolvenční správce vyrozumí o existenci „neodsouhlaseného“ pokynu insolvenční soud (zákon insolvenčnímu správci neukládá, aby chybějící souhlasy zajistil anebo se o to pokoušel). V případě, že je takový pokyn zaslán zajištěným věřitelem přímo insolvenčnímu soudu (do insolvenčního rejstříku), lze dovodit, že předmětná lhůta běží ode dne, kdy soudu došel. Do 7 dnů ode dne zveřejnění pokynu v insolvenčním rejstříku, resp. ode dne nařízení jednání o něm, mohou vůči němu ostatní zajištění věřitelé vznést námitky. Jsou-li námitky vzneseny, soud na jednání rozhodne, zda pokyn zajištěného věřitele schvaluje anebo nikoliv. Nebudou-li žádné námitky podány, lze nařízené jednání zrušit (když jeho předmětem mohou být jen a pouze ony).

Závěr

Jedním ze stěžejních právních principů je zásada vigilanti bus iura scripta sunt, tj. že práva náležejí těm, kteří si je adekvátním způsobem chrání, kteří jsou bdělí a brání se zákonnou cestou proti případnému zásahu do nich[12]. Lze konstatovat, že od 1. 1. 2014 se tato zásada v insolvenčním řízení prosazuje o poznání silněji. ●

**JUDr. Oldřich Řeháček, Ph.D.,
advokát, insolvenční správce
CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.
advokátní kancelář**

Poznámky

[1] Šlo-li o pokyn týkající se správy předmětu zajištění a dlužník byl osobou s dispozičními oprávněními. V dalším textu se bude pro zjednodušení hovořit pouze o insolvenčním správci.

[2] K tomu viz usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 1. 2012, sp. zn. KSUL 69 INS 6687/2009, 2 VSPH 980/2011.

[3] Např. Maršíková, J. Insolvenční poradna. Bulletin Konkursní noviny, 2013, č. 10.

[4] K tomu srov. § 2 písm. g) IZ.

[5] Viz § 201 IZ.

[6] § 489 nového občanského zákoníku

[7] K tomu viz § 167 odst. 1 věta druhá IZ; toto ustanovení je zvláštní normou vůči obecným ustanovením nového občanského zákoníku (srov. § 981, § 982, § 2016 a § 3065 tohoto předpisu).

[8] A to až do zpeněžení daného předmětu zajištění.

[9] Zásadní nemožnost „obejít“ věřitelský výbor (insolvenční soud) v případě, že je zde pokyn zajištěného věřitele, byla na podkladě právního stavu před novelou zdůrazněna např. v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 3. 2012, sp. zn. KSCB 26 INS 4392/2008, 1 VSPH 194/2012. Právní závěry

zde formulované jsou však od 1. ledna 2014 nepoužitelné.

[10] V takovém případě požádá insolvenční soud o přezkoumání tohoto pokynu v rámci dohlédací činnosti.

[11] Viz Kozák, J.; Budín, P.; Dadam, A.; Pachel, L. Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení. Komentář. Praha: ASPI, a.s., 2008, strana 377; v judikatuře shodně např. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 9. 2013, č. j. KSUL 77 INS 8244/2012 – B – 23.

[12] Viz např. usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 15. 2. 2013, sp. zn. III. ÚS 3800/11.

Presumpce nevinny

Významnou součástí ústavního pořádku České republiky je Listina základních práv a svobod, obsahující ta práva a svobody, která vyjadřují vztah občanů a státu. Její Hlava pátá zakotvuje právo na soudní a jinou ochranu a dočteme se v ní mimo jiné také to, že jen soud rozhoduje o vině a trestu za trestné činy a že každý, proti němuž je vedeno trestní řízení, je považován za nevinného, pokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu nebyla vyslovena jeho vina. Ostatně, stejným způsobem se vyjadřuje hned v úvodu i samotný trestní řád, který upravuje procesní pravidla trestního řízení.

Tato zásada presumpce nevinny v praxi znamená, že i ten, kdo je momentálně obviněn z nějakého trestného činu, by neměl nikým být předem odsuzován a dehonestován. Každý obviněný se přitom také zpravidla dál snaží normálně fungovat jak ve svém osobním, tak i ve svém profesním životě. Nezbyvá mu současně nic jiného, než uplatňovat všechna svá práva obviněného a čekat přitom na to, až celá mašinérie orgánů činných v trestním řízení jednou dojde až do jejího pravomocného konce.

Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob, účinný od 1. ledna 2012, nastoluje i z těchto hledisek některé nové otázky. I právnická osoba má plné právo na svoji obhajobu a má také právo na to, aby byla (až do vynesení pravomocného odsuzujícího rozsudku) považována za nevinnou.

V souvislosti se, stále ještě relativně nedávným, zahájením trestního stíhání některých obchodních společností v případě MUDr. Ratha se ale nyní ukazuje, že zásada presumpce nevinny zde – minimálně z mediálního hlediska – patrně neplatí. V posledním období se totiž objevují články s údivem konstatující skutečnost, že se i tyto stíhané firmy dál snaží fungovat, a to (dokonce!) i formou své účasti na veřejných zakázkách.

Je zde proto namísto položit si otázku, co by tedy měly tyto obviněné právnické osoby ve své situaci dělat jiného, a to až už ve vztahu k veřejným zakázkám, anebo k čemukoliv jinému. Jestliže stále dávají práci lidem a jestliže stále platí státu daně, tak v dnešní složité době to snad není zas tak málo a už zcela určitě to není nic, nad čím by bylo nutné se pohoršovat. Kromě toho – ten kdo je obviněný, bývá obžalován a ten kdo je obžalovaný, bývá odsouzen. Obvinění tedy není ještě zdaleka odsouzení a podezření není ještě zdaleka vina. Existuje přitom mnoho trestních případů, které začaly opravdu velmi hlasitě až spektakulárně, aby potom o to tišeji skončily bez jakéhokoliv odsuzujícího rozsudku.

Trestní stíhání právnických osob je velmi specifickou částí našeho trestního práva, kde prozatím chybí jakákoliv relevantní závazná stanoviska k tomu, co správné je, a co správné není. Neexistuje zde dosud žádná judikatura, takže procesní pravidla hry se tvoří teprve za pochodu. Jedno je ale jisté – právnická osoba by logicky neměla být pravomocně odsouzena dříve, než ta fyzická osoba, jejíž trestné jednání je jí „přičítáno“. Pokud se nyní vrátíme k případu MUDr. Ratha, tak teprve nyní jsou stíhány firmy na základě toho, že se trestného jednání dopustily už dříve obžalované fyzické osoby. Jejich případ je ale velmi rozsáhlý a důkazně ne zrovna jednoduchý, takže v jejich případě si můžeme na pravomocný výsledek počkat opravdu hodně dlouho – klidně třeba i několik let.

Takže, co bychom měli prozatím všem těm stíhaným firmám poradit? Aby preventivně propustily zaměstnance a zavřely krám? To ale také dost dobře nejde, protože k výmazu z obchodního rejstříku potřebují souhlas státního zástupce a ten si asi nebude chtít jejich trestní stíhání pokazit.

Jestli platí presumpce nevinny i ve světě obchodu, to bychom měli nechat na konkrétním zvážení pouze všem příslušným obchodním partnerům. Ale to, že policie teď na někoho ukáže prstem, by snad obecně neměl být důvod k tomu, aby firma jenom tak zmizela z trhu a byla tak odsouzena k tomu nejtvrdějšímu trestu i bez soudu. Stíhání právnických osob bude určitě přibývat a příště se to prostě může stát i komukoliv jinému.

Takže prosím, nechme je alespoň zatím na pokoji a nepodporujme ani předpokládanou obavu, že trestní stíhání obchodních společností může třeba být i nástrojem konkurenčního boje. ●

JUDr. Jan Vidrna, advokát
Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři

DP
DÁŇA, PERGL & PARTNEŘ
Advokátní kancelář

Klíč k neobyčejnému životu

SEZNAMTE SE S NOVÝM MASERATI **Ghibli**
již od **1 699 000 Kč** včetně DPH

Ghibli

Nové Maserati Ghibli je poháněné vyspělou řadou třílitrových šestiválcových motorů, včetně turbodieselu, s osmichlostní automatickou převodovkou ZF a vybrané motory mohou být vybaveny inteligentním pohonem všech kol Maserati Q4.

SCUDERIAPRAHA.CZ

SCUDERIA PRAHA – JEDINÉ AUTORIZOVANÉ ZASTOUPENÍ MASERATI V ČESKÉ REPUBLICE

EVROPSKÁ 17, Praha 6 | maserati@scuderiapraha.cz | tel 220 512 855

K možnostem nápravy vadného postupu zadavatele v kvalifikační fázi užšího řízení a jednacího řízení s uveřejněním

V zadávacím řízení dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění, (dále jen „ZVZ“) mohou, nikoliv výjimečně nastat situace, kdy zadavatel, ať již na základě námitek či z vlastního podnětu, musí revidovat posouzení kvalifikace některého dodavatele či dodavatelů, protože se při tomto postupu dopustil porušení zákona. Zadavatel má v takovém případě do uzavření smlouvy s vybraným uchazečem možnost na základě § 111 odst. 6 ZVZ (autoremedura) zrušit celé posouzení kvalifikace (vč. eventuálních rozhodnutí o vyloučení zájemců či uchazečů) a všechny své navazující kroky, které následně provede znovu – tzn. navrátit zadávací řízení do stavu před svým pochybením.

Realizace uvedeného postupu jistě nebude činit problém v otevřeném řízení, kde uchazeči doklady k prokázání kvalifikace podávají v příslušné lhůtě společně se svými nabídkami. Problémy však mohou vyvstat v užším řízení a v jednacím řízení s uveřejněním. [1] V uvedených typech zadávacího řízení je totiž kvalifikační fáze oddělena od fáze podávání nabídek, resp. výzvu k podání nabídky zadavatel odesílá právě toliko zájemcům, kteří nejprve prokázali splnění kvalifikace.

Představme si tedy nyní situaci, kdy zadavatel v užším řízení či v jednacím řízení s uveřejněním posoudil kvalifikaci, přičemž některého zájemce pro její nesplnění vyloučil, a násled-

ně odeslal kvalifikovaným zájemcům výzvu k podání nabídky. Vyloučený zájemce nicméně podá proti svému vyloučení námitky a zadavatel po jejich přezkoumání shledá, že při vyloučení tohoto zájemce skutečně pochybil. Logickým řešením pro zadavatele by tedy bylo zrušit rozhodnutí o vyloučení zájemce a provést nové posouzení kvalifikace. Zadavatel by ovšem v uvedených typech zadávacího řízení nejprve musel zrušit i výzvu k podání nabídek, přičemž zde mohou nastat určité výkladové problémy ohledně přípustnosti takového kroku.

ZVZ v žádném svém ustanovení výslovně a konkrétně neříká, jaká nápravná opatření je zadavatel oprávněn v zadávacím řízení učinit, resp. které jeho úkony zrušit lze a které jsou

nevratné (a po jejich provedení tedy v případě předchozího pochybení zadavatele musí následovat zrušení celého zadávacího řízení). V citovaném § 111 odst. 6 ZVZ upravujícím autoremeduru vadného postupu zadavatele se hovoří toliko o „přijetí opatření k nápravě.“ Tato skutečnost by na první pohled mohla svádět k představě, že zadavatel tedy může za účelem odstranění svého předchozího právně vadného úkonu učinit v podstatě jakákoliv opatření. Je ovšem třeba mít na zřeteli, že zadavatel je v zadávacím řízení vždy povinen počínat si v duchu základních zásad zadávacího řízení uvedených v § 6 odst. 1 ZVZ, které samozřejmě i v případě „nápravného“ úkonu zadavatele determinují možnosti jeho dalšího postupu (i takový úkon zadavatele je úkonem, proti kterému lze podat námitky).

V daném modelovém případě vyvstává zejména otázka, zda zrušením výzvy k podání nabídek nebude porušena zásada rovného zacházení, jelikož zájemci, kteří byli k podání nabídek zadavatelem vyzváni před případným zrušením této výzvy, by fakticky měli delší lhůtu pro podání nabídek (kromě lhůty na základě opakované výzvy rovněž část lhůty z výzvy zrušené).

Takový výklad ZVZ resp. zásady rovného zacházení by nicméně dle našeho názoru byl příliš rigidní a formalistický a ve výsledku by se dokonce mohl obrátit právě proti uchazeči, kterého zadavatel chce (resp. je povinen) do zadávacího řízení navrátit.

Předně je třeba upozornit na to, že vzato do důsledků by de facto stejná situace nastala i v případě, kdy by zadavatel zadávací řízení zrušil a následně jej za naprosto nezměněných podmínek znovu vyhlásil – i v tomto případě by totiž původně vyzváni zájemci měli lhůtu na zpracování nabídky fakticky delší, než uchazeči ostatní. Nazíráno tímto

způsobem by celé opakované zadávací řízení vždy a priori porušovalo zásadu zákazu diskriminace, neboť by nebylo možné nijak odstranit stav, kdy původně vyzvaní zájemci měli na přípravu nabídky fakticky delší dobu, než dodavatelé, kteří se přihlásili do opakovaného zadávacího řízení.

Dále je třeba podotknout, že pokud zadavatel v souladu s § 48 odst. 1 ZVZ na svém profilu zveřejnil kompletní zadávací dokumentaci ode dne uveřejnění oznámení zadávacího řízení, pak se případné porušení zásady rovného zacházení zrušením výzvy k podání nabídek nachází v ryze teoretické rovině, jelikož i vyloučený uchazeč, pokud je přesvědčen o protiprávnosti svého vyloučení, má možnost na přípravě vlastní nabídky kvalifikované pracovat. V tomto ohledu lze odkázat na rozsudek Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 62 Ca 15/2006 ze dne 30. 11. 2006, ve které se jmenovaný soud mj. vyjadřoval k povaze předběžného oznámení veřejné zakázky. V uvedeném rozsudku jmenovaný soud dovodil, že „z pohledu dodavatelů jde o institut umožňující v dostatečném předstihu zvážit účast v zadávacím řízení, zvážit obchodní zájmy a na zadávací řízení se připravit, mimo jiné i předběžnou přípravou samotné nabídky, mají-li dodavatelé již v této fázi za to, že se zadávacího řízení hodlají zúčastnit.“ Byť bylo předběžné rozhodnutí formulováno za účinnosti předchozího zákona o veřejných zakázkách[2] a institut předběžného oznámení dle tehdejšího § 29 není obsahově zcela totožný s institutem předběžného oznámení dle současného § 86 ZVZ, lze mít za to, že význam předběžného oznámení pro dodavatele je stále tentýž – na jeho základě získává dodavatel prvotní informaci o veřejné zakázce, přičemž již v tomto momentu může pro její plnění vyčlenit své výrobní kapacity, zahájit předběžná jednání s potenciálními subdodavateli atd. Citovaný závěr Krajského soudu v Brně tak lze dle našeho názoru použít i nyní, a pokud tedy zadavatel zveřejní předběžné oznámení (což s výjimkou stanovenou v § 86 odst. 3 písm. b) ZVZ v užším řízení a jednacím řízení s uveřejněním musí vždy), pak již v tomto momentu může dodavatel mající zájem zadávacího řízení se zúčastnit, předběžně připravovat svou nabídku. V případě sektorového zadavatele, který není povinen předběžné oznámení uveřejnit, plní stejnou roli oznámení o zakázce, které rovněž nelze chápat jen jako počátek izolované části kvalifikační, ale umožňuje také zájemci začít se na podání nabídky připravovat (zde navíc již s minimálně kompletní textovou částí zadávací dokumentace). Doručení výzvy k podání nabídek v užším řízení či jednacím řízení s uveřejněním proto nelze chápat jako jakýsi startovní výstřel, na základě něhož seriózní dodavatelé teprve začnou s přípravou vlastní nabídky.

Výše nastíněný problém týkající se případného porušení základní zásady rovného zacházení vychází primárně z předpokladu, že faktická delší doba pro podání nabídek dodavatele bez dalšího zvýhodňuje oproti ostatním dodavatelům. Zadavatel je nicméně dle § 39 odst. 1 ZVZ (resp. § 41 odst. 1 ZVZ v případě sektorového zadavatele) povinen stanovit lhůtu pro podání nabídek tak, aby tato byla adekvátní složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, resp. aby každý potenciální dodavatel byl schopen v této lhůtě nabídku kvalifikovaně zpracovat. I v případě zrušení výzvy k podání nabídek a jejího opětovného odeslání po odstranění pochybení zadavatele v kvalifikační fázi tedy dle našeho názoru lze hovořit o zvýhodnění určitých (původní výzvou oslovených) dodavatelů pouze tehdy, pokud by zadavatelem stanovená lhůta pro podání nabídky byla s ohledem na předmět veřejné zakázky neadekvátně krátká.

Pokud by tedy zadavatel v uvedeném modelovém případě výzvy k podání nabídek zrušil a vyloučeného uchazeče do zadávacího řízení novým posouzením kvalifikace navrátil, přičemž nová výzva k podání nabídek by obsahovala lhůtu k jejímu podání v délce zaručující, že i tento původně vyloučený uchazeč bude objektivně schopen nabídku kvalifikovaně zpracovat, pak by takový postup zadavatele neměl být vykládán jako porušení ZVZ, resp. jeho základních zásad.

Opačný závěr by dle našeho názoru byl neúčelnou úlitbou přehnaně formalistickému výkladu ZVZ, kvůli níž by zadavatel musel zadávací řízení v nezměněné podobě zahajovat od úplného počátku, což v důsledku může znamenat zbytečnou ztrátu (i měsíců) času (v určitých případech s fatálními následky).[3] Je přitom otázkou, jak by takový postup vlastně prospěl dotčenému protiprávně vyloučenému uchazeči či byl lépe vyhovující základním zásadám zadávacího řízení.

Dle našeho názoru je rovněž třeba zrušení zadávacího řízení v každém případě chápat jako naprosto krajní prostředek nápravy vadného postupu zadavatele, pokud takové pochybení již nejde objektivně žádným způsobem zhojit (např. vymezí-li zadavatel zadávací podmínky v rozporu se ZVZ a uplyne lhůta pro podání nabídek). Je třeba si uvědomit, že nejen zadavatele stojí příprava a realizace zadávacího řízení často nemalé finanční a časové prostředky (o nutnosti realizovat zadávací řízení v určitém termínu ani nemluvě), ale obdobně jsou na tom i dodavatelé, kteří se zadávacích řízení účastní. Přitom i oni by zrušením zadávacího řízení byli v důsledku „trestáni“ za třeba i banální a snadno odstranitelné pochybení zadavatele. V případě zrušení zadávacího řízení jako nápravy vadného postupu zadavatele

v nastíněném modelovém případě jsou přítom z výše uvedených důvodů faktické výhody takového postupu nulové, resp. je otázkou, zda by vůbec takové zrušení bylo legálně podřaditelné pod některý z důvodů pro zrušení zadávacího řízení uvedených v § 84 ZVZ.

Pokud shrneme výše uvedené, pak dle našeho názoru v užším řízení a v jednacím řízení s uveřejněním nelze a priori vyloučit možnost zadavatele zrušit výzvu k podání nabídek v případě, kdy na základě námitek či z vlastního podnětu zadavatel potřebuje odstranit svůj předchozí vadný úkon, který učinil v kvalifikační fázi. Pokud zadavatel v takovém případě v opakované výzvě k podání nabídek patřičně zohlední to, aby všichni uchazeči měli dostatečný časový prostor kvalifikovaně zpracovat svou nabídku, pak takový postup nelze dle našeho mínění pokládat za rozporný se ZVZ. ●

Mgr. Martin Blažek
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

[1] Soutěžní dialog ponecháváme stranou úvah, neboť v takovém případě je situace komplikována ještě fází dialogu před odesláním výzvy k podání nabídek.

[2] Tj. zákona č. 40/2004 Sb.

[3] Je třeba si uvědomit, že opakování zadávacího řízení může vést k povinnosti opakovaného schválení zadávacího řízení před jeho zahájením (např. v zastupitelstvu obce, ve vládě apod.), což celý proces výrazně komplikuje.

zavolejte nám:

+420 466 310 691

napište nám:

advokati@advokatijelinek.cz

JELÍNEK

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ
REGIONÁLNÍ KANCELÁŘ

KDO JSME?

NAŠE ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ BYLA OCENĚNA V KATEGORII VELMI DOPORUČOVANÁ PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2012 PRO REGIONÁLNÍ KANCELÁŘ V RÁMCI CELÉ ČESKÉ REPUBLIKY. PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2012 byla pořádána společností EPRAVO.CZ pod záštitou předsedy vlády ČR, ministra spravedlnosti ČR a České advokátní komory.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JELÍNEK s.r.o.

Naše advokátní kancelář je silná rozvíjející se společnost, největší v Pardubickém kraji, s více než patnáctiletou tradicí. Jako všestranná kancelář poskytujeme právní služby a poradenství ve všech oblastech práva. Nabízíme nejen komplexní právní servis, ale i dílčí právní úkony, a to jak podnikatelským, tak fyzickým osobám na území České republiky i v zahraničí.

Naším cílem je zajistit právní služby na nejvyšší odborné úrovni.

Naší prioritou je spokojenost klienta, naprostá diskrétnost a nadstandardní ochrana informací.

Právní poradenství a služby na nejvyšší úrovni poskytujeme našim klientům prostřednictvím sebraného týmu složeného z advokátů různých zaměření. Pro potřeby klientů disponujeme spolupracujícími advokáty na území Slovenska, Maďarska i Německa. Právní služby poskytujeme v jazyce českém, anglickém, německém, francouzském, ruském a ukrajinském.

www.advokatijelinek.cz

Některé aspekty soudního vymáhání pohledávek v Ruské federaci

Úspěch věřitele v uspokojení svých nároků záleží na několika faktorech, když mezi stěžejní přirozeně náleží správná analýza konkrétního případu a výborná orientace v právním řádu Ruské federace, který nabízí řadu možností, jak donutit nespolehlivého obchodního partnera splnit svůj závazek vůči věřiteli.

Soudní vymáhání pohledávek je jeden z mnoha způsobů, jak věřitel může uspokojit svůj nárok. Pravomoc soudu v Ruské federaci upravuje zákon č. N 138 – FZ „Občanský zákon procesní“ ze dne 14. 11. 2002, (dále jen „OZP“) a zákon č. N 95-FZ „Arbitrážní zákon procesní“ ze dne 24. 07. 2002, (dále jen „AZP“). S ohledem na výše uvedené, příslušným soudem v RF může být federální soud obecné jurisdikce, arbitrážní soud anebo smírčí soudce. Za účelem rychlého dosažení exe-

kučního titulu věřitel ve většině případů (a to až z 90 %) podává buď návrh na projednání věci ve zjednodušeném řízení, (v případě, že věcně příslušným soudem je arbitrážní soud), anebo na projednání věci v příkazním řízení s vydáním soudního příkazu, (v případě, že věcně příslušným soudem je soud obecné jurisdikce). Příkazní a zjednodušené řízení je projevem zkráceného soudního řízení, ve kterém soud může na návrh žalobce (věřitele) a bez slyšení žalovaného (dlužníka) vydat rozhodnutí, které je po nabytí právní moci exekučním titulem.

Příkazní řízení je velice výhodné pro věřitele zejména v tom, že:

- soudní poplatky jsou dvakrát nižší než v klasickém řízení,
- klasické řízení je časově náročnější, než příkazní řízení, ve kterém zpravidla soud vydá soudní příkaz v rozmezí 1–2 týdnů
- v příkazním řízení soud zřídka mění výši úroku z prodlžení požadované žalobcem.

I v příkazním řízení je ale i řada nevýhod, které spočívají zejména v tom, že:

- v rámci příkazního řízení soud vydá soudní příkaz jen na dlužnou částku a úroky z prodlžení,
- věřitel nemůže v příkazním řízení uplatnit nárok na náhradu nákladů na právní zastoupení,
- dlužník velice snadno může zrušit soudní příkaz, a to tím, že může podat v zákonem stanovené lhůtě odpor proti vydanému soudnímu příkazu (v tomto případě se soudní poplatky nevrací).

Pro vydobytí své peněžitě pohledávky má věřitel další možnost spočívající v podání žaloby k projednání věci samé ve formě standardního sporného civilního soudního řízení. Standardní řízení je delší než příkazní řízení a je více nákladné. Mimo to soudce ve standardním řízení velice často v souladu s ustanovením 333 zákona č. N 51-FZ „Občanského zákoníku“, snižuje výši smluvní pokuty.

Zjednodušené řízení je řízení zahájené arbitrážním soudem na návrh žalobce. Na zjednodušené řízení se použije obecná úprava obsažená v „OZP“ se subsidiárním použitím norem „AZP“. Návrh na projednání věci ve zjednodušeném řízení lze podat za předpokladu, že nárok věřitele byl uznán dlužníkem a je nesporný, pohledávka nepřesahuje zákonem stanovenou horní hranici částky, kterou lze přisoudit. Zjednodušené řízení je velice podobné

příkaznímu řízení, ale má svou odlišnost spočívající zejména v tom, že:

- horní hranice pohledávky za právnickou osobou nesmí přesáhnout 300 000 RUB a za podnikající fyzickou osobou 100 000 RUB,
- na rozdíl od příkazního řízení, kde se dlužník dozví o zahájení řízení až po vydání soudního příkazu, který může následně odporovat, ve zjednodušeném řízení si soud musí vyžádat souhlas dlužníka na projednání věci ve zjednodušeném řízení,
- v souladu s ustanovením 226 odst. 2 „AZP“ musí soud rozhodnout do dvou měsíců ode dne podání návrhu.

Dále má věřitel za určitých podmínek možnost podat žalobu k arbitrážnímu soudu. Projednání žaloby ve formě standardního arbitrážního řízení má mnoho společného s projednáním žaloby ve formě standardního řízení před soudem obecné jurisdikce. Rozdíl spočívá zejména v tom, že v arbitrážním soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z obchodně-závazkových vztahů vzniklých mezi podnikateli, jakož i některé jiné spory s podnikáním související. Arbitrážní řízení je v praxi mnohem delší než standardní řízení před soudem

obecné jurisdikce. Náklady za právní zastoupení a poplatky za podání žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení jsou zpravidla vyšší, než ve standardním řízení před soudem obecné jurisdikce.

Pro vydobytí své pohledávky má věřitel další možnost, a to zahájit vůči dlužníkovi insolvenční řízení. Řízení o úpadku dlužníka v rámci soudního řízení upravuje především „AZP“ a federální zákon č. N 127-FZ „O úpadku“ ze dne 26. 10. 2002. „AZP“ upravuje věcnou a místní příslušnost soudu v insolvenčním řízení. Podle § 223 „AZP“ jsou v insolvenčním řízení a ve sporech jím vyvolaných věcně příslušné arbitrážní soudy. Podmínkou zahájení insolvenčního řízení je hrozící úpadek dlužníka zjištěný podle § 3 zákona N 127-FZ „O úpadku“ a dále existence pohledávky za dlužníkem právnickou osobou přesahující 100 000 RUB a za fyzickou osobou 10 000 RUB.

V souladu s § 6 zákona N 127-FZ „O úpadku“ další podmínkou pro zahájení insolvenčního řízení je existence exekučního titulu. Zpravidla se jedná o rozhodnutí federálního soudu obecné jurisdikce, arbitrážního soudu anebo smírčího soudce, které je pravomocné a vykonatelné. Otázkou, kdo může podat insolvenční návrh, řeší § 7 zákona č. N 127-FZ „O úpadku“. Podle § 12 odst. 2 a § 37 odst. 2 zákona N 127-FZ „O úpadku“, jak věřitel (příp. věři-

telský výbor), tak i dlužník mají právo zvolit osobu konkursního správce, který musí být následně schválen soudem. Z toho vyplývá, že ten, kdo jako první podá návrh na zahájení insolvenčního řízení, zvolí pro sebe příznivého správce konkurzní podstaty, který může mít vliv na průběh insolvenčního řízení a následně i na uspokojení věřitelů.

Růst insolventnosti a zhoršení platební morálky obchodních partnerů jsou jevy, které vždy doprovázejí světovou hospodářskou krizi. V dnešní době společnosti podnikající na Ruském trhu kladou větší důraz na prevenci problémů vzniku pohledávek po lhůtě splatnosti a zároveň zajištění odborných právních služeb se znalostí nejenom cizího právního řádu, ale i příslušných formálních i neformálních postupů. Výše uvedené kroky s sebou bezesporu nesou větší šanci na úspěch v podnikání v Ruském prostředí. ●

JUDr. Tereza Jelínková, advokát a společník
Aliaksei Paulouski, právník
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JELÍNEK s.r.o.

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

epravo.cz k dispozici pro iPhone
a iPad **v AppleStore**

BARKER

ENGLAND

Established 1880

*Značka Barker Shoes byla založena v roce 1880 v tehdejší
srdci anglického obuvnictví, oblasti Northamptonshire a dodnes
představuje to nejlepší z dlouhé tradice anglických výrobců bot.
Recept na úspěch totiž zůstává stejný - tradiční postupy výroby a
ruční zpracování, použití pouze kvalitních kůží z ověřených chovů
a především desítky let zkušeností těch nejlepších anglických ševců,
které žádný stroj nedokáže nahradit.*

T.M. Lewin

Byznys móda z londýnské City

Nákupní Galerie MYSLBEK · Centrum CHODOV · Centrum ČERNÝ MOST · Obchodní centrum NOVÝ SMÍCHOV
On-line obchod na: www.tml Lewin.cz

Důvěra v údaje zapsané v katastru nemovitostí?

Ke dni 1. ledna 2014 nabyl účinnosti zákon č. 256/2013 Sb., katastrální zákon (dále jen „nový katastrální zákon“). S účinností nového katastrálního zákona je problematika katastru nemovitostí upravena převážně v tomto novém předpise s výjimkou některých dílčích otázek, které jsou řešeny přímo v zákoně č. 89/2012 Sb., občanském zákoníku (dále jen „nový občanský zákoník“).

Vtisku a na sociálních sítích se v druhé polovině minulého roku začaly šířit zejména mezi laickou veřejností poplašné zprávy týkající se nového katastrálního zákona. O co vlastně v těchto zprávách šlo? Nový katastrální zákon byl nazýván „kmotrovským zákonem“ a prý byl schválen na „objednávku realitních bossů“. Vymyslet a prosadit ho měly mafiánské struktury realitních kanceláří, a to za jediným účelem, kterým je obrat občany České republiky o jejich domy a pozemky. Podle těchto poplašných zpráv totiž nová zákonná úprava spočívá v absolutní důvěře, pokud jde o údaje zapsané v katastru nemovitostí. Nová právní úprava má totiž umožňovat podvodné převody nemovitostí, jejich zápisy do katastru nemovitostí a následnou „legalizaci“ tohoto stavu.

Cílem tohoto článku je uvést tyto poplašné zprávy na pravou míru.

Jak to bylo před 1. lednem 2014

Dle předchozí právní úpravy a ustálené judikatury platilo, že pokud zápis v katastru nemovitostí neodpovídal skutečnosti, měl skutečný stav převahu nad stavem zápisů v katastru nemovitostí. Tím ovšem nebyla v zásadě poskytnuta ochrana osobě jednající v důvěře v zápis v katastru nemovitostí.

Převedeno do laického jazyka, pokud byla mezi prodávajícím (osoba A) a kupujícím (osoba B) uzavřena neplatná kupní smlouva (nebo dokonce ani kupní smlouva v právním smyslu slova uzavřena nebyla, protože podpis prodávajícího byl zfalšován) a do katastru nemovitostí byla na základě této kupní smlouvy

jako vlastníkem nemovitosti zapsána osoba B a od osoby B si nemovitost dále v dobré víře koupila osoba C, pak osoba C se vlastníkem nemovitosti nikdy nestala, neboť skutečným vlastníkem nemovitosti byla stále osoba A. Osoba B ani osoba C se vlastníkem nemovitosti nikdy nestaly, i přesto, že by byly do katastru nemovitostí zapsány jako vlastníci nemovitosti. Osoba C mohla vlastnické právo k nemovitosti nabýt nanejvýš uplynutím desetileté vydržecí doby.

Uplatnění principu materiální publicity od 1. ledna 2014

Nejprve uvedme na pravou míru, že princip materiální publicity je upraven nikoliv v novém katastrálním zákoně, nýbrž v novém občanském zákoníku.

Princip materiální publicity, který mimochodem platil v našem právním řádu až do roku 1951 a dosud je zakotven v právním řádu

Německa a Rakouska, je obsažen v § 980 až 986 nového občanského zákoníku. Velmi zjednodušeně jej lze definovat tak, že po splnění stanovených podmínek chrání nabyvatele práva k nemovitosti, pokud věcné právo nabyl za úplaty a v dobré víře od osoby zapsané v katastru nemovitostí.

Dle našeho názoru je princip materiální publicity do právního řádu implementován velmi vyváženě, je doprovázen zpřísněním právní úpravy ohledně zkoumání projevu vůle a zlepšením vyrozumívání vlastníků o provedených zápisech v katastru. Nižší uvádíme hlavní zásady, na kterých tento princip spočívá a které jsou obsaženy v novém občanském zákoníku.

O zahájení řízení informuje katastrální úřad vlastníka nejpozději den poté, co mu byl návrh na vklad vlastnického práva doručen, a to zasláním informace na jeho adresu trvalého pobytu nebo prostřednictvím datové schránky; pokud o to požádá, katastrální úřad informuje vlastníka také elektronicky na e-mailovou adresu nebo zprávou na mobilní telefon. Účastníci vkladového řízení, kteří mají zřízenou službu sledování změn v katastru, informuje prostřednictvím této služby. Služba sledování změn v katastru je však pro uživatele zpoplatněna.

Jestliže jsou podmínky pro povolení vkladu splněny, katastrální úřad vklad povolí, nejdříve však po uplynutí lhůty 20 dnů ode dne odeslání informace dle předchozího odstavce. V opačném případě, nebo i tehdy, ztratili návrh před rozhodnutím o povolení vkladu své právní účinky, návrh zamítne. Nevýhodou této nové právní úpravy je, že výše uvedená 20denní lhůta ve srovnání s délkou vkladového řízení před 1. lednem 2014, zejména pokud jde o mimopražské regiony, bohužel znamená faktické prodloužení vkladového řízení.

Pokud je rozhodnutím, kterým se vklad povoluje, zcela vyhověno návrhu na povolení vkladu, rozhodnutí se písemně již nevyhotovuje. Záznamem ve spisu rozhodnutí o povolení vkladu práva nabývá právní moci. V případě, že byl vklad povolen a proveden, zašle katastrální úřad účastníkům vkladového řízení vyrozumění o tom, jaký vklad byl do katastru proveden, a vkladovou listinu vyjme ze spisu a založí ji do sbírky listin. Nově se tedy účastníkům řízení již nebude doručovat smlouva s vkladovou doložkou. Je-li účastník, jehož

práva k nemovitosti podle zápisu zanikají nebo se omezují, ve vkladovém řízení zastoupen zmocněncem, vyrozumí ho o provedeném vkladu katastrální úřad nejen prostřednictvím zmocněnce, ale i přímo. Tímto postupem se má zamezit případnému falšování plných moci a provádění změn v katastru na jejich základě.

Není-li stav zapsaný v katastru v souladu se skutečným právním stavem, osoba, jejíž věcné právo je dotčeno, je oprávněna domáhat se odstranění nesouladu, a prokáže-li, že své právo uplatnila u soudu, zapíše se na její žádost do katastru poznámka spornosti zápisu. Zapsaná poznámka spornosti pak působí vůči každému, jehož právo bylo do katastru nemovitostí zapsáno poté, co dotčená osoba o zápis poznámky spornosti požádala.

Obdobně se zapíše do katastru poznámka spornosti zápisu i v případě, že někdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do katastru bez právního důvodu ve prospěch jiného a žádá, aby to bylo v katastru poznamenáno. V takovém případě může dotčená osoba požádat o zápis poznámky spornosti ještě před tím, než uplatní své právo u soudu. Katastrální úřad u dotčených nemovitostí vyznačí výše uvedenou poznámku spornosti a vlastník má lhůtu dva měsíce na to, aby podal u soudu žalobu, v opačném případě se poznámka spornosti vymaže. Poznámka spornosti bude vyznačena až do rozhodnutí o podané žalobě. Požádala-li dotčená osoba o zápis poznámky spornosti do jednoho měsíce ode dne, když se o zápisu v katastru nemovitostí dozvěděla, bude rušit dobrou víru každého, kdo bude vycházet ze zápisů v katastru, takže v těchto případech se zásada materiální publicity neuplatní.

Nebyl-li vlastník o zápisu cizího práva řádně vyrozuměn, prodlužuje se výše uvedená jednoměsíční lhůta na tři roky a počíná běžet ode dne, kdy byl popíraný zápis proveden. Požádá-li dotčená osoba o zápis poznámky spornosti po uplynutí zmíněné jednoměsíční respektive tříleté lhůty, bude poznámka spornosti působit jen vůči tomu, kdo dosáhl zápisu svého práva do katastru nemovitostí, aniž by byl v dobré víře.

Výše uvedené nové principy informování vlastníků hodnotíme v zásadě pozitivně. Na druhou stranu striktní uplatnění zásady

materiální publicity klade vysoké nároky na účastníky právního jednání, neboť rozhodujícím bude stav zápisu v katastru nemovitostí, nikoliv skutečný stav. Bude tedy v zájmu účastníků právního jednání a zejména v zájmu vlastníků nemovitostí, aby ověřovali aktuální stav zápisů v katastru nemovitostí. Současně bude kupující muset dbát zvýšené opatrnosti, pokud bude prodávající převádět své vlastnické právo k nemovitosti dříve než po uplynutí jednoho měsíce poté, co se vlastníkem stal. ●

Mgr. Regina Huntley,
advokátka/senior associate
Rödl & Partner, v.o.s.

Rödl & Partner

Studujte program MBA nebo LL.M. a přidejte se k úspěšným!

Získejte při podání přihlášky
slevu

18 150 Kč

více informací na www.ustavprava.cz

- Benefitní karta zdarma
- 3 semestry (12-14 měsíců)
- 4 splátky školného
- Česky nebo slovensky
- Akreditace IES a IADL

Commercial Law

Finanční management podnikání

Řízení lidských zdrojů a personální management

Management obchodu

Public Law

Business Development (ENG)

Public Relations a Marketing

Management ve zdravotnictví

Leadership

Strategický management

Mezinárodní obchod a právo

Law Litigation Arbitrator

Mezinárodní obchod a právo

MBA pro pedagogy a ředitele škol

Pojišťovnictví

Mezinárodní vztahy a evropská studia

International Commercial Law (ENG)

Korporátní právo

Proces přeměny listinných akcií na majitele na listinné akcie na jméno na základě zákona č. 134/2013 Sb.

Na základě zákona č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů (dále jen „ZTAS“) došlo k přeměně stávajících akcií na majitele na akcie na jméno, a to, pokud společnost do 31. prosince 2013 nerozhodla o imobilizaci nebo zaknihování stávajících akcií společnosti.

V případě, že tak společnost neučinila, přeměnily se její akcie automaticky k 1. lednu 2014 na akcie na jméno, přičemž k účinnosti této změny se nevyžaduje zápis v obchodním rejstříku. Tato změna nastala nezávisle na vůli akcionářů, to však neznamená, že akcionáři nebo samotná společnost nemusí činit dále žádných kroků. Přímo ze ZTAS plyne, že společnost i akcionáři mají jisté povinnosti v souvislosti s provedením změny formy akcií z akcií na majitele na akcie na jméno.

Statutární orgán společnosti má povinnost do 30. června 2014 upravit stanovy společnosti a následně podat návrh na zápis změny do obchodního rejstříku. Pokud jde o povinnost provést úpravu stanov společnosti, tak v tomto případě je pověřeno přímo představenstvo společnosti k provedení této změny, a to tak, aby stanovy společnosti odpovídaly formě akcií na jméno. Takováto změna stanov nevyžaduje formu notářského zápisu. Představenstvo společnosti tak de facto vyhotoví aktuální znění stanov a založí jej do sbírky listin. Na tomto místě je třeba připomenout i změnu, kterou přináší zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, kdy ten ukládá všem stávajícím společnostem přizpůsobit své stanovy zákonu o obchodních korporacích do 1. července 2014. V tomto případě každá akciová společnost založená před 1. lednem 2014 bude muset provést revizi svých stanov. Změna stanov v tomto případě bude muset být již provedena ve formě notářského zápisu. Pokud společnost bude provádět úpravu svých stanov za účelem jejich přizpůsobení zákonu o obchodních korporacích, tak lze doporučit v tomto kroku provést i úpravy stanov v souvislosti s pře-

měnou formy akcií z akcií na jméno na akcie na majitele, čímž dojde k jistému procedurálnímu zjednodušení.

Akciová společnost prostřednictvím svého statutárního orgánu musí dále zveřejnit výzvu, a to způsobem pro svolání valné hromady (obvykle jde o zveřejnění v Obchodním věstníku). Společnost vyzve akcionáře k předložení akcií nejpozději do 30. června 2014 a současně je vyzve ke sdělení údajů, potřebných pro jejich zápis do seznamu akcionářů (půjde o jméno a bydliště nebo sídlo akcionáře) a číslo jeho bankovního účtu. Výzva musí dále obsahovat poučení pro akcionáře ohledně důsledků jejich prodlení se splněním výše uvedených povinností. Pokud akcionář ve stanovené lhůtě nepředloží akcie společnosti nebo nesdělí potřebné údaje, tak po dobu prodlení se splněním svých povinností není oprávněn vykonávat akcionářská práva (např. účastnit se a hlasovat na valné hromadě). Současně takovému akcionáři nevznikne právo na dividendu k akciím, pokud společnost v době, ve které je akcionář v prodlení se splněním svých povinností, rozhodne o rozdělení zisku.

Statutární orgán akciové společnosti rozhodne, zdali budou stávající akcie akcionářům vyměněny za nové nebo na nich bude pouze vyznačena změna.

ZTAS stanovuje povinnosti dále i jiným osobám, které sice nejsou akcionáři, ale přesto mají akcie u sebe (jde například o věřitele). V takovém případě, je jiná osoba povinna předložit akcie společnosti sama. Akcionář však musí na tuto povinnost jinou osobu upozornit, a to bez zbytečného odkladu. Jestliže akcionář jinou osobu upozornil na povinnost

předložit akcie společnosti a jiná osoba tuto povinnost nesplní nebo bude v prodlení s jejím splněním, tak tato osoba bude odpovídat akcionáři za jemu vzniklou škodu. V této souvislosti je třeba upozornit na další povinnosti společnosti, které takovéto akcie budou předloženy, když ta musí vyznačit existenci zástavního práva na akcie předkládané jinou osobou.

Závěrem lze uvést, že celý proces zákonné změny formy akcií z akcií na majitele na akcie na jméno, není zcela automatický a vyžaduje provedení určitých kroků, jak ze strany samotné společnosti, tak samotných akcionářů. Protože s touto změnou časově souvisí i povinnost společností provést revizi a přizpůsobení stanov zákonu o obchodních korporacích, lze doporučit tyto kroky spolu provázat. Tento článek si nekládá za cíl popsat detailně jednotlivé kroky, které je potřeba v souladu se změnou formy akcií provést, ale jeho cílem je pouze obecně informovat o postupu souvisejícím se změnou formy akcií, kterou přinesl ZTAS. ●

Mgr. Martin Koudele, právník
Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek,
Fráňa a partneři, s.r.o.

HARTMANN
 JELÍNEK
 FRÁŇA
 a partneři

v Praze se objevila nová láska ...

Jindřišská 16

Rádi bychom Vás pozvali na **Vaši soukromou VIP prohlídku**
nové kancelářské budovy Jindřišská 16.

“vychutnejte si sklenku šampaňského a zjistěte,
proč má jeho dáma tak ráda svou kancelář...”

www.jindriska16.cz

Lze zaslat výzvu podle § 142a o.s.ř. před splatností pohledávky?

Žalobce, který měl u soudu úspěch se žalobou na plnění, má podle § 142a odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení, jen jestliže žalovanému ve lhůtě nejméně 7 dnů před podáním návrhu na zahájení řízení zaslal výzvu k plnění. Tento článek se zabývá otázkou, zda lze tuto výzvu zaslat žalovanému ještě před splatností vymáhané pohledávky.

Účelem ustanovení § 142a odst. 1 o.s.ř. je zajistit ochranu žalovaného (dlužníka) proti šikanózní žalobě. Dlužník je prostřednictvím této výzvy informován o povinnosti uhradit dluh a může tak předejít vzniku dodatečných nákladů souvisejících se soudním řízením.

Zavedení § 142a odst. 1 o.s.ř. bylo reakcí na dosavadní praxi některých věřitelů (a jejich právních zástupců) při podávání žalob, jejichž hlavním cílem bylo získání přisudku pro právního zástupce žalobce, přičemž v některých případech tento přisudek dokonce převyšoval výši pohledávky.

Praktický význam tohoto ustanovení je zřejmý zejména v případech, kdy dlužník zapomenou zaplatit např. jednu ze složek za služby související s užíváním bytu v řádu stovek nebo tisíců korun, a náklady na vymáhání této pohledávky překračují výši dlužné jistiny.

Zákon nespécifikuje zákonné náležitosti výzvy k plnění ani nestanoví, zda je možno výzvu odeslat před splatností vymáhané pohledávky. Při výkladu tohoto ustanovení nelze vycházet z důvodové zprávy, jelikož nebyla předložena.

S ohledem na dosavadní judikaturu vyšších soudů a účel tohoto ustanovení se domníváme, že není významné, zda předžalobní výzva je zaslána dlužníkovi po splatnosti pohledávky nebo krátce předtím. Podstatné je, aby byl zasláním výzvy splněn její účel, tedy ochrana dlužníka před šikanou věřitelem.

Byla-li by předžalobní výzva zaslána s delším časovým odstupem před splatností pohledávky, může žalovaný dlužník skutečně zapomenout na existenci svého dluhu, a taková předžalobní výzva by nemusela splnit svůj účel. Délka akceptovatelného časového odstupu se přitom odvíjí především od výše a povahy upomínané pohledávky. Bude vždy na uvážení soudu, aby rozhodl, zda účel předžalobní výzvy byl v konkrétním případě naplněn.

Pokud bychom přijali závěr, podle kterého výzvu k plnění je třeba zaslat až po splatnosti pohledávky, musel by věřitel vyčkávat se zasláním výzvy k plnění do splatnosti pohle-

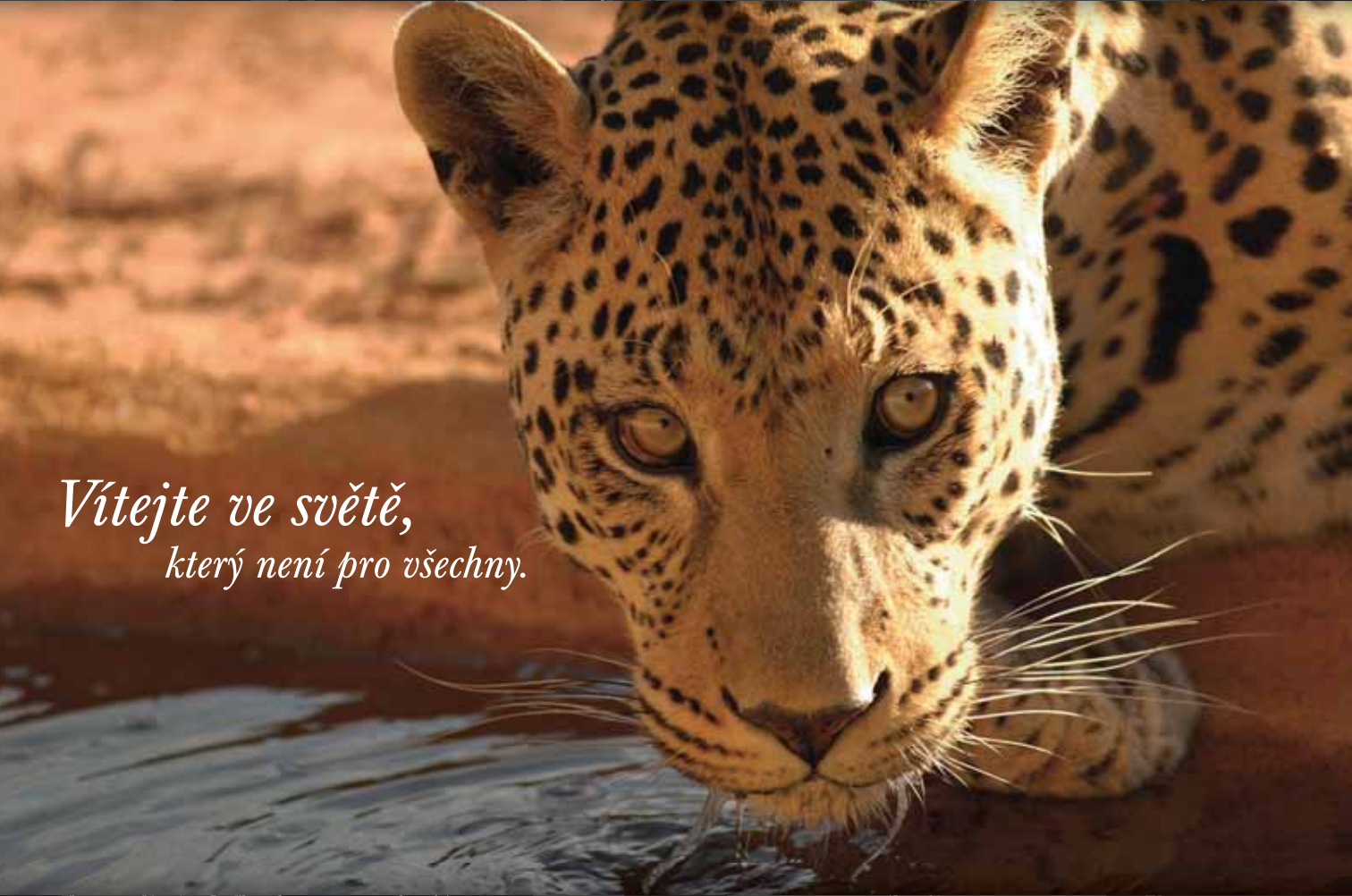
dávky a následně ještě dalších 7 dní. Tím by došlo k popření povinnosti žalovaného platit dluh v den splatnosti. Tento výklad ustanovení § 142a odst. 1 o.s.ř. by byl v rozporu s právem věřitele na soudní ochranu při prodlužení dlužníka.

Dosavadní soudní praxe se převážně přiklání k právnímu názoru, že výzva odeslaná krátce (několik týdnů) před splatností pohledávky splňuje požadavek § 142a odst. 1 o.s.ř. V menší míře se vyskytuje i opačný názor.

Pro úplnost je třeba uvést, že případnou tvrdost ustanovení § 142a odst. 1 o.s.ř. vůči věřiteli může soud zmírnit dle svého uvážení, jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele. Soud tedy může zcela nebo zčásti věřiteli přiznat i v případě nezaslání výzvy nebo jejího zaslání nesprávným způsobem. ●

Mgr. Viktor Pakosta, advokát
Mgr. Jana Šváblová, advokátní koncipientka
Haškovcová&Co.
advokátní kancelář

HAŠKOVCOVÁ&Co.

*Vítejte ve světě,
který není pro všechny.*

www.privileq.cz

PRIVILEQ
Luxusní cestování

We know how to score

KŠD LEGAL
advokátní kancelář s.r.o.

PRAHA BRATISLAVA

KŠD ECONOMIC a.s.

www.ksd.cz

ALFA INTERNATIONAL
THE GLOBAL LEGAL NETWORK

Změny v civilním právu procesním po rekodifikaci soukromého práva

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „OSŘ“) nabyt účinnosti shodně jako zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“) dne 1. 4. 1964. OSŘ je ve vztahu k OZ komplementárním předpisem a vzájemné funkční vazby se soukromým hmotným právem zajišťují soudní ochranu subjektivních práv a povinností.

Rekodifikace soukromého práva se nutně musela projevit i v úpravě civilního práva procesního a OSŘ bylo třeba funkčně a terminologicky sjednotit s novými předpisy soukromého práva, zejména se zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“).

S ohledem na komplexnost rekodifikace se nabízelo několik variant změn civilního procesního práva. Pro zatím byla zavržena varianta přijetí nového kodexu civilního procesního práva, která by mohla ve spojení s hmotněprávní rekodifikací přispět k nestabilitě a nepředvídatelnosti práva. Zákonodárce upustil i od varianty obsáhlé novelizace OSŘ jako celku, jelikož by změny provedené novou právní úpravou v nesporných řízeních činily OSŘ nepřehledným. Z tohoto důvodu přistoupil zákonodárce k vyčlenění nesporných a jiných zvláštních řízení do zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „ZZŘS“). OSŘ nadále zůstává základním předpisem civilního práva procesního, avšak nově upravuje výlučně sporná řízení. OSŘ se bude ve zvláštních řízeních aplikovat subsidiárně, nestanoví-li ZZŘS jinak, anebo neodporuje-li to povaze řízení.

Změny vyvolané vydělením zvláštních řízení z obecného sporného procesu

Novela OSŘ zrušuje § 175a až 200za (tj. celá část třetí hlava V) upravující např. řízení ve věcech manželských a partnerských, dědické řízení, řízení o úschovách a řízení ve věcech

péče soudu o nezletilé.[1] V důsledku vyčlenění nesporných řízení do zvláštního zákona je OSŘ ovládáno zásadou dispoziční a zásadou projednací, a proto lze řízení zahájit pouze žalobou. OSŘ opouští různé definice účastenství a ve sporném řízení se strany budou nazývat vždy žalobce a žalovaný (první definice účastníků).[2]

Změny vyvolané novým přístupem k občanskému právu

V návaznosti na obecnou část NOZ zavádí OSŘ do textu zákona pojem spravedlnosti, jako jednu ze záruk civilního řízení. Pravomoc soudu je dána ve věcech vyplývajících z poměrů soukromého práva, čímž OSŘ akcentuje jednotnost soukromého práva a upouští od dělení na spory občanskoprávní, pracovní, rodinné a obchodní. Soudce je ze zákona povinen v řízení postupovat předvídatelně vzhledem k legitimnímu očekávání účastníků a rozhodovat obdobně jako v jiných typově shodných a již rozhodnutých případech.

Úprava věcné příslušnosti reflektuje zrušení duality občanského a obchodního práva. OSŘ terminologicky nahrazuje pojem „obchodní věc“ pojmem „věci týkající se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti“, k jejichž rozhodování jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy namísto soudů krajských. Věcná příslušnost krajských soudů byla v prvním stupni ponechána u typově složitějších právních vztahů dle výčtu § 9 OSŘ a dle úpravy zvláštních předpisů.[3]

Věcné a terminologické změny vyvolané přijetím NOZ

OSŘ zavádí institut osoby nápomocné při rozhodování v řízení, která je oprávněna za účastníka činit námítky a dále zavádí žalobu na ochranu rušené držby. Dle § 354 OSŘ ve spojení s § 593 NOZ se lze nově prostřednictvím soudu dovolat neúčinnosti právního jednání dříve, než se pohledávka stane vykonatelnou.

Rekodifikace přinesla terminologické změny dle NOZ, které OSŘ reflektuje a zavádí např. pojem „právní osobnosti“, „svěprávnosti“ a „obchodní závod“.

Závěr

Výše nastíněné změny v civilním právu procesním by měly odstranit nepřehlednost a nevyváženost OSŘ a napomoci dlouhodobému záměru zákonodárce zjednodušit procesní postupy a zamezit průtahům v soudním řízení. ●

Mgr. Ondřej Spáčil, advokátní koncipient
Švehlík & Mikuláš advokáti s. r. o.

ŠVEHLÍK & MIKULÁŠ
advokáti

Poznámky

- [1] Výčet nesporných řízení a jiných řízení uvádí ust. § 2 ZZŘS.
- [2] ZZŘS v ust. § 6 zachovává tzv. druhou a třetí definici účastenství
- [3] Srov. např. ust. § 7a Insolvenčního zákona.

Změny v právní úpravě postoupení pohledávek, nový institut postoupení smlouvy dle nového občanského zákoníku

Nový občanský zákoník (dále jen „NOZ“) účinný od 1. 1. 2014 přináší řadu významných změn a novinek v oblasti právní úpravy postoupení pohledávek a zavádí zcela nový institut postoupení smlouvy. Níže stručně popíšeme základní novinky a nejdůležitější změny.

Změny v právní úpravě postoupení pohledávek

Mezi základní koncepční změny NOZ patří důraz na větší smluvní volnost stran a dále snížení nároků na formální stránku smluv. To se promítá i do úpravy postoupení pohledávek, kde odpadly některé limity a zákazy. NOZ obecně upustil od požadavku písemné formy, která se doposud vyžadovala pro smlouvu o postoupení pohledávky. Smlouvu, na jejímž základě věřitel (postupitel) postupuje celou

svou pohledávku nebo její část i bez souhlasu dlužníka jiné osobě (postupníkovi), lze tedy nově uzavřít i ústně.

Obecně lze postoupit pohledávku, kterou lze zcizit, nevylučuje-li to dohoda smluvních stran. Odpadlo tak dosavadní pravidlo, dle něhož nebylo možné postoupit pohledávku nepodléhající výkonu rozhodnutí (srov. § 525 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku). Nově je také možné postoupit pohledávku i v případě, že se její obsah změnil v důsledku změny věřitele, to však pouze za předpokladu, že to není k tíži dlužníka (srov. § 1881 NOZ).

Novinkou je rovněž zavedení sankce za nesplnění informační povinnosti vůči osobě, která zajistila postoupenou pohledávku. Dokud postupitel nevyrozumí takovou osobu o postoupení pohledávky nebo dokud jí postupník postoupení pohledávky neprokáže, nemá takové postoupení vůči ní žádné účinky (§ 1883 NOZ).

Další novinkou je upřesnění podmínek a rozsahu ručení postupitele za postoupenou pohledávku. Dle předchozí právní úpravy, byla-li pohledávka postoupena úplatně, ručil postupitel za její dobytost do výše přijaté úplaty spolu s úroky, jen když se k tomu postupníkovi písemně zavázal. Nově nastává ručení za dobytost pohledávky postoupené za úplatu přímo ze zákona, ručitel se k tomu nemusí zvlášť zavazovat. Naopak pokud strany chtějí ručení vyloučit, musí tak učinit výslovně ve smlouvě. Postupitel nicméně ze zákona za postoupení pohledávky neručí, pokud postupník věděl, že pohledávka je budoucí, nejistá nebo nedobytná. Zákonné ručení postupitele rovněž nevzniká v situaci, kdy se pohledávka stane nedobytnou až po jejím postoupení, a to buď náhodou, anebo nedopatřením postupníka.

NOZ přináší určité změny i v oblasti odpovědnosti za vady postoupené pohledávky. Nově nebude nutné sjednávat výslovně odpovědnost za vady pohledávky, jelikož možnost vytknutí vad a uplatnění nároků z nich (např. nároku na odstoupení od postupní smlouvy nebo nároku na přiměřenou slevu z úplaty za postoupení) vyplývá přímo ze zákona (srov. § 1885 odst. 3 NOZ).

Jednou z nejvýznamnějších změn je úprava tzv. globální cesse, čili možnosti postoupení celého souboru již existujících nebo budoucích pohledávek (§ 1887 NOZ). Tento způsob postoupení je podmíněn dostatečnou určitostí souboru převáděných pohledávek. Určité vymezení takového souboru pohledávek je třeba důsledně dodržet – např. u pohledávek jednoho druhu vznikajících věřiteli v určité době, nebo u různých pohledávek vzniklých z téhož právního důvodu (např. pohledávky vznikající z provozu určitého obchodního závodu atp.).

Stávající judikatura umožňovala globální cesse pouze při splnění velmi přísných podmínek, když požadovala zejména dostatečné individuální určení každé postupované pohledávky již v době uzavření postupní smlouvy (což bylo zvláště u budoucích pohledávek leckdy nesplnitelné). Dle nové úpravy NOZ je dostačující, pokud smlouva specifikuje vlastnosti souboru pohledávek jako celku tak, aby bylo možno každou jednotlivou pohledávku spadající do daného souboru bezpečně určit v době jejího vzniku. Praktické využití nového institutu bude zřejmě nejvyužívanější u postoupení budoucích souborů pohledávek, kdy již nebude nutné postupovat každou z pohledávek zvlášť, neboť k postoupení každé pohledávky dojde okamžikem jejího vzniku.

Nový institut postoupení smlouvy

Potřebu umožnit „postoupení smlouvy“ si vynutila praxe, tato možnost byla dosud připuštěna judikaturou, zákonná úprava institutu však chyběla. Před účinností NOZ bylo možné „postoupit smlouvu“ pouze kombinací dvou smluvních typů – uzavřením smlouvy o postoupení pohledávky a smlouvy o převzetí dluhu, kncipované jako trojstranná dohoda mezi postupitelem (jednou smluvní stranou původní smlouvy), postupníkem (3. osobou) a postoupenou stranou (druhou smluvní stranou původní smlouvy). Nejednalo se ale o postoupení smlouvy jako takové na novou smluvní stranu (jakýsi „vstup do textu smlouvy“), ale fakticky pouze o převod dílčích práv a povinností, nikoli tedy již o převod dalších ujednání či prohlášení nemajících charakter práva nebo povinnosti (např. arbitrážní doložka atp.).

NOZ přináší zvláštní úpravu postoupení celé smlouvy, když umožňuje postoupit smlouvu jako takovou (§ 1895 a násl. NOZ). Postoupení je možné v případě, že není vyloučeno povahou samotné smlouvy (např. v situaci, kdy se jedná o plnění osobní povahy – je vázáno na určitou osobu, její konkrétní vlastnosti), a dále pokud nebylo ze smlouvy doposud plněno. Rovněž je vyžadován souhlas postoupené smluvní strany.

Postoupení se stává účinným okamžikem udělení souhlasu postoupené strany (zbylé strany smlouvy), případně notifikací postoupení postupitelem či jeho prokázáním postupníkem, pokud s ním postoupená strana souhlasila předem (§ 1897 NOZ). Účinností postoupení vůči postoupené straně se postupitel tzv. „osvobozuje“ od svých povinností v rozsahu tohoto postoupení. Postoupená strana s tím ovšem nemusí souhlasit a má možnost učinit prohlášení o tom, že osvobození odmítá. V ta-

kovém případě může po postupiteli nadále požadovat plnění, nesplní-li postupník převzaté povinnosti. Takové prohlášení je možné učinit do 15 dnů poté, kdy postoupená strana zjistí či musela zjistit, že postupník neplnil. Při nesplnění této lhůty sice nenastanou vůči postoupené straně účinky osvobození, ale tato strana odpovídá za škodu způsobenou jejím prodlžením.

Postoupené straně ve vztahu k postupníkovi zůstávají zachovány všechny námitky ze smlouvy. Naopak zachování jiných námitek, které postoupená strana měla vůči postupiteli, neplatí ze zákona, ale je nutné vyhradit je ve smlouvě nebo v souhlasu s postoupením smlouvy (§ 1900 NOZ).

Je třeba upozornit na skutečnost, že v případě smluv s opakujícím se plněním má postoupení účinky jen k budoucím plněním, obdobně to platí u smluv s trvajícím plněním (tj. není možné postoupit smlouvu co do již splněných plnění). Je též možné uskutečnit postoupení části smlouvy nebo postoupit smlouvu několika postupníkům (ovšem nesmí se tak stát v neprospěch postoupené smluvní strany co do jejich práv z vedlejších doložek – záloha, závdavek, odstoupení od smlouvy atd.).

NOZ rovněž zavádí možnost postoupit smlouvu rubopisem listiny (stejně jako např. u směnky), pokud je uzavřena v písemné formě a obsahuje ustanovení, že byla uzavřena na řad některé ze smluvních stran. Lze si tak představit např. smlouvu o dílo uzavřenou na řad objednatele.

Přestože některá ustanovení nové právní úpravy nejsou zcela jednoznačná a mohou vyvolávat výkladové problémy, věříme, že se s nimi praxe vypořádá a že nové možnosti dané NOZ budou účelně využívány. ●

Mgr. Maxim Obukhov, advokátní koncipient
JUDr. Michaela Šerá, advokát a společník
HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

HÁJEK ZRZAVECKÝ

Jak pečlivě je postupováno ve vazebních řízeních?

Vazba představuje v rámci trestního procesu nejzávažnější zajišťovací opatření, které má na obviněného i osoby jemu blízké velmi citelný dopad.

Orgány činné v trestním řízení musejí proto při rozhodování o vzetí či ponechání obviněného ve vazbě postupovat s maximální obezřetností a velmi důkladně zkoumat důvodnost vazby, příp. jejího dalšího trvání. Soudy pak mají výslovně, přehledně a logicky objasnit, ze kterých konkrétních skutečností vyplývá ona obava, že se obviněný bude chovat některým ze způsobů uvedených v § 67 písm. a), b) nebo c) trestního řádu. Současně pak mají uvést, proč je vazba v daném případě opatřením nezbytným pro dosažení účelu trestního řízení a že ani při vynaložení veškerého úsilí ze strany orgánů činných v trestním řízení nelze tohoto účelu dosáhnout jinak, neboť Evropský soud pro lidská práva hodnotí právo na osobní svobodu ve smyslu čl. 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod za vůbec jedno z nejdůležitějších práv, které chrání fyzickou bezpečnost osoby. Jak Ústavní soud obzvláště poeticky hodnotí, je svoboda jednotlivce jednou z nejdůležitějších hodnot demokratického právního státu a je předpokladem toho, aby si mohl každý sám uspořádat svůj život a svým jednáním usilovat o vlastní štěstí. [1]

V nález ze dne 21. 1. 2014 I. ÚS 2883/13 se Ústavní soud zabýval důvody pro vzetí obviněného do útěkové vazby. Městský soud v Brně shledával vazební důvody svého rozhodnutí v tom, že stěžovatel od počátku hlavního líčení se soudem nespolupracoval a opakovaně se snažil mařit průběh hlavního líčení. Stejně tak nespolupracoval s ustanovenými znalkyněmi, jež měly za úkol vypracovat znalecký posudek

z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Stěžovatel rovněž přestal přebírat poštu soudu a ze všech těchto důvodů na něj byla uvalena tzv. útěková vazba dle § 67 písm. a) trestního řádu. Městské státní zastupitelství v Brně stěžovateli vytýkalo obstrukčnost jeho chování právě ve vztahu k vypracování psychiatrického posudku, v důsledku čehož musela být čtyři hlavní líčení ve věci odročena. Podle něj tak stěžovatel celým svým postojem k trestnímu řízení vzbuzoval obavu, že vedle maření provedení znaleckého posudku, nemá stále bydliště a vyvíjí snahu se trestnímu stíhání vyhnout.

Dle § 67 písm. a) trestního řádu platí, že obviněný smí být vzat do útěkové vazby jen tehdy: „jestliže z jeho jednání nebo dalších konkrétních skutečností vyplývá důvodná obava, že uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul, zejména nelze-li jeho totožnost hned zjistit, nemá-li stálé bydliště anebo hrozí-li mu vysoký trest.“ Ústavní soud uvádí, že uprchnutím rozumí soudní praxe vždy útěk do ciziny, pojmem „bude se skrývat“, pak ukrývání v tuzemsku. Nicméně obstrukce, byť opakující se, ještě nemusí nezbytně nutně znamenat, že zde existuje důvodná obava, že se obviněný bude skrývat či dokonce uprchne. Ústavní soud připomíná, že orgány činné v trestním řízení musejí obstrukcím čelit, avšak mohou k tomu užívat pouze ty právní instituty, u nichž k tomu byly naplněny nezbytné podmínky. V případě usnesení o vazbě, tak musí být objasněno, proč nepostačuje užití institutů zasahujících do základních práv a svobod jednotlivce méně intenzivně.

V daném případě soud prvního stupně uváděné obstrukce obviněného vztahoval toliko k nezbytnosti provedení vyšetření duševního stavu stěžovatele. Ústavní soud však připomenul, že k vyřešení takové situace slouží institut zakotvený v § 116 odst. 2 trestního řádu, tedy vydání nařízení, aby byl obviněný pozorován ve zdravotnickém ústavu. Pokud však byl obviněný vzat do vazby právě a výhradně z důvodu zajištění vyšetření jeho duševního stavu, jedná se o porušení čl. 8 odst. 5 Listiny základních práv a svobod. Zde navíc Ústavní soud podtrhuje délku trvání vazby, kdy stěžovatel nebyl po pořízení psychiatrického posudku z vazby propuštěn na svobodu, jak by se dalo očeká-

vat, když vzetí do vazby bylo odůvodněno téměř výhradně nezbytností vyhotovení tohoto posudku. Krajský soud v Brně který rozhodoval o podané stížnosti, nad rámec tvrzených obstrukcí obviněného ještě jako důvod vazby uváděl i to, že si obviněný nepřebíral poštu a stal se tak nekontaktním, ale tento důvod nikterak blíže nerozebral, a proto nemohl být pro odůvodnění vazby postačující. V té souvislosti Ústavní soud odkázal na své rozhodnutí ze dne 22. 5. 2013, náleží I. ÚS 2183/12, v němž se zabýval obdobnou problematikou a opětovně zde kladl důraz právě na odůvodněnost rozhodnutí o vazbě, když vytkl soudu, že: „rozhodnutí o stěžovatelově vazbě není odůvodněno poukazem na konkrétní skutečnosti, resp. ne poukazem na takové skutečnosti, které by měly být z pohledu užitého vazebního důvodu považovány za relevantní.“. Dá se říci, že v tomto nález tak Ústavní soud z pohledu dikce zákona zcela jednoznačně a logicky shledal, že: „Nutnost zabezpečení přítomnosti obviněného na hlavním líčení ani všeobecný zájem na jeho nerušeném a plynulém průběhu nejsou samy o sobě důvodem vazby.“ [2]. I v tomto případě Ústavní soud konstatoval, že je možné využít jiného a mírnějšího právního institutu, nežli je vazba, a sice předvedení policejním orgánem ve smyslu § 90 trestního řádu a dále uvedl, že teprve v případě, kdy by nebylo možno obstrukcím zabránit ani takovým způsobem: „bylo by teprve možno zvažovat, že prostor obecného soudu je již zúžen do té míry, že jednání stěžovatele je nutno považovat za skrývání ve smyslu § 67 písm. a) trestního řádu.“.

Další zajímavý „vazební případ“ řeší Ústavní soud ve svém nález ze dne 15. 1. 2014 I. ÚS 3326/13. V červnu roku 2012 vzal Okresní soud v Ústí nad Labem do vazby asi osm osob pro podezření ze spáchání zločinu kráčení daně, poplatku nebo povinné platby, a to pro důvody uvedené v § 67 písm. b) a c) trestního řádu. V průběhu následujícího roku pak tyto osoby postupně opakovaně žádaly o propuštění z vazby pro neodůvodněnost jejího trvání a následně podávaly neúspěšné stížnosti ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, neboť soud prvního stupně žádné z jejich žádostí nevyhověl. V průběhu té doby odpadl koluzní vazební důvod dle § 67 písm. b) trestního řádu a obvinění byli ve vazbě ponechání toliko z důvodů před-

PROČ JE V DNEŠNÍCH TURBULENTNÍCH DOBÁCH DIAMANT NEJSTABILNĚJŠÍ INVESTICÍ?

PROČ MÁ VE VYSPĚLÝCH EKONOMIKÁCH DIAMANT V RÁMCI DIVERZIFIKACE MAJETKU SVÉ NEZASTUPITELNÉ MÍSTO!

1) NEJKONCENTROVANĚJŠÍ BOHATSTVÍ!

Stejnou cenu má nepatrný kvalitní diamant vážící 2 gramy a zlato vážící 50 kilogramů! Již věříte, že v dlani můžete mít kámen v hodnotě rodinného domu?

2) ABSOLUTNÍ DISKRÉTNOST!

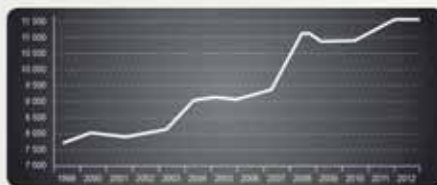
Když nechcete, o vašem majetku nikdo neví.

3) BEZPEČNÝ!

Mezinárodně uznávaný certifikát z nezávislých gemologických laboratoří dává každému diamantu nezpochybnitelné parametry, navíc má nepřekonatelnou ochranu proti padělkům.

5) TRVALE ROSTE CENA!

Už déle než 100 let cena diamantů nezažila výraznější propad, naopak. Uvážliví investoři vědí, proč je nejlepší investicí.

Graf znázorňující růst ceny diamantů v letech 1999 až 2012

4) NEZÁVISLÝ NA POLITICE!

Nepodléhá politickým vřvám, kurzovým turbulencím ani rozmarům akciových trhů. Naopak, v krizi je pro investory fakticky jedinou jistotou. Proto jeho cena roste ještě rychleji!

6) CELOSVĚTOVÉ PLATIDLO!

Funguje jako celosvětové platidlo, peníze za něj dostaneme kdekoli. A všude má stejnou transparentní cenu.

7) ORIGINALNÍ A PŘEKRÁSNOU!

Jedinečný produkt přírody. Neexistují dva stejné diamanty na světě. Krása, která se dědí z generace na generaci, je nadčasová.

TO VŠE VÁM VYSVĚTLÍ INVESTIČNÍ SPECIALISTÉ NA
SJEDNANÉ SCHŮZCE TEL: 602 433 121

DIAMONDS
INTERNATIONAL
CORPORATION

WWW.DICHOLDING.COM

SHOWROOM DIC ŠIROKÁ 15, PRAHA

PRAGUE | BRATISLAVA | MOSCOW | SOFIA | BUDAPEST | WARSZAWA | SAIGON | SHENZHEN

Hledáte respektovanou finanční instituci?

- Půjčku Provident se 130letou tradicí využívají více než dva miliony zákazníků v šesti zemích světa - u nás, na Slovensku, v Polsku, Maďarsku, Rumunsku a Mexiku.
- Mateřská společnost je úspěšně obchodována na londýnské burze.
- Podle průzkumu neziskové organizace Člověk v tísni je Provident druhou nejméně rizikovou nebankovní společností, od které si lze půjčit peníze.

PROVIDENT

Malé věci dělají velký rozdíl

www.provident.cz

stižných. V červnu roku 2012 pak v případě několika obviněných dohřála tříměsíční lhůta od nabytí právní moci posledního vazebního rozhodnutí a Okresní soud v Ústí nad Labem k návrhu státního zástupce ve smyslu § 72 odst. 1 trestního řádu rozhodoval o jejím dalším trvání. Ačkoli obvinění k dotazu okresního soudu výslovně požádali o konání vazebního zasedání a ze strany Okresního soudu v Ústí nad Labem jim byly následně sděleny termíny vazebních zasedání, v den jejich plánovaného konání byli obhájci obviněných různým způsobem (např. e-mailem) vyrozuměni o tom, že je toto vazební zasedání odvoláno z důvodu povodní. Následně Okresní soud v Ústí nad Labem rozhodl o pokračování vazby obviněných bez konání vazebního zasedání, které podle něj nebylo možno z objektivních důvodů naříditi a své rozhodnutí odůvodnil tím, že budova soudu byla od 3. 6. 2013 pro veřejnost uzavřena, kdy doba trvání tohoto omezení soudu nebyla známa a lhůta pro rozhodnutí o trvání vazby ve smyslu § 72 odst. 1 trestního řádu měla brzy uplynout. Ještě před tím, než bylo toto usnesení doručeno obviněným a obhájcům (a možná dokonce i před jeho písemným vyhotovením), požádali někteří obvinění o vydání příkazu k propuštění na svobodu, právě s ohledem na propadnutí zákonné tříměsíční lhůty. Těto žádosti však vyhověno nebylo. Obvinění rozhodnutí soudu prvního stupně napadli svou stížností podanou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, který postup okresního soudu vyhodnotil jako sice poněkud nestandardní, nicméně v dané situaci jako jediný možný a správný. Porušení práva obviněných, aby byli slyšeni ve vazebním jednání, pak dle svého názoru zhojil tím, že je vyslechl sám.

Ústavní soud v předmětném nálezu připomněl své jiné, dřívější rozhodnutí [3] s tím, že je třeba na jakékoli řízení, ve kterém je přezkoumávána důvodnost dalšího trvání omezení osobní svobody, vztáhnout stejné požadavky, jako jsou kladené pro případ prvotního rozhodování o zbavení osobní svobody. Přitom právo obviněného osobně se zúčastnit řízení před soudem v rámci rozhodování o vazbě či jejím dalším pokračování a z toho plynoucí právo být slyšen v kontradiktorním řízení je třeba považovat za zcela základní prvek práva na spravedlivý proces týkající se omezení osobní svobody.

Je sice pravdou, že od tohoto osobního slyšení lze upustit, ovšem pouze tehdy, pokud by obviněný sám takovýto výsledek odmítl, nebo pokud by k rozhodování soudu docházelo bezprostředně poté, co již byl obviněný k otázce vazby soudem vyslechnut, případně pokud by jeho výslechu bránily objektivně nepřekonatelné překážky. A Ústavní soud dodává, že pro povinnost osobního slyšení není rozhodné, zda se jedná o projednání žádosti obviněného o pro-

puštění z vazby na svobodu nebo o rozhodování o jeho ponechání ve vazbě na návrh státního zástupce, nýbrž rozhodným je časový aspekt. Konkr. pak časový interval, který uplynul od posledního osobního slyšení obviněného soudem. Ústavní soud uvedl, že dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva platí, že není třeba obviněného opětovně slyšet, pakliže od jeho předchozího výsledku uplynula doba řádově týdnů. Ovšem např. již délka osm a půl týdne od posledního slyšení, je příliš dlouhá. [4] V projednávaném případě, pak od doby, kdy byl obviněný slyšen naposled, uplynuly celé tři měsíce a takovou prodlevu hodnotí Ústavní soud ve světle judikatury jako nadměrnou. Proto bylo povinností Okresního soudu v Ústí nad Labem obviněného vyslechnout, když ten se tohoto svého práva nezřekl, nýbrž o jeho naplnění výslovně sám požádal.

Ústavní soud se pak následně zabýval také otázkou, zda povodeň, jakožto mimořádná událost, představovala objektivně nepřekonatelnou překážku, která znemožnila osobní slyšení obviněných a nevyšlechnutí obviněných tak bylo ospravedlnitelné. A v tomto ohledu dal Ústavní soud cele za pravdu stěžovateli, když z dostupných informací zjistil, že cestování v průběhu povodní mezi Ústím nad Labem a vazební věznicí v Litoměřicích, kde byli obvinění umístěni, zcela znemožněno nebylo. Byl tedy možný převoz stěžovatele do jiné vhodné budovy v Ústí nad Labem (např. do budovy PČR, apod.) nebo výjezd soudců do vazební věznice za stěžovatelem. Konání vazebního jednání tedy bylo sice ztíženo, avšak nebylo povodní objektivně znemožněno a skutečnost, že by toto vazební jednání znamenalo určité nepohodlí orgánů činných v trestním řízení, Ústavní soud samozřejmě vyhodnotil jako nerozhodnou.

Zajímavým je jistě také to, že Ústavní soud shledává účel konání vazebního zasedání také v garanci proti špatnému zacházení. Je třeba, aby soudci vazebně drženou osobu pravidelně na vlastní oči spařili a aby si taková osoba měla možnost před nimi stěžovat třeba i na podmínky vazby. Pokud by toto právo na osobní slyšení neexistovalo, znamenalo by to, že obviněné osoby mohou být drženy ve vazbě i roky, aniž by je nějaký soudce vůbec spařil. Osobní slyšení vychází z principu, že člověk je subjektem s lidskými právy a nikoli pouze objektem, o jehož svobodě je možné rozhodovat bez jeho přítomnosti.

Postup Okresního soudu v Ústí nad Labem tak Ústavní soud shledal být rozporným s čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod zaručující právo na osobní slyšení a také s právem na osobní svobodu ve smyslu čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, když nerespektoval § 73d trestního řádu. Toto porušení

samozřejmě nemohlo být konvalidováno postupem Krajského soudu v Ústí nad Labem. Ústavní soud uvedl, že pakliže se krajský soud domníval, že důvody vazby trvají, mohl rozhodnutí soudu prvního stupně zrušit a rozhodnout o pokračování vazby dle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Tím by stěžovateli otevřel případnou možnost domáhat se po státu náhrady škody či přiměřeného zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu [5].

Z obou uvedených a troufám si říci, že již na první pohled poměrně jasných případů, tak vyplývá, že ačkoli je vazba institutem, k jehož užití má docházet jen v případech výjimečných a důkladně odůvodněných, bývá přesto, že se jedná již o institut letitý, často aplikována v rozporu se zákonem. Je sice potěšující, že Ústavní soud na důvody pro užití vazby nahlíží restriktivně a jeho přístup je v tomto ohledu vskutku neměnný, což znamená, že náprava pro stěžovatele přichází, nicméně přichází bohužel s určitým zpožděním. ●

**Mgr. Jana Čechová Náplavová, advokátka
TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s.r.o.**

TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
www.iustitia.cz

Poznámky

- [1] Nález Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 3326/13 ze dne 15. 1. 2014
- [2] Nález Ústavního soudu I. ÚS 2183/12 ze dne 22. 5. 2013
- [3] Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 45/04 ze dne 22. 3. 2005
- [4] Rozsudek ve věci Husák proti České republice č. 19970/04 ze dne 4. 12. 2008
- [5] § 8 odst. 2 zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, v platném znění

Škoda na vozidle způsobená nerovnostmi na vozovce

– Kdo nese odpovědnost?

Lze se reálně domoci náhrady škody?

Výmoly, výtluky a jiné nerovnosti jsou na českých silnicích poměrně běžnou záležitostí. Cesty jsou mnohdy natolik poškozené, že je takřka nereálné projet některé úseky a zároveň se vyhnout všem nerovnostem. Pokud si tím vozidlo poškodíme a pojišťovna nám opravu neuhradí, budeme se snažit škodu vymáhat na vlastníkově dané dopravní komunikaci. Máme však šanci s tímto požadavkem uspět? Může se vlastník komunikace zbavit odpovědnosti? Jaká jsou úskalí náhrady škody v těchto případech?

Příkladem uveďme situaci, kdy řidič motorového vozidla vjede do díry na vozovce, přičemž se takovému výtluku nemohl vyhnout. Následkem toho si poškodí vozidlo a vznikne mu škoda 4 000 Kč. Vlastníkem dané silnice je obec. Silnice je poškozena dlouhodobě a v rozsáhlém úseku. Vlastník se rozhodne vymáhat danou škodu po této obci, avšak ta odmítá nést odpovědnost za vznik škody a řidiči (vlastníkovi vozidla) nezbývá, než danou obec žalovat u příslušného okresního soudu.

Podle § 27 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích vlastník takové komunikace odpovídá za škody vzniklé uživatelům těchto pozemních komunikací, jejichž příčinou byla závada ve sjízdnosti, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit, u závady způsobené povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit, ani na ni předepsaným způsobem upozornit.

A právě v uvedeném ustanovení zákona je jádro problému. Přestože řidič prokáže, že škoda vznikla vjetím do výtluku na daném místě,

nemá zdaleka vyhráno. A to ani vzhledem k objektivní odpovědnosti obce za vznik škody.

1) Pokud totiž obec prokáže, že vynakládala dostatečné množství prostředků a úsilí k odstraňování nerovností na svých silnicích a k označování nerovností příslušnou dopravní značkou, může se odpovědnosti zprostit. V takovém případě by žalobce soudní spor prohrál a navíc by musel žalované obci zaplatit eventuelní náklady řízení.

2) I kdyby označení nerovnosti (dopravní značku) někdo odcizil, tudíž by místo nebylo po nějakou dobu označeno, opět obec nemusí za škodu odpovídat, pokud prokáže, že například městská policie v určitých intervalech prováděla kontroly, nicméně nebylo v jejich možnostech provádět takovou obhlídku častěji.

Nutné je také zmínit, že dle uvedeného ustanovení odpovídá obec za škodu, jejíž příčinou byla závada ve sjízdnosti. Termín „závada ve sjízdnosti“ je definován v § 26 odst. 6 zákona o pozemních komunikacích. Podle tohoto ustanovení se takovou závadou rozumí změna ve sjízdnosti, kterou nemůže řidič vozidla před-

vídat při pohybu vozidla přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu komunikace a povětrnostním situacím a jejich důsledkům. Závadou ve sjízdnosti je tedy třeba rozumět nepředvídatelnou změnu ve sjízdnosti vozovky způsobenou vnějšími vlivy. Stavebním stavem se pak rozumí kvalita, stupeň opotřebení povrchu, podélné nebo příčné vlny, výtluky, které nelze odstranit běžnou údržbou, únosnost vozovky, krajnic, a vybavení komunikace součástmi a příslušenstvím.

O nepředvídatelnost by se zřejmě nemělo jednat, pokud je poškození komunikace evidentní, nejedná se o skrytou nebo nahodilou díru v jinak relativně udržované vozovce. Pokud se však jedná o zřetelně a viditelně poškozený delší úsek komunikace, lze mít za to, že řidič toto poškození měl nebo mohl předvídat a mohl tedy předvídat i vznik škody. Pak lze tvrdit, že takový řidič se měl tomuto přizpůsobit. Tomuto argumentu může přispět také skutečnost, že řidič užíval danou komunikaci pravidelně a její dlouhodobě špatný stav mu byl dobře znám.

Je tedy vždy nutné prověřit všechny výše uvedené okolnosti, a teprve následně podat případnou žalobu k soudu. V opačném případě totiž jako žalobci riskujeme, že soud obec zproští objektivní odpovědnosti za škodu a žalobcův návrh zamítne, případně rozhodne o jeho povinnosti nahradit žalovanému náklady řízení.

V našem případě se navíc jedná o tzv. bagatelní spor, tudíž proti rozsudku by nebylo odvolání přípustné ve smyslu § 202 odst. 2 o.s.f. ●

Mgr. Jiří Klega, advokát
Jakovidis|Klega|Partners
advokátní kancelář

JAKOVIDIS | KLEGA | PARTNERS
advokátní kancelář | Attorneys at Law

DOPŘEJTE SI KOMFORT PROFESIONÁLNÍ PÉČE

Stát se klientem LeasePlanu znamená získat opravdového partnera. Základem služeb světového i českého lídra operativního leasingu je profesionální přístup k zákazníkovi. Ještě než uzavře smlouvu s novým klientem, analyzuje firemní autopark a navrhne optimální řešení jeho správy. V průběhu kontraktu na sebe převezme veškerou starost o klientova vozidla, pravidelně jej informuje o stavu vozové flotily a navrhuje její další vylepšení. Pokud se zákazník dostane do problému, LeasePlan je vždy nablízku. Sedm dní v týdnu, 24 hodin denně. Na LeasePlan se můžete spolehnout. U skutečných partnerů to ani nemůže být jinak.

WWW.LEASEPLAN.CZ | WWW.USPORA.EU

LeasePlan

It's easier to leaseplan

schönherr roadmap14 thriving

Úspěch vyžaduje spojení inteligence s touhou po poznání a odhodláním dotáhnout věci do konce - a to je i ústřední téma roadmap14. Advokátní kancelář Schönherr přichází s novým vydáním publikace roadmap, každoročním přehledem právních novinek ve střední a východní Evropě:

<http://roadmap2014.schoenherr.eu>

právě vyšlo!

artwork © Suzan Batu

objednat výtisk
zdarma!

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Evropský patent s jednotným účinkem konečně spatřil světlo světa

V prosinci 2012 byla schválena dvě klíčová nařízení o evropském patentu s jednotným účinkem. Vzhledem k tomu, že se jednalo v pořadí již o třetí návrh úpravy a že i tentokrát byl proces schvalování těchto nařízení velice komplikovaný, jejich přijetí lze považovat za pozitivní krok. Od roku 2015 budeme zřejmě moci využívat výhod evropského patentu s jednotným účinkem („evropský jednotný patent“). Jak se změní dosavadní systém a jaké výhody tato úprava přináší pro farmaceutický průmysl?

Evropský patent, jak jej známe dnes

V současnosti pravomoc udělovat evropský patent („evropský patent“) připadá Evropskému patentovému úřadu („EPÚ“) na základě Úmluvy o udělování evropských patentů (38 smluvních států včetně všech členů EU). Nicméně se nejedná o jeden patent, ale o validaci evropského patentu v každém státě, kde musí farmaceutické společnosti dodržet administrativní požadavky daného státu a dodat překlad evropského patentu do úředního jazyka státu. Celý tento proces je jak administrativně, tak finančně velmi náročný (podle některých odhadů v Evropě dosahují náklady na patentovou ochranu desetinásobku toho, co v Japonsku nebo USA) a nepřináší jednotnou úpravu.

Trnitá cesta k evropskému jednotnému patentu

Ačkoli potřeba jednotného patentu byla v EU dlouho zřejmá, kompromis ohledně jeho podoby se hledal velmi těžko. Nejprve Španělsko s Itálií odstoupily z projektu kvůli jazykovému režimu (španělština ani italština nebyly totiž zařazeny do úředních jazyků patentu), poté se Německo, Francie a Velká Británie nemohly shodnout na sídle patentového soudu. Následně Soudní dvůr EU („SD EU“) rozhodl, že navržená úprava patentového soudu je v rozporu se zakládajícími smlouvami Evropské unie, neboť přiznává výlučnou pravomoc k rozhodování ve věcech unijních patentů i k výkladu a použití práva EU v této oblasti mezinárodnímu soudu, který stojí mimo institucionální a soudní rámec Unie. Tím by byly soudy členských států připraveny o pravomoci v oblasti výkladu a použití evropského práva a SD EU o jeho pravomoc rozhodovat v předběžných otázkách předložených těmito soudy.

Česká republika se po jistém váhání připojila k posílené spolupráci s cílem zavést evropský jednotný systém patentové ochrany, což byla jistě dobrá zpráva pro všechny farmaceutické společnosti, které působí v ČR a chrání své duševní vlastnictví. Díky tomu, že byl zvolen režim posílené spolupráce, lze přijmout opatření dle zakládajících smluv EU v právním režimu, na kterém se nepodílejí všechny členské státy v oblasti, kde by jinak k přijetí bylo třeba jednomyslnosti.

Hlavní výhody evropského jednotného patentu

Orgán, který bude mít pravomoc vydávat evropský jednotný patent, je stejný jako u evropského patentu – EPÚ. Náklady na získání patentu se ale výrazně sníží. Nyní bylo třeba platit administrační poplatek za patent v každé zemi, ve které byl validován. Další náklady vznikaly kvůli povinnosti přeložit evropský patent do úředního jazyka země, ve které se o patent žádalo. Od účinnosti evropského jednotného patentu se bude platit pouze jediný společný roční poplatek. I náklady na překlad budou nižší – žádost o jednotný patent musí být předložena v jednom z jazyků řízení (angličtina, francouzština, němčina). Pro některé subjekty (malé a střední podniky, fyzické osoby, neziskové organizace, univerzity a veřejné výzkumné instituce) je připravena možnost získat náhradu za překlad, jedná se tak o snahu kompenzovat omezený počet úředních jazyků EPÚ. Dalších překladů je třeba pouze v případě sporu a během tzv. přechodného období. Dojde-li ke sporu, je nutné přeložit evropský jednotný patent do úředního jazyka členského

státu, ve kterém došlo k údajnému porušení, nebo členského státu, ve kterém má údajný porušovatel bydliště. Přechodným obdobím se rozumí období, než bude zaveden systém strojových překladačů. Takto pořízené překlady by měly být zavedeny do 12 let od účinnosti nařízení a budou mít pouze informativní charakter bez právních účinků. Do té doby je nutný překlad do anglického jazyka, nebo pokud je angličtina jazykem řízení, do kteréhokoliv úředního jazyka Unie.

Evropský jednotný patent také odstraňuje nutnost validace v každém jednotlivém státu, čímž se podstatně snižuje administrativní zátěž. Jednotný účinek evropského jednotného patentu totiž znamená, že patentovanému vynálezu bude poskytována stejná ochrana ve všech členských státech. Rozsah se bude řídit podle práva státu, ve kterém má farmaceutická společnost, která patent přihlašuje, sídlo či hlavní místo podnikání. Pokud přihlašovatel nebude mít sídlo nebo hlavní místo na území EU, rozsah ochrany se bude řídit německým národním právem (tedy právem sídla EPÚ). Obdobně jako u již zavedených známek a vzorů Společenství je možné mít paralelně zaregistrovaný národní patent a evropský jednotný patent.

Vyřešena byla i soudní ochrana evropského jednotného patentu. Místo jednotlivých žalob u soudů států, ve kterých je patent registrován, jak tomu bylo v případě evropského patentu, stačí podat jedinou žalobu v případě domnělého porušení nebo ohrožení evropského jednotného patentu. Zřízení jednotného patentového soudu by mohlo mimo jiné znamenat sjednocení výkladu patentových pravidel. Po rozporech ohledně sídla soudu bylo nakonec rozhodnuto, že ústřední divize soudu prvního stupně bude sídlit v Paříži. Se zdůvodněním „vysoce specializovanou povahou sporů týkajících se patentů a nutností zachovat vysoké standardy kvality“ budou vytvořena specializovaná oddělení soudu prvního stupně, z nichž jedno bude v Londýně (chemie včetně léčivých přípravků – třída C, lidské potřeby – třída A) a druhé v Mnichově (mechanické strojírenství – třída F). Odvolací patentový soud bude stejně jako SD EU sídlit v Lucemburku.

Co se rozsahu týče, evropský jednotný patent lze uplatňovat ve všech členských státech EU s výjimkou Španělska a Itálie. To znamená pokles oproti evropskému patentu (38 států), ale výše uvedené výhody tuto nevýhodu jistě převýší. Navíc i po 1. lednu 2014 bude zachován evropský patent, proto se farmaceutická společnost žádající o ochranu může rozhodnout, kterou variantu zvolí.

Na závěr zmiňme, že ještě není zcela dobojováno. Přestože balíček návrhů o evropském

jednotném patentu byl přijat, nyní jej musí ratifikovat alespoň 13 států, které se účastní posílené spolupráce a zároveň Německo, Francie a Velká Británie. Jako první a zatím jediná země ratifikovalo nařízení o evropském jednotném patentu v srpnu 2013 Rakousko. Např. v Dánsku je pak podmínkou ratifikace schválení podřízení země společnému patentovému soudu v referendu, které je vyhlášeno na 25. května 2014. Pokud balíček bude ratifikován, měl by přinést snížení nákladů a administrativy farmaceutickým společnostem a lepší zpřístupnění patentové ochrany malým a středním podnikům. ●

Jaroslav Šuchman, advokát
Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář

Hästens

Fulfilling dreams
since 1852

We Sleep.
Do you?

HÄSTENS CONCEPT STORE

Vinohradská 1420/33
120 00 Praha 2

Telefon: +420 222 254 292

SOHO INTERIÉROVÉ CENTRUM

Svratecká 989
664 42 Brno - Modřice

Telefon: +420 543 217 032

e-mail: info@postele-hastens.cz

www.hastens.com
www.postele-hastens.cz

Hästens je partnerem projektu Spěte zdravě. www.spetezdrave.cz

Advokátní kancelář Weinhold Legal patří mezi největší právní kanceláře působící v České republice.

Weinhold Legal má tým čítající více než čtyřicet českých, slovenských a zahraničních právníků, což umožňuje úspěšně kombinovat mezinárodní know-how s detailní znalostí domácího prostředí.

Weinhold Legal má kanceláře v Praze a v Bratislavě a spolupracuje s mezinárodními advokátními kancelářemi, jež jsou zastoupeny v hospodářsky nejvýznamnějších zemích.

Weinhold Legal a její čeští právníci získali nedávno ocenění jako např.

„Právníkou firmou roku pro oblast fúzí a akvizic pro Českou republiku“ v rámci výsledků **Corporate Intl. Legal Awards 2014**

„Právníkou firmou roku pro oblast informačních technologií pro Českou republiku“ v rámci výsledků **Corporate Intl. Legal Awards 2014**

Advokátní kancelář Weinhold Legal se dle britského magazínu ACQ stala **„Právníkou firmou roku všeobecně (Overall)“** v České republice v rámci výsledků **ACQ Global Awards 2013**

Advokátní kancelář Weinhold Legal bývá často zmiňována v tabulkách Mergermarket league; Weinhold Legal byla např. mezi **Top 6 právníkými kancelářemi v celé střední a východní Evropě v žebříčku Mergermarket 2013/Q1 sestaveného dle počtu transakcí nad 5 milionů USD.**

Weinhold Legal a její čeští právníci získali další doporučení předních právních průvodců a soutěží, jako např.

- PLC Which Lawyer
- European Legal 500
- Chambers Europe
- European Legal Experts
- International Financial Law Review 1000
- Who's Who Legal
- www.expertguides.com

„Weinhold Legal, v.o.s. pracuje pro řadu velmi dobře známých mezinárodních bank a klíčovou aktivitou kanceláře je poskytování poradenství při úvěrových smlouvách.“

European Legal 500

Specialisté Weinhold Legal poskytují právní služby v níže uvedených oblastech:

- Duševní vlastnictví a informační technologie
- Pracovní právo
- Hospodářská soutěž
- Nemovitosti
- Veřejné soutěže a výběrová řízení
- Řízení před soudy a státními orgány, rozhodčí řízení
- EU právo

Významnou předností advokátní kanceláře Weinhold Legal je úzká spolupráce se specialisty, kteří působí v oblasti daňového a účetního poradenství a v oblasti financí.

Weinhold Legal, v.o.s, Charles Square Center, Karlovo náměstí 10, 120 00 Praha 2, Česká republika

Od 1. dubna 2014 je naše nová adresa: Florentinum, Na Florenci 2116/15, 110 00, Praha 1 - Nové Město

Tel.: +420 225 385 333, Fax: +420 225 385 444, www.weinholdlegal.com, E-mail: wf@weinholdlegal.com

Weinhold Legal v.o.s., organizační složka Bratislava, Hodžovo námestie 1A, 811 06 Bratislava, Slovenská republika

Tel.: +421 233 221 100, Fax: +421 233 221 122, E-mail: wlsk@weinholdlegal.com

Lze se úspěšně dovolat změny judikatury během řízení?

Touto otázkou se v nedávné době opět zabýval Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. II. ÚS 2234/10, ze dne 9. srpna 2013 v rámci rozhodování o ústavní stížnosti. Předmětem řízení byla stížnost stěžovatelky, která namítala, že se obecné soudy odchýlily od ustálené judikatury Nejvyššího soudu týkající se postoupení pohledávky, když nezohlednily rozhodnutí Nejvyššího soudu vydané v její prospěch v průběhu řízení a tuto odchylku v rozhodování dostatečně neodůvodnily. V tom stěžovatelka spatřovala porušení jejího práva na spravedlivý proces.

Pro pochopení závěrů nálezu Ústavního soudu je nutné se nejprve seznámit s okolnostmi předcházejícího řízení před obecnými soudy. Jádrem sporu zde byla smlouva o postoupení pohledávky, na základě které stěžovatelka získala pohledávku od původního věřitele a domáhala se jejího uspokojení soudní cestou. Její žaloba však byla zamítnuta, neboť se jí nepodařilo prokázat splnění odkládací podmínky sjednané ve smlouvě ve formě uhrazení ceny za postoupení. Nalézací soudy z toho důvodu uzavřely, že stěžovatelka v řízení neprokázala, že je smlouva účinná (tj. neprokázala naplnění odkládací podmínky), a není proto dána její aktivní legitimace ve sporu.

V rámci řízení v I. stupni i v odvolacím řízení se přitom stěžovatelka ve své žalobní argumentaci opírala o jediné rozhodnutí Nejvyššího soudu vydané v její prospěch, ve kterém Nejvyšší soud dovodil, že aktivní legitimaci postupníka nelze zkoumat, neboť dlužník není oprávněn dožadovat se prokázání smlouvy o postoupení a je povinen plnit postupníkovi. Zbývající dostupná judikatura Nejvyššího soudu však vyznívala opačně. Významnou změnu v řízení přitom přineslo obrátové rozhodnutí velkého senátu Nejvyššího soudu, které bylo vydáno ještě v průběhu odvolacího řízení. V tomto rozhodnutí Nejvyšší soud změnil ustálenou judikaturu, když postupiteli přiznal aktivní legitimaci, a to pouze na základě oznámení

o postoupení pohledávky adresovaném dlužníkovi. K závěrům tohoto nového rozhodnutí však odvolací soud (ani k námitce stěžovatelky v průběhu ústního jednání) nepřihlédl, což stěžovatelka chápala jako zásah do jejího práva na spravedlivý proces.

Ústavní soud se v nálezu zabýval dvěma důležitými otázkami. Jednak, zda se stěžovatelka „mohla spolehnout“ na jediné rozhodnutí Nejvyššího soudu, které vyznívalo v její prospěch (i když zbývající judikatura přinášela opačný pohled na věc). Dále potom otázkou, zda na ni mohla mít dopad změna judikatury soudů, která v daném případě neomezila žádné její subjektivní právo (naopak jej rozšířila).

Obě otázky Ústavní soud posoudil zcela v souladu se zásadou předvídatelnosti a legitimního očekávání. Uzavřel, že hodnotou, kterou je třeba chránit, je právě hodnota ustálené (tj. předvídatelné) judikatury soudů. Tu lze prolomit pouze za splnění přísných procedurálních a materiálních podmínek. Jestliže se tedy žalobce při podání žaloby o ustálenou judikaturu neopíral, nýbrž se pouze opíral o v té době vybočující rozhodnutí, pak je prioritou hodnota stálosti judikatury. Není proto možné obecnému soudu vytýkat, že tím, že obecný soud k obrátovému rozhodnutí Nejvyššího soudu nepřihlédl, se excesivně odchýlil od nově založené judikatorní praxe. Rozhodnutí obecného soudu se v takovém případě nevymyká zásadě právního státu ani neomezuje právo žalobce

na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Výše uvedeným závěrem Ústavní soud potvrdil svou předchozí rozhodovací linii, ve které sice připouští změnu dosavadní judikatury obecných soudů, avšak pouze předvídatelným způsobem, a za současného respektování základních práv účastníků řízení na vydání spravedlivého rozhodnutí (tj. zejména rovnosti stran a principu právní jistoty). Změny dosavadní judikatury se proto není možné dovolat retroaktivně, a to ani v případech, že se jedná o změnu ve prospěch. Jedinou výjimkou by mohl být nepřípustný zásah do subjektivního práva účastníka řízení změnou právního názoru Nejvyššího soudu (tj. např. situace kdy řízení bylo zahájeno v dobré víře v existenci práva daného soudy ustáleným výkladem zákona, což bylo následně změnou judikatury překonáno).

Ústavní soud se dále v citovaném nálezu nad rámec zabýval tím, za jakých podmínek by se stěžovatelka případně mohla následně změny judikatury ve svůj prospěch dovolat. Rozhodující by v takovém případě bylo pouze kritérium „alespoň rámcové shody argumentace“ stěžovatelky v nalézacím řízení s nosnými důvody obrátového rozhodnutí Nejvyššího soudu. Tento závěr lze chápat tak, že pouze pokud by stěžovatelka v žalobě relevantně tvrdila, že dosavadní judikatura je v rozporu se správným výkladem zákona, a tento její výklad zákona by byl následně argumentačně převzat Nejvyšším soudem v novém rozhodnutí, bylo by nutné jí z takového nového rozhodnutí přiznat prospěch. V tomto případě však „stěžovatelka změnu judikatury nijak nepředjímalá, o zvrácení dosavadní judikatury neuvažovala, ani se o ni nesnažila, a obrátu náhledu Nejvyššího soudu využila v poslední možný moment jako „šťastnou náhodu“. Náhlé změny judikatury se proto v dobré víře dovolat nemohla. ●

Michela Řezníková
Weinhold Legal, v. o. s.

WEINHOLD LEGAL

Účast druhého manžela na obchodní společnosti nebo družstvu, které vznikly před 1. 1. 2014, dle přechodných ustanovení NOZ

Podle právní úpravy platné a účinné do konce roku 2013 (zákon č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku), konkrétně podle ustanovení § 143 odst. 2 občanského zákoníku, platilo následující:

- stane-li se jeden z manželů za trvání manželství společníkem obchodní společnosti nebo členem družstva, nezakládá nabytí podílu, včetně akcií, ani nabytí členských práv a povinností členů družstva, účast druhého manžela na této společnosti nebo družstvu, s výjimkou bytových družstev.

V souladu s judikaturou Nejvyššího soudu k citovanému ustanovení dřívějšího občanského zákoníku bylo odděleno právní postavení společníka – manžela, jenž se stal společníkem obchodní společnosti, od právního postavení druhého manžela, který se společníkem nestal. Jen manžel – společník měl práva a povinnosti vyplývající pro něj z úpravy postavení společníka obchodní společnosti v obchodním zákoníku či jiném právním předpise nebo ve společenské smlouvě (tj. účast na společnosti). Jeho účast ve společnosti byla oddělena od majetkové hodnoty obchodního podílu, která byla součástí společného jmění manželů (byla manželům společná)[1].

Nový občanský zákoník (zákon č. 89/2012 Sb.) do zaběhlé (a v praxi nepůsobilé obtíže) úpravy účastenství na obchodní společnosti vnáší nový rozměr. V § 709 odst. 3 nového občanského zákoníku se dočteme, že součástí společného jmění manželů je také podíl manžela v obchodní společnosti nebo družstvu, stal-li se manžel v době trvání manželství společníkem obchodní společnosti nebo členem družstva. Součástí společného jmění manželů dle nové právní úpravy je tedy obchodní podíl se všemi právy a povinnostmi, nikoliv již pouze jeho majetková hodnota.

Problémem, který v této souvislosti vyvstává, je otázka, jak nahlížet na obchodní podíl, který některý z manželů nabytí ze společných prostředků před 31. 12. 2013, u něhož pouze jeho majetková hodnota náležela do SJM, po 1. 1. 2014?

Podle ustanovení § 3028 odst. 2 nového občanského zákoníku platí toto:

- Není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Úprava společného jmění manželů (nově jen společného jmění) se tak jakožto úprava spadající do oblasti práv rodinných řídí od 1. 1. 2014 novým občanským zákoníkem. Nicméně vznik těchto právních poměrů, ale i práva a povinnosti z nich vzniklé nejpozději dne 31. 12. 2013 se budou nadále posuzovat podle dříve platného občanského zákoníku. Domníváme se, že citované přechodné ustanovení nového občanského zákoníku nemíjí jakkoliv zpětně zasahovat do práv a povinností vzniklých za účinnosti předcházejícího občanského zákoníku a analogicky nepochybně ani do práv a povinností, jejichž vznik občanský zákoník vylučoval (s výjimkou ustanovení § 3038 a násl. nového občanského zákoníku, které se však na posuzovanou problematiku nevztahují). Domníváme se tedy, že stav vytvořený předcházející právní úpravou, konkrétně ustanovením § 143 odst. 2 dřívějšího občanského zákoníku, zůstane beze změny. Jsme proto toho názoru, že pokud předcházející právní úprava nezaložila právo účasti manžela, který se za trvání manželství nestal společníkem obchodní společnosti nebo družstva (s výjimkou bytových družstev), na takovéto obchodní společnosti či družstvu, právo účasti na takovéto obchodní společnosti či družstvu nevznikne tomuto manželovi ani dnem účinnosti nového občanského zákoníku. Takovýto manžel tak nadále nebude mít (s výjimkou bytových družstev) zejména právo účasti na valné hromadě obchodní společnosti či na členské schůzi druž-

stva. Opačný výklad citovaného přechodného ustanovení nového občanského zákoníku by byl protiústavní a tím nepřipustný (viz výslovně též ustanovení § 2 odst. 1 nového občanského zákoníku), neboť by tak bylo v rozporu s principem právní jistoty bez jednoznačného zákonného podkladu zasahováno do soukromoprávních vztahů.

V souvislosti s problematikou podílu v obchodní společnosti jako součástí společného jmění upozorňujeme na to, že zákon o obchodních korporacích (jeho ustanovení § 32 odst. 4) neobsahuje specifickou úpravu správy podílu v obchodní společnosti, který je součástí společného jmění manželů, nýbrž pouze úpravu podílu v obchodní společnosti ve spoluvlastnictví. Na správu podílu v obchodní společnosti, který je součástí společného jmění manželů, by se tak mohla aplikovat:

- buď pravidla pro správu společného jmění obsažená v ustanovení § 713 a násl. nového občanského zákoníku, neupraví-li si manželé pravidla pro správu společného jmění jinak (viz ustanovení § 722 a násl. nového občanského zákoníku)[2],
- nebo pravidla obsažená v samotném ustanovení § 32 odst. 4 zákona o obchodních korporacích (správa přes správce společné věci), pokud by bylo společné jmění považováno za formu spoluvlastnictví. [3] Takovému výkladu by ale neodpovídala systematika nového občanského zákoníku. Na druhou stranu by společné jmění bylo možné podřadit pod definici spoluvlastnictví obsaženou v ustanovení § 1115 odst. 1 nového občanského zákoníku[4].

S ohledem na to, že individuální vlastnictví dvou osob k téže věci je logický nesmysl[5] a že společné jmění manželů naplňuje definici spoluvlastnictví obsaženou v ustanovení § 1115 odst. 1 nového občanského zákoníku, se přikláníme k tomu, že podíl v obchodní společnosti, který je součástí společného jmění manželů, má být spravován správcem společné věci (viz ustanovení § 32 odst. 4 zákona o obchodních korporacích). Tomuto

výkladu dle našeho mínění nebrání ani systematické zařazení úpravy společného jmění do části upravující rodinné právo, neboť toto zařazení je dle našeho názoru pouhým odrazem skutečnosti, že majetkové právo manželé souvisí s právy a povinnostmi manželů a chodem rodiny jako takové.

Druhý nastiněný výklad by přinášel značnou právní nejistotu, neboť by se vždy muselo rozlišovat, zda se jedná o běžnou záležitost či nikoliv, což by mohlo být v oblasti účasti na obchodní společnosti velmi komplikované. Tento druhý výklad proto nepovažujeme za správný. ●

JUDr. František Divíšek, advokát
Mgr. Michala Králová, advokátní koncipientka
Advokátní kancelář Perthen, Perthenová,
Švadlena a partneři s.r.o.

Poznámky

[1] Viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 7. 2004, sp. zn. 22 Cdo 700/2004.

[2] Viz Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: Zákon o obchodních korporacích.

Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, s. 73.

[3] Tamtéž.

[4] Osoby, jimž náleží vlastnické právo k věci

společně, jsou spoluvlastníky.

[5] Viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 7. 2004, sp. zn. 22 Cdo 700/2004.

Ke dvěma novinkám NOZ nepřijemným (nejen) pro kupce nemovitostí

Nový občanský zákoník by měl být „Zákon pro život, zákon inspirovaný životem“, jak uvádí motto publikované na portálu Ministerstva spravedlnosti ČR obcanskyzakonik.justice.cz. Ne vždy se to však, bohužel, tomuto kodexu podařilo.

Do kategorie nepříliš zdařilých novinek se zřejmě zařadí i rozšířená úprava záměny dlužníka. V ní jsou skryta nenápadná, avšak svými důsledky nebezpečná ustanovení, na základě kterých může kupující při pořízení majetku převzít od prodávajícího nejen majetek, ale i jeho dluhy. Těmto ustanovením by měli věnovat náležitou pozornost především ti, kdo mají po 1. lednu 2014 zájem o koupi nemovitostí.

Teoretický úvod

Na úvod trocha teorie. Záměna dlužníků je upravena nově v § 1888-1894 NOZ, dle kterých může dojít ke změně v osobě dlužníka na základě převzetí dluhu (privativní intercese) nebo přistoupení k dluhu (kumulativní intercese). Převzetí dluhu spočívá v tom, že dosavadního dlužníka nahradí jiný dlužník. K jeho uskutečnění je nutná smlouva mezi dosavadním dlužníkem a novým dlužníkem (přejímatelem dluhu) a souhlas věřitele. Naproti tomu o přistoupení k dluhu jde tehdy, kdy se třetí osoba stane spolu se stávajícím dlužníkem povinná solidárně s ním splnit jeho dluh. K tomu je třeba dohody třetí osoby s věřitelem. V tomto směru nový občanský zákoník do značné míry kopíruje ten starý.

Na první pohled by se tak mohlo zdát, že při již zmíněné koupi nemovitosti (či pořízení jiného majetku) by se kupujícího ustanovení o převzetí dluhu či přistoupení k dluhu neměla vůbec týkat. Jenomže úprava převzetí dluhu v sobě zahrnuje „poloautomatické“ převzetí dluhu spolu se zástavou a s přistoupením k dluhu pak úzce souvisí tzv. převzetí majetku, jež mohou být pro kupce velmi nebezpečná. Na základě jich obou se totiž může kupující stát dlužníkem buď namísto prodávajícího, nebo spolu s ním.

Převzetí dluhu při koupi nemovité věci zatížené zástavním právem

Ustanovení § 1888 odst. 2 NOZ upravuje převzetí dluhu sui generis, neboť podle něj přejde-li na nabyvatele při převodu vlastnického práva k věci zapsané ve veřejném seznamu, tedy zejména nemovité věci, i zapsané zástavní

právo nebo jiná jistota váznoucí na věci, má se za to, že přešel i dluh zajištěný jistotou. Jelikož zástavní právo „lípí na věci“ bez ohledu na to, kdo je jejím vlastníkem, přechází i na nabyvatele nemovité věci zapsané v katastru nemovitostí (viz § 1377 odst. 2 NOZ). Pokud by tedy kupující koupil nemovitost, na které by vážlo zástavní právo zajišťující úvěr prodávajícího, mělo by se podle shora citovaného ustanovení NOZ za to, že na kupujícího přešla i povinnost splatit úvěr.

K tomu, aby se tak definitivně stalo, přítom stačí, aby po převodu vlastnického práva vyzval prodávající svého věřitele (nejčastěji banku) v písemné formě, aby namísto něho přijala jako nového dlužníka kupujícího. Věřitel přítom na tuto výzvu nemusí nijak reagovat. NOZ totiž navíc zakládá fikci souhlasu věřitele s převzetím dluhu kupujícími (!). Neodepřeli totiž věřitel dát prodávajícímu souhlas, platí, že souhlas dal, pokud byl na tento následek ve výzvě výslovně upozorněn.

Dosavadní praxe nemovitostního trhu byla založena na tom, že kupující financoval koupi předmětné nemovitosti z vlastního úvěru. V důsledku toho vznikly vícenáklady v podobě sankce ze strany bank za předčasné splacení úvěru na straně prodávajícího a poplatků za sjednání nového úvěru na straně kupujícího. Naproti tomu komentované ustanovení počítá s tím, že na kupujícího přejde dluh prodávajícího z hypotečního úvěru, kupující zaplatí prodávajícímu poníženou kupní cenu nemovitosti a prodávající následně informuje banku o proději své nemovitosti a vyzve ji k odsouhlasení kupujícího jako nového dlužníka z úvěru. Aniž by pak banka musela na vyzvu prodávajícího reagovat, kupující se stane dlužníkem banky namísto prodávajícího. Cílem nové právní úpravy by tedy mohlo být odstranění shora uvedených vícenákladů vznikajících při dosa- vadní praxi.

Ke změně praxe nemovitostního trhu však shora uvedená právní úprava zřejmě nepo- vede. Pokud vůbec budou banky ochotny souhlasit se změnou svého dlužníka ve smyslu § 1888 odst. 2 NOZ, bude se tak dít pouze na základě toho, že si před udělením souhla- su prověří bonitu kupujícího jakožto svého nového potenciálního dlužníka. A za tuto prověrku nepochybně budou chtít banky zaplatit. Ani při novém postupu při financo- vání koupě nemovitosti předvídaném v NOZ se tedy vícenákladům kupující či prodávající nevyhnu.

Při všech nemovitostních transakcích, při nichž kupující nabudou vlastnické právo k nemovitosti ještě předtím, než z ní bude od- straněno zástavní právo, aniž by měli zájem na převzetí dluhu od prodávajícího, bude ovšem nutné na ustanovení § 1888 odst. 2 NOZ pamatovat. Protože je v něm obsažena pouze vyvrátitelná právní domněnka o přechodu za- jištěného dluhu z prodávajícího na kupujícího (viz slova „má se za to, že přešel i dluh zajiště- ný jistotou“), jedná se o ustanovení dispozitiv- ní, jehož účinky lze vyloučit smluvně. Nic tak naštěstí kupujícímu nebude bránit v tom, aby ve smlouvě s prodávajícím aplikaci daného ustanovení na jeho koupi nemovitosti vyloučil.

Zbývá dodat, že věci zapsané ve veřejném seznamu je i podíl v obchodní korporaci. Po- kud i ten bude zatížen zástavním právem nebo jinou jistotou, bude třeba ustanovení § 1888 odst. 2 NOZ zohlednit i při nakládání s takov- ýmto podílem.

Závěrem se lze jistě shodnout na tom, že právní norma, která je primárně nastavena tak, aby nastaly účinky, o které většina lidí nebu- de mít zájem, a bude tak nucena je smluvně vyloučit, nepředstavuje „zákon pro lidi, zákon inspirovaný životem“.

Převzetí majetku

Druhou novinkou, které bude třeba při jakých- koliv transakcích (nemovitostní nevyjímaje) věnovat ještě více pozornosti než ustanove- ní § 1888 odst. 2 NOZ, je již zmíněné převzetí majetku (§ 1893 a 1894 NOZ). Převzetí majetku má prostřednictvím zákonného přistoupení k dluhu sloužit k ochraně věřitelů. Spočívá to- tiž v tom, že pokud nabyvatel převezme od zci- zitele veškerý majetek nebo jeho poměrně určenou část, stává se se zcizitelem společně a nerozdílně dlužníkem s dluhů, které s převza- tým majetkem souvisí a o nichž při uzavření smlouvy věděl nebo musel vědět. Tento důsle- dek nelze přitom vůči věřiteli zcizitele účinně smluvně vyloučit.

Na rozdíl od převzetí dluhu podle § 1888 odst. 2 NOZ nabyvatel majetku není povinen plnit více, než kolik činí hodnota nabytého ma- jetku. Rozsah povinnosti nabyvatele majetku plnit vedle zcizitele je totiž omezen skutečnou hodnotou majetku ke dni, kdy byl nabyt. Toto omezení se však neuplatní, je-li nabyvatelem osoba zciziteli blízká. Osoba zciziteli blízká má zhoršenou pozici i z hlediska důkazního břemene. Je-li nabyvatelem osoba, která není ve vztahu ke zciziteli osobou blízkou, je na vě- řiteli, aby prokázal, že nabyvatel musel vědět o dluhu souvisejícím s převzatým majetkem. V případech nabyvatele, který je osobou zci- ziteli blízkou, je naopak na něm, aby prokázal, že o určitém dluhu vědět nemusel.

Kdy se vlastně jedná o převzetí majetku?

Ačkoliv následky shora citované úpravy pře- vzetí majetku mohou být pro nabyvatele fatál- ní, tato úprava není vůbec jednoznačná. Předev- ším není zřejmé, jaké nakládání s majetkem (po stránce kvalitativní ani kvantitativní) bude představovat převzetí majetku.

Pokud jde o stránku kvalitativní, o převzetí ma- jetku půjde zřejmě ve všech případech úplat- něho i neúplatněho přenechání vlastnického práva k majetku na základě projevu vůle jeho dosavadního vlastníka. Tomuto širokému vý- kladu ustanovení o převzetí majetku nasvěd- čuje to, že se v něm užívá zcela obecně pojmů nabyvatel a zcizitel. Za zmínku v této souvis- losti stojí, že výše úplaty uhrazená nabyvate- lem za převzatý majetek nemá na aplikaci pře- vzetí majetku žádný vliv. Pro rozsah povinnosti nabyvatele majetku splnit dluh je totiž rozhod- ná hodnota nabytého majetku, nikoli úplata, za kterou byl majetek nabyt.

Mnohem obtížnější však bude určit, o jaké nakládání s majetkem se bude muset jednat po kvantitativní stránce, aby bylo možno

považovat za převzetí majetku. Ustanovení § 1893 NOZ hovoří o převzetí majetku v přípa- dě převzetí celého majetku nebo jeho poměrně určené části. Spojení „poměrně určená část majetku“ by sice nejlépe odpovídal případ smluvního určení majetku, který bude převzat, prostřednictvím procent či zlomku, tato va- rianta je však ze zřejmých důvodů mimo hru. Žádné jiné vodítko ke stanovení, kdy se bude jednat o poměrně určenou část majetku zci- zitele, NOZ ovšem neposkytuje. V tomto směru je tedy ponechán široký prostor pro soudní výklad. S ohledem na skutečnost, jak dlouho se v judikatuře vytváří závěr k určité proble- matické, který lze považovat za konstantní (ni- koli ovšem za neměnný), a s jakými následky je převzetí majetku spojeno, se ovšem nejedná o příliš šťastné řešení.

Dokud nebude k dispozici judikatura definují- cí, kdy se jedná o převod poměrně určené čá- sti majetku zcizitele, resp. o převzetí majetku, bude nutné z opatrnosti prověřit důkladněji než dosud finanční situaci zcizitele. Lepší je totiž jistota, že zde žádné dluhy související s nabyvaným majetkem nejsou, nežli nejistota, že se mohou objevit takové dluhy, o kterých měl nabyvatel vědět a pro jejichž existenci by se mohl snadno stát terčem „útoků“ ze strany zcizitelova věřitele.

V této souvislosti nelze bohužel vyloučit ani výklad, že i koupě nemovitosti bude považová- na za převzetí „poměrně určené části majetku“, se všemi negativními konsekvencemi z toho vyplývajícími. Zvýšená míra opatrnosti stran potenciální existence dluhů zcizitele bude tedy na místě i při pořízení nemovitě věci.

Závěr

Zbývá tedy uzavřít, že obě shora představené novinky kladou vyšší nároky na zájemce o kou- pi (nejen) nemovitosti. V případě prvé z nich v podobě poloautomatického převzetí dluhu spolu se zástavou by mělo „stačit“, aby si ku- pující a prodávající sjednali, že o uplatnění této novinky nemají zájem. Druhá z nich v podobě přistoupení k dluhu při převzetí majetku pak vyžaduje na kupujícím více úsilí při kontrole majetkové situace prodávajícího. ●

Mgr. Michal Červinka, advokát
Mališ Nevrkla Legal, advokátní kancelář

Mališ Nevrkla Legal

Jak zachází české právo s cash poolingem?

Cash pooling české právo ani navzdory nedávným změnám výslovně neupravuje, přesto je třeba cash poolingové operace dosahující určitých limitů povinně oznamovat České národní bance (ČNB).

Takzvaný cash pooling je populárním nástrojem hospodaření s peněžními prostředky na účtech společností z jedné skupiny. Zjednodušeně řečeno, společnosti mohou „přelévát“ peníze mezi bankovními účty v rámci skupiny, aby optimalizovaly své úroky nebo shromáždily svou hotovost. Lze přitom dále rozlišovat mezi fiktivním (notional) cash poolingem, při kterém banka pouze fiktivně úročí veškeré zůstatky na více účtech skupiny, a cash poolingem fyzickým (physical), při kterém dochází k faktickým převodům z účtu.

Jde o úvěr, či o půjčku?

Z právního hlediska mohou mít výše nastíněné dispozice s peněžními prostředky v rámci skupiny rozličné dopady. Poněkud problematické je, že české právo cash pooling výslovně neupravuje. Zda lze prováděné operace považovat za poskytnutí úvěru, nebo půjčky ve vztahu k osobě společnosti blízké, bude potřeba řešit až v konkrétních případech.

Pokud se dobereme kladné odpovědi, pak bylo historicky nutné především dodržet podmínky stanovené ustanovením § 196a obchodního zákoníku, tedy podmínky obvyklé v obchodním styku a předchozí souhlas valné hromady dotčené české společnosti. V tomto kontextu ovšem musíme podotknout, že nová právní úprava zákona o obchodních korporacích od podmínek vyžadovaných zmiňovaným ustanovením z velké části ustoupila. Naprostou jistotu, že se zmiňované ustanovení dále

neuplatní, však společnost získá pouze v případě, že se zcela podřídí nové úpravě jako celku změnou své společenské smlouvy.

Jestliže spřízněné osoby neuzavřely z pohledu koncernového práva ovládací smlouvu, musí vypracovat každoročně zprávu o vztazích a zmínit v ní příslušnou smlouvu, na základě níž se dané operace provádějí. Pro úplnost musíme uvést, že za účinnosti zákona o obchodních korporacích jsou spřízněné osoby povinny vydat tuto zprávu o vztazích vždy, protože nový zákon o obchodních korporacích od ovládacích smluv upustil.

Pokud by v rámci prováděných operací měla české společnosti vzniknout jakákoliv škoda, musí být samozřejmě v souladu se zákonem řádně nahrazena.

Povinnosti vůči České národní bance

K celkem převratným změnám ovšem došlo na poli dohledové činnosti ČNB. Předchozí vyhláška o plnění oznamovací povinnosti podle devizového zákona[1] cash pooling výslovně zahrnovala mezi operace vyloučené z oznamovací povinnosti vůči ČNB. Naopak vyhláška o předkládání výkazů, která ji s účinností od srpna 2013 nahrazuje[2], již žádnou podobnou výjimku neobsahuje. Nová úprava pouze stanovuje roční limit pro prostředky přijaté nebo vydané ve vztahu k zahraničí, při jehož dosažení má dotčená osoba povinnost sestavit a ČNB předložit výkaz týkající se provedených transakcí. Ačkoliv tedy samotný text nové vyhlášky cash pooling nezmiňuje, ČNB se domnívá, že na podobné operace musí v rámci vyhláškou stanovených limitů nahlížet jako na úvěr. Pokud tak celkový roční objem finančních prostředků poskytnutých nebo přijatých českou osobou ve vztahu k zahraničí dosáhne alespoň sta milionů korun, dotčená osoba musí měsíčně sestavit a ČNB předložit výkaz za oblast finančních úvěrů.

Povahu a rizika transakcí posuzujte přesně

V případech, že se česká společnost má účastnit transakcí spočívajících v převádění peněžních

prostředků mezi bankovními účty v rámci společnosti, je v nejlepšího zájmu jejího managementu přesně posoudit povahu a rizika takových transakcí a dodržet veškeré zákonné požadavky. Mezi ty může při překročení určitého objemu peněz nově patřit i oznamovací povinnost vůči České národní bance. ●

Martin Hrdlík, Senior advokát
Linda Čechová, advokátní koncipientka
KPMG Legal s.r.o, advokátní kancelář

Poznámky

[1] Vyhláška 34/2003 Sb., kterou se stanoví rozsah, období, lhůty a způsob plnění oznamovací povinnosti podle devizového zákona

[2] Vyhláška 235/2013 Sb., o předkládání výkazů České národní bance statisticky významnými vykazujícími osobami pro účely sestavení statistiky platební bilance, investiční pozice a dluhové služby vůči zahraničí.

BĚLINA & PARTNERS ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ S.R.O. PATŘÍ MEZI VÝZNAMNÉ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE NA ČESKÉM TRHU. PROSTŘEDNICTVÍM ČLENSTVÍ V PRESTIŽNÍ MEZINÁRODNÍ ORGANIZACI INTERNATIONAL PRACTICE GROUP, SDRUŽUJÍCÍ ADVOKÁTY, AUDITORY A DAŇOVÉ PORADCE Z CELÉHO SVĚTA, SOUČASNĚ ZAJIŠŤUJE PRÁVNÍ POMOC I V ZAHRANIČÍ.

NÁŠ TÝM JE SLOŽEN ZE ZKUŠENÝCH PRÁVNÍKŮ, Z NICHŽ NĚKTEŘÍ SE VĚNUJÍ ADVOKACII JIŽ VÍCE NEŽ 20 LET.

POSKYTUJEME PRÁVNÍ SLUŽBY VE VŠECH STĚŽEJNÍCH OBORECH PRÁVA. NAŠÍ SPECIALIZACÍ JE ZEJMÉNA:

- » OBCHODNÍ PRÁVO, PŘEMĚNY SPOLEČNOSTÍ, FÚZE A AKVIZICE,
- » PRACOVNÍ PRÁVO,
- » PRÁVO VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK,
- » SPORNÁ AGENDA VČETNĚ ROZHODČÍHO ŘÍZENÍ.

Bělina & Partners advokátní kancelář s.r.o.

Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8

Tel: +420 226 287 000

Fax: +420 226 287 001

Email: recepce@belinapartners.cz

Web: www.belinapartners.cz

Člen International Practice Group

www.ipg-online.org

Bělina & Partners

advokátní kancelář

Nový zákon o veřejných rejstřících

V rámci rekodifikace soukromého práva je věnováno nejvíce pozornosti zákonu č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“ nebo „nový občanský zákoník“) a zákonu č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) (dále jen „ZOK“ nebo „zákon o korporacích“). Poměrně stranou zájmu zůstal rovněž velice důležitý zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob (dále jen „ZVR“ nebo „zákon o rejstřících“), který byl přijat oproti novému občanskému zákoníku nebo zákonu o korporacích poměrně nedávno (vyhlášen ve Sbírce zákonů byl dne 30. 9. 2013). Cílem tohoto článku je shrnout nejpodstatnější změny nové právní úpravy oproti úpravě účinné do 31. 12. 2013 a poukázat na možné problémy při aplikaci nové právní úpravy.

Hlavní principy nové právní úpravy a hlavní změny oproti nyní účinné právní úpravě

V ust. § 120 a § 121 NOZ je zavedena jednotná regulace veřejných rejstřiků právnických osob, avšak pojem veřejný rejstřík není nijak specifikován, úprava je značně strohá a pro řádné fungování veřejných rejstřiků nedostatečná. Ani zákon o korporacích neobsahuje komplexní úpravu zápisu právnických či podnikajících fyzických osob do veřejných rejstřiků, jak to činil zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“) v rámci úpravy obchodního rejstřiku. Bylo tedy třeba přijmout zvláštní zákon pro právní zakotvení nejen obchodního rejstřiku, ale dalších rejstřiků, jejichž existenci a fungování předpokládá nový občanský zákoník a zákon o korporacích.

Z důvodové zprávy k ZVR vyplývá, že ZVR přebírá úpravu, kde je dosavadní obchodní rejstřík brán jako modelový rejstřík a jeho regulace se přebírá „pokud je to možné bez významných změn“[1]. Zákon o rejstřících pak respektuje požadavky První směrnice[2] pro obchodní korporace týkající se publicity, přičemž z důvodu nežádoucí nepřehlednosti a případného dvojího režimu tato pravidla vztahuje i na další zapisované osoby. Zákon o rejstřících neobsahuje pouze úpravu hmotného práva, ale obsahuje také procesní část, kterou se přebírá modifikovaná dosavadní úprava ze zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OSŘ“), tj. úprava obsažená zejména v ust. § 200a až 200e, které byly s účinností od 1. 1. 2014 zrušeny, přičemž zákon o rejstřících má být chápán jako zákon speciální k obecnému předpisu – zákonu č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, popř. rovněž k OSŘ.

Jako hlavní změnu lze chápat, že právní úprava veřejných rejstřiků je obsažena v jednom právním předpise – zákoně o rejstřících, přičemž v ZVR je zachováno odlišení obchodního rejstřiku a dalších rejstřiků a ZVR odlišuje, co se do kterého rejstřiku zapisuje s tím, že obsahuje některá pravidla jednotná pro všechny veřejné rejstřiky. Veřejné rejstřiky vedou bez výjimky rejstřikové soudy. Zákon o rejstřících zcela nově upravuje zápis do veřejného rejstřiku notářem za splnění zákonem stanovených podmínek. Dále zákon o rejstřících upravuje výrazně přísněji následky porušení povinnosti předložení listin soudu. Kromě těchto podstatnějších změn pak zákon o rejstřících obsahuje změny menšího rozsahu, avšak i tyto změny budou mít poměrně značné důsledky zejména v rámci zápisů do obchodního rejstřiku.

Veřejné rejstřiky

Veřejnými rejstřiky právnických a fyzických osob podle zákona o rejstřících se rozumí:

- spolkový rejstřík;
- nadační rejstřík;
- rejstřík ústavů;
- rejstřík společenství vlastníků jednotek;
- obchodní rejstřík;
- rejstřík obecně prospěšných společností.

Zákon o rejstřících dle důvodové zprávy dodržuje toto dělení, a pokud je nějaké pravidlo stanoveno pro veřejné rejstřiky, myslí se tím všechny výše uvedené rejstřiky, zatímco pokud ZVR stanoví nějaké pravidlo pouze pro obchodní rejstřík, platí toto pravidlo pouze pro obchodní rejstřík a nikoli pro další veřejné rejstřiky. Stejně tak mají činit nový občanský zákoník a zákon o korporacích.

Spolkový rejstřík

Do spolkového rejstřiku se dle § 26 odst. 1 ZVR zapisují:

- spolky,
- odborové organizace,
- mezinárodní odborové organizace,
- organizace zaměstnavatelů a mezinárodní organizace zaměstnavatelů,

BEROUN GOLF RESORT

... hřiště s léčebnými účinky

(Ondřej Hejma)

BEROUN GOLF RESORT

Beroun GC – člen ČGF

- 18jamkové mistrovské hřiště
- Driving range
- Putting a chipping green
- Klubová restaurace pouze pro členy Beroun GC a jejich hosty
- Veřejná restaurace
- Vyhlídková terasa
- Otevřená kuchyně, pizza pec
- Konferenční centrum
- Hotel
- Wellness centrum
- Venkovní bazén
- Pro-shop
- Dětský koutek
- Byty na prodej a pronájem
- 10 minut z Prahy

BEROUN GOLF RESORT

Na Veselou 909

266 01 BEROUN

www.golfberoun.cz

recepce@golfberoun.cz

+420 313 101 090, +420 606 506 326

- pobočné spolky, pobočné organizace odborové organizace, mezinárodní odborové organizace, organizace zaměstnavatelů a mezinárodní organizace zaměstnavatelů,
- a dále další osoby, o nichž tak stanoví jiný zákon.

Dále se do spolkového rejstříku dle ust. § 27 odst. 1 ZVR zapisují zahraniční spolky vyvíjející činnost na území České republiky a pobočné spolky nebo jiné obdobné organizační jednotky zahraničních spolků vyvíjejících činnost na území České republiky. Domníváme se, že by do spolkového rejstříku měly být zapisovány zejména pobočné spolky, které vyvíjí činnost na území České republiky (bez ohledu na to, kde vyvíjí činnost zahraniční spolek, jehož jsou tyto pobočné spolky), a nikoli jen pobočné spolky zahraničních spolků vyvíjejících činnost na území České republiky, jak vyplývá z ust. § 27 odst. 1 písm. b) ZVR.

Úprava spolkového rejstříku neobsahuje přesný výčet osob, které jsou do spolkového rejstříku zapisovány. Vzhledem k nové nebo rozdílné terminologii je vhodné upozornit na ust. § 214 NOZ, které definuje spolek, na ust. § 228 NOZ, které specifikuje pobočný spolek, na ust. § 3045 odst. 1 NOZ, dle kterého se sdružení podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sdružování“)[3], považují za spolky dle NOZ a na ust. § 3046 NOZ, dle kterého se odborové organizace, organizace zaměstnavatelů včetně organizací mezinárodních a jejich organizační jednotky podle zákona o sdružování považují za odborové organizace, organizace zaměstnavatelů, mezinárodní odborové organizace a jejich pobočné organizace dle NOZ.

Nadační rejstřík, rejstřík ústavů, rejstřík společenství vlastníků jednotek, rejstřík obecně prospěšných společností

Do nadačního rejstříku se zapisují nadace a nadační fondy, které jsou blíže popsány v ust. § 303 a násl. NOZ, do rejstříku ústavů se zapisují ústavy ve smyslu ust. § 402 a násl. NOZ, do rejstříku společenství vlastníků jednotek se zapisují společenství vlastníků jednotek ve smyslu ust. § 1194 a násl. NOZ a do rejstříku obecně prospěšných společností se zapisují obecně prospěšné společnosti ve smyslu zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o OPS“). Zákon o OPS byl s účinností NOZ zrušen, avšak v souladu s ust. § 3050 NOZ se práva a povinnosti obecně prospěšných společností (dále jen „OPS“) budou i nadále řídit dosavadními právními předpisy, což znamená, že sice nebudou vznikat nové OPS,

ty stávající však budou zapsány v rejstříku OPS dle ZVR.

Obchodní rejstřík

Do obchodního rejstříku se zapisují:

- obchodní společnosti a družstva podle zákona o korporacích (tj. obchodní korporace),
- fyzické osoby, které jsou podnikateli, mají bydliště v ČR a požádají o zápis a dále fyzické osoby uvedené v § 43 ZVR, které podnikají a požádají o zápis (ustanovení se týká občanů členských států EU, popřípadě jejich rodinných příslušníků, a občanů států třetích zemí, kterým bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů),
- další osoby, o kterých tak stanoví ZVR nebo jiný zákon.

Zde je na místě poznámka, že dle dikce ust. § 421 odst. 1 NOZ se za podnikatele považuje osoba zapsaná v obchodním rejstříku, nikoli osoba zapsaná v jakémkoli veřejném rejstříku.

Provedení zápisu do veřejného rejstříku notářem

Zákon o rejstřících zcela nově umožňuje za určitých podmínek, aby zápis do veřejného rejstříku (tj. ne jen do obchodního rejstříku, ale do všech veřejných rejstřících ve smyslu ZVR) provedl přímo notář sepisující notářský zápis. Dle § 108 ZVR notář provede zápis na žádost osoby oprávněné k podání návrhu na zápis, jestliže:

- zapisované skutečnosti mají podklad v notářském zápisu pro zápis do veřejného rejstříku nebo v notářském zápisu o rozhodnutí orgánu právnické osoby sepsaných podle jiného zákona (dále jen „podkladový notářský zápis“),
- podkladový notářský zápis obsahuje vyjádření notáře o tom, že obsah právního jednání je v souladu s právními předpisy a se zakladatelským jednáním právnické osoby, popřípadě, že byly splněny formality nebo právní jednání, ke kterým jsou právnická osoba nebo její orgán povinny, nebo
- notáři byly předloženy všechny listiny, které ZVR nebo jiný zákon požadují pro zápis do veřejného rejstříku nebo pro založení do sbírky listin.

Dle navazujícího ustanovení § 109 ZVR lze, v případě, že některá právní jednání nutná pro zápis skutečnosti do veřejného rejstříku jsou uskutečněna až po rozhodnutí orgánu právnické osoby, o kterém byl učiněn notářský

zápis dle písm. a), provést zápis do veřejného rejstříku notářem pouze za předpokladu, že notář uskutečnění těchto právních jednání osvědčí notářským zápisem o osvědčení pro zápis do veřejného obchodního rejstříku. Notář v takovém případě postupuje dle nového ust. § 80h zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

Pokud nejsou splněny výše uvedené podmínky, notář zápis do veřejného rejstříku odmítne provést. To však pochopitelně nebrání osobě oprávněné k podání návrhu na zápis tento návrh na zápis podat k příslušnému soudu.

V případě, že jsou splněny podmínky pro zápis požadovaných skutečností, notář provede zápis dle § 113 ZVR bez zbytečného odkladu. Zákon o veřejných rejstřících tuto lhůtu nijak neohraničuje, na rozdíl od zápisu provedeném rejstříkovým soudem, kdy dle § 96 odst. 1 ZVR provede rejstříkový soud zápis do pěti pracovních dnů, pokud jinou lhůtu nestanoví jiný zákon. Notář provede zápis dálkovým přístupem, není tedy třeba vyplňovat žádný návrh na zápis do veřejného rejstříku a není nutné jej podávat místně příslušnému soudu. Veškeré listiny potřebné pro zápis skutečnosti do veřejného rejstříku jsou předkládány přímo notáři a ten si případně vyžádá jejich doplnění, odpadá tak někdy zbytečně zdouhavé zasílání výzev rejstříkovým soudem a zbytečné prodloužování procesu zapsání zapisovaných skutečností. Notář písemnosti, které mu byly předloženy v listinné podobě a které se zakládají do sbírky listin, převede do elektronické podoby (ledaže to jejich povaha neumožňuje) a společně s podkladovým notářským zápisem, popř. i s notářským zápisem o osvědčení, je vloží dálkovým přístupem do sbírky listin. Pokud charakter listin neumožňuje jejich převedení do elektronické podoby, doručí notář listiny bez zbytečného odkladu po provedení zápisu příslušnému rejstříkovému soudu.

Notář pak vydá osobě zapsané postupem dle § 113 ZVR ověřený výstup z informačního systému veřejné správy a do tří pracovních dnů ode dne zápisu tento výstup zašle notář rovněž osobám, které se zapisují do veřejného rejstříku v souvislosti se zápisem zapsané osoby. Případné chyby v psaní a počtech a zjevné nesprávnosti v zápisu opraví notář, který zápis provedl, kdykoli i bez návrhu. Výmazu, změny zápisu nebo obnovení původního zápisu se mohou zapsaná osoba a osoby zapisované v souvislosti s jejím zápisem domáhat u rejstříkového soudu za stejných podmínek, za jakých je možné se téhož domáhat proti zápisu provedenému rejstříkovým soudem. Ustanovení § 118 ZVR staví na roveň zápis rejstříkovým soudem a zápis notářem, pokud by tomu tak nebylo, neměla by tato úprava ani smysl.

Následky porušení povinnosti předložit listiny

Dle ust. § 200de OSŘ ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „OSŘ2013“) mohl předseda senátu uložit pořádkovou pokutu podnikateli, jestliže neuposlechl výzvy soudu, aby mu sdělil skutečnosti nebo předložil listiny potřebné k rozhodnutí dle § 200b odst. 1 věty druhé OSŘ2013 (řízení k dosažení shody mezi zápisem v obchodním rejstříku a skutečným stavem zahájené i bez návrhu) nebo aby mu předložil listiny, které podle zvláštních právních předpisů náleží do sbírky listin. Pořádkovou pokutu mohl předseda senátu uložit do výše 20 000 Kč. Toto ustanovení bylo však zrušeno a nahrazeno úpravou obsaženou v zákoně o rejstřících.

Dle ust. § 104 ZVR může předseda senátu uložit pořádkovou pokutu zapsané osobě tehdy, jestliže neuposlechla výzvy rejstříkového soudu, aby mu sdělila skutečnosti nebo předložila listiny potřebné k rozhodnutí v řízení zahájeném bez návrhu nebo aby mu předložila listiny, které podle tohoto nebo jiného zákona mají být založeny do sbírky listin; pořádkovou pokutu lze uložit do výše 100 000 Kč. Zvyšuje se tedy výše možné sankce, kterou může předseda senátu uložit zapsané osobě. Nově dle ust. § 105 ZVR může rejstříkový soud zahájit řízení o zrušení zapsané osoby s likvidací, pokud povinnosti dle § 104 ZVR neplní opakovaně nebo pokud může takové neplnění mít závažné důsledky pro třetí osoby a je na tom právní zájem. Rejstříkový soud na tuto skutečnost zapsanou osobu upozorní a poskytne jí přiměřenou lhůtu k odstranění nedostatků.

Dle ust. § 106 odst. 1 ZVR se za neuposlechnutí výzvy podle § 104 ZVR se závažnými důsledky pro třetí osoby považuje zejména nepředložení aktualizovaných listin podle § 66 písm. a) až c) a j)[4]. Toto ustanovení odkazuje na „neuposlechnutí výzvy podle § 104 se závažnými důsledky pro třetí osoby“, avšak ust. § 104 ZVR podmiňuje uložení pokuty pouze neuposlechnutím výzvy (nikoli se závažnými důsledky pro třetí osoby). Oproti tomu ust. § 105 ZVR podmiňuje zahájení návrhu o zrušení zapsané osoby s likvidací opakovaným neplněním povinnosti dle § 104 ZVR nebo „může-li takové neplnění mít závažné důsledky pro třetí osoby a je na tom právní zájem“. Lze tedy mít za to, že ust. § 106 odst. 1 ZVR směřuje k neuposlechnutí výzvy ve smyslu neplnění povinnosti dle ust. § 105 ZVR. Zákon o veřejných rejstřících však nikde nespécifikuje další podmínku pro zahájení řízení o zrušení zapsané osoby – právní zájem. Ani z důvodové zprávy není jasné, či nebo jaký právní zájem má být naplněn. Dikce ustanovení směřuje spíše k veřejnému zájmu, než k právnímu

zájmu jako subjektivní kategorii, avšak zákon o veřejných rejstřících nedává žádné vodítko, jak takový právní zájem zjišťovat. Bude tedy zajímavé sledovat, jak si s tímto problémem poradí rozhodovací praxe rejstříkových soudů.

Zákon o veřejných rejstřících pak v ust. § 106 odst. 2 stanoví vyvratitelnou domněnku, že člen statutárního orgánu právnické osoby, která neplní povinnosti podle § 105 ZVR, porušuje pěčí řádného hospodáře.[5]

Dle ust. § 107 ZVR se použije ust. § 104 ZVR obdobně, neuvádí-li zapsaná osoba na svých obchodních listinách údaje stanovené v § 435 NOZ a § 7 ZOK nebo neplní-li povinnost průběžného uveřejňování povinných skutečností způsobem umožňujícím dálkový přístup podle § 7 ZOK. Z ustanovení § 104 ZVR vyplývá, že před uložením pořádkové pokuty nejprve soud vyzve zapsanou osobu ke sdělení skutečností nebo předložení listin („jestliže neuposlechla výzvy rejstříkového soudu“) a teprve po neuposlechnutí výzvy může uložit pořádkovou pokutu do výše 100 000 Kč. Ust. § 107 ZVR však stanovuje hypotézu jiným způsobem, než ust. § 104 ZVR, neboť mluví o opakujícím se, resp. trvajícím neplnění povinnosti (neuvádí-li zapsaná osoba povinné údaje na listinách, neplní-li povinnost průběžného uveřejňování na internetových stránkách), není tedy zcela zřejmé, jak bude rejstříkový soud postupovat, zda je nutné nejprve zapsanou osobu vyzvat k odstranění závadného stavu, případně kdy je oprávněn osobu vyzvat (když nesplní povinnost zveřejnit údaje na internetových stránkách jeden měsíc po nabytí účinnosti zákona nebo jeden rok, když neuvede jednou na své obchodní listině stanovené údaje nebo kolikateré porušení bude považováno za to rozhodující). Ustanovení nabízí veliké množství otázek, které výslovně neřeší a bude tedy znovu záležet na výkladu soudů, jak, a nakolik vůbec, bude toto ustanovení využitelné v praxi.

Některé další podstatné změny

Co se týče dalších podstatnějších změn, které přináší zákon o veřejných rejstřících oproti právní úpravě účinné do 31. 12. 2013, lze zmínit zejména následující:

Elektronický opis

Dle § 3 odst. 1 ZVR umožní rejstříkový soud získat úředně ověřený elektronický opis o skutečnostech zapsaných v rejstříku a listin uložených ve sbírce listin. Omezení tohoto ustanovení pak obsahují § 3 odst. 2 a 3 ZVR.

Informace o vedení trestního stíhání právnické osoby

Dle § 16 odst. 2 ZVR rejstříkový soud tomu, kdo na tom má právní zájem, sdělí informaci, zda je proti zapsané nebo zapisované osobě vedeno trestní stíhání podle zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.

Podání návrhu na zápis prostřednictvím datové schránky

Z ust. § 22 odst. 3 ZVR vyplývá, že pokud je návrh na zápis do veřejného rejstříku v elektronické podobě podáván prostřednictvím datové schránky, není nutné návrh ještě podepisovat uznávaným elektronickým podpisem.

Zápis obchodní firmy od OR

Zákon o veřejných rejstřících zcela nově umožňuje ustanovením § 48 odst. 2 zápis obchodní firmy obchodní korporace do obchodního rejstříku ještě před samotným zápisem korporace do obchodního rejstříku, pokud je taková korporace řádně založena a pokud to navrhuje všichni zakladatelé. Návrh na zápis obchodní korporace pak musí být podán nejpozději do jednoho měsíce od zápisu firmy do obchodního rejstříku, jinak rejstříkový soud firmu z obchodního rejstříku vymaže.

Změna referenčních údajů

Změna referenčních údajů v základním registru se dle ust. § 95 odst. 1 ZVR do veřejného rejstříku zapisuje bez řízení. Odpadají tak definitivně zbytečné návrhy na změnu zápisu např. v případě změny bydliště statutárního orgánu či společníka společnosti.

Lhůty pro provedení zápisu do rejstříku

Jak již bylo řečeno v kapitole 3 tohoto článku, ust. § 96 odst. 1 ZVR stanoví lhůtu pro provedení zápisu do veřejného rejstříku soudem pět dnů od podání návrhu na zápis (pokud není soudní poplatek zaplacen později, v takovém případě se lhůta počítá od zaplacení soudního poplatku), přičemž stejnou lhůtu stanovilo i ust. § 200db odst. 1 OSŘ2013. Obdobně jako ust. § 200db odst. 3 OSŘ2013 pak ust. § 98 odst. 1 ZVR stanoví fikci, že se považuje navrhovaný zápis za provedený dnem následujícím po uplynutí lhůty dle § 96 odst. 1 ZVR. Avšak oproti ust. § 200db odst. 1 OSŘ2013, kde je stanovena lhůta 15 pracovních dnů pro zápis přeměny nebo pro případ, kdy se spis nenachází u rejstříkového soudu, protože byl předložen jinému soudu, zejména k rozhodnutí o oprávněném prostředku nebo o příslušnosti soudu, stanoví ust. § 96 odst. 2 ZVR pro tyto případy, že rejstříkový soud provede zápis bez zbytečného

Novela zákona o veřejných zakázkách vychází vstříc zadavatelům i dodavatelům

Od 01. 01. 2014 nastala účinnost tzv. technické novely zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Tato novela je výsledkem široké diskuse mezi zadavateli, dodavateli a zástupci odborné veřejnosti v oblasti veřejných zakázek. Představuje kompromisní způsob vypořádání jednotlivých připomínek vzešlých z mezirezortního připomínkového řízení s tím, že legislativní proces byl završen formou zákonného opatření Senátu.

Smyslem byla zejména úprava některých ustanovení, která komplikovala stávající i budoucí zadávání veřejných zakázek. Cílem je nalézání rovnováhy mezi administrativní náročností a hlediskem funkčnosti.

Zákonné opatření Senátu bylo schváleno na návrh předsedy vlády dne 10. října 2013 podle předlohy MMR ČR a ve znění pozměňovacích návrhů senátorů. Následně normu podepsal prezident republiky a byla zveřejněna 30. října 2013 pod č. 341/2013 Sb. ve Sbírce zákonů. Platí, že musí být (pod ztrátou platnosti) následně schváleno Poslaneckou sněmovnou na její první schůzi, jejíž zahájení se předpokládá dne 26. 11. 2013.

Změny vyplývající z novely ZVZ

- >>> zvýšení limitů pro povinný postup dle ZVZ – pro veřejné zakázky na stavební práce z 3 000 000 Kč bez DPH na 6 000 000 Kč bez DPH, pro veřejné zakázky na dodávky a na služby z 1 000 000 Kč bez DPH na 2 000 000 Kč bez DPH
- >>> umožnění pokračování v opakovaném zadávacím řízení i v případě, kdy zůstane k hodnocení pouze jedna nabídka (po splnění daných podmínek)
- >>> zrušení institutu osoby se zvláštní způsobilostí a souvisejícího vzdělávacího programu
- >>> zrušení povinnosti vyjádření osoby s odbornou způsobilostí k zadávacím podmínkám u nadlimitní veřejné zakázky na stavební práce (osoba s odbornou způsobilostí však musí být u nadlimitních veřejných zakázek na stavební práce členem hodnotící komise)
- >>> umožnění dodatečného prokázání splnění kvalifikace - skutečnosti rozhodné pro splnění kvalifikace mohou nastat až po uplynutí lhůty pro podání nabídek (pokud bude kvalifikace prokazována dodatečně v souladu s § 59 ZVZ)
- >>> povinnost poskytnout ÚOHS zadávací dokumentaci včetně dodatečných informací v elektronické podobě (vymezen nový správní delikt vyplývající z nedodržení této povinnosti včetně stanovení výše pokuty)

- >>> zrušení povinnosti uveřejnit předběžné oznámení u opakovaného zadávacího řízení
- >>> zrušení zmocnění pro vydání prováděcího právního předpisu, který by vymezoval komodity povinně zadávané za využití elektronické aukce
- >>> povinnost uveřejnit textovou část zadávací dokumentace, v případě zadávání zakázek v užším řízení či jednacím řízení s uveřejněním, spolu s odesláním výzvy k podání nabídek
- >>> odložení povinnosti zařadit do hodnotící komise u významné veřejné zakázky osobu vedenou v seznamu hodnotitelů
- >>> upraveno zákonné zmocnění k vydání podzákonného právního předpisu, a to ve vztahu k zapisování do seznamu hodnotitelů
- >>> odložení povinnosti předložit vládě oponentní posudky v případě zadávání významné veřejné zakázky
- >>> povinnost umožnit do uzavření smlouvy všem uchazečům, jejichž nabídky byly předmětem posouzení, na jejich žádost nahlédnout do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek a pořídit si z ní výpisy, kopie nebo její opisy
- >>> prodloužení lhůty, ve které je zadavatel povinen odeslat ÚOHS své vyjádření k obdrženému návrhu, na 10 kalendářních dnů
- >>> počátek běhu lhůty pro vydání rozhodnutí ÚOHS podmíněn více okolnostmi (§ 114 odst. 7 ZVZ)
- >>> zrušení možnosti nahlížení do nabídek uchazečů, které jsou součástí spisu u ÚOHS
- >>> zrušení povinnosti uveřejnit na profilu zadavatele smlouvy na plnění veřejných zakázek zadávaných na základě rámcové smlouvy nebo v dynamickém nákupním systému, jejichž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez DPH

odkladu. Rejstříkovému soudu tak zaniká povinnost provést zápis přeměny do 15 pracovních dnů od podání návrhu na zápis přeměny do obchodního rejstříku. Je pak otázkou, jak rejstříkové soudy naloží s lhůtou „bez zbytečného odkladu“. Podstatná je však skutečnost, že fikce provedení zápisu dle ust. § 98 odst. 1 ZVR se vztahuje pouze na ust. § 96 odst. 1 ZVR, tj. na lhůtu pěti pracovních dnů, která zůstává neměnná (viz § 200db odst. 1 OSŘ2013 první věta před středníkem) a nikoli na lhůtu bez zbytečného odkladu dle § 96 odst. 2 ZVR (oproti ust. § 200db odst. 3 OSŘ2013, které se vztahuje jak na lhůtu pěti pracovních dnů, tak na lhůtu 15 pracovních dnů např. v případě zápisu přeměny). Pokud tedy rejstříkový soud nezapiše přeměnu bez zbytečného odkladu do rejstříku, nejen že bude obtížné určit, zda soud zapsal přeměnu bez zbytečného odkladu, nebo nikoli, zapisované společnosti se navíc nebudou moci spolehnout na to, že navrhovaný zápis se má za provedený dnem následujícím po uplynutí této lhůty, jak bylo stanoveno v § 200db odst. 3 OSŘ2013, který byl zrušen a nahrazen úpravou v ZVR.

Další změny v úpravě rejstříků lze spatřovat především ve výčtu skutečností, které se zapisují do veřejného rejstříku a ve výčtu listin, které se ukládají do sbírky listin. Co se týče obchodního rejstříku, novými povinně zapisovanými skutečnostmi jsou např.[6]:

- údaj o tom, že se obchodní korporace podřídila zákonu o korporacích jako celku postupem podle § 777 odst. 5 ZOK;
- počet členů statutárního anebo kontrolního orgánu;
- je-li členem statutárního nebo kontrolního orgánu právnická osoba, i jméno, rodné číslo a místo pobytu, resp. i bydliště, osoba, která ji při výkonu funkce zastupuje;

- zákaz zatížení nebo zcizení podílu v korporaci, byl-li zřízen jako věcné právo;
- rozhodnutí soudu o zrušení nebo zúžení rozsahu společného jmění manželů; v případě nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželů musí být uložena dohoda o vypořádání společného jmění nebo rozhodnutí soudu, popřípadě prohlášení podnikatele, že k dohodě ani rozhodnutí soudu nedošlo;
- u společnosti s ručením omezeným dále i druh podílu společníka a popis práv a povinností s ním spojených (alespoň odkazem na společenskou smlouvu uloženou ve sbírce listin) a údaj o tom, zda byl na podíl vydán kmenový list;
- u akciové společnosti rovněž údaj o případné imobilizaci akcií; vydala-li společnost více druhů akcií, i popis práv a povinností s nimi spojených (alespoň odkazem na stanovy uložené ve sbírce listin).

Co se týče sbírky listin, lze např. zmínit, že se do sbírky listin již nebude nově ukládat smlouva o převodu nebo zastavení obchodního podílu (oproti právní úpravě účinné do 31. 12. 2013).

Závěr

Zákon o veřejných rejstřících nepřináší vyloženou revoluci v oblasti zápisů do veřejných rejstřících, avšak přináší mnohé změny, které měly mít původně za účel zjednodušení procesů zápisů, avšak ne všem změnám se to zřejmě podaří. Podstatnou změnou je zejména to, že úprava veřejných rejstřících a jejich zápisů do nich již nebude roztržštěná a je obsažena pouze v zákoně o veřejných rejstřících a OSŘ, resp. zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních budou použity dle § 120 ZVR pouze subsidiárně. Další podstatnou změ-

nou, která by měla urychlit a zjednodušit zápis do veřejných rejstřících, je možnost zápisu do veřejného rejstříku notářem. V této souvislosti je však nutno podotknout, že prozatím z technických důvodů nejsou notáři schopni zápisů do veřejného rejstříku provádět.[7] Ostatní změny v právní úpravě jsou zdánlivě kosmetické, ale mohou mít poměrně velký vliv na práva a povinnosti zapisovaných a zapsaných osob, není tedy dobré vliv nové právní úpravy podceňovat. ●

Mgr. Jan Tejkal, advokát

Mgr. Jindřich Mayer, advokátní koncipient

Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.

FIALA, TEJKAL A PARTNEŘI S.R.O.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

[1] Důvodová zpráva k ZVR, dostupná na <http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?T=986&O=6>

[2] Směrnice 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření.

[3] Dle § 2 odst. 1 zákona o sdružování se sdruženími rozumí: spolky, společnosti, svazy, hnutí, kluby a jiná občanská sdružení, jakož i odborové organizace.

[4] Zakladatelské právní jednání právnické

osoby (a obdobná jednání u nadace, nadačního fondu nebo ústavu, družstva, spolku, apod.), stanovy družstva a spolku, rozhodnutí o volbě nebo jmenování, odvolání nebo doklad o jiném ukončení funkce osob, které jsou členem statutárního orgánu, likvidátorem, ins. správcem, apod., výroční zprávy, řádné, mimořádné a konsolidované účetní závěrky, vyžaduje-li jejich zveřejnění ve sbírce listin zákon o účetnictví nebo jiný zákon, návrh rozdělení zisku nebo vypořádání ztráty a jejich konečnou podobu, zpráva auditora o ověření účetní závěrky, posudek znalce na ocenění nepeněžitého vkladu při založení nadace, nadačního

fondu, ústavu, s. r. o. nebo a. s. nebo při zvýšení jejich základního nebo nadačního kapitálu, nepeněžitého vkladu do družstva, posudek znalce na ocenění majetku při přeměnách a při úplatném nabytí majetku a. s. od zakladatelů podle § 255 zákona o korporacích.

[5] Ta je blíže upravena v ust. § 159 odst. 1 NOZ a pro obchodní korporace v ust. § 51 ZOK.

[6] Viz ust. § 25 odst. 1 ZVR a ust. § 48 odst. 1 ZVR.

[7] Blíže viz např. <http://www.epravo.cz/top/clanky/prime-zapisy-provadené-notari-do-obchodního-rejstříku-v-roce-2014-93311.html>

Splnění vzájemné povinnosti

Jestliže zákon výslovně spojuje prokázání splnění vzájemné povinnosti, popř. připravenosti ji splnit, připojením listiny splňující kritéria daná § 43 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb. a jestliže oprávněný tuto listinu nepředložil, exekuci nelze nařídit, byť by své povinnosti prokazoval jinými důkazy. Požadavek na předložení listiny sleduje, aby soud, aniž by musel nařizovat jednání, měl současně s návrhem na exekuci prokázáno, že oprávněný svoji vzájemnou povinnost splnil, popř. je připraven ji splnit. Splnění vzájemné povinnosti, popřípadě připravenost ke splnění vzájemné povinnosti, může oprávněný prokázat jen listinou vydanou nebo ověřenou státním orgánem nebo notářem (nikoli soudním exekutorem); soukromá listina (tj. listina vyhotovená někým jiným než státním orgánem nebo notářem) sama o sobě není způsobilá prokázat splnění (připravenost splnění) vzájemné povinnosti oprávněného, soudní praxe však dovodila, že uvedená listina vyhovuje požadavkům § 43 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb. tehdy, jestliže podpisy na ní byly zákonem předepsaným způsobem ověřeny. Z listin vydaných nebo ověřených notářem jsou způsobilé prokázat splnění vzájemné povinnosti, popřípadě připravenost ke splnění vzájemné povinnosti, jak notářské zápisy (v úvahu zde přichází zejména osvědčení jiných skutkových dějů podle § 79 notářského řádu a osvědčení o prohlášení podle § 80 notářského řádu), jejich stejnopisy a výpisy z notářských zápisů, tak i legalizace soukromé listiny notářem (§ 74 notářského řádu); k prokázání splnění vzajem-

né povinnosti nestačí prohlášení samotného oprávněného, byť je osvědčeno notářským zápisem podle § 80 notářského řádu. Nedostatek ochoty povinného písemně potvrdit splnění vzájemné povinnosti oprávněným, případně poskytnout součinnost potřebnou k ověření soukromé listiny, přitom nečiní oprávněného bezbranným; prostředkem, jak takový nedostatek ochoty povinného odstranit, je pro oprávněného žaloba o určení [§ 80 písm. c) o. s. ř.], že svou vzájemnou povinnost splnil, popřípadě je připraven ji splnit.

Účastenství

Pomoc z hlediska subjektivní stránky předpokládá, že pomocník ví o úmyslu pachatele trestného činu a sám úmyslně jedná (ve formě usnadnění nebo umožnění jednání pachatele) tak, aby byl uskutečněn jemu známý úmysl pachatele. Protože pomoc k trestnému činu je vždy podmíněna úmyslem směřujícím k takové účasti na konkrétním úmyslném trestném činu, musí být čin pomocníka charakterizován konkrétními skutkovými okolnostmi, nikoliv jen znaky skutkové podstaty. Tyto úvahy je přitom nutné vždy utvářet na základě výsledků dokazování, z nichž musí logicky vyplynout, a je možné je dovozovat i nepřímo z okolností objektivní povahy na základě zásad logického myšlení, a přitom usuzovat na vnitřní vztah pachatele k porušení nebo ohrožení zájmů chráněných trestním zákonem. Způsob, jak bude pomoc realizována, nemusí být dán výslovnou dohodou hlavního pachatele a účastníka, a není pro to, aby čin

byl posouzen jako pomoc ve formě účastenství nezbytné výslovné a konkrétní slovní ujednání o tom, za jakých okolností se bude realizovat pomoc účastníka na trestném jednání hlavního pachatele. Potřebné je, aby z dokazování vyplynulo, jakou skutečnou roli při páčání činu hlavního pachatele pomocník sehrál a jak svými konkrétními skutky napomohl k tomu, že zamýšlený a uskutečněný čin byl hlavním pachatelem fakticky realizován, a jak k tomu fakticky přispěla role pomocníka.

Zkouška spolehlivosti

O provokaci jde tehdy, jestliže některá policejní složka dospěje za situace, kdy žádné konkrétní podezření u určité osoby přípravy, pokusu či páčání konkrétního trestného činu není dáno, k závěru, že by se za určitých podmínek a okolností mohla takového trestného činu dopustit a pro jeho případné spáchání jí bez jejího vědomí vytvoří předpoklady a podmínky. Pokud policista vstoupí do kontaktu s pachatelem a určitým způsobem ovlivňuje jeho jednání, vždy se tak může stát výlučně na podkladě zákona, formou a v rozsahu zákonem stanoveném. Tento vstup policie musí mít charakter pasivního jednání, aby pachatele nepodněcovalo k realizaci toho, co sám nemá v úmyslu konat.

Totožnost skutku

Totožnost skutku je zachována (v poměru mezi obžalobou a rozhodnutím soudu o ní) kromě jiných případů i tehdy, jestliže je úplná shoda ale-

spoň v jednání při rozdílném následku, nebo je úplná shoda alespoň v následku při rozdílném jednání, anebo jednání nebo následek (nebo obojí) jsou alespoň částečně shodné, shoda ovšem musí být v podstatných okolnostech, jimiž se rozumí zejména skutkové okolnosti charakterizující jednání nebo následek z hlediska právní kvalifikace, která přichází v úvahu; podstatnými z tohoto hlediska nejsou ty skutkové okolnosti, které charakterizují jen zavinění či jiný znak subjektivní stránky činu. Na zachování totožnosti skutku nemají vliv změny v okolnostech, které pouze individualizují žalovaný skutek z hlediska času, místa a způsobu spáchání činu, formy zavinění, rozsahu následku a motivace, když jinak shoda v následku či jednání není dotčena. Tak na podstatě skutku nic nezmění např. upřesnění data spáchání trestného činu oproti obžalobě. Totožnost skutku zůstane zachována, jestliže odpadnou nebo se změni některé skutečnosti uvedené v obžalobě, které se vztahují k jiným okolnostem než k relevantnímu jednání nebo následku. Totožnost skutku bude zachována při rozdílném následku i tehdy, když skutečnosti zjištěné v hlavním líčení, které charakterizují jednání obviněného, jsou alespoň částečně totožné s popisem jednání v obžalobě. O totožný skutek jde tehdy, je-li totožná podstata skutku, tj. je-li zachována alespoň částečná totožnost jednání nebo alespoň částečná totožnost následku.

Náhrada škody a daň z přidané hodnoty

Při účtování ceny opravy ze strany opravitele je DPH běžnou součástí ceny díla, takže pro objednatele představuje část nákladů, které musel vynaložit na uvedení poškozené věci do původního stavu. Není proto důvodu, aby tomu odpovídající částka byla v rámci náhrady škody odečítána, resp. aby netvořila součást skutečné škody, jejíž náhrada náleží poškozenému. Jedinou výjimkou z tohoto pravidla je situace, kdy poškozený je sám plátcem DPH, škoda vznikla na jeho majetku, který používá při své činnosti podléhající daňové povinnosti, a vznikl mu zároveň nárok na odpočet DPH vůči správci daně. V takovém případě je skutečnou škodou pouze částka vynaložená na uvedení věci do původního stavu bez uhrazení DPH plátcem na vstupu, neboť pouze o tuto částku se vzhledem k nároku poškozeného na její odpočet majetek poškozeného snížil.

Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže

Neoprávněné výhody ve smyslu ustanovení § 248 odst. 1, 2 TrZ mohou mít jak majetkový charakter, tak i nemajetkový charakter. Ne-

oprávněné výhody imateriální povahy mají zpravidla ten důsledek, že konkurent, který narušil hospodářskou soutěž nekalosoutěžními jednáními, v důsledku toho rozvíjí svůj podnik, rozšiřuje dosavadní provoz, např. výrobu, poskytování služeb, zvětšuje svůj sortiment o nové výrobky či služby, získává lepší postavení na trhu, a někdy může dokonce i diktovat podmínky na trhu v určitém teritoriu a období, popř. také expanduje na nové trhy apod. Neoprávněné výhody majetkového charakteru budou zpravidla mít povahu majetkového prospěchu, který je vyjádřitelný v penězích, a to i např. ve formě zisku nebo jiného přírůstku na majetku.

Jestliže škoda je, byť jako součást újmy, zákonným znakem trestného činu, je třeba vždy zjišťovat a dokazovat její výši. Nelze-li zjistit přesnou výši škody, musí se zjistit alespoň její minimální výše, přičemž se tato minimální výše škody musí opírat o provedené důkazy tak jako každá jiná okolnost a nelze ji stanovit odhadem. V rozsudku musí být minimální výše škody stanovena ve výroku číselně a není možné ji určit jen slovním opisem.

Zásada volného hodnocení důkazů neznamená, že by soud ve svém rozhodování (v úvahách nad ním) měl na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí, a které nikoli nebo o které z provedených důkazů své skutkové závěry (zjištění) opře, a které opomene. Neakceptování důkazního návrhu obviněného, a to i opakovaného po shora uvedeném postupu lze založit toliko třemi důvody: Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhopán důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencí. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhopán, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno.

Majetek bytového družstva při vyčlenění

Vypořádání majetku, práv a povinností, které z dosavadního družstva přecházejí na nové (vyčleňované) družstvo v souladu s § 29 odst. 3 zákona o vlastnictví bytů, není podmínkou přechodu vlastnického práva k budouvě nebo budovám, popřípadě domu nebo domům, uvedeným v § 29 odst. 1 téhož zákona, na nové (vyčleňované) družstvo.

Doručování

Doručení rozhodnutí jiným, než zákonem sta-

noveným, způsobem, nemajícím vliv na účinnost tohoto rozhodnutí, neznamená bez dalšího zkrácení procesních práv účastníka.

Náhrada škody, odpovědnost za vady a lidské tělo

Porušení závazkové povinnosti provést řádně objednanou službu je předpokladem jak odpovědnosti za vady, tak odpovědnosti za škodu. Tyto právní instituty jsou však odlišné, mají jiný účel a jsou založeny na rozdílných zásadách a předpokladech vzniku. Odpovědnost za vady postihuje nedostatky vlastního provedení služby, náhradou škody se sleduje nahrazení újmy vzniklé následkem porušení právní povinnosti nebo v důsledku jiné právem uznané skutečnosti. Nároků, které vyplývají ze závazků z odpovědnosti za vady, se nelze domáhat z titulu náhrady škody a újma spočívající v samotné vadnosti provedené služby je odčinitelná toliko v rámci odpovědnosti za vady.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Výklad projevu vůle

Ustanovení § 23 zákona č. 101/1963 Sb. o právních vztazích v mezinárodním obchodním styku stanoví výkladová pravidla odpovídající svou podstatou a účelem pravidlům upraveným v ustanovení § 35 odst. 2 obč. zák. a § 266 obch. zák., lze tedy i na ně (přiměřeně) vztáhnout judikatorní závěry Nejvyššího soudu ČR.

Jazykové vyjádření právního úkonu zachycené ve smlouvě musí být nejprve vykládáno prostředky gramatickými (z hlediska možného významu jednotlivých použitých pojmů), logickými (z hlediska vzájemné návaznosti použitých pojmů) či systematickými (z hlediska řazení pojmů ve struktuře celého právního úkonu). Kromě toho soud posoudí na základě provedeného dokazování, jaká byla skutečná vůle stran v okamžiku uzavírání smlouvy, přičemž podmínkou pro přihlídnutí k vůli účastníků je to, aby nebyla v rozporu s tím, co plyne z jazykového vyjádření úkonu. Text smlouvy je pouze prvotním přiblížením se k významu smlouvy, který si chtěli její účastníci svým jednáním stanovit. Doslovný výklad textu smlouvy může, ale nemusí být v souladu s vůlí jednajících stran. Směřuje-li vůle smluvních stran k jinému významu a podaří-li se vůli účastníků procesem hodnocení skutkových a právních otázek ozřejmit, má shodná vůle

účastníků smlouvy přednost před doslovným významem textu jimi formulované smlouvy. Vůli je nutno dovozovat z vnějších okolností spojených s podpisem a realizací smluvního vztahu, zejména z okolností spojených s podpisem smlouvy a následným jednáním účastníků po podpisu smlouvy.

Konkurs, konečná zpráva a námitky

Jestliže správce konkursní podstaty po předložení konečné zprávy zareaguje na námitky proti ní podané tak, že před konáním jednání o konečné zprávě a námitkách proti ní podaných předloží v podstatných bodech přepracovanou („upravenou“) konečnou zprávu, pak je namísto opakovat též proces námitkového řízení postupem podle § 29 odst. 2 ZKV (zveřejnit přepracovanou konečnou zprávu na úřední desce konkursního soudu a uvědomit úpadce a konkursní věřitele o možnosti podat proti ní námitky).

Nebezpečné vyhrožování

Pod pojem výhrůžky „jinou těžkou újmou“ lze podřadit hrozby v kvalitě srovnatelné s důsledky, které nastávají v případě usmrcení nebo těžké újmy na zdraví. Pokud jde o výhrůžku usmrcením, ta je pachatelem pronášena zpravidla výslovně (verbálně), avšak nemusí tomu tak být vždy. Lze to učinit i konkludentně, např. posunky či názornými gesty, je-li z nich hrozba smrti dostatečně zřejmá, aby jí poškozený porozuměl a mohla v něm vzbudit důvodnou obavu. Jestliže pachatel vystupňuje svůj výhrůžný verbální projev gestem ruky, jímž naznačuje jeho adresátům podřezání krku, jde o počínání nepochybně dostatečně výmluvné, aby bylo pochopeno jako hrozba smrti. Inkriminovaný posunek představuje lety ustálenou notorietu naznačující usmrcení (obecně) a ve výše uvedeném smyslu je chápán a posuzován dokonce i v mezinárodním měřítku.

Přerušení řízení, spojení věci, insolvence

V situaci, kdy soudou není znám aktuální procesní postoj žalovaných k žalobou uplatněnému nároku, nemůže mít soud k dispozici dostatek poznatků ospravedlňujících závěr, že je důvod přerušit řízení podle § 109 odst. 2 písm. c/ o. s. ř. Stejně tak, pokud účastník zpochybňuje, zda byly jeho nevykonatelné pohledávky řádně popřeny, je v souladu s principem hospodárnosti řízení tuto otázku nejprve ozřejmit dokazováním, tak, aby bylo postaveno najisto, zda vůbec má smysl vyčkávat výsledků řízení o určené neplatnosti dotčených smluv (zda důvodem pro zamítnutí žaloby nebude okolnost,

že jde o pohledávky zjištěné). Tam, kde mezi týmiž účastníky u stejného soudu probíhají spory, kde v jednom je předmětem řízení řešení otázky platnosti právního úkonu (jež se má projevit výrokem soudního rozhodnutí) jako otázky, jež má být předběžně posuzována ve druhém sporu, má být při zachování principu hospodárnosti řízení především zkoumána otázka, zda takové věci lze spojit ke společnému řízení (§ 112 odst. 1 o. s. ř.), čemuž ve světle závěrů formulovaných v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. dubna 2011, sp. zn. 18 Co 297/2010, uveřejněném pod číslem 118/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, nemusí bránit ani to, že k projednání a rozhodnutí spojovaných věcí není (případně) podle rozvrhu práce příslušný tentýž soudce (senát). Tam, kde se vedle postupu dle § 109 odst. 2 písm. c/ o. s. ř. nabízí soudu (jako možný) postup dle § 112 odst. 1 o. s. ř., má spojení věcí ke společnému řízení zásadně přednost před přerušením řízení. Institut spojení věcí vede (tím, že řízení pokračuje) k naplnění účelu občanského soudního řízení vymezeného ustanovením § 6 o. s. ř., kdežto využití institutu přerušení řízení lze chápat jako krok, jenž zřejmě povede k oddálení kýženého výsledku (ve sporu se nepokračuje), leč je žádoucí se zřetelem k předmětu jiného (nejen) soudního řízení, jež je důvodem přerušení řízení.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Informace ze seznamu akcionářů

Akciová společnost, která emitovala akcie na jméno, má povinnost poskytnout akcionáři na jeho žádost informace uvedené v § 156 odst. 2 obch. zák. i v případě, že seznam akcionářů nevede z důvodu jeho nahrazení evidencí zaknihovaných cenných papírů. Tuto povinnost má ve stejném rozsahu jako akciová společnost, která vede seznam akcionářů. Výpis z evidence emise totiž údaje, jež musí být zapsány v seznamu akcionářů, obsahuje.

Přistoupení do řízení

Při rozhodování o přistoupení dlužníka v reorganizaci jako dalšího žalovaného do řízení, v němž se přihlášený věřitel (jako žalobce) domáhá vůči insolvenčnímu správci (jako žalovanému) určení pravosti, výše nebo pořadí své nevykonatelné pohledávky, není významné, zda vůči dlužníku v reorganizaci přihlá-

šenému věřiteli uplynula lhůta k podání incidentní žaloby před podáním návrhu na přistoupení dlužníka v reorganizaci do řízení.

Právo EU a bezdůvodné obohacení

Pojem „věci týkající se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti“ podle čl. 5 odst. 3 nařízení Brusel I je nezbytně vykládat autonomně, a to především s přihlédnutím k systematické a cílům tohoto nařízení. Uvedený pojem Soudní dvůr vnímá „jako nezávislý koncept, který se vztahuje na všechny žaloby, jež mají za cíl založit odpovědnost žalovaného a jež nesouvisí se smlouvou ve smyslu čl. 5 odst. 1“. Souběžně použití čl. 5 odst. 1 – podle něhož osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována, pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy – a čl. 5 odst. 3 nařízení Brusel I je v případě téhož nároku vyloučeno. Pojmu „delikt“ typově odpovídá nárok na náhradu škody, včetně nároku na odškodnění majetkové a nemajetkové újmy. „Kvazidelikt“ se od deliktu pak odlišuje tím, že ne vždy vyžaduje protiprávní jednání na straně žalovaného. Kvazideliktem ve smyslu nařízení Brusel I tak může být nárok z jednatelství bez příkazu nebo právě z bezdůvodného obohacení, a to za podmínky, že nesouvisí se smlouvou podle čl. 5 odst. 1 nařízení Brusel I.

Na rozdíl od základního pravidla obsaženého v čl. 2 odst. 1 však čl. 5 odst. 3 nařízení Brusel I neupravuje jen mezinárodní příslušnost, ale i příslušnost místní. To znamená, že příslušným soudem je v případě aplikace čl. 5 odst. 3 nařízení Brusel I „soud v místě, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“ a pravidla místní příslušnosti zakotvená ve vnitrostátním právu se nepoužijí. Případný nedostatek místní příslušnosti se však řeší v souladu s prostředky její nápravy podle vnitrostátního práva, tj. v případě českého práva podle § 105 o. s. ř.

Poučovací povinnost soudu

Poučení obsažené v předvolání k prvnímu jednání samo o sobě ke splnění poučovací povinnosti o koncentraci řízení podle ustanovení § 118b o. s. ř. nepostačí. Z pouhého odkazu na koncentraci řízení, učiněného při jednání, nelze dospět k poznatku o tom, že účastník byl ještě při jednání poučen o tom, že k tvrzením a důkazním návrhům učiněným po uplynutí stanovené lhůty soud nepřihlédne. Stejně tak ani z protokolovaného odkazu na ustanovení § 118a o. s. ř. a poučení o tom, že důkazní břemeno v otázce existence vzájemných pohledávek se „přenáší“ na účastníka, nelze seznat, že účastník byl poučen též o důsledcích neunesení břemene tvrzení a důkazního břemene.

ČERMÁK a spol.

advokátní a patentová kancelář
law and patent office

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. patří k největším a nejuznávanějším v České republice. Poskytujeme komplexní právní služby podnikatelské sféře i jednotlivcům. Specializujeme se především na právo průmyslové, na problematiku ochrany duševního vlastnictví a na obchodní právo v nejširším slova smyslu.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. je velmi často vyhledávána domácí i zahraniční klientelou, čemuž každoročně odpovídá její umístění v prestižním přehledu The European Legal 500, průvodci světem advokátních kanceláří, který je široce respektován pro svou nezávislost a objektivitu. V oboru průmyslového práva a jiného duševního vlastnictví advokátní kancelář Čermák a spol. pravidelně zaujímá přední místa v oborech rozhodování sporů, obchodní právo a právo společností.

Společnost Čermák a spol. získala v letech 2010, 2011 a 2012 cenu „IP Law Firm of the Year“, udělovanou Managing Intellectual Property, pro Českou republiku a cenu „Právnícká firma roku 2010 a 2011 v oblasti duševního vlastnictví“ a „Právnícká firma roku 2011 v oblasti práva informačních technologií“ udělovanou společností EPRAVO.CZ, akciová společnost.

Advokátní kancelář Čermák a spol. poskytuje veškeré právní služby nejen v rámci České republiky, ale i na Slovensku a na evropské úrovni (zejména zastupování před Evropským patentovým úřadem a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu). Většina klientů především v oblasti průmyslových práv využívá výhod vyplývajících ze zastupování jedinou kancelář v obou zemích. Centrální evidenci převzatých kauz vede pražská kancelář, která v takových případech obvykle zajišťuje i styk s klienty.

Své právní služby poskytujeme v českém, slovenském, anglickém, německém a francouzském jazyce.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. | Elišky Peškové 15 | 150 00 Praha 5 |
| tel.: +420 296 167 111 | fax: +420 224 946 724 | e-mail: intelprop@apk.cz |

www.cermakaspol.cz

Poučení, které je neúplné, je poučením nedostatečným. Poskytnutí nedostatečného poučení je z hlediska procesních důsledků třeba klást naroveň situaci, kdy poučení nebylo dáno vůbec. I v takovém případě se proto uplatní závěr, podle něhož nebylo-li účastníku řízení poskytnuto poučení podle ustanovení § 118a odst. 1 a odst. 3 o. s. ř. dříve, než nastala koncentrace řízení, nebrání ustanovení § 118b odst. 1 o. s. ř. tomu, aby účastník tyto skutečnosti vylíčil, resp. aby označil důkazy potřebné k prokázání svých skutkových tvrzení i poté, kdy koncentrace nastala.

Dokazování

Podklady, které opatřily jiné orgány než orgány činné v trestním řízení podle jiných předpisů než podle trestního řádu, mohou být použity jako důkazy ve smyslu § 89 odst. 2 tr. ř., podle něhož za důkaz slouží vše, co může přispět k objasnění věci.

Insolvence

Odvolání proti rozhodnutí insolvenčního soudu vycházejícího z usnesení (první) schůze věřitelů o způsobu řešení úpadku dlužníka – podnikatele, může odvolací soud rozhodnout i bez nařízení (odvolacího) jednání.

Ustanovení § 183 odst. 2 insolvenčního zákona výslovně počítá s tím, že je-li osobní dlužník v úpadku, nebrání to jeho věřiteli v tom, domáhat se mimo rámec insolvenčního řízení vedeného na majetek osobního dlužníka uspokojení své pohledávky po ručiteli. Toto právo náleží věřiteli dlužníka i tehdy, ocitne-li se v úpadku sám ručitel.

Souhrnný trest

Pro uložení souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku je rozhodující okamžik vyhlášení prvního odsuzujícího rozsudku (event. doručení trestního příkazu obviněnému) soudem prvního stupně, i když byl tento rozsudek (resp. trestní příkaz) v řízení o řádném nebo mimořádném opravném prostředku zrušen, pokud toto opravné řízení skončilo pravomocným odsouzením pachatele. Není přitom významné, zda obviněný byl, či nebyl vyhlášen prvního odsuzujícího rozsudku přítomen atž proto, že soud rozhodl podle § 202 odst. 3, příp. odst. 5 tr. ř., že hlavní líčení bude konáno v nepřítomnosti obviněného, nebo proto, že soud rozhodl podle § 305 tr. ř., že ve věci bude konáno řízení proti uprchlému.

Smlouvy o „propagaci reklamní plochy“

Smlouvy o propagaci reklamní plochy uzavřené se spotřebiteli za podmínek popsanych

v důvodech tohoto stanoviska jsou inominátní kontrakty, jimiž se zakládají závazkové vztahy, o kterých se účastníci platně dohodli, že se řídí obchodním zákoníkem. Neplatná jsou ujednání smlouvy směřující k její automatické prodloužení, ujednání o povinnosti spotřebitele platit smluvní pokutu a náklady na písemnou upomínku, ujednání o nevratnosti plnění poskytnutého spotřebitelem bez ohledu na důvod, pro který dojde k předčasnému ukončení smlouvy tam, kde zákon vrácení vzájemně poskytnutého plnění předpokládá, a sjednání odlišného režimu účinnosti výpovědi smlouvy pro každou ze smluvních stran.

Konkurs a dovolání

Dovolání proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně o odmítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření, vydané v konkursním řízení vedeném podle zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, není přípustné bez zřetele k tomu, zda usnesení soudu prvního stupně byla vydána po 1. lednu 2008).

Lhůty

Lhůta „bez zbytečného odkladu“ přímo neurčuje, v jakém konkrétním časovém okamžiku je třeba povinnost plnit či jinak konat. Jde o neurčitou lhůtu, jejíž podstatu vymezuje již její slovní vyjádření. Z časového určení „bez zbytečného odkladu“ je třeba dovodit, že jde o velmi krátkou lhůtu, již je míněno bezodkladné, neprodlené, bezprostřední či okamžité jednání směřující ke splnění povinnosti či k učinění právního úkonu či jiného projevu vůle, přičemž doba trvání lhůty bude záviset na okolnostech konkrétního případu. Jde o lhůtu v řádu dnů, maximálně týdnů, v co nejkratším časovém úseku.

Nakládání s uvolněným obchodním podílem

Valné hromadě přísluší podle § 113 odst. 5 obch. zák. rozhodnout o tom, zda uvolněný obchodní podíl bude převeden (a nebude s ním tudíž naloženo některým ze způsobů předvídaných ustanovením § 113 odst. 6 obch. zák.), a v kladném případě i schválit osobu nabyvatele uvolněného obchodního podílu. Zbývajícím společníkům je tak dána možnost ovlivnit (hlasováním na valné hromadě), jaké důsledky bude mít naložení s uvolněným obchodním podílem na strukturu společníků (schválením osoby nového společníka), popř. na výši podílu některého ze stávajících společníků. Schválí-li valná hromada převod uvolněného obchodního podílu (včetně osoby nabyvatele), uzavře společnost s určeným nabyvatelem smlouvu o převodu (uvolněného) obchodního podílu; sjednání ceny, jakož i ostat-

ních podmínek převodu, spadá do působnosti jednatele společnosti, jenž musí postupovat s péčí řádného hospodáře.

Osoba blízká

Okolnost, že právnická osoba na straně jedné a fyzická osoba na straně druhé mají společnou osobu blízkou, z nich ještě nedělá osoby, jež jsou si navzájem blízké.

Pojištění odpovědnosti za škodu a SJM

Součástí SJM jsou nejen povinnosti (závazky), které se zakládají na důvodu, jenž nastal ještě za života manžela, ale i povinnosti (závazky), které mají původ v právním úkonu, v protiprávním úkonu nebo jiné právní skutečnosti, z nichž by měl plnit (svému věřiteli nebo jiné oprávněné osobě) manžel, kdyby tomu nezábránila jeho smrt, to samozřejmě pouze v případě, že předmětný závazek splňuje další podmínky vyžadované § 143 odst. 1 písm. b) obč. zák.

Prominutí lhůty

Za předpokladu, že tvrzení účastníka o tom, že se o existenci překážky dozvěděl až z rozhodnutí soudu prvního stupně o odmítnutí odvolání, není vyvráceno jinými důkazy, je třeba vyjít z toho, že teprve v rozhodnutí o odmítnutí odvolání získal účastník informaci o tom, že soud považuje rozhodnutí soudu prvního stupně za doručené v jiný den než účastník.

Restituce, vydání nemovitosti

Výrok pravomocného soudního rozhodnutí, kterým bylo povinné osobě uloženo, aby uzavřela s oprávněnou osobou dohodu o vydání nemovitosti, je – jak vyplývá z ustanovení § 159a odst. 1 a 4 občanského soudního řádu – závazný pro účastníky řízení (a jejich právní nástupce) a v tomto rozsahu také pro všechny orgány (včetně katastrálních úřadů a jiných správních úřadů). Řízení o vkladu vlastnického práva do katastru nemovitosti, jehož výsledek by byl závazně předurčen pravomocným rozhodnutím soudu, je nejen zbytečné, ale i nezákonné. Ve vztahu k „restitučním nárokům“ oprávněné osoby by názor soudů rovněž znamenal nepřipustné oddálení okamžiku nabytí vlastnického práva oprávněnou osobou až ke dni podání návrhu na vklad, přestože již právní mocí rozhodnutí soudu byl právní stav vlastnictví k nemovitosti nastolen závazným a nezměnitelným způsobem.

Smluvní pokuta

Smluvní pokutu lze sjednat jen písemně (§ 544 odst. 2 obč. zák.). Není-li ujednání o smluvní

ALLEN & OVERY

Spletitý problém.

Vyřešíme.

Výsledkem globalizace je stále propojenější svět. Nicméně znalost místního práva je nutností. Díky naší síti 43 kanceláří ve 30 zemích světa nabízíme dokonalou kombinaci místních zkušeností a světového rozhledu. Naši úspěšnost potvrzuje fakt, že se 70 % naší práce týká dvou či více zemí. Právo se stále rychleji mění a přeshraniční transakce se stávají standardem. Naš přístup proto klientům poskytuje jasnou vizi, kterou potřebují pro další rozvoj svého podnikání.

dvořák || hager & partners

advokátní kancelář

Naše mise: Spolehlivý osobní právník pro firmy poskytující praktické služby zaměřené na výsledky za dobrou cenu.

„Dvořák & spol., advokátní kancelář's team is dynamic, efficient, and flexible." Legal500

„Very knowledgeable about local laws and regulations, and offers excellent value for money." Chambers and Partners

**Dvořák Hager & Partners,
advokátní kancelář, s.r.o.**
Oasis Florenc, Pobřežní 12
186 00 Praha 8

Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
E-mail: paha@dhplegal.com
www.dhplegal.com

Dvořák Hager & Partners znamená tým 26 advokátů a dalších právníků v kancelářích v Praze a Bratislavě, poskytující právní poradenství jak nadnárodním společnostem, tak českým a slovenským podnikatelům.

Komplexní právní podpora v oblasti:

- Právo obchodních společností. Fúze a akvizice
- Financování a kapitálový trh
- Obchodní smlouvy. Mezinárodní obchod a přeprava
- Nemovitosti a výstavba
- Hospodářská soutěž. Veřejné zakázky. PPP
- Zastupování v soudních a arbitrážních řízeních
- Insolvence a restrukturalizace
- Pracovní právo
- Životní prostředí a odpady
- Energetika

Advokátní kancelář Dvořák Hager & Partners je pravidelně doporučována renomovanými mezinárodními publikacemi jako jsou **Legal500** (oblast korporátního práva / fúzí a akvizic (M&A), finančního práva / práva kapitálového trhu, nemovitostí a řešení sporů), **Chambers and Partners** (oblast fúzí a akvizic, korporátního práva, pracovního práva a práva nemovitostí) a **European Legal Experts** (oblast obchodního práva).

Advokátní kancelář Dvořák Hager & Partners byla v rámci soutěže **Právnícká firma roku 2012** oceněna jako doporučovaná advokátní kancelář v kategoriích právo obchodních společností, fúze a akvizice a pracovní právo.

pokudě řádně dojednáno písemně, je nutné takové ujednání považovat za neplatné (§ 40 odst. 1 obč. zák.). Jde-li o právní úkon, pro který je stanovena pod sankcí neplatnosti písemná forma, musí určitost obsahu projevu vůle vyplývat ze samotného textu listiny, na které je projev vůle zaznamenán; právně významný je pouze ten projev vůle, který je vyjádřen v písemném textu. Nestačí přitom, že účastníkům právního vztahu je jasné, co je předmětem smlouvy, není-li to seznatelné z jejího textu; určitost písemného projevu vůle je objektivní kategorií a projev vůle by neměl vzbuzovat důvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u třetích osob.

Vazba

Na soudu nelze požadovat, aby aktivoval oprávněné osoby k podávání žádostí, k nimž je zákon opravňuje, pokud mu zákon přímo takovou poučovací povinnost neukládá; jak je tomu v případě § 73d odst. 3 tr. ř. Zákon o soudnictví ve věcech mládeže obsahuje speciální ustanovení upravující trvání vazby a rozhodování o ní v § 47 z. s. m., stanoví speciální podmínky odlišné od řízení ve věcech dospělých pachatelů. Právo osob oprávněných podat žádost za mladistvého nelze spojovat s povinností soudu zasílat jim informace o tom, že mladistvý takové právo má, a dotazovat se jich, zda za mladistvého tohoto práva chtějí využít.

Úpadek

Insolvenční řízení primárně neslouží k prosazování individuálních nároků věřitelů, ale k řešení úpadku či hrozícího úpadku. Podá-li insolvenční návrh věřitel a zjištěné (osvědčené) skutečnosti nasvědčují existenci domněnky ve smyslu § 3 odst. 2 insolvenčního zákona, pak bez ohledu na to, zda jde o věřitele s nevykonatelnou pohledávkou, může dlužník domněnku neschopnosti plnit své závazky vyvrátit tím, že osvědčí nebo prokáže schopnost uhradit všechny splatné pohledávky těch věřitelů, jež má insolvenční soud pro účely rozhodnutí o věřitelském insolvenčním návrhu za osvědčené. Schopnost dlužníka uhradit splatné závazky se posuzuje nejen podle výše částek, s nimiž dlužník aktuálně disponuje (hotovost nebo zůstatek na bankovním účtu dlužníka), ale také podle jiného majetku dlužníka (movitých a nemovitých věcí, pohledávek a jiných majetkových hodnot). Při zkoumání schopnosti dlužníka hradit pohledávky věřitelů osvědčené při rozhodování o úpadku dlužníka není podstatné, zda věřitelé mohou ohledně těchto pohledávek ihned přistoupit k výkonu rozhodnutí či exekuci (zda již mají exekuční titul), ale to, zda by je mohli bez obtíží vymoci z dlužníkovy majetku výkonem rozhodnutí (exekucí), kdyby exekuční titul měli.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Správce konkursní podstaty a náhrada škody

Do skončení konkursního řízení, dokud konkursní soud nerozhodne o tom, zda a v jaké výši schvaluje hotové výdaje bývalého správce konkursní podstaty případně výdaje, které bývalý správce konkursní podstaty vynaložil z prostředků konkursní podstaty jako náklady spojené s udržováním a správou konkursní podstaty (ať již v usnesení, jímž současně schválí konečnou zprávu podle § 29 ZKV nebo v usnesení vydaném pro bývalého správce konkursní podstaty za přiměřené /analogické/ aplikace § 29 ZKV před schválením konečné zprávy), není oprávněn posuzovat účelnost vynaložení těchto hotových výdajů a nákladů spojených s udržováním a správou konkursní podstaty obecný soud ve sporu vedeném mezi současným správcem konkursní podstaty (jako žalobcem) a bývalým správcem konkursní podstaty (jako žalovaným). Opačný postup by v konečném důsledku vedl k tomu, že tam, kde by obecný soud takovou žalobu zamítl proto, že bývalý správce konkursní podstaty postupoval (podle obecného soudu) s odbornou péčí, by ve skutečnosti vedl k popření či oslabení práv těch osob, které podle § 29 odst. 2 ZKV mají právo vznášet námitky proti konečné zprávě (typicky konkursní věřitelé a úpadce) a nadto by nevedl ke kýženému konečnému posouzení takové otázky právě proto, že výsledek sporu ony osoby (které nebyly účastníky řízení ve sporu o náhradu škody) nezavazuje.

Valná hromada

Ani tehdy, ocitne-li se obsah usnesení přijaté valnou hromadou v rozporu s právními předpisy či stanovami, není aplikace ustanovení § 131 odst. 3 písm. a/ obč. zák. vyloučena.

Odmítnutí insolvenčního návrhu

Důvod k odmítnutí insolvenčního návrhu pro bezdůvodnost nemůže spočívat v ustanovení § 128a odst. 2 písm. a/ insolvenčního zákona. Toto ustanovení míří především na situace, kdy je aktivní legitimace insolvenčního návrhatele k podání insolvenčního návrhu dokládána pohledávkou ve smyslu ustanovení § 143 odst. 2 věty druhé insolvenčního zá-

kona (případně pohledávkou ve smyslu § 129 odst. 2 insolvenčního zákona).

Odpovědnost státu za škodu

Skutečnost, že se účastník nepřiměřeně dlouze vedeného řízení pokusil o odstranění jeho průtahů podáváním stížností na ně, automaticky neznamená, že by mu mělo být přiznáno odškodnění ve vyšším rozsahu než účastníku, který si na průtahy v řízení nestěžoval. V konkrétním případě však může dojít ke zvětšení újmy (frustrace) účastníka řízení, ve kterém dochází k průtahům navzdory úspěšným stížnostem na ně, tj. navzdory tomu, že jsou předsedou soudu ke stížnosti podané podle § 164 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, nebo nadřízeným soudem k návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a téhož zákona, shledány oprávněnými. Takto zvětšené újmy účastníka řízení by pak měla odpovídat úvaha soudu o stanovení formy, případně výše zadostiučinění za porušení jeho práva na přiměřenou délku řízení.

Přezkum platnosti usnesení valné hromady

I jednatel má – v případě, že valná hromada nebyla řádně svolána – možnost uplatnit právo na přezkum platnosti usnesení takové valné hromady do tří měsíců ode dne, kdy se mohl dovědět o konání valné hromady; nejdéle však do jednoho roku od konání valné hromady.

Pracovní úraz

Zatímco z hlediska naplnění předpokladů odpovědnosti organizace za škodu při pracovním úrazu podle ustanovení § 366 odst. 1 zák. práce (uvažováno z hlediska základu nároku) je třeba, aby k poškození zdraví zaměstnance došlo při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním, není již podmínkou, aby škoda, kterou zaměstnanec v příčinné souvislosti s pracovním úrazem utrpěl, vznikla výlučně v pracovním poměru (v pracovním vztahu). Jestliže ustanovení § 366 odst. 1 zák. práce stanoví odpovědnost zaměstnavatele za veškerou „škodu vzniklou pracovním úrazem“, tedy nejen tu škodu, k níž dojde v rámci pracovního poměru, je na místě závěr, že odpovědnost zaměstnavatele zahrnuje veškerou skutečnou škodu, která zaměstnanci vznikla, není-li tato odpovědnost pro určitý druhově vymezený okruh případů výslovně vyloučena, nebo jestliže zákon stanoví, že určitý případ majetkové újmy se za škodu nepovažuje.

Likvidace dědictví

Pro určení pořadí pohledávek patřících do III. skupiny [§ 175v odst. 2 písm. c) OSŘ] – s vý-

jimkou pohledávek zajištěných zadržovacím právem nebo přednostním zástavním právem – je rozhodujícím hlediskem pouze den, kdy právo zajišťující pohledávku vzniklo, přičemž se nepřihlíží k tomu, z prodeje jakého předmětu zajištění byl výtěžek dosažen (například na které z více nemovitostí zůstavitele zajišťujících pohledávky několika věřitelů vázlo zástavní právo věřitele s dřívějším pořadím vzniku práva zajišťujícího jeho pohledávku), a že pohledávka státu představující náklady řízení vzniklé v souvislosti se zpeněžením předmětu zajištění nejde k tíži jen toho věřitele, který byl z výtěžku zpeněžení předmětu zajištění uspokojen, ale hradí se přednostně podle ustanovení § 175v odst. 2 písm. a) OSŘ.

Nemoc z povolání a ztráta na výdělku

Škoda, která vzniká následkem nemoci z povolání, spočívá též ve ztrátě na výdělku po skončení pracovní neschopnosti (při uznání invalidity nebo částečné invalidity). O vztah příčinné souvislosti mezi ztrátou na výdělku po skončení pracovní neschopnosti (při uznání plné invalidity nebo částečné invalidity) a nemocí z povolání se jedná tehdy, vznikla-li tato škoda (došlo-li k poklesu nebo úplné ztrátě výdělku) následkem nemoci z povolání (tj. bez nemoci z povolání by ztráta na výdělku nevznikla tak, jak vznikla). Nárok na náhradu za ztrátu na výdělku vzniká dnem, kdy došlo k poklesu (ztrátě) výdělku. Pro výpočet náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti (při uznání plné invalidity nebo částečné invalidity) není rozhodující průměrný výdělek před zjištěním nemoci z povolání, ale průměrný výdělek poškozeného před vznikem škody (srov. 195 odst. 1 zák. práce). Vznikl-li nárok na náhradu za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti až poté, kdy pracovní poměr poškozeného zaměstnance u zaměstnavatele, který mu za škodu odpovídá podle ustanovení § 190 odst. 1 zák. práce, skončil z jiných důvodů než pro následky pracovního úrazu (nemoci z povolání), nelze při stanovení průměrného výdělku před vznikem škody vycházet z příjmů, které poškozený pobíral od bývalého zaměstnavatele; v příčinné souvislosti s pracovním úrazem je taková ztráta na výdělku, která vychází z průměrného výdělku, jehož by poškozený zaměstnanec prokazatelně dosáhl u jiného zaměstnavatele za práci, kterou by pro něj vykonal, kdyby k pracovnímu úrazu nedošlo.

Okamžité zrušení pracovního poměru

Schválil-li insolvenční soud oddlužení zaměstnance plněním splátkového kalendáře, je za-

městnavatel od doručení usnesení insolvenčního soudu povinen provádět ze mzdy, platu nebo náhrady mzdy či platu stanovené srážky a zasílat je insolvenčnímu správci bez zřetele k tomu, zda rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře dosud není v právní moci. I když se výplata stanovené části mzdy, platu nebo náhrady mzdy či platu zaměstnance insolvenčnímu správci zakládá na rozhodnutí insolvenčního soudu, zaměstnavatel tím vždy současně uspokojuje právo zaměstnance na mzdu, plat nebo náhradu mzdy či platu; v případě, že provede stanovené srážky, které však nevyplatí insolvenčnímu správci, zaměstnavatel nejen poruší povinnost, která mu byla uložena usnesením insolvenčního soudu o schválení oddlužení zaměstnance plněním splátkového kalendáře, ale také nesplní svůj dluh odpovídající právu zaměstnance na tuto část mzdy, platu nebo náhrady mzdy nebo platu. Aniž by bylo významné, že insolvenční správce se může po zaměstnavateli domáhat zaplacení příslušných částek přiměřeně podle ustanovení § 292 občanského soudního řádu (srov. § 406 odst. 5 větu druhou insolvenčního zákona) a že s dotčenou částí mzdy, platu nebo náhrady mzdy nebo platu zaměstnance nakládá místo zaměstnance insolvenční správce (v zájmu splnění splátkového kalen-

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

dáře zaměstnance), je tu rozhodující, že nebylo uspokojeno právo zaměstnance na mzdu, plat nebo náhradu mzdy či platu, jestliže zaměstnavatel nevyplatil dotčenou část mzdy (v souladu se zákonem) insolvenčnímu správci a že po zaměstnanci za této situace nelze spravedlivě požadovat, aby pro takového zaměstnavatele, který tak (nevyplacením mzdy, platu nebo náhrady mzdy či platu oprávněné osobě) významně porušil svou povinnost z pracovního poměru, nadále pracoval. Zaměstnanec proto může okamžitě zrušit pracovní poměr podle ustanovení § 56 písm. b) zák. práce nejen tehdy, jestliže zaměstnavatel nevyplatil mzdu nebo plat nebo náhradu mzdy nebo platu anebo jakoukoli jejich část přímo jemu, ale vždy také v případě, že zaměstnavatel nepoukázal mzdu nebo plat nebo náhradu mzdy nebo platu anebo jakoukoli jejich část na žádost zaměstnance nebo podle dohody se zaměstnancem na účet u banky nebo spořitelního či úvěrového družstva, že je na základě písemné plné moci nevyplatil zmocněnci zaměstnance nebo že je v zákonem (právním předpisem) stanoveném případě nevyplatil jiné osobě než zaměstnanci.

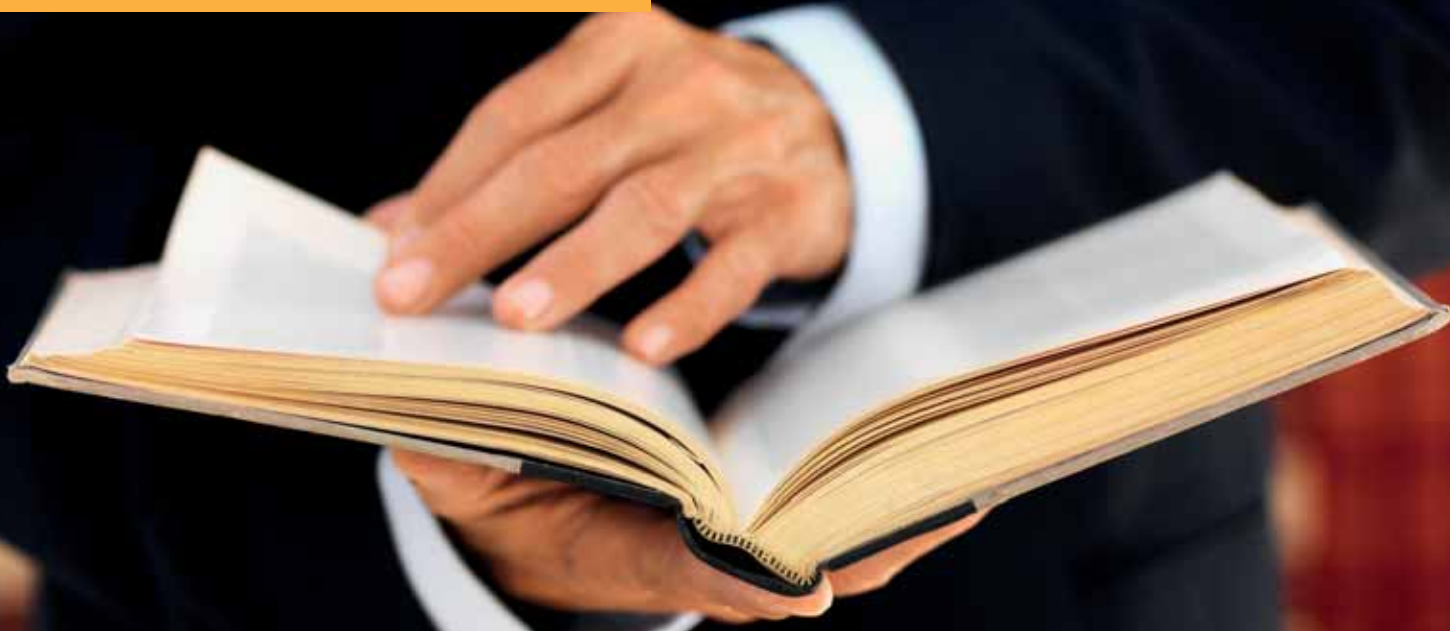
Rozsudek pro uznání

Zákon výslovně nestanoví, co se ve smyslu ustanovení § 114b odst. 5 OSŘ rozumí „vážným důvodem“, pro který žalovaný nemohl včas podat své vyjádření ve věci, popřípadě „vážným důvodem“, který žalovanému zabránil i v tom, aby soudy byl jen sdělil, že u něj tento vážný důvod nastal. I když vymezení takového „vážného důvodu“ vždy závisí na posouzení všech konkrétních okolností každého jednotlivého případu, lze – s přihlédnutím k povaze věci – obecně uvést, že „vážný důvod“ vyjadřuje překážku, která žalovanému zabraňuje vyjádřit se včas ve věci, popřípadě překážku, která žalovanému zabraňuje sdělit soudu i to, že pro ni nemůže včas podat vyjádření ve věci, a která je významná jen tehdy, je-li v konkrétní situaci vnímána jako stav ospravedlňující nečinnost ze strany žalovaného; překážka v tom, že žalovaný nečinil potřebné úkony, tedy musí mít s ohledem na svou povahu, nepředvídatelnost, závažnost, rozsah nebo i z jiných důvodů obecný aspekt ospravedlnitelnosti. Překážka ospravedlňující nečinnost žalovaného přitom může spočívat nejen v událostech majících objektivní povahu, ale i v okolnostech žalovaným způsobených nebo jinak zaviněných, lze-li je v dané situaci považovat za vskutku ospravedlňující (omlouvající) nečinnost žalovaného. Za vážný důvod proto lze ve smyslu ustanovení § 114b odst. 5 OSŘ považovat jednak překážku (událost), která žalovanému objektivně (nezávisle na jeho vůli) zabránil písemně se vyjádřit ve věci ve stanovené lhůtě, popřípadě která zabránila žalovanému, aby soudy byl jen sdělil, že u něj takový vážný důvod nastal, jednak okolnost žalovaným případně způsobenou nebo jinak zaviněnou, jestliže ji lze považovat – zejména za přihlédnutí ke všem okolnostem případu a k poměrům žalovaného – za ospravedlňující jeho nečinnost.

Vázanost rozhodnutím soudu

Pro soud není závazné řešení kterékoliv z otázek, jimiž se soud (popř. jiný orgán) musel pro potřeby svého rozhodnutí vypořádat. Ustanovení § 135 odst. 2 o. s. ř. je třeba v případě, že půjde o rozhodnutí soudu, vykládat v souvislosti s ustanovením § 159a o. s. ř. a posouzení předběžné otázky jiným soudem je tudíž pro soud závazné tehdy, když byla tato předběžná otázka řešena ve výroku rozhodnutí. Řešení otázky, která nebyla přímo předmětem sporu v jiném řízení a o níž proto jiný soud nerozhodoval ve výroku, nýbrž se s ní (jako s otázkou předběžnou) pro účely svého rozhodnutí vypořádal pouze v odůvodnění svého rozhodnutí, pro soud v jiném řízení závazné není.

Společnost **MT Legal s.r.o.**, advokátní kancelář poskytuje komplexní právní a poradenské služby pro veřejný a soukromý sektor v rámci celé České republiky, a to prostřednictvím svých více jak 20 právních specialistů.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

■ **PRAHA**
Karolíny Světlé 25, 110 00 Praha 1
tel.: +420 222 866 555

■ **BRNO**
Jakubská 121/1, 602 00 Brno 2
tel.: +420 542 210 351

■ **OSTRAVA**
Bukovanského 30, 710 00 Ostrava
tel.: +420 596 629 503

■ email: info@mt-legal.com
■ www.mt-legal.com

NABÍZENÉ SLUŽBY

- komplexní právní poradenství
- poradenství dodavatelům a zadavatelům veřejných zakázek
- kontrola nabídek dodavatelů, administrace zadávacích a koncesních řízení
- zpracování právních rozborů a analýz
- zastupování v soudních, správních a arbitrážních řízeních
- přednášková činnost, metodická podpora

HLAVNÍ SPECIALIZACE

- právo veřejného investování (veřejné zakázky, koncese, projekty PPP, veřejná podpora, strukturální fondy EU)
- právo EU
- právo duševního vlastnictví, právo ICT
- energetické právo
- zdravotnické právo
- vodní a lesnické právo
- právo obchodní, občanské, správní, pracovní
- arbitráže a investiční spory

▣ ▣ ▣ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

Advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** patří mezi renomované kanceláře zaměřené na komplexní právní a poradenské služby pro soukromý i veřejný sektor. Kancelář je členem **mezinárodní sítě** právních kanceláří **International Alliance of Law Firms** zaměřených na komplexní poradenství v obchodním právu. Poskytujeme **multidisciplinární služby** v rámci úzké spolupráce s významnými mezinárodními auditory daňovými poradci zejména v rámci fúzí, akvizic, restrukturalizací, služeb projektového poradenství a řízení, veřejných zakázek a PPP projektů, projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, zpracování analýz, metodik a legislativních prací.

V rámci 5. ročníku soutěže Právnícká firma roku byla advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** vyhlášena za rok 2012 **vítězem** kategorie **právo duševního vlastnictví** a doporučenou kancelář pro **pracovní právo** a **veřejné zakázky**. Mezi **hlavní nabízené služby kanceláře** patří:

Veřejný sektor:

- Veřejné zakázky
- Veřejná podpora
- PPP projekty
- Projekty financované z EU fondů
- Výzkum, vývoj a inovace
- Plánování a financování sociálních služeb
- Analýzy, metodiky, studie proveditelnosti, legislativní podpora

Soukromý sektor:

- Obchodní právo
- Fúze, due diligence, reorganizace
- Ochrana duševního vlastnictví
- Pracovní právo
- Nemovitosti a stavební právo
- Retail / Ochrana spotřebitele
- Řešení tuzemských a mezinárodních sporů, činnost rozhodců, zastoupení v rozhodčím a soudním řízení

HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5

Tel: (+420) 296 325 235
Fax: (+420) 296 325 240
recepce@holec-advokati.cz

Přestupkové řízení a náhrada škody

Účelem přestupkového řízení není zajištění podkladů pro to, aby osoba případně přestupkem poškozená měla snadnější výchozí pozici pro uplatňování nároku na náhradu škody proti domnělému škůdci. Nemůže tedy ve vztahu k osobě přestupkem potencionálně poškozené dojít k nesprávnému úřednímu postupu, jestliže viník přestupku nebude v přestupkovém řízení zjištěn, neboť náhrada škody přestupkem způsobené není primárním účelem přestupkového řízení, přičemž poškozený má nezávisle na výsledku správního řízení možnost domáhat se náhrady škody v řízení před soudem podle občanského soudního řádu.

Dohoda o rozvázání pracovního poměru a odstupné

Zaměstnanci, který uzavřel se zaměstnavatelem dohodu o rozvázání pracovního poměru, přísluší – bez ohledu na to, co bylo v této dohodě uvedeno jako důvod rozvázání pracovního poměru a zda byl v době uzavření dohody zařízením závodní preventivní péče vydan lékařský posudek o způsobilosti zaměstnance k práci – odstupné ve výši nejméně dvanásťnásobku průměrného výdělku, jestliže bude zjištěno, že zaměstnanec v době uzavření dohody o rozvázání pracovního poměru nesměl pro pracovní úraz, onemocnění nemocí z povolání nebo pro ohrožení nemocí z povolání dále konat dosavadní práci a že tato okolnost byla skutečným důvodem rozvázání pracovního poměru účastníků, a jestliže – byly-li důvodem zdravotní nezpůsobilosti zaměstnance k výkonu dosavadní práce pracovní úraz nebo onemocnění nemocí z povolání – se zaměstnavatel zcela nezprostředně své odpovědnosti za škodu vzniklou zaměstnanci pracovním úrazem nebo nemocí z povolání podle ustanovení § 367 odst. 1 zák. práce.

Správce konkursní podstaty a délka řízení

Správce konkursní podstaty není aktivně věcně legitimován k uplatnění práva na přiměřené zadostiučinění podle § 31a zákona č. 82/1998 Sb. za nemajetkovou újmu vzniklou nepřiměřenou délkou konkursního řízení, v němž působí.

Zastavení řízení

Pro zjištění, zda chováním žalovaného byly uspokojeny důvody, pro které byla žaloba podána, je významné to, co se ze samotného pe-

titu a žalobních tvrzení podává, tj. podstatné jsou žalobou tvrzené důvody, nikoliv důvody, které v žalobě nebyly vyjádřeny. Nebylo-li chováním žalovaného uspokojeno žalované plnění, nelze dospět k závěru, že žaloba byla podána důvodně ve smyslu § 146 odst. 2 věty druhé o. s. ř., respektive že žalovaný zpětvzetí žaloby zavínil.

Znalecký posudek

Splňuje-li znalecký posudek předložený účastníkem řízení předpoklady stanovené v § 127a o.s.ř., pohlíží se na něj jako na znalecký posudek vyžádaný soudem i v případě, že jde o znalecký posudek revizní.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Exekuce

Přihlašovatel pohledávky, je-li jím správce daně jako věřitel (zástavní věřitel), splní svou povinnost podle § 336f odst. 2 o. s. ř. prokázat vymahatelnost přihlašované daňové pohledávky předložením opisu, kopie nebo stejnopisu listiny založené ve spise, kterou opatřil doložkou vykonatelnosti a ověřovací doložkou podle § 67 odst. 4 daňového řádu.

Místní příslušnost

Pravidlo pro určení místní příslušnosti ve věcech péče o nezletilé má zajistit, aby o poměrech dítěte rozhodoval ten soud, který má nejlepší předpoklady pro jejich zjištění, čímž se současně naplňuje i zájem na rychlosti a hospodárnosti řízení. Stejně východisko se pak uplatňuje i pro přenesení příslušnosti, tedy aby nadále o poměrech dítěte rozhodoval soud, který k tomu má nejlepší podmínky, rozuměno zejména z hlediska blízkosti. Tím se současně realizuje i zájem dítěte, aby jeho poměry byly v řízení ovládaném vyšetřovací zásadou upraveny soudem, u něhož se předpokládá, že tak učiní s plnou znalostí věci, bezprostředně, hospodárně a v rozumné době. Zájem dítěte jednak dochází v naplnění požadavku, aby o jeho poměrech rozhodoval soud, který k tomu má nejlepší podmínky a jednak slouží jako korektiv, který i když by jinak byly dány místní souvislosti, ponechávající soudu prostor pro uvážení, který soud věc projedná a rozhodne. Přenesení příslušnosti tak bude bránit např. pouhá snaha jednoho z rodičů o „legalizaci“ pobytu dítěte v jiném místě (často značně vzdáleném), než je původní bydliště, vedená snahou o omezení

či znemožnění styku dítěte s druhým z rodičů. Při posuzování zájmu dítěte je třeba vycházet rovněž z Úmluvy o právech dítěte.

Obchodní rejstřík

Novelou občanského zákoníku provedenou zákonem č. 215/2009 Sb. došlo s účinností od 20. července 2009 mimo jiné k vypuštění dosavadního ustanovení § 19c odst. 2 obč. zák., čímž byl z právního řádu odstraněn požadavek, aby bylo sídlo určeno adresou, kde právnická osoba sídlí skutečně. Opuštění principu skutečného sídla znamená, že právnická osoba nemusí být ze svého sídla zapsaná v obchodním rejstříku skutečně řízena. Ochrana třetích osob nadále zajišťuje § 19c odst. 3 obč. zák., podle kterého se každý může dovolat skutečného sídla právnické osoby, přičemž proti tomu, kdo se dovolá sídla zapsané ve veřejném rejstříku, nemůže právnická osoba namítat, že má skutečné sídlo v jiném místě.

Promlčení

Ustanovení § 408 odst. 1 obchodního zákoníku se vztahuje i na pohledávky, které byly pravomocně přiznány v soudním nebo rozhodčím řízení. Znamená to, že se tyto pohledávky promlčují za 10 let ode dne, kdy promlčecí doba počala poprvé běžet, aniž by pro běh této doby bylo významné, zda před jejím uplynutím byl pro pravomocně přiznanou pohledávku u soudu nebo u jiného příslušného orgánu podán návrh na výkon rozhodnutí (exekuci). Zákaz uplatnění námítky promlčení v soudním (rozhodčím) řízení zahájeném před uplynutím uvedené doby stanovený v ustanovení § 408 odst. 1 věty druhé obchodního zákoníku nemá za následek stavení promlčecí doby po dobu řízení o výkon rozhodnutí (exekučního řízení) [takový následek stanoví v případě navržení výkonu rozhodnutí pro pravomocně přiznané právo ustanovení § 112 občanského zákoníku, které však vzhledem ke komplexní úpravě promlčení v obchodním zákoníku nelze ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 obchodního zákoníku použít pro obchodní závazkové vztahy], nýbrž to, že k námítce promlčení uplatněné v řízení o výkon rozhodnutí (exekučním řízení) se nepřihlíží, jestliže lhůta 10 let ode dne, kdy promlčecí doba počala poprvé běžet, uplynula až v průběhu tohoto řízení. Jestliže bylo právo pravomocně přiznáno v soudním nebo rozhodčím řízení později než tři měsíce před uplynutím lhůty 10 let ode dne, kdy promlčecí doba počala poprvé běžet, nebo po jejím uplynutí a jestliže řízení o jeho výkonu (exekuci) bylo zahájeno do tří měsíců ode dne, kdy mohlo být zahájeno, nepřihlíží se – jak vyplývá z ustanovení § 408 odst. 2 obchodního zákoníku – k námítce promlčení uplatněné v řízení o výkon rozhodnutí (exekučním řízení) ani v případě, že uvedená desetiletá lhůta uplynula ještě před zahájením tohoto řízení.

Podjatost znalce

Znalec je osobou, která prostřednictvím svých odborných znalostí (v oboru, pro nějž byl ministrem spravedlnosti nebo předsedou krajského soudu jmenován znalcem) posuzuje skutečnosti, které mu byly „státním orgánem“ (orgánem veřejné moci) určeny (při ustanovení znalcem v jednotlivé věci nebo později v průběhu příslušného řízení), a ve znaleckém posudku sděluje „státnímu orgánu“ (orgánu veřejné moci) subjektivní výsledek svého posouzení. Byli-li znalec ustanoven v jednotlivé věci „státním orgánem“ (orgánem veřejné moci) a podal-li proto tomuto „státnímu orgánu“ (orgánu veřejné moci) znalecký posudek, nelze znaleckou činnost pokládat za projev jeho osobního zájmu. Vzhledem k tomu, že znalec ustanovil „státní orgán“ (orgán veřejné moci), že znalec byl povolán k podání posudku v příslušném řízení a pro účely řízení (znalecký posudek slouží jako jeden z důkazů pro zjištění skutkového stavu věci) a že jde o úkon odborníka, nezávislého a vzhledem k jeho poměru k věci, k orgánům provádějícím řízení, k účastníkům nebo jejich zástupcům nepodjatého, má znalecká činnost veřejnoprávní povahu a slouží k dosažení účelu příslušného řízení vedeného před „státním orgánem“ (orgánem veřejné moci). Na tomto závěru nic nemění ani to, že znalec vykonává svou činnost za úplatu [právo znalce na odměnu a náhradu hotových výdajů se neřídí „dohodou“, ale určuje ji – jak je zřejmé zejména z ustanovení § 17 až 19 zákona č. 36/1967 Sb. a z vyhlášky č. 37/1967 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) – „státní orgán“ (orgán veřejné moci) podle stupně odbornosti potřebného k provedení úkonu a podle množství účelně vynaložené práce] a že proto může být z pohledu obchodního nebo daňového práva pokládána za podnikání nebo jinou výdělečnou činnost, neboť po znalcích se nepožaduje (a ani nemůže „žádat“), aby znaleckou činnost vykonávali „na svůj účet“, a posuzování jejich jednání jako podnikání nebo provozování jiné výdělečné činnosti nemá vliv na veřejnoprávní povahu samotné znalecké činnosti. Činnost znalců povolanců k podání znaleckého posudku pro účely příslušného řízení „státním orgánem“ (orgánem veřejné moci) je třeba důsledně odlišovat od podávání posudku znalcem na základě dohody s osobou, která si posudek „objednala“, kdy posudek neslouží potřebám žádného řízení před „státním orgánem“ (orgánem veřejné moci) a kdy jde nepochybně o soukromoprávní činnost znalce.

Exekuce a procesní nástupnictví

Přiměřená aplikace ustanovení § 107a o. s. ř. se při procesním nástupnictví na straně oprávněného uplatní pro exekuční řízení jen potud, že o takovém procesním nástupnictví musí exe-

kuční soud rozhodnout (usnesením), že osobou legitimovanou k podání návrhu na vydání takového usnesení je pouze původní oprávněný a že vydání takového usnesení je podmíněno souhlasem toho, kdo má vstoupit do exekučního řízení namísto dosavadního oprávněného. Předpokladem pro vydání usnesení, jímž soud v exekučním řízení připustí, aby do řízení namísto dosavadního oprávněného (jenž nezankl) vstoupil jeho právní nástupce z titulu universální nebo singulární sukcese, je nejen to, že po zahájení exekučního řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva oprávněného, o něž v exekučním řízení jde, nýbrž i to, že je prokázáno, že právo z exekučního titulu skutečně přešlo či bylo převedeno na osobu, která se má stát novým oprávněným (§ 36 odst. 3 exekučního řádu) a že průkaz této skutečnosti byl podán způsobem předjímaným ustanovením § 36 odst. 4 exekučního řádu.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Insolvence a SJM

Mezery v úpadkové úpravě nelze nahrazovat přiměřenou aplikací práva exekučního, které je coby způsob individuálního prosazení práv dlužníkových věřitelů vybudováno na zcela jiných principech, než jsou ty, jimiž se řídí právo úpadkové. Ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 insolvenčního zákona je tedy přiměřená aplikace ustanovení občanského soudního řádu o výkonu rozhodnutí zcela vyloučena. Ustanovení exekučního práva jsou (přiměřeně) uplatnitelná v insolvenčním řízení, jen pokud na ně insolvenční zákon odkáže. Aplikace ustanovení § 262a odst. 1 o. s. ř. je v insolvenčním řízení vyloučena.

Odměna při zastoupení více obhájci

V případě nákladů na obhajobu jedním obhájcem jde vždy o náklady účelně vynaložené, není-li prokázán opak, stejné východisko by mělo platit i v případě, kdy obhajobu zajišťují dva obhájci. Mohou nastat případy, ve kterých se účelnost vynaložení nákladů na obhajobu dvěma obhájci jeví zjevná z povahy věci. Tak tomu bude například v situaci, kdy jsou v rámci trestního stíhání se zapojením cizího prvku řešeny otázky vyžadující znalost právních řádů více států. Tehdy bude zjevně účelné, zvolí-li si obžalovaný obhájce se znalostí nejen české-

ho práva, ale i druhého či dalšího obhájce se znalostí práva cizího. Stejnou logikou se bude řídit situace, kdy k řádné obhajobě bude nutná podrobná znalost odlišných právních odvětví (vedle trestního práva též například práva obchodních korporací) a obžalovaný si z toho důvodu zvolí dva obhájce, kteří každý v daných právních odvětvích vynikají, aniž by však mohli být považováni za odborníky na oboje. Obdobně to pak musí platit i tehdy, kdy si obviněný zvolil dva obhájce nikoli pro jejich znalosti práva, ale z důvodu jejich osobnostního vybavení, jehož kombinaci by považoval za nezbytnou pro realizaci svého práva na obhajobu. V těchto souvislostech nelze přehlížet, že vztah mezi obžalovaným a jeho obhájcem je v základu vztahem z příkazní smlouvy, tedy vztahem založeným na důvěře příkazce ve schopnosti příkazníkovy a že tato důvěra je chráněna přinejmenším na straně obhájce – advokáta jeho povinností mlčenlivosti (§ 21 odst. 1 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii). Odporovalo by povaze vztahu z příkazní smlouvy a vztahu ze smlouvy o poskytování právních služeb, měly by být uvedeny vztah důvěry nabourávan požadavkem na odhalení důvodů, pro které si poškozený konkrétního advokáta či advokátky jako své obhájce zvolil. Nadto má-li obviněný svobodně své právo na obhajobu realizovat, nelze po něm žádat, a to ani pro účely § 31 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., aby si zvolil „ideálního“ obhájce, ale je třeba jeho volbu obhájce či obhájců respektovat. Účelnost taktó vynaložených nákladů na obhajobu lze posuzovat jen ve vztahu k výsledku trestního stíhání, aniž by poškozený musel tvrdit a prokazovat, že nemít dva obhájce, trestní řízení by pro něho skončilo nepříznivě. Z uvedeného budou dány výjimky jen tehdy, bude-li zjevné, že – stejně jako v případě jediného obhájce – určité úkony nemohly k výsledku trestního stíhání poškozeného přispět, nebo že jsou úkony dvou obhájců duplicitní, což lze z povahy věci s určitostí dovodit výlučně u úkonů písemných. Je na tom, kdo uplatňuje nárok na náhradu škody spočívající v nákladech vynaložených na obhajobu v trestním řízení, aby účelnost taktó vynaložených nákladů tvrdil a prokázal, obvykle se tak stane poukazem na rozhodnutí, jímž bylo trestní řízení skončeno. Poukaz na výjimku by pak měl tvrdit a prokazovat žalovaný škůdce.

Žaloba o náhradu nemajetkové újmy za nesprávný úřední postup a odměna advokáta

Odměna advokáta za zastupování v řízení, jehož předmětem je náhrada nemajetkové újmy za nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., se vypočte z tarifní hodnoty stanovené podle § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb.

Specialisté na hospodářskou soutěž.

hospodářská soutěž

energetika

veřejné zakázky

compliance

Praha   Bratislava

NOVA VOICE®

PROFESIONÁLNÍ SOFTWARE PRO PŘEVOD MLUVENÉHO SLOVA DO TEXTU

NEPÍŠU, UŽ JEN DIKTUJI!

VÝHODY PŘI POUŽITÍ PROGRAMU:

Zrychlení práce při tvorbě dokumentů.

Program je vždy k dispozici.

invex

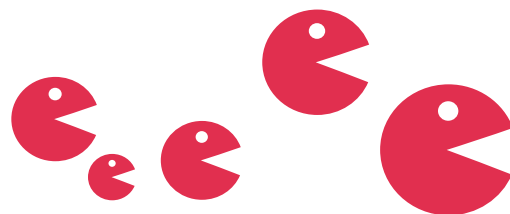

Na veletrhu INVEX 2008 získal produkt
ocenění „Křišťálový disk“

„Česká hlava“ 2009

Produkt byl oceněn v soutěži

Consulting Company Novasoft, a. s.
Cedrová 1236, 252 42 Jesenice u Prahy, Tel: +420 261 220 064
e-mail: novavoice@ccnovasoft.cz

WWW.NOVAVOICE.cz

Zkrácení daně

Dobíjecí kupón do telefonu je třeba chápat jako předplacený balíček telekomunikačních služeb, přičemž prodejce kupónu nemusí být a obvykle ani není poskytovatelem služby. Obchodování s dobíjecími kupony do telefonů je proto třeba považovat z hlediska zkrácení daně z přidané hodnoty ve smyslu § 240 tr. zákoníku za poskytnutí služby, a to v rámci celého obchodního řetězce, tedy pokud jsou obchodovány mezi poskytovatelem telekomunikačních služeb a jednotlivými distributory, dále i jen mezi jednotlivými distributory a příp. i mezi distributorem a konečným zákazníkem.

Vlastnictví bytů

Členství ve společenství vlastníků jednotek podle z. č. 72/1994 Sb. je spojeno s vlastnictvím jednotky (§ 9 odst. 5, § 2 písm. h/) v daném domě (§ 2 písm. a/, d/), vlastníci jednotek mají právo i povinnost podílet se na správě domu, v němž je jednotka umístěna (§ 13 odst. 1) a mají i povinnost přispívat na náklady spojené se správou (tohoto) domu a pozemku (§ 15 odst. 1). Jiným osobám, které nejsou vlastníky jednotky v domě a nejsou tak ani členy společenství vlastníků jednotek v domě, zákon č. 72/1994 Sb. povinnost podílet se na správě domu a nákladech s tím spojených neukládá, a to ani v případě, kdy mají se společenstvím vlastníků (mimo)smluvní vztah.

Kupní smlouva

Tvrdí-li účastník, že v řízení řešená právní otázka by měla být posouzena podle cizího práva,

jako práva rozhodného, a soudu obsah takového práva není znám, může účastníka vyzvat, aby tvrdil skutečnosti významné pro určení rozhodného práva, podle něhož by daná otázka měla být posouzena, a aby k jeho zjištění poskytl soudu potřebnou součinnost, včetně případného předložení osvědčení o cizím právu, vydaného příslušným orgánem cizího státu. Nejistí-li soud obsah rozhodného práva uvedeným způsobem, učiní všechna další potřebná opatření k jeho zjištění, např. nařízením znaleckého posudku, příp. využitím postupu podle § 53 zákona č. 97/1963, o mezinárodním právu soukromém a procesním. Teprve v případě, že se nepodaří soudu přes veškeré rozumné vynaložené úsilí obsah cizího práva, jehož se má na základě kolizní normy použít, zjistit, je třeba použít náhrady za nezjištěné cizí právo. Zákon neposkytuje v takovém případě oporu pro použití práva jiného státu ani pro použití práva nejvíce podobného či pro použití obecných právních zásad. V případě pravomoci českých soudů k řízení je tak třeba podle zásady lex fori použít právo české.

Ochranná známka

Ustanovení § 10 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách je možné aplikovat nejen na ochranné známky, ale i na označení vycházející z ochranné známky, pokud jsou užitá v souladu s tímto ustanovením. Ustanovení § 10 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách má kogentní povahu, nelze se od něj odchýlit ani dohodou stran. V případě, že jsou naplněny podmínky § 10 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách, není možné platně sjednat, že po ukončení smlouvy nebude nadá-

le jeden soutěžitel – účastník smlouvy – užívat ochranné známky a loga ve smlouvě vymezené (přičemž nehraje roli, zda druhá smluvní strana je, či není majitelem ochranné známky či loga). Ujednání, které by takovou povinnost obsahovalo, by bylo neplatným dle § 39 občanského zákoníku pro rozpor se zákonem.

Rozhodčí doložka

Tzv. veřejnou rozhodčí nabídku nelze posuzovat jako smlouvu ve prospěch třetího podle § 50 obč. zák., Byť třetí osoba nemusí být ve smlouvě individuálně určena, je nutné, aby na základě uvedení objektivních skutečností byla určitelná (individualizována). Tvrzená veřejná nabídka k uzavření smlouvy představuje jednostranný neadresovaný právní úkon, ze kterého nevyplývá objektivní určitelnost třetí osoby. Skutečnost, že se kdokoli může cítit dotčen na svých právech příjemcem veřejné nabídky, a proto podá žalobu k rozhodčímu soudu, takovou objektivní určitelnost třetí osoby nepředstavuje. Popsaným cílem rozhodčích smluv je podřízení se smluvních stran pravomoci rozhodčího soudu, tedy otázka procesní povahy, nikoli hmotněprávní závazek dlužníka vůči věřiteli plnit ve prospěch třetí osoby. ●

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

Hledáte rychle dostupné
aktuální právní informace?

Pracovní právo 2014

vyhledat

Právní informační portál www.epravo.cz vám nabízí denně aktualizované právní informace, komentáře, názory, přehled aktuálních legislativních změn, sbírku zákonů, předpisy Evropské unie a judikaturu českých soudů.

navštivte <http://www.epravo.cz>

Splňte si cestovatelské sny

Už více než rok působí na českém trhu Privileq, luxusní značka, která nabízí dovolené na míru pro nejmovitější obyvatele České republiky. Jaké jsou jejich nároky, kam nejčastěji jezdí a jak se vlastně dovolená pro milionáře připravuje, přibližuje **Jaroslava Smejkalová, ředitelka Privileq.**

V čem je Privileq jiný než další cestovní kanceláře, které se zaměřují na movitou klientelu?

Především v tom, že každému připravujeme cestovatelský zážitek zcela na míru. Vše začíná tím, že zákazníka inspirujeme naší publikací nebo prezentací na www.privileq.cz. Následně nám zavolá a řekne, kde by chtěl svou vysněnou dovolenou prožít a vše další už je připravováno na míru, přesně podle jeho požadavků a potřeb.

A takto to před vašim příchodem nikdo jiný nenabízí?

VIP sekce cestovních kanceláří obvykle nabízí jen luxusnější katalogové produkty. Důležité je zde ale právě to slovo katalogové, klient je nucen pohybovat se v rámci připravených zájezdů, které se jen podle jeho požadavků modifikují. Naopak u nás vše začíná přáním, kde se má dovolená uskutečnit a pak si klient buď vybere z návrhů v naší publikaci, nebo po dohodě s ním vybíráme z luxusních a privátních míst, které známe po celém světě.

CESTOVNÍ SKUPINA FISCHER

Cestovní skupina Fischer vznikla v roce 2011 spojením Cestovní kanceláře Fischer, specialisty na letní dovolenou u moře, s Nev-Damou, českou i středoevropskou jedničkou na trhu lyžařských zájezdů. Od roku 2012 je třetí obchodní značkou cestovní skupiny Privileq, organizátor luxusních dovolených a cestovní agentura eTravel.cz. V roce 2013 dosáhla skupina v oblasti výjezdové turistiky téměř čtvrt milionu klientů a tržeb dosahujících 3 miliard korun. Cestovní skupina patří do portfolia finanční a investiční skupiny KKCG.

Kde probíhá domluva, na vašich pobočkách?

Nikoli. Máme zřízenou speciální telefonickou linku, na kterou klient zavolá a domluví si schůzku s privátním poradcem. Vše další už probíhá osobně, podle časových možností klienta, vždy

tak, aby mohl poradce rozpoznat a dobře pochopit všechna klientova přání a potřeby.

Kdo je vaším typickým klientem?

Vždy je to úspěšný člověk, který disponuje určitým majetkem. A především je to člověk, který rád cestuje. Je náročný, chce přípravě dovolené věnovat určitý čas, ale zároveň toho času nemá nazbyt a ví, že luxusní a netradiční dovolenou lze jen obtížně zařídit bez zkušeného poradce.

A jaké jsou jeho typické požadavky?

To je velmi různorodé. Někdo klade větší důraz na aktivní dovolenou a přeje si zařídit celou řadu doplňkových aktivit, někdo chce být maximálně obklopen komfortem a klade na to důraz do nejmenšího detailu. Přáním většiny klientů je ale především zajištění maximální míry soukromí. To je samozřejmě v segmentu luxusního cestování obvyklý požadavek, se kterým od začátku počítáme.

Kolik si klient musí na vaše dovolené připravit?

Privátní luxusní dovolená v Toskánsku či jižní Francii nemusí stát o mnoho více než 100 tisíc korun. Naproti tomu luxus na Maledivách či Seychelách jde do milionů korun. Tvrdím, že to nejlepší nemusí být to nejdražší a naopak. Vždy jde hlavně o uspokojení přání klienta.

Jaké nejzajímavější cesty jste přivrhovali?

Byla to například plavba k břehům Antarktidy či safari v Namíbií, to byly asi nejzajímavější cesty, které jsme dělali. Cena za tyto dovolené se pohybovala v obou případech v řádech několika set tisíc korun. Antarktida je drahá obecně, na safari do Namíbie se stále ještě moc často nejezdí. Navíc tuto cestu prodrazila i skutečnost, že se místo džípu používalo i ke kratším přesunům privátní letadlo.

Je jich rozhodně víc, ale zmíním například Austrálii a Nový Zéland, konkrétně tipy uvedené v naší publikaci Privileq, Wolgan Valley a Blanket Bay. ●

Marbella Club Hotel (Španělsko – Andalusie)

Kdysi býval pro veřejnost uzavřený, jako jednu ze svých soukromých rezidencí ho totiž využíval španělský princ Alfons von Hohenlohe. Dnes do něj jezdí nejmovitější lidé starého kontinentu. Hotel Marbella Club se nachází na pobřeží Costy del Sol jen 5 minut jízdy od starého města Marbella.

Nabízí 121 luxusních pokojů a apartmánů, které jsou rozprostřeny po celém resortu přímo na pobřeží. Mimo komfortního ubytování se zde hosté mohou těšit z velkolepé kulinařské nabídky v podobě několika tematických restaurací umístěných v celém resortu.

Hotel Marbella Club je také vyhledávaným místem golfistů. Soukromé 18jamkové hřiště s přílehlou jízdárnou zasadil architekt Dave Thomas do okolních kopců. Během odpařů si tady užijete fascinující výhled na Gibraltar a pobřeží severní Afriky.

Castello Banfi (Itálie – Toskánsko)

Rodinný podnik s vinicemi v regionu Brunello na jihozápadě Toskánska. Zvláštnost

mezi italskými vinařskými usedlostmi. Nejen pro svoji rozlehlost, ale především proto, že Castello Banfi byla vybudována teprve před necelými 20 lety. Fascinující luxusní resort najdete několik minut jízdy od města Montalcino, 130 kilometrů od italské Florencie.

Jídelny v historické kamenné budově nabízejí úchvatný výhled na zvlněnou toskánskou krajinu, terasy umožňují stolování ve stínu středověké tvrze. Na komfortním a elegantním interiéru pokojů, stejně jako okolních zahrad se podílel Federico Forquet z Cetony, jeden z nejrenomovanějších italských návrhářů.

Hosté zde mají k dispozici i venkovní bazén, posilovnu, vinný sklep a řadu konferenčních místností.

Sultans of the Seas (Maledivy)

Splněný sen těch, kdo sní o luxusní dovolené na malebných ostrůvcích uprostřed Indického oceánu. S Privilegem si můžete užít dovolenou na jachtě z flotily Sultans of the Seas, na nichž budete objevovat nejkrásnější místa Malediv.

Každá jachta má zkušenou posádku – kapitána, soukromého kuchaře a instruktora potápění. Jachty jsou konstruovány tak, aby splňovaly nejnáročnější požadavky na vybavení, bezpečnost a design. Vždy na nich najdete moderní multimediální systém, připojení na internet nebo například bar.

Obytné části jsou plně klimatizovány a jejich moderní zařízení zaručuje plavbu na nejvyšší úrovni.

PRIVILEQ

Privileq vstoupil na český trh na podzim 2012. Přinesl unikátní individuální přístup při tvorbě luxusní dovolené na míru. Zaměřuje se na skupinu nejnáročnějších a nejbohatších osob, které neváhají za dovolenou utratit statisíce i miliony korun.

Mercedes-Benz GLA si poradí v každém terénu

Praktický ve městě, spolehlivý v horách, dynamický a hospodárný na dálnici. Takový je nový Mercedes-Benz GLA. První kompaktní SUV stuttgartské automobilky završuje rozsáhlou nabídku vozů Mercedes-Benz s pěti oblíbenými modelovými řadami GLA, GLK, ML, GL a G.

Nové GLA okouzlí na první pohled svými proporcemi terénního vozu. Všestranný vůz dostal všechny typické rysy SUV s moderním vzhledem posledních řad kompaktních modelů Mercedes-Benz. GLA je atraktivní zejména díky nízkému pásu prosklení interiéru, vysoko posazené karoserii a velkým výřezům kol. Na přání může GLA jezdit na kolech s průměrem ráfku až 19 palců. Ostré linie a vzpřímená před s centrálně umístěnou hvězdou propůjčují autu silný, suverénní výraz. Sportovním rysem jsou podélná vyboulení, která člení kapotu motoru, zatímco šířku vozu zdůrazňuje maska chladiče se dvěma lamelami. Na nepřehlédnutelném vzhledu GLA se podílejí také světlomety a světla LED pro denní svícení.

Výrazný vzhled exteriéru koresponduje také s podobou interiéru, který je velice flexibilní a variabilní. Všechny povrchy ozdobných prvků jsou galvanizovány ve stříbrném odstínu a vytvářejí tak dojem kovového povrchu, který je chladný na dotyk. Důraz na horizontální linie, dynamický design a fascinující detaily podtrhují luxusní vzhled interiéru. Přístrojová deska je rozdělena na horní a spodní část s různými strukturami povrchu. Zajímavým rysem GLA jsou také prstence kolem kruhových výdechů ventilační soustavy. Opěradla zadních sedadel lze nejen kompletně sklopit, ale na přání je možné seřizovat i jejich sklon. Výběr materiálů a barevných kombinací pro potahy je velice rozmanitý. Velký zavazadlový prostor (421 až 836 litrů) má dobře využitelný tvar a je snadno přístupný díky nízkému prahu a širokému výklonnému viku.

GLA představuje další modelovou řadu, jejíž aerodynamické vlastnosti jsou nejlepší ve své třídě. Toho bylo dosaženo například přizpůsobením geometrie, tvarováním krytů zrcátek nebo obtékáním zádě vzduchem. U GLA byla rovněž provedena rozmanitá opatření s cílem eliminovat aerodynamický hluk. Mezi ně patří například koncepce vícenásobného těsnění dveří. Skvělá aerodynamika se projevila také na hospodárnosti GLA. To dokáže jezdit se spotřebou paliva již od 4,3 l/100km. Náskok v oblasti hospodárnosti zajišťují moderní čtyřválcové motory s přepínáním turbodmychadlem a přímým vstřikováním paliva v kombinaci s funkcí ECO Start-Stop. Zákazníci mají na výběr šestistupňovou mechanickou převodovku, nebo sedmistupňovou dvouspojkovou automatizovanou převodovku 7G-DCT, která mimořádným způsobem spojuje komfort a sportovní vlastnosti.

Na přání dodávaný pohon všech kol 4MATIC znamená v kombinaci s robustní strukturou a variabilním uspořádáním interiéru mimořádnou radost z jízdy. Vozidla s tímto systémem jsou standardně vybavena asistentem pro sjíždění svahů DSR (Downhill Speed Regulation) a programem pro jízdu v terénu. DSR se aktivuje tlačítkem na středové konzoli a řidiče tato funkce podporuje v náročných úsecích při jízdě ze svahu udržováním nízké, manuálně nastavitelné rychlosti jízdy. Kromě toho je v GLA k dispozici několik praktických asistenčních systémů, které dbají na bezpečnou a pohodlnou jízdu, pomáhají předcházet nehodám, sledují slepý úhel nebo ulehčují parkování.

Nejnovější multimediální systémy, které se používají v GLA umožňují nové funkce. Koncept aplikace Digital Drive Style byl nyní ještě více

rozšířen a umožňuje tak bezproblémovou integraci telefonu iPhone®, Twitter®, internetové rádio, osobní rádio a navigaci s dopravními informacemi získávanými v reálném čase z in-

ternetu, internetovým vyhledáváním včetně náhledu ulic a trojrozměrným zobrazováním map, které jsou fotorealistické a ještě více vylepšené. ●

Pojištění kybernetických rizik

Moderní technologie a jejich nezadržitelný vývoj, který je doprovázen častějším využíváním internetu a permanentně rostoucím počtem mobilních zařízení, jako jsou tablety a chytré telefony, nám zvyšuje nejen dostupnost informací na každém kroku, ale i riziko úniku citlivých dat.

Problematika kybernetických rizik a jejich pojištění se tak v posledních několika měsících začíná víc než kdy jindy dostávat do popředí zájmu stále většího množství firem. Únik informací a osobních dat je každodenní hrozbou pro fungování společností všech velikostí a působících ve většině odvětví. Nejvíce se ale týká firem, které shromažďují a pracují s velkými objemy dat a údajů o svých klientech. Zejména se jedná o e-shopy, on-line sázkové kanceláře, společnosti z oblasti IT, společnosti z oblasti médií, finanční instituce nebo hotely a nemocnice.

Mezi možná rizika se řadí:

- ztráta informací z počítače nebo mobilního telefonu,
- omezení či zamezení přístupu k firemním informačním systémům,
- neoprávněný zásah či přerušení webových služeb,
- hrozby spojené se ztrátou dat při užívání cloudových služeb.

V případě, že k některému z uvedených rizik dojde, může to vést nejen ke ztrátám zisku společnosti, ale také k poškození roky budovaného dobrého jména a ke ztrátě důvěry zákazníků a klientů. Pomocí ochránit společnost před těmito negativními dopady může právě pojištění kybernetických rizik.

Co lze pojistit

Pojištění kybernetických rizik je kombinací majetkového pojištění, kdy je poskytováno po-

jistné plnění za škody způsobené pojištěnému, s pojištěním odpovědnosti za škody, kde jsou uhrazeny škody způsobené třetími osobám. Pojištění kybernetických rizik pak poskytuje pojistnou ochranu pro případ:

- úniku osobních údajů, dat a informací z informačního systému nebo počítače společnosti ať již náhodného nebo z nedbalosti,
- cíleného napadení informačního systému třetími osobami nebo zaměstnanci společnosti za účelem získání přístupu k datům společnosti a způsobení škody.

Z pojištění jsou obvykle hrazeny:

- škody pojištěného v důsledku úniku citlivých korporátních dat a informací,
- náklady pojištěného na identifikaci úniku osobních údajů, dat a informací, zabezpečení běžného provozu informačního systému a realizace opatření k nápravě nedostatků, které způsobily únik,
- náklady pojištěného na oznámení úniku osobních údajů, dat a informací veřejnosti a dozorovým orgánům a komunikace s postiženými klienty/zákazníky k ochraně dobré pověsti společnosti,
- náklady pojištěného na jednání před dozorovými orgány a jimi udělené pokuty,
- ztráty zisku pojištěného v důsledku výpadku webových nebo síťových služeb a úniku osobních údajů, dat a informací,
- škody třetích stran v souvislosti s únikem jejich osobních údajů.

Z pojištění jsou vyňaty škody na vlastních datech v důsledku selhání informačních služeb nebo systémů.

Sjednání pojištění

Pojištění kybernetických rizik se ve způsobu sjednání neodlišuje od jiných pojištění a podmínky a rozsah krytí stanovuje pojistná smlouva. Konkrétní situace a potřeby zákazníka mohou být zohledněny ve specifických smluvních ujednáních odchylných standardních pojistných podmínek. Při sjednávání pojištění je klíčové identifikovat a rozpoznat potenciální hrozby, se kterými se zájemci o pojištění kybernetických rizik mohou setkat. Velmi důležitou roli hraje dotazník pojistitele, který zájemce o pojištění vyplňuje. Dotazník se zaměřuje na informace týkající se oboru činnosti zájemce o pojištění, typu dat a údajů, se kterými daná společnost pracuje a která shromažďuje o svých klientech, rozsah a stupeň ochrany dat ve společnosti atp. Pojistitel úzce spolupracuje s IT společností, která je nápomocna při vyjasnění případných specifik na straně zájemce o pojištění.

Výše pojistného se odvíjí od řady faktorů:

- obor činnosti,
- objem dat a údajů, se kterými zájemce o pojištění pracuje a která shromažďuje o svých klientech,
- rozsah a stupeň ochrany dat ve společnosti (např. existence interních předpisů pro nakládání s daty, používání šifrování dat, zálohování dat, atp.),
- rozsah outsourcingu služeb,
- výše požadovaného limitu plnění,
- rozsah krytí, který může být buď základní (neoprávněné nakládání s údaji, povinnosti vůči dozorovým orgánům, náklady na odborné služby), nebo může navíc obsahovat i volitelná připojištění (vydírání prostřednictvím sítě, zveřejnění digitálního obsahu, výpadek sítě).

Zajímavá čísla

- každou minutu je zasaženo malwarem 232 počítačů,
- 71 % ze všech případů, kdy došlo k narušení bezpečnosti a ztrátě dat, se týkalo malých a středních společností s 1–100 zaměstnanci,
- 96 % všech útoků bylo velmi jednoduchých k provedení,
- v 97 % všech případů se dalo předejít ztrátě dat dodržováním základních bezpečnostních pravidel a aktualizací bezpečnostních systémů.

Příklady konkrétních škod z České republiky:

Únik osobních údajů pacienta:

- osobnostní údaje pacienta, znemožnění výkonu povolání z důvodů zveřejnění zdravotního stavu,
- žaloba o finanční kompenzaci,
- pokuta udělená dozorovým orgánem za zveřejnění citlivých informací o pacientovi.

**Celková škoda
4 000 000 Kč**

Hackerský útok a následné zveřejnění 117 000 osobních údajů studentů:

- náklady na IT experty za účelem zjištění příčiny útoku a přesného počtu zveřejněných údajů,
- náklady na oznámení (informační dopis všem studentům a zřízení call centra),
- náklady na PR (zlepšení reputace a dobré pověsti),
- pokuta udělená dozorovým orgánem za zveřejnění citlivých informací.

**Celková škoda
2 000 000 Kč**

Pojištění v zahraničí

Pojistný trh začíná reagovat na rozmach moderních technologií a zejména na tom zahraničním se začínají objevovat pojistné produkty, které tato rizika spojená s působením v kybernetickém prostoru a s prací s elektronickými daty kryjí. Na českém trhu nabízí pojištění rizik spojených s únikem dat pouze jediná pojišťovna, a to od jara 2013. Do té doby bylo pro české společnosti pojištění kybernetických rizik dostupné prostřednictvím pojišťovacích makléřských společností, které ho přinášely ze zahraničních trhů, kde je tento produkt etablovanou součástí nabídky již řadu let. Pojištění kybernetických rizik, která má v zahraničí podobný rozsah jako v ČR, ale samozřejmě nenabízí všichni zahraniční pojišťovatelé. Pod názvem Data Breach Insurance je najdete u pojišťovatelů, kteří se na tento specifický druh pojištění zaměřují.

Mezinárodní pojišťovní trh mimo pojištění kybernetických rizik nabízí také další návazný produkt, který souvisí s moderními technologiemi, a tím je pojištění elektronické a počítačové kriminality. Toto krytí má za úkol poskytnout pojistnou ochranu společností, zejména finančním institucím, pro případ zneužití infor-

mačního systému společnosti třetími osobami nebo také zaměstnanci společnosti za účelem způsobení škody nebo osobního obohacení.

Zneužití informačního systému může mít několik podob. Nejčastěji se jedná o podvodné změny, poškození nebo vložení elektronických dat do informačního systému. Patří sem také zlovolné změny nebo poškození elektronických dat v elektronických systémech společnosti (včetně využití viru), krádeže, loupeže, zcizení, ztráty nosičů elektronických dat a jakékoli další zlovolné změny softwaru společnosti.

Pojistné plnění obvykle zahrnuje:

- ztráty finančních prostředků v důsledku podvodné změny softwaru pojištěného (včetně využití viru), zneužití elektronických komunikačních prostředků a elektronických přenosů
- škody v důsledku zneužití elektronických komunikačních prostředků a elektronických přenosů ke zpronevěře finančních prostředků v souvislosti s obchodováním s cennými papíry.

Pojištění elektronické a kybernetické kriminality vyžaduje značnou expertízu a znalosti IT prostředí, proto pojišťovny úzce spolupracují s IT společnostmi nejen při tvorbě samotného pojistného produktu, ale také při řešení konkrétních škodních událostí. Tento druh pojištění v České republice zatím žádná pojišťovna samostatně nenabízí a zájemci o toto pojištění se musí obrátit na makléřské společnosti, které spolupracují se zahraničními makléři i pojišťovny. Důvodem poměrně omezené nabídky pojištění kybernetických rizik jak v České republice, tak v zahraničí, je především náročnost a specifická povaha tohoto produktu. I přes tuto značnou náročnost ale očekáváme, že v letošním roce se český trh rozšíří o další nabídku v budoucnu určitě velmi poptávaného a žádaného pojistného produktu. ●

Ing. Aleš Jarkovský,
account manager,
RENOMIA, a. s.

Přemýšlíte o adopci či pěstounské péči?

Pomůže vám nová brožura adopce.com

Adopce.com, společný projekt Nadace Terezy Maxové dětem a Nestlé Česko, pomáhá už dvanáct let dětem v ústavní výchově nalézt novou náhradní rodinu.

Díky němu získají zájemci o náhradní rodičovství, zejména pak o adopci a pěstounskou péči, ucelené a přehledné informace. Nyní mohou využít nově aktualizovanou a rozšířenou tištěnou brožuru – Průvodce náhradní rodinnou péčí – která je vydávána v rámci projektu. Brožura je zdarma distribuována veřejnosti, je k dispozici na krajských úřadech a ke stažení na www.adopce.com.

I dnes, po 12 letech, je primárním cílem projektu Adopce.com vrátit co nejvíce dětí z ústavní výchovy zpět do rodinného prostředí, protože Česká republika je stále na jednom z předních míst v počtu dětí v ústavní péči na počet obyvatel. Zájemci o adopci a pěstounskou péči získávají díky tomuto projektu ucelené a praktické informace a rady co dělat, aby dítě získalo nový domov.

Plynulý chod projektu zajišťují obecně prospěšná společnost Spolu dětem a odborný garant projektu Středisko náhradní rodinné péče. Projekt se skládá ze tří stěžejních částí, a to z informačního webového portálu www.adopce.com, z telefonní linky s odborníky 233 356 701, kam zájemce může anonymně zavolat, a z tištěné brožury. Jedná se o jeden z nejucelenějších informačních zdrojů speciálně zaměřených na problematiku náhradní rodinné péče v České republice.

Brožura, která vyšla na sklonku roku v tištěné podobě, obsahuje zejména změny, které přinesla novela zákona o sociálně-právní ochraně dětí č. 359/1999 Sb., a která zásadně změnila

systém pěstounské péče a zvláště pak postavení pěstounů. Některé právní úpravy vznikaly v průběhu tohoto roku a definují podmínky v novém prostředí a tyto aktualizace brožura postihuje a reflektuje. Stává se tak velmi užitečným pomocníkem pro všechny, kteří se problematikou náhradní péče zabývají nebo se o ní chtějí dozvědět více.

„V případě, že ani webový portál či brožurka dostatečně nezodpoví všechny dotazy zájemců, mohou se díky telefonní lince spojit přímo s odborníky, kteří se jim budou individuálně věnovat, vysvětlí jim nejasnosti a poradí, jak překonat překážky, které se občas vyskytují na cestě přijetí dítěte do náhradní rodiny. Užitečné informace poskytuje projekt Adopce.com před přijetím dítěte, ale také, když už je rodina pohromadě. Zajímavá a podnětná je též internetová diskuse, která je součástí webového portálu adopce.com," doplňuje Terezie Sverdlinová, ředitelka Nadace Terezy Maxové dětem.

Brožura je rovněž k dispozici na webových stránkách www.adopce.com/ke-stazeni/brozura/ ●

NIM
Nadace Terezy Maxové dětem

PPS
advokáti

Důvěra a podpora našich klientů, stejně jako pracovní nasazení a výsledky celého našeho týmu jsou hlavními faktory dosavadního úspěšného fungování završeného ziskem ocenění **»Právnická firma roku 2013 pro regionální kancelář«** v soutěži pořádané společností EPRAVO.CZ

Na trhu právních služeb od roku 2002

Hradec Králové

Velké náměstí 135/19
500 03 Hradec Králové
Tel: +420 495 512 831-2

Praha

Římská 14
120 00 Praha 2
tel. +420 224 237 905

Vysoké Mýto

Jiráskova 154
566 01 Vysoké Mýto
tel. +420 465 423 200

Rychnov nad Kněžnou

Poláčkovo náměstí 85
516 01 Rychnov nad Kněžnou
tel.+420 494 321 351

Kolín

Chelčického 1380
280 02 Kolín
tel. +420 777 783 098

www.ppsadvokati.cz

Konverze bývalé tramvajové vozovny na Smíchově na designově i uživatelsky atraktivní kancelářskou budovu

V rozvíjející se administrativní a obchodní lokalitě na pražském Smíchově, v ulici Na Valentince, vyrostě mimořádný architektonický projekt FIVE! Smíchov Offices. Projekt vznikl na půdorysu zaniklé tramvajové vozovny, ke které se hrdě hlásí. Historický charakter FIVE! Smíchov Offices se odráží v industriálním konceptu budovy a zároveň jej prolíná s výraznými moderními prvky. Projekt má platné územní rozhodnutí.

Urbanistické a historické souvislosti

Tramvajová a později trolejbusová vozovna bývala kdysi důležitým koncovým bodem v dopravní struktuře města. Dnes vozovna s tramvajovou sítí již fyzicky nesouvisí. Oblast se přirozeně vyvíjela z průmyslové periferie mezi hlavními dopravními tepnami té doby, tedy řekou Vltavou se smíchovským přístavem a železnici se smíchovským nádražím, v plnohodnotnou část velkoměsta. Výrazným odkazem na původní využití objektu je průčelní fasáda, do níž je vložen nový sedmipodlažní objekt. Hmotu posledního patra je ustoupena ve směru šikmých střeš, a to jak z ulice Na Valentince, tak i z ulice Svornosti. Ustoupení tak spolu s předsazeným, v nároží dynamicky rozehraným transparentním pláštěm navazuje na římsy okolních objektů.

Architektura a provozní řešení

Hlavní vstup do projektu FIVE! Smíchov Offices bude z ulice Na Valentince. Z hlediska dispozice je objekt navržen jako podélný pěti-trakt se dvěma středními chodbami. Vstupní prostor pro administrativu tvoří hala s centrální recepcí a na ni navazující vertikální jádro se schodištěm a výtahy. Každé patro je navíc obsluhováno jedním unikovým schodištěm. Dispoziční řešení jednotlivých pater umožňuje členění na několik nájemních celků o velikosti od 150 do 1 400 m². Společné sociální zázemí

je přičleněno vždy k hlavnímu vertikálnímu komunikačnímu jádru. V přízemí se kromě vstupu do objektu nachází dva komerční prostory a vjezd do garáží. Potřebné parkovací kapacity objektu jsou zajištěny ve dvou podzemních podlažích. Vjezd do garáží je navržen rovněž z ulice Na Valentince.

Při pohledu na budovu upoutá pozornost skleněná předsazená fasáda. Použité sklo nejvyšší kvality poskytuje příjemné pracovní prostředí a navíc zajišťuje přirozené stínění a propouští do interiéru optimální poměr přirozeného denního světla.

Industriální charakter budovy se odráží i v interiérech, ve kterých jsou pro připomenutí původní atmosféry použity materiály jako je pohledový beton, dřevo nebo kov. Všude přítomnou myšlenkou architektů byl návrh takových administrativních prostor, které by vystoupily z řady šedivých a uniformních kanceláří, které nejsou schopny poskytnout osobní a moderní prostředí pro kreativní práci. Proto nabídne FIVE! Smíchov Offices mimo jiné řadu relaxačních zón, terasu v nejvyšším patře, bistro a obchodní jednotky v přízemí objektu.

Lokalita a služby v okolí

Projekt FIVE! Smíchov Offices se nachází v pulsující části širšího centra Prahy. V docházkové vzdálenosti je stanice metra B Anděl, zastávky

autobusů a tramvají, vlakové nádraží a autobusový terminál Na Knížecí pro příměstské a dálkové spoje. Výborná je i dostupnost automobilem, a to díky blízkým napojením na Pražský okruh, Jižní spoju a dálnice směrem na Karlovu Vary, Plzeň a Brno.

V krátké docházkové vzdálenosti je nákupní centrum Nový Smíchov, dva multiplexy a široká škála obchodů, restaurací a kaváren v přilehlých ulicích. Lokalita Anděla je i příjemným místem pro relaxaci, třeba při pauze na oběd, kdy můžete nabrat nové síly procházkou po náplavce s výhledem na řeku a Vyšehrad. Pro aktivnější relaxaci je v okolí celá řada sportovního využití, jako jsou fitness centra a nejrůznější sportovní a relaxační plochy. ●

Plocha

Čistá podlažní plocha nadzemní části FIVE! Smíchov Offices je 10 573 m², podzemní část zabere 3 232 m².

Developer projektu

Developerem FIVE! Smíchov Offices je společnost HOCHTIEF Development Czech Republic.

Jak co nejefektivněji pronajímat komerční prostory?

Odpovídá Peter Kolenčík, konzultant průmyslových nemovitostí realitní společnosti 108 AGENCY.

Jaká jsou specifika trhu komerčních nemovitostí ve srovnání s rezidenčním trhem?

Pod pojmem komerční nemovitosti rozumíme zejména kancelářské a skladovací prostory. Zatímco jednotlivé byty se na trhu objeví často pouze 1 – 2krát za generaci, komerční nemovitosti se na trhu vyskytují opakovaně. Podstatný rozdíl je i ve vnímání toho, co je pro klienta důležité. Asi se shodneme na tom, že když si člověk hledá byt, zajímá se velmi o to, jak se mu samotný byt líbí a jak se v něm cítí. Pokud ho byt zaujme, není výjimečné, že sleví ze svých původních požadavků a upřednostní cit nad rozumem. V oblasti komerčních nemovitostí se tento přístup téměř nevyskytuje. Rozhodování o tom, zda si klient pronajme třeba kancelář nebo sklad, se mnohem více řídí racionálním uvažováním a v souladu s předem jasně nastavenými kritérii.

Při pronájmech se lidé i firmy často obracejí na realitní kanceláře. Jaké jsou výhody?

Profesionální realitní kancelář zná výborně trh a klientovi dokáže nabídnout co nejvíce možností, které trh nabízí. Má přehled o tom, kde jsou právě volné prostory, kdy budou končit stávající nájemci a jakých cen je možné u jednotlivých vlastníků dosáhnout. Přidaná hodnota pro klienta pak může být poměrně výrazná, protože tyto informace není možné z běžně dostupných zdrojů zjistit. Často proto platí, že čím komplexnější nabídka, tím výraznější efekt pro klienta, například z hlediska úspory času, prostředků atd.

Co říkáte na exkluzivitu konkrétní realitní kanceláře při pronájmech? Jste pro nebo proti?

Hlavním smyslem exkluzivity je poskytnout realitní kanceláři částečnou záruku, že jí vynaložené náklady a její čas budou odměněny. Pro realitní kancelář představuje exkluzivita samozřejmě také vyřazení konkurence. Klientovi ale smlouva nepřináší žádné výhody, je výhodná pouze pro realitní kancelář. Důvody jsou jednoduché. Většina realitních kanceláří používá stejné metody prodeje. Nemůžeme tedy očekávat, že u běžných nemovitostí vyvine realitní kancelář natolik „exkluzivní“ činnost, že by ji jiné realitní kanceláře bez této smlouvy neudělaly. Psychologicky může pak exkluzivita u realitní kanceláře působit spíše jako brzda rychlého pronájmu, protože makléř bude mít tendenci vyřešit nejdříve příležitost, kde exkluzivitu nemá, a je vystaven konkurenčnímu tlaku dalších realitních kanceláří.

Jak tedy postupovat při pronájmu, abychom naše peníze i čas využili co nejlépe?

Doporučuji neuzavírat s realitní kanceláří exkluzivitu, pokud nemáte opravdu exkluzivní nemovitost, tzn. nemovitost vyžadující specifický přístup. Exkluzivita může být vhodným řešením v případě, kdy pro její pronájem existují nějaké specifické požadavky, například majitel nechce, aby se o pronájem dozvěděla široká veřejnost, ale pouze konkrétní, na míru vybraní, potenciální nájemci.

U většiny nemovitostí je nejlepší vybrat si dvě až tři realitní kanceláře a postupem času si ověřit jejich kvalitu práce. Pokud budete s některými z nich spokojenější, můžete navázat těsnější spolupráci, ani tak ale nepodléhejte tlaku na dohodu o exkluzivitě, abyste nemuseli platit i v případě, kdy vám klienta přivede někdo úplně jiný. ●

LEV VE SVĚTĚ PRÁVA

Advokátní kancelář pracuje na těchto principech:

- vysoká odbornost
- profesní zdatnost
- rychlé, přesné a pružné řešení problémů klienta
- respekt k zákonům
- respekt ke klientům

Praha

Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8

Tel.: 225 000 400

E-mail: recepcepha@hjf.cz

Hradec Králové

Resslova 1253/17a, 500 02 Hradec Králové

Tel.: 495 534 081

E-mail: recepcehk@hjf.cz

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o., je tradiční česká advokátní kancelář s více než dvacetiletou historií, poskytující právní služby velkým obchodním společnostem, holdingovým uskupením, orgánům státní správy a územně samosprávným celkům. Po dobu své existence si vybudovala pevné místo na českém trhu. Advokátní kancelář má pracoviště v Praze a Hradci Králové, přičemž na poskytování právních služeb a provozu advokátní kanceláře se podílí v současné době okolo 55 pracovníků.

Právní služby jsou nabízeny především na území České republiky, zemích EU a v případě potřeby lze zajistit poskytnutí právní služby i jinde v zahraničí. K tomu slouží aktivní členství kanceláře v nadnárodním sdružení ABL (Alliance of Business Lawyers). Právní služby poskytované advokátní kanceláří nejsou zaměřeny pouze na některé oblasti práva nebo na určitou problematiku, ale jsou poskytovány v celém spektru práva soukromého i veřejného. Profesionální tým advokátní kanceláře tvoří významní odborníci, kteří pravidelně publikují v odborných časopisech a působí jako zkušení a aktivní členové v orgánech předních institucí a věnují se přednáškové činnosti, zvláště pro odbornou veřejnost.

HARTMANN

JELÍNEK

FRÁŇA

a partneři

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o. je jednou z doporučených kanceláří v oblasti trestního práva.

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o. je jednou z velmi doporučených kanceláří v oblasti trestního práva.

CFO Club:

„Prognóza ekonomického vývoje v roce 2014 a ohlédnutí za rokem 2013“

První letošní setkání členů Klubu finančních ředitelů proběhlo ve středu 26. února v prostorách sálu Boccaccio Grand Hotelu Bohemia v Praze 1. Tentokrát bylo diskusní téma nadmíru obsáhlé a zajímavé. Nad budoucím ekonomickým vývojem u nás a na Slovensku se zamýšleli odborníci z UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. – hlavní ekonom Pavel Sobišek, makroekonomický analytik slovenské pobočky Lubomír Koršňák a ředitel odboru ekonomických analýz Ministerstva průmyslu a obchodu ČR Jaroslav Vomastek.

Moderátorské role se ujal Aleš Barabas, viceprezident Rady Klubu finančních ředitelů a člen představenstva UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. V úvodu omluvil ministra průmyslu a obchodu Jana Mládku, který se z důvodu neodkladných pracovních povinností nemohl setkání zúčastnit, a seznámil přítomné s průběhem večera. Oproti zvyklostem byl program diskuse rozdělen do dvou navazujících částí, kdy v té první byly představeny ekonomiky a výhledy České republiky a Slovenska, v druhé se pak analytik Pavel So-

bišek snažil analyzovat důvody neobvyklého růstu Slovenské republiky.

Jaroslav Vomastek: „Očekáváme návrat k růstu, tahounem bude zahraniční obchod“

Pan ředitel představil vývoj ekonomiky za poslední roky. Ekonomika ČR se vyvíjela od doby krize o něco hůře než průměr Evropské Unie, čímž se přerušil proces reálné konvergence. Příčinou poklesu je jednak vnější prostředí spojené s dluhovou krizí v Evropě, kdy fiskální restriktive vlád se promítly do výkonu zemí v podobě poklesu poptávky po českých vývozech. Vnitřní příčinou byl zejména propad investic, kdy v důsledku konsolidace veřejných financí a nižších výdajů vládního sektoru klesal jejich objem. Ani soukromý sektor neinvestoval, firmy i domácnosti omezovaly své výdaje. Celkově loňský rok skončil poklesem výkonu ekonomiky, avšak vývoj byl diferencovaný, růst ve výši 1,6% nastal v posledním čtvrtletí, kdy narostly i vládní výdaje. Podle MPO vloni zahraniční obchod v národním pojetí již tak výrazně nepřispíval k růstu ekonomiky. Na tvorbě HDP se jednou třetinou

podílil průmyslová výroba, průmysl vloni skončil v plusu s výsledkem 0,5 procenta. Dobrou zprávou je, že v posledních měsících rostou zakázky, což dává signály pro růst průmyslové výroby. MPO odhaduje, že ta poroste o 5 až 6 procent s diferencovaným růstem během roku. Rozhodujícím sektorem pro tuzemský průmysl byl a je automobilový průmysl, v loňském roce se zpočátku vyvíjel negativně, v druhé polovině nastal obrát. Index PMI se nyní pohybuje nad úrovní 50 bodů, což odpovídá expanzi. Vloni exporthy rostly o 2,8 procenta s odlišným průběhem a postupnou akcelerací.

MPO předpokládá pro letošní rok návrat k růstu, oproti ostatním institucím je však jeho odhad spíše konzervativní, předpokládá růst HDP o 1,2 procenta, přičemž tahounem bude zejména zahraniční obchod. Mělo by dojít i ke stabilizaci domácí poptávky. Bude záležet i na vývoji cenové hladiny, po intervencích ČNB dochází k prosakování dovozních cen do tržní části inflace, oproti tomu klesají ceny některých komodit, například energií.

Pavel Sobišek: „Devizová intervence byla nejdůležitější ekonomickým opatřením pro letošní rok“

Ekonomové UniCredit Bank Česká republika a Slovensko jsou rovněž optimističtí ve výhledu na růst ekonomiky i eurozóny. Analytik P. Sobišek zhodnotil vývoj v uplynulém roce

Zleva na fotografii: Jaroslav Vomastek, ředitel odboru ekonomických analýz Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, Pavel Sobišek, hlavní ekonom, UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., Lubomír Koršňák, makroekonomický analytik slovenské pobočky UniCredit Bank, Aleš Barabas, viceprezident Rady Klubu finančních ředitelů a člen představenstva UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.

a uvedl, co lze očekávat. Je potěšitelné, že se Česká republika vloni ocitla mezi rostoucími zeměmi (rostla o 0,8 procenta) po boku Velké Británie, USA, Polska a překvapivě i Portugalska. Nejhorší místo v žebříčku už nepatří Řecku, nýbrž Kypru, mezi země s poklesem ekonomiky se vloni dostalo i Finsko. Česko by podle odhadu banky mělo letos růst o 2,5 procenta, podobně jako sousední Německo, propad se očekává v Chorvatsku a Slovinsku. V západní Evropě se očekává zlepšení, ve východní naopak zpomalení růstu. Evropa je v současnosti v nižších deficitech, než jsou třeba Spojené státy či Velká Británie, což je podle P. Sobiška její výhodou. Ke zlepšení ekonomik by měla přispět měnící se fiskální pozice, pro letošní rok se předpokládá menší brzdění fiskálních politik. Jaké jsou prognózy pro letošní rok? V oblasti

Lubomír Koršňák: „Konsolidace veřejných financí se na Slovensku zastavuje“

Hlavní analytik ze slovenské pobočky zhodnotil dosavadní vývoj na Slovensku i v kontextu Evropy. V roce 2012, kdy většina zemí spadla do recese, bylo Slovensko jakýmsi ostrovem, který stále rostl (1,8 %). Avšak i Slovensko bylo postiženo krizí eurozóny, projevující se poklesem domácí spotřeby a snížením investic. Nyní se očekává oživení, dynamika růstu exportu by se měla zvýšit a slovenská ekonomika by opět měla růst, a to v návaznosti na růst Německa. První náznaky oživení v domácí poptávce lze již pozorovat, spotřeba domácností vloni rostla a zastavil se pokles investic.

veřejných výdajů se očekává zvýšení schodku o 32 mld. Kč, což by mohlo nastartovat hospodářský růst. K růstu ekonomiky přispěje i automobilový průmysl, kde se očekávají dvouciferné nárůsty, dále čistý export a předpokládaný nárůst domácí spotřeby s akcelerací ke konci roku 2014. Pavel Sobišek se vyjádřil i k často kritizované intervenci ČNB, podle něj může být vnímána jako rozumný krok, který kopíruje ekonomický obraz. „Momentálně je koruna o 10 procent slabší, než by odpovídalo kurzu eura proti dolaru, ale ČNB nenechá korunu klesnout pod 27 Kč za euro, protože se k tomu zavázala a má na to i nástroje. Kurz se letos a možná i v příštím roce udrží okolo 27,20 Kč za euro,“ uvedl a upozornil na možné obtíže při návratu zpět. Zda se tento faktor promítne do soukromé spotřeby, se uvidí, co na ni ale vliv má, je vnímaná inflace. Ta může být jiná než měřená a ovlivňuje chování spotřebitelů. V současnosti je zhruba na stejné úrovni s měřenou inflací, což lze považovat za dobrý signál.

Za slovenským úspěchem může stát skutečnost, že země byla schopna zvyšovat svůj čistý export. Vývoz je ostatně tahounem i ekonomiky, dvě třetiny tržeb slovenského průmyslu pocházejí ze zahraničí. Dobré je, že podniky snižují dovozní náročnost výroby, například v automobilovém průmyslu se dříve dováželo 90 procent komponent, dnes jen 70 procent. Vliv na ekonomiku měl samozřejmě i vstup Slovenska do eurozóny, reálný výměnný kurz koruny se stal volatilnějším, současná koruna je mírně podhodnocená. To Slovensku pomáhá získávat tržní podíly na zahraničních trzích. Problémem tamní ekonomiky je i 14procentní dlouhodobá nezaměstnanost, předpokládá se však mírný pokles. Naopak se očekává růst reálné mzdy, pro rok 2014 ve výši 1,8%, přičemž inflace se pohybuje okolo 0,4% a letos by měla zůstat pod 2%.

Nízká inflace netěší vládu, současná nízká inflace ztěžuje vládě stlačování hranice veřej-

ného dluhu. V roce 2010 byl přijat zákon o dluhové brzdě. Pokud je výše veřejného dluhu více než 55 procent, vláda musí učinit opatření k jeho snížení, při hranici 57 procent už vláda musí předkládat vyrovnaný rozpočet na další rok. Prezidentské volby v březnu 2015 mohou tedy mít zásadní vliv na ekonomiku a dluhová brzda na Slovensku by mohla být až na čtyři roky deaktivovaná. To pro občany není dobrá zpráva. Konsolidační úsilí slovenské vlády se však zpomalilo, očištěný strukturální deficit by měl letos vzrůst o 2,2 procenta. Fiskální konsolidace na Slovensku se zastavuje.

Podobně jako Česká republika očekává i Slovensko zrychlení ekonomického růstu v úrovni okolo 2 až 3,5 procent. Růst by měl být tažen nejen lepším zahraničním prostředím, ale i domácí spotřebou a postupně i vyšší investiční aktivitou domácích podniků. Na růstu ekonomiky by se měl velkou měrou podílet průmysl, neočekávají se ani velké inflační tlaky a přebytek běžného účtu by i přes snižování měl zůstat pozitivní. Otázkou zůstávají veřejné finance a to, co se stane s dluhovou brzdou.

V další části diskuse se pak ke slovu vrátil Pavel Sobišek a pokusil se analyzovat, které z faktorů mohly přispět k tomu, že slovenská ekonomika se vyvíjela výrazně lépe než česká. Pokusil se i vyvrátit mýty, že si Slovensko k vyššímu růstu pomáhá zvyšujícím se dluhem. Srovnával výkonnost obou zemí v několika oblastech – vývoji spotřeby, vlivu přímých investic, poměru exportu a importu a rozložení výkonnosti jednotlivých průmyslových odvětví. „Obě země mají řadu podobných ukazatelů, soukromá, domácí i vládní spotřeba se vyvíjela v obou zemích téměř srovnatelně. Investice klesaly dokonce rychleji na Slovensku, jediné, co tvoří rozdíl 1,5 procentního bodu ročně, je příspěvek českého exportu. Na Slovensku export rostl rychleji než u nás a dovoz naopak pomaleji,“ konstatoval P. Sobišek.

Na straně poptávky Slovensko profitovalo z vyššího růstu exportu, dále je zde vyšší produktivita práce. Z hlediska produkce zde, kromě automobilového průmyslu, rostla rychleji přidaná hodnota, ve sféře služeb je sektor vázán na existenci eurozóny. Z hlediska dalšího vývoje není žádná záruka, že si Slovensko daný předstih udrží za všech podmínek, značná část tohoto růstu může být doháněním toho, co má Česká republika už za sebou.

V závěru setkání poděkoval Aleš Barabas všem přítomným za účast. Další společenský večer Klubu s workshopem a vyhlášením Výroční ceny „Finanční feditel roku 2013“ proběhne 9. dubna 2014 v Grand Hotelu Bohemia, Praha 1. ●

To nejlepší z východoasijské kuchyně

To nejlepší z východoasijské kuchyně v nejvyšší kvalitě, připraveno jednoduchým a autentickým způsobem – to je jednoduchý a jasný koncept všech restaurací coa® včetně pražské pobočky.

Zvláštní důraz je brán na „duši“ vstupních surovin – jejich čerstvost, výživovou hodnotu, vyváženost a odbornou přípravu.

Menu působí jako procházka exotickými vůněmi, skládá se jak z typických, tak i speciálních regionálních pokrmů inspirovaných hlavně **Vietnamem, Thajskem, Japonskem, Čínou a Indonésií.**

Menu charakterizuje dokonale vyvážená kombinace salátů, dim sum, polévek, pokrmů z woku, kari a jídel – která lze jíst i rukama. No vinkou od tohoto roku je i sushi bar.

Polední menu je servírováno od pondělí do pátku.

Restaurace coa® byla otevřena v březnu 2012. Kapacita restaurace pojme až 110 osob.

MATEŘSKÁ SPOLEČNOST

Mateřskou společností sítě **restaurací coa®** je Německo. Zakládající partner reprezentuje silnou značku, garantuje prověřený koncept, autentické asijské receptury včetně vysoké kvality surovin.

Přizpůsobení wellness trendu životního stylu je také důležitou součástí.

INTERIÉR

Čisté formy přírody, teplé barvy a tlumené

知
coa®
 cuisine of asia

osvětlení spolu s uklidňující hudbou – to jsou charakteristické črty elegantního interiéru pražské **restaurace coa**®.

cích celé Asie, se jídla připravují čerstvá před vašimi očima.

FILOSOFIE

Velkoměsto je svět multikulturních zkušeností. Vzdálenost a neznámo přestávají být překážkou.

V dnešní době rostoucí informovanosti o zdraví, se jídlo stává stále více záležitostí vyvážené stravy, s vysokým důrazem na kvalitu a v neposlední řadě také na potěšení, které přináší. V otevřené kuchyni, která má svůj původ v uli-

ASIJSKÁ KUCHYNĚ

sijské recepty jsou plné chutí, vůní a koření. Hlavní potravinou v Asii je rýže. Asijský jídelníček se skládá z omáček, tuků a olejů získaných z mnoha olejnatých potravin, při vaření se používá česnek a ocet. Nejpoužívanějšími technikami jsou smažení, fritování a sautéing – jídlo připravováno na velice horkém povrchu za použití malého množství tuku.

Jihozápadní kuchyně je specifická používáním hřebíčku, chilli papriček a černého pepře. Vzhledem k tomu, že hinduismus zakazuje konzumaci hovězího masa, používá se maso kozí, jehněčí a kuřecí. Další důležitou součástí této kuchyně jsou curries.

Mezi základní koření patří zázvor, kmín, skořice, muškátový oříšek a koriandr. Velice časté je použití rybí omáčky, a dalších 2 aromatických přísad specifických pouze pro tuto oblast – galangal a citrónová šťáva. Severovýchodní kuchyně používá sojovou omáčku a jiné domácí omáčky. ●

„**Feelgoodfood** / vychutnejte si spokojenost a pohodu / jídla jsou zachováním historického odkazu.“

KONTAKT

COA, Revoluční 1, Praha 1
 T: +420 222 318 724
 E: info@coaprg.cz
 www.coaprg.cz
 Otvírací doba: Po – Ne, 8:00 – 23:00 hod

10800AB04.BMA26

10800AA01.BMA23

10800PR04

10800PS24

Roku 1931 uvedl Louis Erard na trh své první hodinky. Je to směs hodinářské tradice a moderního designu, zároveň jsou všechny hodinky Louis Erard i nadále vyráběny ve Švýcarsku. Výroba plně respektuje hodinářské umění té nejvyšší kvality.

Hodinky jsou k dostání ve vybraných prodejnách Klenoty Aurum.

Louis Erard

SWISS MECHANICAL WATCHES

53230AA12M

53232AA01M

53230AA12

53232AA01

ŠPERKY NEJSOU HŘÍCH

WWW.KLENOTYAURUM.CZ

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „z právní praxe“

DÁNA, PERGL & PARTNEŘI
Advokátní kancelář

Advokátní kancelář Dána, Pergl & Partneři

Na Ořechovce 580/4
162 00 Praha 6 – Střešovice
Tel.: +420 224 232 611
Fax: +420 233 313 067
e-mail: akdpp@akdpp.cz
www.akdpp.cz

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek,

Fráňa a partneři, s.r.o.

Sokolovská 49
186 00 Praha 8 – Karlín
Tel: +420 225 000 400
Fax: +420 225 000 444
e-mail: recepccepha@hjfcz
www.hjfcz

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JELÍNEK s.r.o.

Pardubice-Dražkovice 181
533 33 Pardubice
Tel.: +420 466 310 691
Fax: +420 466 310 691
e-mail: advokati@advokatijelinek.cz
www.advokatijelinek.cz

Advokátní kancelář Perthen, Perthenová,

Švadlena a partneři s.r.o.

Velké náměstí 135/19
500 02 Hradec Králové
Tel.: +420 495 512 831-2
Fax: +420 495 512 838
e-mail: pps@ppsadvokati.cz
www.ppsadvokati.cz

CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.

Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 224 827 884
Fax: +420 224 827 879
e-mail: ak@akccs.cz
www.akccs.cz

DOHNAL PERTOT SLANINA

advokátní kancelář

Schweitzerova 84/50
779 00 Olomouc
Tel.: +420 493 814 900
Fax: +420 493 814 899
e-mail: info@akdps.cz
www.akdps.cz

Dvořák Hager & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.

Oasis Florenc
Pobřežní 12
186 00 Praha 8
Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: praha@dhplegal.com
www.dhplegal.com

Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.

Mezníkova 273/13
616 00 Brno – Žabovřesky
Tel.: +420 541 211 528
Fax: +420 541 210 951
e-mail: recepcce@akfiala.cz
www.akfiala.cz

Glatzová & Co., s.r.o.

Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 401 440
Fax: +420 224 248 701
e-mail: office@glatzova.com
www.glatzova.com

HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

Revoluční 3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 227 629 700
Fax: +420 221 803 384
e-mail: info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

Haškovcová & Co., advokátní kancelář

Václavské nám. 823/33
110 00 Praha 1
Tel.: +420 226 807 069
Fax: +420 224 238 706
e-mail: office@haskovcova.com
www.haskovcova.com

Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář

Na Florenci 2116/15
110 00 Praha 1
Tel.: +420 255 000 111
Fax: +420 255 000 110
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz

JAKOVIDIS | KLEGA | PARTNERS
advokátní kancelář | attorneys at law

**Jakovidis|Klega|Partners
advokátní kancelář**

Československá 2227/7

702 00 Ostrava

Tel.: +420 608 133 636

e-mail: klega.j@advokatova.cz

www.advokatova.cz

cutting through complexity

KPMG Legal s.r.o., advokátní kancelář

Pobřežní 1a

186 00 Praha 8

Tel.: +420 222 123 111

Fax.: +420 222 123 100

www.kpmg.com/cz

**Mališ Nevrlka Legal,
advokátní kancelář, s. r. o.**

Longin Business Center

Na Rybníčku 1329/5

120 00 Praha 2

Tel.: +420 296 368 350

Fax: +420 296 368 351

e-mail: law.office@mn-legal.eu

www.mn-legal.eu

MSB Legal, v.o.s.

Bucharova 1314/8

158 00 Praha 13

Tel.: +420 251 566 005

Fax: +420 251 566 006

e-mail: praha@msblegal.cz

www.msblegal.cz

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Karoliny Světlé 25

110 00 Praha 1

Tel.: +420 222 866 555

Fax: +420 222 866 546

e-mail: info@mt-legal.com

www.mt-legal.com

Randl Partners advokátní kancelář

City Tower

Hvězdova 1716/2b

140 78 Praha 4

Tel.: +420 222 755 311

Fax: +420 239 017 574

e-mail: office@randls.com

www.randls.com

Rödl & Partner

Rödl & Partner, v.o.s.

Platněřská 2

110 00 Praha 1

Tel.: +420 236 163 111

Fax: +420 236 163 799

e-mail: prag@roedl.cz

www.roedl.cz

Schönherr s.r.o.

nám. Republiky 1079/1a

110 00 Praha 1

Tel.: +420 225 996 500

Fax: +420 225 996 555

e-mail: office.czechrepublic@schoenherr.eu

www.schoenherr.eu

Švehlík & Mikuláš advokáti s. r. o.

Purkyňova 2

110 00 Praha 1

Tel.: +420 273 134 550

e-mail: info@samak.cz

www.samak.cz

TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI advokátní kancelář, s.r.o.

Trojanova 12

120 00 Praha 2

Tel.: +420 224 918 490

Fax: +420 224 920 468

e-mail: ak@iustitia.cz

www.iustitia.cz

Weinhold Legal, v.o.s.

Charles Square Center

Karlovo náměstí 10

120 00 Praha 2

Tel.: +420 225 385 333

Fax: +420 225 385 444

e-mail: wl@weinholdlegal.com

www.weinholdlegal.com

ŽIŽLAVSKÝ, advokátní kancelář s.r.o.

Široká 5

110 00 Praha 1

Tel.: +420 224 947 055

e-mail: ak@zizlavsky.cz

www.zizlavsky.cz

Klademe důraz na **VYSOKOU PŘIDANOU HODNOTU NAŠICH PRÁVNÍCH SLUŽEB** poskytovaných tuzemské i mezinárodní klientele.

Specializujeme se zejména na následující oblasti práva:

- obchodní a občanské právo
- právní vymáhání a správu pohledávek
- právní vztahy s mezinárodním prvkem
- medicínské a farmaceutické právo
- právo duševního vlastnictví
- pracovní právo

Našimi přednostmi jsou komplexní a strategický přístup k řešení právních případů, vysoká úroveň právní analýzy, mezinárodní zkušenosti a poskytování právních služeb v českém i anglickém jazyce na ekvivalentní úrovni.

BANG & OLUFSEN

SKVĚLÁ HUDBA
SI ZASLOUŽÍ
BANG & OLUFSEN
BEOLAB 18

VYZKOUŠÍTE V NAŠEM OBCHODĚ

ČISTÝ
BEZDRÁTOVÝ
ZVUK

Bang & Olufsen
Jáchymova 4
110 00 Praha 1

telefon: 224 811 234
www.kd-elektronika.cz

Nadchne a nepustí

Nová třída GLA

A Daimler Brand

Mercedes-Benz Financial

Mercedes-Benz

The best or nothing.

Mercedes-Benz GLA 200 CDI, kombinovaná spotřeba 4,3–4,5 l/100 km, kombinované emise CO₂ 114–119 g/km. Hodnoty emisí CO₂ byly naměřeny a jsou uváděny v souladu se směrnicí 1999/94/ES. Údaje se nevztahují na konkrétní vozidlo a nejsou součástí nabídky, slouží pouze pro porovnání s jednotlivými typy vozidel. Foto je pouze ilustrativní.